

ДРУШТВО
ЗА СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
- НОВИ САД (1861-1941)

Б И Б Л И О Т Е К А
Научноинформативна средства о архивској грађи
XX/3

Главни и одговорни уредник
Др Небојша Кузмановић, директор

Уредник
Мр Дејан Јакшић, архивски саветник

АРХИВ ВОЈВОДИНЕ
НАУЧНОИНФОРМАТИВНА СРЕДСТВА О АРХИВСКОЈ ГРАЂИ

Ненад Предојевић

**ДРУШТВО ЗА СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
– НОВИ САД (1861–1941)**

Аналитички инвентар

XX/3

Нови Сад, 2020.

САДРЖАЈ

Напомена корисницима (<i>Ненад Предојевић, архивски саветник</i>)	7
Предговор (<i>Мр Дејан Јакишић, архивски саветник</i>)	11

Аналитички инвентар

Кутија 9	21
Кутија 10	129
Кутија 11	235
Предметно-тематски регистар	264
Именски регистар	271
Географски регистар	290

НАПОМЕНА КОРИСНИЦИМА

Трећа свеска едиције Научноинформативна средстава о архивској грађи Архива Војводине, број XX/3, са насловом Друштво за Српско народно позориште ДСНП, аналитички инвентар, садржи 837 аналитичких описа предмета овог фонда.

Цифра испред текста аналитичког описа означава архивску сигнатуру предмета, а истовремено представља и редни број описа у публикацији (наведен је у регистрима, односно према њему се тражи предмет). У горњем левом углу изнад текста аналитичког описа налазе се подаци о датуму и месту настанка документа. Већина докумената представке, молбе, жалбе, лична писма итд., била су упућивана је у Нови Сад (Јовану Ђорђевићу, Управном одбору ДСНП итд.), па је у описима избегнуто понављање навођења овог топонима, али је наведен у регистрима. У доњем левом углу, испод текста описа, наведена је анотација језика на којем је предмет настао, а у десном, број листова.

Архивски бројеви (архивске сигнатуре) теку у континуитету (од 1 надаље) и односе се на редослед предмета смештених у одређеној кутији. Поглавља су насловљена према броју кутије (кутије бр. 9, 10, и 11). У свакој кутији бројеви предмета су евидентирани од броја 1 надаље. Тиме је проналажење предмета олакшано, јер се везује за кутију у којој је смештен, односно за архивску сигнатуру, која му је додељена приликом архивског сређивања фонда.

На крају публикације, налазе се помоћна информативна средства (регистри: Предметно-тематски, Именски и Географски), а бројеви поред одредница означавају редне бројеве аналитичких описа (архивска сигнатура предмета).

О грађи фонда уз ово издање

Нису сачувана документа о томе од кога је преузета грађа ДСНП. Претпостављамо да је грађа која се чува у Архиву Војводине, преузета од Матице српске, јер на омотима списа који су сачувани, али документа недостају, као и на самим документима, постоји печат Библиотеке Матице српске. Фонд је некомплетан, а према нашим сазнањима, добар део грађе још увек се налази у Музеју Војводине, Позоришном музеју Војводине, Рукописном одељењу Матице српске и архиви Српског народног позоришта.

Фонд је до сада неколико пута сређиван, ревидиран и делимично обрађиван, и сваки пут је констатовано да недостају поједина документа. Нажалост, и Ненад Предојевић, архивски саветник, који је последњи сређивао и обрађивао овај фонд, односно радио ревизију током 2009. и 2010, у Архиву Војводине, констатовао је да одређени број докумената недостаје. Нажалост, грађа Друштва за Српско народно позориште, која је настајала у периоду 1912–1941. је у мањем обиму сачувана, али је за период 1861–1912, ипак добрим делом сачувана (списи). Књиге евиденција о настанку и кретању докумената (деловодни протоколи и регистри) нису уопште сачувани, док су финансијске књиге, само у мањем обиму сачуване.

Прва свеска, садржи аналитичке описе предмета који се односе на рад Главне скупштине и Управног одбора ДСНП (записници са седница). Као предакта и прилози уз записнике, појављују се документа о оснивању, статусним променама, као и нормативна акта (Устав, правила, уредбе и упутства итд).

Друга свеска садржи аналитичке описе предмета који се односе на записнике са седница Управног одбора, Главне скупштине, Позоришног и Економског одсека у периоду од 1863. до 1927. године.

Ова, трећа свеска, садржи аналитичке описе предмета који се односе на преписку Јована Ђорђевића (кутије 9 и 10), рад Управног одбору Друштва, као и документа опште архиве (кутија 11). Документа обухватају период од 1851. до 1923. године.

Аналитичке описе у овој свесци и пратећи научни апарат, израдио је Ненад Предојевић, аутор и претходне две свеске у издању Архива Војводине. Аналитичке описе предмета који су настали на страним језицима, за потребе овог издања израдиле су: *Љиљана Бубњевић*, архивист, за предмете на немачком, а за предмете на мађарском језику *Жужана Мезеи*, виши архивист. Предговор је написао, текст уредио и приредио за објављивање, *мр Дејан Јакшић*, архивски саветник у Архиву Војводине.

У изради описа за ову публикацију, аутор је доследно поштовао особине и дух оновременог српског језика, укључујући и употребу речи и израза који не припадају књижевно-стандардној норми савременог српског језика, а цитирани су према оригиналним документима.

СПИСАК СКРАЋЕНИЦА

- ДСНП – Друштво за Српско народно позориште
- УО – Управни одбор (Друштва за Српско народно позориште)
- ПО – Позоришни одсек
- ЕО – Економски одсек
- ПД – Позоришна дружина (Српског народног позоришта)
- СНП – Српско народно позориште

ПРЕДГОВОР

СНП већ при оснивању добија одређени задатак, јасан циљ и недвосмислену друштвену функцију и културну мисију, а уз све то и чврст основац у једном широком политичком, народном и националном покрету српског народа. Иако здружено прихваћено и помагано од народа, СНП ће морати упорно да се бори, не само са званичницима у Пешти и Бечу, него и са колебљивцима и клерикалном опозицијом у својој средини. Непрекидна страначка трвења, партијска подвојеност публике у местима у којима је Позориште гостовало, притисак власти и све тежи услови за добијање концесија, слаб прилив финансијских средстава, потпуна незаинтересованост црквеног клира за његову судбину, забрана власти да црквене општине могу да одобравају финансијску помоћ позоришту – допринело је веома тешким условима рада и томе да глумци не буду плаћени према таленту и залагању. Позориште је морало од прихода са представа да обезбеђује глумачке плате, материјалне трошкове и остале расходе. Дефицити су надокнађивани, најчешће, субвенцијом која је давана из Фонда Друштва за СНП, у којем су била концентрисана средства из задужбине, легата, чланарине и добровољних прилога. Угарски сабор је условљавао помоћ захтевом да театар промени име у Српско новосадско позориште.

Прва велика криза, која је истински претила да угрози даљи опстанак СНП-а догодила се 1868. године, када је Јован Ђорђевић са групом глумаца прихватио позив српског кнеза Михаила Обреновића, да пређе у Београд и оснује Народно позориште. Ђорђевића је уступио челно место у СНП-у дугогодишњем сараднику и великом позоришном зналцу Антонију Тони Хаџићу, секретару Матице српске. Истовремено, Ђорђевићевим одласком настале су у Аустро-Угарској монархији крупне политичке промене које су измениле и политичку ситуацију. Српски верски и културни живот био је стегнут у најуже оквире и зависио је од добре воље мађарских званичника. Стога је требало градити коректне односе са званичним мађарским факторима. Хаџић је био као створен за решавање тог деликатног задатка, да води спољашње послове и да буде вешт и у унутрашњем ресору. Успео је да

створи апсолутни ауторитет према својим глумцима, био је тих и одмерен, са великом политичком опрезношћу, у којем је СНП ревносно спроводио своју националну мисију. Он је био изузетан уметнички руководилац од 1868. до 1914. године, дајући национални тон и правац позоришној и репертоарској политици. У то време, позоришна политика је морала да се води са много обазривости и умешности, с обзиром на став и држање угарске владе. Приход се могао повећавати само тако да се игром задовољи укус и жеља публике.

Хаџић је био уредник листа *Позоришње*, који је покренут 1871. године. Излазио је сваког дана представе, а када Дружина није била у Новом Саду, онда само месечно једанпут. Тај лист је окупио око себе добре сараднике, рецензенте и критичаре, прикупио грађу за историју СНП-а, доносио расправе о позоришној уметности, биографије и некрологе глумаца, обрачуна месних позоришних одбора о изведеним представама, а објављивао је и позоришне комаде. Позориште је покренуло едицију *Зборник позоришних дела*, у којој су објављивана домаћа драмска дела и преводи драма страних писаца која су била на репертоару.

Развој Позоришта у Новом Саду био је везан за друштвени и политички покрет који се јавља шездесетих и седамдесетих година XIX века. Година рођења СНП-а била је и година Благовештенског сабора и зачећа будуће Милетићеве Српске народне слободоумне странке. Развој СНП-а и странке се међусобно преплиће, како у погледу опште идејно-политичке оријентације, тако и у погледу личности које су им стајале на челу као организатори и инспиратори. СНП је осетило и негативне последице расцепа Милетићеве странке. Политичка подвојеност која је уследила, захватила је позоришне одборе који су нагињали једној или другој страни. У неким местима су бојкотовали представе и стварали своја дилетантска друштва. Управни одбор је, тако, 1891. године упутио позив народу за материјалну помоћ, у којем се, између осталог каже како су „злосрећне размирице” толико поцепале српски народ, да је посета од године до године све слабија. У Позоришној дружини су понекад владали недругарски односи међу појединим члановима у толикој мери, да због њих није могло да дође до оног међусобног склада који је био безусловно потребан за успешан рад Позоришта. Ипак, са ове дистанце, можемо рећи да је СНП било и нарочит, јединствен духовни покрет заједништва који је упркос свим поделама, сукобима, различитим интересима, спајао социјалне и класне групе српског друштва.

Аустроугарске власти су с неповерењем гледале на СНП и тражиле и најмањи повод да га затворе или да избришу у називу реч „народно”. Зато се водило рачуна о владању глумаца, строго се кажњавао и најмањи преступ, а све несугласице између чланова решаване су у највећој тајности у самој по-

зоришној кући. Ако би неки члан отишао са трупом из неког места са дуговима, Позориште је плаћало његова дуговања, а њега одмах санкционисало.

СНП било је углавном путујуће позориште које је, после краће сезоне од три-четири месеца у Новом Саду, одлазило на гостовања по разним местима. Велике тешкоће задавало је узимање у закуп просторија у којима су се приређивале представе. Догађало се да је Позориште имало, или сувише малу просторију, или је одговарајућа дворана већ била заузета. У Новом Саду, Позориште је првобитно изводило представе у гостионицама и хотелима, у којима су позорнице биле врло скромне. Управни одбор је 1872. године откупио једну зграду на Трифковићевом тргу, која је реновирана и преуређена. Тако је СНП добило свој дом, али је Градски магистрат 1892. године издао наређење да се та зграда, пошто је трошна и склона паду, мора срушити. Жалбе су биле узалудне пошто је отпочела акција саботаже, с циљем да се парализује СНП, лишавајући га животног простора. Одједном се показало да у целом Новом Саду није било расположивог плаца, за подизање једне нове позоришне зграде. Угарске власти очигледно нису хтеле нипошто да у граду где није било градског или државног мађарског позоришта, СНП сада добије још и засебну репрезентативну зграду. Рушење позоришне зграде изазвало је велики поремећај у раду Позоришта, а нарочито у животу његовог глумачког ансамбла који је водио готово чергарски живот. У тој невољи прискочио је у помоћ велепоседник Лазар Дунђерски. У пространом дворишту његовог поседа још исте, 1892. године, отпочело је зидање Позоришта, које је отворено 4. фебруара 1895. године. Дунђерсково позориште, како су га Новосађани називали, је изгорело у ноћи 22. јануара 1928. године. У пожару су уништени архива и библиотека са око 4.000 књига, те богати фондус декора и костима. До изградње нове позоришне зграде СНП је представе изводило углавном на гостовањима, а у Новом Саду је наступало поново у хотелским салама. Турнеје које су унапред организовали месни позоришни одбори биле су начин рада који се одржао готово до Другог светског рата. Турнеје су биле извор прихода, али и начин да СНП међу најширим народним слојевима негује своју националну, културну, просветитељску и пропагандну мисију, а уједно и да задобија подршку и поверење, пријатеље, поклонице, приложнике и помагаче. По таквој својој организацији и деловању био је јединствен театар у свету.

Угарске власти су спроводиле сталну контролу репертоара. Тој контроли, тачније цензури, подлегала су једино српска позоришна дела. У погледу страних комада та иста цензура била је врло широкогрудна, блага и готово непостојећа. СНП је све модерне европске новитете узимао махом из репертоара будимпештанских и бечких позоришта, па ти комади једном играни у престоницама Монархије, нису више потпадали некој посебној цензури.

Треба имати у виду да је СНП било далеко конзервативније, него бечки и пештански театри и, ради очувања српског народно-патријархалног духа, најстроже је одбацивало све што би могло да повреди грађански морал и пристојност. Тако за њега осим дела махом немачких класика, уопште нису долазила у обзир драме са социјалном или уметнички озбиљнијом, савременом проблематиком, нити смелије комедије. Војвођанско Српство, услед своје геополитичке ситуације, духовно и идејно је било у оквиру немачке културе. Француски аутори су били слабо заступљени. Нарочити део репертоара сачињавали су мађарски комади. Они су превођени на српски и били доста популарни. Национални репертоар почивао је на делима Јована Суботића и Јована Стерије Поповића, а касније на Јакшићевим и Костићевим трагедијама. Широке народне масе највише су привлачили лаки комади, иако многи од њих нису имали ни књижевну, ни уметничку вредност. Немци и Мађари су радо посећивали српске представе и умели да се одушеве.

Деловање СНП-а, осим доприноса унапређењу сценских уметности и развоју пре свега глуме и режије, покренуло је и драмско стваралаштво у нас. Био је то подстицај и за наше писце и преводиоце да се ангажују у националном позоришту. Оно је афирмисало дела писаца који су постали наша класика. У њему је стасала и група врхунских драмских уметника: Димитрије и Драгиња Ружић, Лаза Телечки, Илија Станојевић, Димитрије Спасић, Милка Гргуrowa, Пера Добриновић итд. Композитори, инструменталисти и вокални солисти су у овом новом пољу рада развијали своје таленте, сликари и костимографи усавршавали функцију декора и костима.

Од оснивања до почетка XX века, СНП задржало је свој првобитни, примарни задатак, а то је чување националне индивидуалности, неговање српског језика, одржавање народне традиције, осуђивање личних и друштвених мана, уопште: национално, културно и етичко подизање најширих народних слојева српског народа. О неким претежно уметничким тежњама мање се водило рачуна. Позориште је било у пуном смислу речи народно, израсло у доба романтизма и пола века проживело у национално хетерогеној средини, оно је зазирало од свега што је могло штетити остваривању националних циљева. До тог времена у интерпретацији драмских дела владала је, као и другде, празна реторика, декламовање, извештачен покрет и глас, укратко речено патос и поза. Ту стагнацију глумачког позива увиђали су и сами глумци, схватајући да и Позориште као жива установа мора да се мења. Млађи људи школовани на западу тражили су и у уметности природност и нови правац у културном животу. Делатник више националних институција Тихомир Остојић се у бурном времену почетка века својски борио да СНП постане модерна установа која ће имати јасно одређену линију и задатак, и да у свему може да се мери са сличним европским

институцијама. Да не би сведочио неиспуњењу реформи које је предлагао као председник Позоришног одсека поднео је оставку 1908. године. Његови предлози о потреби корених реформи у Новосадском позоришту дошли су до пуног изражаја тек после свршетка Првог светског рата 1918. године.

До Првог светског рата, мезимче међу народним институцијама, после рата, Српско народно позориште радило је у потпуно новим, политичким и друштвеним условима нове, заједничке јужнословенске државе. У веома тешким условима, без државне помоћи Друштво за Српско народно позориште обнавља рад Позоришта са ансамблом који су већином чинили предратни чланови и често мења састав. На скупштини Друштва за СНП 23. децембра 1919. већина чланова се изјаснила за подржављење Позоришта и оно постаје државно и ради под именом Новосадско српско народно позориште до 1921. године. У духу југословенства 1921. из свих државних установа се бришу националне одреднице, те позориште остаје Народно позориште. После пожара, Позориште остаје без зграде и субвенција, па га држава спаја са Народним казалиштем у Осијеку у један театар под именом Новосадско-осјечко позориште са седиштем у Осијеку, и као такво радило је до 1934. године. Друштво није било задовољно што је Позориште изгубило своју важну мисију и што нема увид у његов рад, па је 1921. основало путујућу трупу која се спојила са Покрајинским банатским позориштем из Вршца, и делује као СНП до августа 1937. године. Да би решила питање позоришта у Војводини, Банска управа је 1934. укинула ионако малу субвенцију и знатна материјална средства доделила Народном позоришту у Београду да организује Секцију за Дунавску бановину (радила само 1934/35. сезону). Од 1937. СНП чини Другу секцију када је Управни одбор прихватио заједнички рад. СНП овако је деловао до 14. маја 1939, када Друштво раскида уговор и наставља самосталан рад до избијања Другог светског рата.

Међуратни период је најнеповољније раздобље у историји СНП-а. Оно није успело да достигне ниво предратног, али је успело да одржи своју мисију у местима Војводине ширећи просветну, културну и националну идеју. После Другог светског рата СНП добија статус државне установе и радило је под називом Војвођанско народно позориште (1945–1951) и СНП (од сезоне 1951/52, до данас).

Друштво за Српско народно позориште

За старање о СНП-у, Српска читаоница на Оснивачкој скупштини 29. и 30. маја (10. и 11. јуна) 1862. установљава Друштво за Српско народно позо-

риште (ДСНП), које тада доноси свој Устав (државно потврђен 1865), највиши правни акт којим је био детаљно регулисан рад Друштва.

Према одредбама Устава, главни органи Друштва су били Главна односно Ванредна скупштина и Управни одбор (УО). Управни одбор чинила су два једнака одсека – Позоришни (ПО) и Економски (ЕО). Сваки од ова два одсека држао је одвојене седнице; у заједничким пак седницама оба одсека заседала су и одлучивала као УО. Скупштина је бирала чланове УО-а на три године, у саставу од најмање 24, а највише 36 чланова (не рачунајући начелника односно председника) и већ приликом избора је означавано у који се одсек члан бира. За изабране чланове изван Новог Сада, који су присуствовали само заједничким седницама, бирани су и њихови заменици из седишта Друштва који су их заступали на седницама одсека. На првим редовним скупштинама коцком је одређивано којој трећини чланова Одбора престаје мандат; доцније је „испадала” једна трећина чланова са најдужим одборничким стажем. На место тих чланова бирани су нови, а могли су поново бити изабрани и дотадашњи чланови. Главни задатак скупштине је био да води надзор над иметком СНП-а, да се брине о умножавању фонда. ДСНП имало је свог начелника, подначелника и тајника. Друштвене послове обављала је Главна скупштина и Управни одбор. Скупштину су чинили редовни и почасни чланови и они су бирали управу на три године. Правне интересе бранио је фишкар Друштва.

ПО је спроводио закључке УО-а, руководио књижевно-уметничким пословима и управљао Позориштем, постављао редитеља и глумце и одређивао им плате; утврђивао репертоар и распоред представа, разматрао и подмиривао потребе Позоришне дружине (ПД); набављао оригинална и преведена дела за потребе репертоара и одобравао комаде који се могу узимати у припрему; пратио пробе, уметнички развитак и понашање глумаца и спроводио дисциплину; изрицао глумцима казне у дисциплинском поступку, сем казне отпуштања из Дружине, о чему је одлучивао УО на заједничкој седници. Редитељ и ПД били су под непосредном управом и надзором ПО-а, посебно његовог председника.

ЕО се бавио материјалним питањима и проблемима. Већ у чланцима Ј. Ђорђевића, којима је припремао оснивање СНП-а, јавила се идеја да у будућем позоришту уметничка настојања треба што више ослободити бриге за свакодневне потребе, да треба одвојити материјална питања од стручних и уметничких. Тако је Позоришни одбор, основан на скупштини Српске читаонице 1861. године подељен у два одсека: Литерарно-артистички и Економски. Друштво је 1862, преузело исту организационо-управну шему. ЕО био је веома добро повезан са месним одборима који су прикупљали средства и чланарине, а приликом гостовања обезбеђивали су трупи смештај и

удовољавали осталим материјалним потребама. Сем обезбеђивања текућих материјалних средстава, ЕО се старао и о стајаћем фонду, чија је главница била намењена изградњи зграде, а камата се трошила за текуће потребе. Стога је ЕО повремено имао два благајника, једног за текућа средства, а другога за фонд.

Чланови ДСНП делили су се на редовне и почасне. Редовни су били они чланови који су положили 50 форинти у фонд СНП-а. Почасне чланове је бирала Главна скупштина, с обзиром на заслуге које су чинили у Позоришту. Постојали су и изборни чланови, а њих су на Главну скупштину слале корпорације (нпр. вароши), као своје изасланике.

Фонд ДСНП, материјална основа Друштва прописана Уставом, био је намењен финансирању рада, подизању зграде Позоришта и набавци намештаја и опреме, обезбеђивању репертоара, али и друге потребе. Чинили су га чланарина, прилози појединаца, новчана помоћ организација, закладе и легати, као и специфична давања „Ковчежић” и „Крајцарошки прилози”. Ипак, највише готовинских прихода, доносила је ПД од изведених представа.

Српска народна ПД, глумачка екипа и стручни сарадници, били су основа Позоришта. На самом почетку, из јасних разлога своје мисије, предвиђено је било да посећује места насељених Србима широм Монархије. Било је неопходно да се организује добро разграната мрежа месних позоришних одбора која би се у локалним срединама организацијом представа и разним питањима везаним са организацијом рада у локалу, али и целини. Одбори су радили повремено по потреби док су лица која су се прихватала нелаке дужности повереника, били у функцији стално.

ДСНП је у пуном обиму своје мисије, како је описано, радило до почетка Првог светског рата, када је настао привремени прекид у његовом раду, као и раду позоришне трупе. Друштво је наставило са радом и у периоду Краљевине СХС/Југославије, али са далеко мањим значајем и утицајем на рад ПД-е. Оно је и даље управљало стеченом имовином (фондовима) Друштва и расписивало је конкурсе за награђивање оригиналних позоришних дела домаћих аутора и преводилаца страних драмских дела. ДСНП је престало са радом почетком Другог светског рата (у априлу 1941).

АНАЛИТИЧКИ ИНВЕНТАР

КУТИЈА 9

1. 30. 09. 1860. Загреб

Алберто Штрига, властелин из Загреба, оперски певач, моли Антонија Хаџића да се заузме око продаје хрватске опере „Порин” коју је Ватрослав Лисински за свога живота поклонио Штриги. Штрига сматра да би мађарски великаши, односно Мађарска опера, и генерални директор мађарских позоришта, гроф Бела Фештети, радо откупили ту оперу, тим пре што је она у Пешти извођена и публици се веома допала, као и певање самог Штриге. Гроф Фештети је Штригу поново звао у посету.

Хрватски (латиница)

2 листа

2. 06. 01. 1861.

Писмо Драгиње Поповић (Ружић), упућено Јовану Ђорђевићу, у којем му јавља да је још болесна те не може много да пише, али не жели да пропусти да му честита рођендан (имендан или славу?).

Српски

1 лист

3. 11. 01. 1861. Велика Кикинда

Писмо Глише Јорговића из Велике Кикинде, сестри Ђули (Јули). Јавља да јој не може позајмити 100 форинти, из породичних разлога. Наиме, мати је против тога, пошто је новац потребан за „шогора”, а када се кућа буде продавала, после њене смрти, биће подељена на три једнака дела, као и земља. Јорговић јавља сестри да је купио пет ланаца земље. Срдачно све поздравља и моли да се не љути.

Српски

2 листа

4. 28. 01. 1861. Рума

Писмо Јована Кнежева (Кнежевића), управника Глумачког друштва, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава да је у Руми имао

лепог успеха, те да ће наставити за Митровицу, али и жали што га у писмима Д. Марковићу, и госпођици Поповић, Ђорђевић уопште није ни споменуо, из тога закључује да је дошло до извесног размиоилажења. Напомиње да уколико га је нечим увредио, није то учинио намерно. Обавештава га да је Д. (Димитрије) Марковић напустио Дружину и отишао у Београд код својих родитеља, што је њему драго, јер је и иначе намеравао да отпусти Марковића, јер је с њим тешко излазио на крај. Распитује се за две особе из Вуковара, а примио је на пробу једну глумицу из Ирига, која је још 1852. године лепо играла наивне роле на иришкој бини, али је сад оболела, а и глумица из Митровице неће моћи остати у Дружини. Распитује се да ли има нових који би могли у његово друштво доћи као допуна окрњеном саставу, као и да га извести шта је с оном особом коју је прота из Жабља препоручио.

Српски

1 лист

5. 04. 02. 1861. Рума

Писмо које је Драгиња Поповић (Ружић), упутила Јовану Ђорђевићу, уреднику *Србског дневника* у Новом Саду, у којем му се обрадована, и већ излечена од болести, већ и самим писмом које је од њега добила, захваљује за похвале и признања које јој упућује Ђорђевић за њене велике глумачке способности. Свесна тешкоћа пред којима се налази позоришна уметност у српском народу одлучна је и спремна да оправда наде које се у њу полагају.

Српски

2 листа

6. 17. 02. 1861. Велика Кикинда

Писмо интимне природе које је Ј. (Јулијана) Станковић, упутила својем брату, адвокату Станковићу из Новог Сада, у којем га обавештава да је његово писмо примила, али да не жели да се код њега врати, пошто није у могућности да је издржава, а ни она нема могућности да њега материјално помогне. Замера му како се односио према њој и пише да му никада више неће доћи.

Српски

2 листа

21. 02. 1861. Земун

7. Писмо Димитрија Марковића, уредника Земунског театра, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава да је кнез Михајло с кнегињом Олгом и осталом пратњом посетио генерала Филиповића, и да се том приликом окупило много одабраног света. Земунски театар дао је две

представе, „Бој на Косову” и „Владислав, краљ бугарски”. Посебно наглашава да је генерал Филиповић обећао 1.000 форинти у сребру за зидање позоришне зграде у Земуну, а да ће се један комад дати у корист „Театралног фонда у Новом Саду” (Фонд ДСНП) за који је већ прикупљено 140 форинти у сребру. Међу осталим приложницима био је и Љубомир Ненадовић. Марковић моли Ђорђевића да се ова вест објави у *Србском дневнику*. На крају изражава жељу да буде глумац у Новом Саду и вели да би то био радије, него редитељ Позоришта у Земуну.

Српски

2 листа

8. 25. 02. 1861. Осек

Писмо Д. (Димитрија) Михаиловића, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава да је опоменуо чланове ПД-е на његове наредбе и указао на случај Димитрија Марковића који је отпуштен. Јавља да су Драгиња Ружић и Зорић одлично играли у „Владиславу”, да је Коларовић подбацио мало мада није играо слабије него Д. Марковић последњи пут, да ће се Коларовић и фрајла Милка (?) морати ставити под строжу школу, да је веома заузет разним узгредним пословима, да сав терет пада на њега, па и редитељ. Радује га што су, поред Срба, и Немци похвалили намештај (уређење, сценографија) бине, драгоцену и украсну гардеробу, све боље него код Немачког друштва. Моли за обавештење о декорацији која треба да стигне из Вуковара.

Српски

2 листа

9. 25. 03. 1861. Велика Кикинда

Писмо Јулијане Станковић, брату Станковићу, адвокату у Новом Саду, у којем га обавештава да неће долазити док неку „службу” не нађе, јер не би имала средства за издржавање. Брат је не жели. Она „тала” нема да би га могла помоћи, не одриче га се, напротив, чује да је код њега Катица и радује се што није сам, али јој је жао што чује да он њу оговара, да му као сестра није хтела ни кошуљу да сашије, а не спомиње да он није купио платно за ту кошуљу.

Српски

1 лист

10. 31. 03. 1861.

Писмо Драгиње Поповић Ружић, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га моли за одговор на писмо од 14. фебруара 1861. године (?). Извињава се ако га је „у оној мојој фантазији” увредила.

Српски

1 лист

11. 19. 05. 1861. Велика Кикинда

Писмо личне природе Јулијане Станковић, брату Бранку Станковићу у Нови Сад. У њему га обавештава да неће доћи, „а да је Таја (?) знао да ће брат њу тужити не би га ни у кућу примио”. Брат је повео парницу против ње.

Српски

2 листа

12. 18. 08. 1861. Сомбор

Писмо Амалије Стратимировић, Ђорђу Бајковићу (?) у Нови Сад, у којем моли да се види шта је с њеном претплатом на *Дневник*. Приликом одласка из Новог Сада она је уплатила за новине од 1. августа до краја септембра, па пита за своју пренумерацију, јер су прошла већ два термина, а новине јој у Сомбор не стижу. Сви су, иначе здрави, осим маме, која је имала грозницу, па је и данас слаба.

Српски

2 листа

13. 16. 07. 1861. Пешта

Писмо Антонија Хаџића, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем препоручује доносиоца писма, Пантелића (Јована?), јер сматра да има великог глумачког дара и да би временом могао постати значајан глумац. Предлаже Ђорђевићу да га проба на улогама Кир Јање, или Мефиста. Отац Пантелићев се противи да му се син посвети глуми, али се Хаџић узда да ће на томе и Ђорђевић моћи понешто да уради да отац попусти, а и самог Пантелића треба подстаћи да изађе пред новосадску публику, онда неће бити бриге да се неће одржати и утврдити у Позоришту у Новом Саду.

Српски

1 лист

14. 15. 07. 1861. Нови Сад

Писмо Одбору Српске читаонице у Новом Саду, у којем чланови путујуће глумачке Дружине (Јована Кнежевића ?) моле да буду примљени у стално позориште које се оснива у Новом Саду. Само похвално говоре о свом последњем наступу у Новом Саду, где су имали успеха, а критикују свога управника који у позоришној делатности види само обичну спекулацију и могућности зараде. Они су уверени да је њихов уметнички посао са вишим циљем, на добробит српског народа, уздицања српске културе и позоришне литературе. Потписани су глумци Димитрије Марковић, Константин Хаџић, Никола Недељковић, Димитрије Ружић, Михаило Гавриловић, Стефан Чекић, Милош Рацков, Младен Цвејић, Драгиња Поповић.

Српски

4 листа

15. **26. 07. 1861. Чанад**
Писмо глумца Василија Марковића, послато Јовану Ђорђевићу, уреднику *Србској дневника* у Новом Саду, у којем моли пријем у чланство ПД-е.
Српски 1 лист
16. **15. 09. 1861. Сомбор**
Писмо Александра Панаотовића, упућено Јовану Ђорђевићу, као одговор на његово писмо од 13. септембра 1861. године. Обећава да ће, поред све заузетости многим званичним пословима, одмах послати „жељену скицу”, а ако му још шта устреба писаће му.
Српски 1 лист
17. **30. 09. 1861. Сомбор**
Писмо Алексе (Александра) Панаотовића, упућено Јовану Ђорђевићу у којем му, у прилогу, шаље „скицу за народни театар”, с детаљним објашњењима о основној скици, могућности надградње првог и другог спрата, са описом унутрашњег и спољашњег изгледа позоришне зграде, те цени изградње „зданија”, с напоменом да би било добро да се гради од квалитетног и чврстог материјала. Стоји на располагању у вези с додатним објашњењима. /Прилог, „скица” недостаје/
Српски 2 листа
18. **13. 10. 1861. Вуковар**
Писмо Драгиње Поповић Ружић, упућено Јовану Ђорђевићу, којег оловљава са „поштовани фатер” и извештава га детаљно и живописно о томе како су у Вуковару дочекани. Вели да су „наши ајдуци”, који су у понедељак дошли, били са бароном Митом, с којим су се разишли на Великом сокаку. Он их је послао у Велики бирц, где су гладни и жедни, у хладној сали, чекали до 11 сати ноћу, али се он није појавио. Кад је она стигла, почне да ларма и накрпи дебелог Марковића, те он крене од куће до куће и за два сата добише сви смештаје. И бина се наврат-нанос почела спремати, али она не верује да ће до недеље било шта моћи да се даје, мада је Марковић уверава да ће се представе давати већ у четвртак. Браца Мита се разлетео да све позавршава на време. Поздравља гаравог Јолеса, ноћас га је ружно сањала. Она сама је још болесница, али све поздравља, посебно Ђорђевића и „доктора”, потписујући се са „ваша tohter и докторова Буца или Бело месо”.
Српски 2 листа

19. 14. 10. 1861. Велики Бечкерек

Писмо Стефана Савића, адвоката из Великог Бечкереча, непознатом примаоцу, да је српска Позоришна дружина пристигла у место. После одласка Мађарске дружине, договарали су се око изнајмљивања сале, али је „зданије” резервисала и заузела једна немачка позоришна дружина, која се тренутно налази у Оравици, те Српско друштво може уговорати за салу само с управом Немачке позоришне дружине. Уколико директор Немачког друштва у Бечкереку пропадне, што је извесно, моћи ће се резервисати дворана за Српско друштво. Публика је рада да потпомогне.

Српски

1 лист

20. 16. 10. 1861. Вуковар

Писмо Драгиње Поповић Ружић, упућено Јовану Ђорђевићу. Будући да су им се писма мимоишла, пише му други пут. У недељу су давали „Хајдуке”, била је препуна сала, многи су морали да се врате, али је приход био незнатан (око 100 форинти), јер је сала мала, али она рачуна да би могли добро проћи уколико би давали четири представе седмично. У Вуковару је све веома скупо. Она је погодила стан и храну, три врсте јела свакога дана, а четвртком и недељом четири, па је и то једва добила по 12 форинти месечно, али пише да „трбу’ не зна за шалу”. Обавештава га да је Мита Марковић према њој врло коректан.

Српски

1 лист

21. 18. 10. 1861. Вуковар

Писмо Драгиње Поповић Ружић, Јовану Ђорђевићу, у којем се жали на Шнајдера, који се тако „погосподио” („постао је већи господин него и један од нашег друштва”) да долази у десет на посао, а у дванаест већ руча, и стално тражи помоћника, те неће више ни један ексер да прихвати, а стално тражи повишицу плате. Увече, када се глумци облаче за представу, Шнајдер налази да му је време за вечеру. Господин Михајловић, међутим, тако ради да једва стиже у два сата да руча. Зато моли Ђорђевића да Шнајдеру нађе замену.

Српски

2 листа

22. 20. 10. 1861. Коморан

Писмо Николе Ђурковића, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем препоручује да председник ДСНП (или више њих, као кандидата) нарочито поштовање мора уживати, велики углед, да би онај део народа српског који се у нешто отменијем стању налази био привучен, чак и ако би му се ласкало. Препоручује да се нађе такав као што је гроф Нако,

или сличан, као и више оних који би по 500 форинти прилога дали, а да за то буду проглашени оснивачима. Слаже се са Ђорђевићевим идејама, али треба појачати рад на прикупљању прилога, посебно за зграду, као и за издавање тантијема за српска драмска дела писцима, како за оригинале, тако и за преводе, или се одлучити да се ауторима даје извесна мала надокнада, а он за себе не тражи ништа. Пише да се посебна пажња мора обратити на бину, тј. сценографију, те у том смислу препоручује да се декорација набави у Бечу.

Српски

2 листа

23. 24. 10. 1861. Земун

Писмо Димитрија Коларовића, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га уверава да ће своју плату оправдати улогама које игра у комадима, чије текстове зна напамет. Наводи позоришне текстове и које улоге игра (преко двадесет).

Српски

1 лист

24. 31. 10. 1861. Вуковар

Писмо Драгиње Поповић Ружић, упућено Јовану Ђорђевићу. Он је њој пребацио да неће да му пише, а она му одговара да му је у Михајловићевом писму дописала свој део. Обавештава га да ће данас играти „Покондирену тикву”, а она имати улогу Анчице, јер ниједна глумица из трупе нема куражи да изађе с том улогом на бину пред вуковарске фрајлице. У недељу ће давати последњи комад, у Осек неће ићи, а не би ни у Београд, јер весели комади нису за Београђане, већ само они „који смрде на барут”, „а ми барута више немамо”, те би најбоље било, препоручује, ићи у Бечкерек или Митровицу, или у Бечеј, за шта ју је један господин из Бечеја већ питао да дођу, а ако „мој фатер” каже, макар и у Темерин. Јавља да је опет добила грозницу.

Српски

2 листа

25. 03. 11. 1861. Вуковар

Писмо Драгиње Поповић Ружић, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се жали на глумца Савића, који је на једној вечери у градској Касини тако гласно певао и викао, а њу и опсовао, да је хтела да напусти Дружину и оде код мајке у Карловце. Моли Ђорђевића, којем ће и Михајловић писати о том изгреду, као и о томе да је Савић око себе окупио неке лоле, какав је и он сам. Понашају се недолично свакога дана, па га из Дружине треба уклони и замени неким другим глумцем.

Српски

2 листа

26. 14. 11. 1861. Земун

Писмо Ђорђа Вучетића, Јовану Ђорђевићу, у којем изражава задовољство што су његове сугестије о раду СНП-а, како је разумео из писма Алексе Савића, прихваћене, само што се мора мало стрпети, а њему то неће бити тешко. Но, моли да као српски глумац у СНП-у учествовати може, и наводи да зна многе роле напамет, као и да су оне важне.

Српски

1 лист

27. 07. 11. 1861. Вуковар

Писмо Драгиње Поповић Ружић, Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава да ју је жена, коју је господин Шнајдер са собом довео, покрала, док је она на бини била. Кад је приметила да јој нема новчаника, „стане лармати, па су се сви здали да траже шта јој недостаје, те на њеном кревету нађу 2 сребрна цванцигера и један дукат, на канabetу дукат, једно писмо и друго, а у тоалету нађу бачен новчаник, свилену мараму, једно златно дугме, што је све пропало”. Даље извештава, да су јуче 6. 11. 1861, добро извели „Сан Краљевића Марка”, као резултат упорног увежбавања. Жене се устручавају да се приме улога, које је пре тога играла она. Нашли су дечака који би играо Марка (док је био дете) за представу, као и особу за улогу Дечанског. Кад се буде играла „Покондирена тиква” она ће телеграфисати Ђорђевићу да пошаље Софију, а мисли да ће играти и „Сплетке и љубав”, јер је Суботић већ разделио роле. Њу су Суботићеви позвали у посету, али се она не одлучује да прихвати позив, јер не може да замисли да Суботићевој жени говори „милостива”. Као и у сваком ранијем писму поздравља „доктора”, а свог „фатера” опет посебно, и с највећим поштовањем.

Српски

2 листа

28. 09. 11. 1861. Вршац

Писмо Т. Кнежевића, непознатоме, у којем га обавештава да је својевремено добио пакет рукописа Н. (Николе) Ђурковића, који је желео да за извесну надокнаду своја дела уступи Српском позоришту у Београду, али до тога договора није било ништа. У међувремену је Кнежевић морао да оде у Вршац, а пакет је остао у Београду. Сада тај пакет он ставља на располагање непознатоме, којем и писмо упућује, односно поклања Ђурковићева дела. У писму је списак наслова 15 драмских дела. Пакет треба преузети од Милана Стоичевића, секретара министра иностраних дела.

Српски

2 листа

29. 16. 11. 1861. Вуковар

Писмо Драгиње Поповић Ружић, Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да су имали, у уторак, великог успеха са представом „Сплетке и љубав”, у којој је она играла Видосаву, а Суботић је био најсрећнији и чудео се. Тада, у четвртак, Дружина иде у Осек, нема времена много да пише, јер мора да пакује ствари. Пре неколико дана „мал није пукла од једа”. Наиме, она је заповедила да „Палчкине хаљине” не смеју коштати више од 12 форинти, а добила је рачун на 22 форинте, и сви је „кидају са сви страна као хртови зеца”. Такође, жали се на Марковића, „или ће она тој персони главе доћи, или ће свој спас потражити у Дунаву”, а Ђорђевића моли „да то остане у тајности највећој, но да је свакако избави од невоље тако што ће Марковића избацити из Дружине”.

Српски

2 листа

30. 17. 11. 1861. Вуковар

Писмо Јована Марковића, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да су данас „наши мили гости”, глумци, испраћени у Осек. Публика је уопште врло задовољна, а он сматра да је било могуће још најмање осам представа дати у Вуковару, и да би додатни приход сигурно био од 600 до 800 форинти. Друштво је гостовало у Вуковару од 15. октобра до 14. новембра и за то време направило приход од 1.582,44 форинте. Похваљује посебно глумце и глумице: Ружића, Зорића, Милку, Љубицу, а нарочито Драгињу Поповић, чија игра је просто усхитила вуковарску публику. Препоручује да се предузме нешто како би се у односима међу члановима ансамбла искорениле мржња и завист.

Српски

2 листа

31. 19. 11. 1861. Осек

Писмо Димитрија Михаиловића, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава да је Дружина у петак пристигла паробродом у Осек и једва се до увече сместила, ко у граду, ко у Доњој вароши, једни у гостионици, или приватно, те ће се представе моћи давати тек од понедељка. Планирају да у уторак, 5. децембра, ако лађа буде ишла, крену кући у Нови Сад. Походио је генерала Радосављевића, који га је лепо дочекао, а наложио дежурном официру да изађе у сусрет глумцима и да им све што је за бину потребно, људе, униформе, пушке, барут, и све друго. Михаиловић се договорио са Немачком дружином да српски глумци могу улазити на немачке представе бесплатно, као и Немци на српске. Глумце је упозорио да се лепо владају, а још боље

играју. Јавља да је Чекић болестан, а Мита Марковић „почео је опет фантазирати” иако га је он строго саветовао, а ако ништа не помогне, телеграфисаће Ђорђевићу да му крајњу пресуду изрече. Са Васом је имао чуда и покора у Вуковару, чак је његов неки дуг имао из свога џепа платити, односно за њега гарантовати. У Осеку ће играти свега седам представа, које и набраја.

Српски

1 лист

32. 20. 11. 1861. Осек

Писмо Димитрија Михаиловића, упућено Јовану Ђорђевићу, о скандалу који је направио Мита Марковић, који је опет почео лудовати. Михаиловић је чинио све да до овога не дође, међутим, Марковић је својим понашањем изазвао целу Дружину, те Зорић, а затим и сви остали, скочише „те га почупаше”. Пошто је Марковић још претио и правио интриге, Михаиловић је, на састанку са чланом Позоришног одбора у Осеку и готово свим члановима Позоришне дружине, у соби код Драгиње (Поповић Ружић) донео одлуку да му да отказ, с четрнаестодневном надокнадом од 20 форинти и 15 форинти за пут кући до Велике Кикинде. Новац су му однели Степић и Савић, а Михаиловић упозорава Ђорђевића да, ако се појави Марковић са својим лажима, ништа да му не верује и одбаца га као да га никада није ни било.

Српски

1 лист

33. 21. 11. 1861. Осек

Писмо Димитрија Михаиловића послато Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава, пошто је примио телеграфску пошиљку, да је Марковић примио 35 форинти и да га је Савић испратио из Осека. На представи „Светислав и Милева” толико је много света било да су многи морали кућама да се врате, а било је и таквих претплатника који ни реч српски не знају, али им се комад допао и били су веома задовољни. Сав великашки и остали свет у Осеку очаран је био, аплауза и хвале доста, иако Драгиња није најрасположенија била, јер је са Марковићем имала доста једа. Зарада је била до 106 форинти чисто, само тако да остане.

Српски

1 лист

34. 23. 11. 1861. Осек

Писмо Димитрија Михаиловића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да су јуче (22. новембра) играли представу „Хајдуци” и имали лепог успеха, а зарада је једва нешто мања него од прве представе. Па налогу Ђорђевића нашао је једну женску, Мите Орешковића

Шиђанина, нека рођака, и описује је, као девојку која није ружна, прилично је угледна, арапске боје, „а висина и стас у својој лепој су форми”. Дао јој је једну женску ролу из „Владислава” да научи, па ће онда полагасти испит. Из поштене је куће, има само мајку, осиромашену удовицу. Показује велику вољу за позориште, па ју је предао и Драгињи да је и ова мало подучи „од женске стране”. Поздравља Вукичевића и Киш Јаноша.

Српски

1 лист

35. 23. 11. 1861. Осек

Писмо Давида Миланковића упућено Јовану Ђорђевићу, којим му јавља да је Позоришни одбор састављен. У договору са Димитријем Михаиловићем, као и са овдашњим директором Немачког театра, погодили су се да за седам представа које намерава да изведе Српска дружина плате 200 форинти, а за музику, осветљење, разношење позоришних листова и друго, још по 30 форинти за свако представљање. Другачије се није могло договорити, а већ сама добит је и то, што ће Српско друштво уопште моћи да се представи публици. Трошкови за плате су 400 форинти, а бесплатан је подвоз из Вуковара у Осек и натраг, а ако буде могуће и до Новог Сада. Наизменично ће се свакога дана давати једна немачка и једна српска представа. Продате су ложе по 20 форинти (10 ложа) и сва седишта (144) по 4 форинте, као и партер и галерија. Позоришни одбор ће штампати листове (огласе, плакате), ако их Друштво већ нема.

Српски

2 листа

36. 25. 11. 1861. Осек

Писмо Драгиње Поповић Ружић, Јовану Ђорђевићу, у којем се жали на понашање Марковића према њој, као и према осталим члановима Дружине, а Зорић му је запретио, јер их је Суботић овластио да га излупају, што се касније и догодило. Описује како је Марковић, када су у Вуковару били код судије на вечери, украо сребрну кашику, па је продао у Осеку, а другу коју је украо, она не зна ни где, није могао да прода, јер није била од сребра. Такође, наводи да је Марковић, од једног апотекарског калфе набавио отрова и да је имао намеру да четворо људи отрује. Били су на вечери и код Суботића, а после је оговарао Суботића најгоре што је могао. Даље наводи да ће му све детаље испричати кад дође у Нови Сад, што ће бити ускоро, иако ће доћи колима, јер лађа не иде од понедељка. Потписала се као Видосава, према својој улози из комада „Бој на Косову”.

Српски

3 листа

37. 30. 11. 1861. Осек

Писмо Димитрија Михаиловића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да је представа „Хајдук Вељко” лепо прошла код публике и добар приход донела. Посебно похваљује Николића, пиротехничара, који је при последњој сцени „тако лепу ватру палио, громовну пуцњаву чинио, а особито лепо светлеће бомбе тамо и амо преко бине одостраг бацао, да је заиста милина и дражест била видети”, и да је све то као Србин, из родољубља, и љубави према Српском позоришту, забавља чинио. Обавештава Ђорђевића да је она млада глумица која је у Друштво хтела да ступи, јавила да не може пре Нове године, а он јој је одговорио да она чека њихов позив. Посебно описује шта се догодило са Васом Шнајдером. Кад се давала представа „Хајдуци”, допадне и њему једна рола, да прави мутава Турчина, без осећања. Све је лепо на бини ишло, „красна рола”, док га неко у гардеробу није послао да нешто донесе. Кад се вратио из гардеробе, са свећом у руци, видело се да је пао преко неких балвана те одерао ногу и нос му је напукао, али је он присебан био, те се са том трагичном сценом његова рола и доврши, а после се „лењодремљива болест у кревету продужи у свој својој загушљивости”.

Српски

2 листа

38. 04. 12. 1861. Сомбор

Писмо Лазара Поповића, сестри Драгињи Поповић Ружић, у којем је обавештава да му је писао Мита Марковић из Велике Кикинде, али да њу уопште не спомиње, једино се тужи на Зорића, Хаџића и Ружића. У писму је обавештава да он креће за Сентомаш, 13. и нада се да ће се о Божићу састати са њом у Карловцима. Жали се на мајку која га је изгрдила, иако јој је он послао 20 форинти. Поздравља Љубу, „моју Милку”, прику Хаџића, Миту Ружића, Јоцу Путића и Зорића.

Српски

1 лист

39. 21. 12. 1861. Вршац

Писмо Емилијана Кенгелца, вршачког епископа, Позоришном одбору Српске читаонице у Новом Саду, у којем их обавештава да за оснивање СНП-а прилаже 25 форинти.

Српски

2 листа

40. 15. 12. 1861. Осек

Писмо Давида Миланковића („на цара Уроша”) 1861. године, упућено Јовану Ђорђевићу, уз које, „у привитку” (у прилогу) шаље и свој текст о деловању СНП-а у Осеку, за *Србски дневник*. Глумци су имали све симпатије публике, а оставили су добар утисак и у свакодневном животу, лепо су се понашали, били чисти, лепо одевени, пристојно се владали. Данас завршавају претплате на представе са „Удадбом и женидбом” и „Пијаницом”, а у добротворне сврхе даваће „Кир Јању”. Свих досадашњих шест представа биле су добро посећене.

Српски

2 листа

41. 27. 01. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да се посредством УО-а „ослободи” Руме (да оде из Руме) и прими за члана ПД-е. Наводи шест позоришних комада и улоге које би у њима могао играти. Плата би му текла од дана када би се представио одбору, ма каква погодба била. Поздравља и Милетића.

Српски

1 лист

42. 20. 01. 1862. Пешта

Писмо Антонија Хаџића Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је позајмио 10 форинти управо ангажованој глумици Марти Јовановић, за пут, јер јој 20 форинти које је добила од ДСНП није било довољно. Паре јој је дао од претплате за тек зготовљени број *Србског дневника*. Признанице и рачуне за новац који је добио, послаће за 3–4 дана. Мађарске новине *Мађар шајџио* објавиле су позив, за оснивање СНП-а, који је Хаџић још пре месеца дана превео.

Српски

1 лист

43. 12. 01. 1862. Македонија

Писмо Јована Николића, члана Позоришног одбора у Македонији, упућено Позоришном одбору Српске читаонице у Новом Саду, којим обавештава да на здање Народног позоришта прилаже у име својих синова, Милоша, Теодора и Михаила, 300 форинти, а у своје име 500 форинти, а за образовање и помагање глумаца растерећену задужницу од 500 форинти са купонима од 1. новембра 1861. године (вредносне хартије), те жели успех овом народном подухвату.

Српски

2 листа

44. 18. 01. 1863. Панчево

Писмо Љубице Поповић (Коларовић) упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је пре шест месеци поднела молбу да је приме у ПД-у. Наводи да је послала и сведочанство Панчевачког одбора Позоришног добровољног друштва, где је подуже време разне улоге играла и имала успеха, у представама „Светислав и Милева”, „Краљ дечански”, „Владимир и Косара” и „Љубав”. Како никаквог одговора до данас није добила, слободна је да подсети на своју молбу, поготово с обзиром на чињеницу да је, за попуну места у Дружини, позив Одбора у новинама обнародован.

Српски

1 лист

45. 22. 01. 1862. Карловци

Писмо П. (Петра) Живоиновића, Милоша Теодоровића и Алексе П. Радовановића, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се позивају на обећање Ђорђевића да би ПД дошла у Карловце и извела десет представа уколико би се гарантовао приход од 480 форинти. Они рачунају да ће приход бити и већи, а за Дружину су обезбеђени станови, бесплатан превоз и сала, као и гардероба. СНП треба да обезбеди декорацију, постављање бине, музику, штампање огласа и улазница, и да приложи неку незнатну суму за овдашњу болницу. Тврде да ће Позориште имати знатну материјалну корист, али да све треба извести пре него што виноградарски радови отпочну. Они се обавезују да ће обезбедити дозволе власти, као што ће и благослов светих отаца измолити.

Српски

2 листа

46. 25. 01. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића послато Јовану Ђорђевићу, уреднику *Србској дневника*, као члану УО-а, у којем јавља да је управник истражног суда у Руми („мој душманин”) А. Данко, који је водио истрагу, премештен у Турски Бечеј. Његов заменик, писар Месић, истражни судија Јосип Хофштетнер у Осеку, као и други, сматрају да би се истрага обуставила уколико би ДСНП пристало да исплати (проневерену) суму од 540 форинти. Враћање ове своте Поповић би обезбедио од месечне плате, као глумац. Што се тиче услова под којима би ступио у ДСНП као глумац, захтева да му месечна плата износи 60 форинти, а од сваке представе још по 2 форинте награде, и једномесечно одсуство у току једне године, а он ће обезбедити своју гардеробу. Сматра да су то скромни захтеви с обзиром на његове велике глумачке

способности, нарочито у „љубавним и љубавно-јуначким улогама”, о чему се Ђорђевић може осведочити код поджупана Суботића, и градоначелника Мачванског који су га гледали у Вуковару на једном приватном.

Српски

2 листа

47. 25. 01. 1862. Пешта

Писмо Антонија Хаџића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да „једва једаред ухватих зверка, попца, штурка, како ли се зове та зверка, по коју морадох чак у Берлин – писати”. Пита да ли да купи драмска дела Бенедикса (Родериха), у осам књига, колико је до сада изашло, што би стајало 32 форинте. Распитује се за „Србијанку”, вреди ли шта, али да Ђорђевић на сваки начин гледа да задржи њену кћерку, која ће, кад мало поодрасте, за бину бити као што ваља.

Српски

1 лист

48. 30. 01. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем предлаже да ДСНП исплати његов тобожњи дуг једној жени која га је тужила за 540 форинти, због чега је лежао и у затвору, а он би ступио у чланство Позоришне дружине као глумац, па би ову своту исплаћивао у ратама од своје плате. Уз овај предлог написао је и своју биографију, описао своја знања (страних језика), истиче своје преводе, и глумачка умећа и успехе. У прилогу доставља попис свих позоришних дела са навођењем улога које је тумачио (укупно 36). Шаље превод „једне романтичне повести” (овај прилог недостаје).

Српски

4 листа

49. 15. 02. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем, у очекивању његовог одговора на претходно писмо, предлаже да се он лично, или неко из Одбора, заузме за њега код суда у Осеку, или још боље код Банског судбеног стола у Загребу, да се пусти на слободу док се коначно не донесе пресуда. До тог времена моли Одбор да га прими за глумца, јер сматра да има талента и способности, а гледао је и учио од познатих европских глумаца. Наводи да су и Мађари њиховог чувеног Егреша из прогнанства „испросили”. Уверава Ђорђевића да нигде неће бежати и да ће се на сваки позив суда одазвати.

Српски

1 лист

50. 15. 02. 1862. Коморан

Писмо Николе Ђурковића из Коморана, упућено Јовану Ђорђевићу, уз које шаље и рукопис позоришног дела *Сашана* које је управо завршио. Мисли да је дело доста добро, али додаје да је потребно дотерати га језички и правописно. Моли да се не објави име аутора. Даје савете за поједине улоге. Тражи да ДСНП преузме његових 30 превода позоришних комада од Ј. Кнежевића и ставља их бесплатно на располагање СНП-у. /Рукопис драме недостаје/

Српски

2 листа

51. 03. 02. 1863. Сомбор

Писмо Гедеона Леовића адвоката из Сомбора, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да му се врате раније позајмљени рукописи драма, изузев рукописа *Војачкој дејунца* који поклања. Добровољно позоришно друштво у Сомбору започело је са давањем представа, те су им рукописи позајмљених дела потребни ради попуне репертоара. Јавља да је госпођица Олга Бикарева, врла Српкиња и члан Друштва, преминула 21. јануара. На крају се распитује има ли пазара са „Бекријама” (*Три бекрије*).

Српски

1 лист

52. 02. 1862. Загреб

Писмо Димитрија Ружића упућено свештенику Нестору Живићу, у којем моли да му се пошаље „известије за женидбу” да се „овде” (?) може венчати са Драгињом Поповић, кћерком блаженопочившег јереја Луке Поповића (пароха у Новом Бечеју). Сматра да ће дозволу добити, јер је свештеник увек њему и њиховој кући наклоњен био, а никаква препрека му не стоји на путу, јер га закон ослобађа служења војске („солдачије”) као јединца, чији је отац старији од 60 година. Напомиње да ће „одавде” кренути за 14 дана, а најдаље за 3 недеље, или у Суботицу, или у Бечкерек.

Српски

2 листа

53. 10. 02. 1862. Нови Сад

Дозвола, владике Платона Атанацковића, за ступање у брак новосадског житеља Димитрија Ружића и Драгиње Поповић, у Српској православној цркви.

Славеносрпски

2 листа

54. 12. 02. 1862. Ириг

Писмо М. Моловића (Мојовића?) потпредседника Српске читаонице, пароха из Ирига упућено ПО-у, у којем моли да се врате ствари нужне за позоришне представе, које су позајмљене Димитрију Марковићу, опуномоћенику ДСНП, јер „добровољци места нашег у корист Херцеговаца”, желе да дају неколико представа.

Српски

1 лист

55. 14. 02. 1862. Осек

Писмо непознатог пошиљаоца, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је добио признаницу на 200 форинти, уз писмо од 7. фебруара. Барону Мити [Михајловић Димитрије] је одобрен новац на заузимање Миланковића. Извештава детаљно о сарадњи са директором Немачког позоришта. Лацика Делимани, осечки први поджупан (римокатолик), тражио је да ПД поново гостује у Осеку на пролеће, а не да чека јесен. Подноси Ђорђевићу детаљан финансијски извештај и даје пројекцију будућих могућих прихода у Осеку. Пита да ли се познаје са генералом Радосављевићем и препоручује да му пише. Верује да би, када би се генерал Радосављевић и поджупан Делиманић ставили на чело Позоришног одбора у Осеку, „ствар добро испала”. Обавештава га да је летос купио један сребрни печат на којем је „изрезано Успеније Богородице”, те да на њему пише да је то печат српског митрополита Саватија. „Истисак” (отисак) тога печата је давао, или показивао Чортановићу, русинском проти Ковалевском, али нико није могао да му потврди из ког је времена. Печат је дао барону Рајачићу, а овај му је рекао да у Митрополији карловачкој имају све грбове, и да је Саватије, православни митрополит српски (Захумско-херцеговачке митрополије, 1572, и патријарх српски од 1586). Владика Грујић има такође један „истисак”, те када глумци буду гостовали у Карловцима препоручује Ђорђевићу да „погледа ту ствар”.

Српски

2 листа

56. 15. 02. 1862. Панчево

Писмо Љубице Поповић, упућено УО-у у којем моли да је приме за глумицу, с обзиром на то да се за то определила, као Српкиња, а посебно што је остала удовица, а да јој је родбина у Новом Саду. Може јој се одговорити на адресу код А. Грујића, у Панчеву.

Српски

1 лист

57. 16. 02. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића, упућено у Нови Сад, Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да га је управо к себи позвао истражни судија Данко, који се ради предаје аката вратио из Бечкерека у Руму, и рекао му да одмах пише Ђорђевићу. Уколико ДСНП за њега положи новац, биће одмах ослобођен, а парница се више неће водити против њега. За уговор с Друштвом о плати и отплаћивању дуга лако ће се погодити и поравнати. /На писму белешка: „Видео Данко”/

Српски

1 лист

58. 16. 02. 1862. Чанад

Писмо Стефана Протића из Чанада упућено Јовану Ђорђевићу, којим се јавља на конкурс за редитеља у СНП-у. Оглас је објављен у два-наестом броју *Србској дневника*. Препоручује се вишегодишњим занимањем за „позоришно вежбање”, те да су му дужности редитеља добро познате, као и познавање стране литературе, па и савремене, а настојаће да задовољи и ПО и публику. Моли да се плата дигне са 720 форинти годишње на бар 800 форинти. Предлаже да се назив „редитељ” посрби. За детаљније податке о себи позива се на садашње чланове СНП-а.

Српски

2 листа

59. 18. 02. 1862. Суботица

Писмо А. Павковића (Пеаковића?) из Суботице упућено у Нови Сад др Светозару Максимовићу, лекару, у којем изражава жељу да СНП да у Суботици неколико представа. Са претплатом неће ићи лако, али се нада да Позоришно друштво неће имати дефицита, тим пре што ће се и он сам потрудити да прибави средства од виђенијих Срба. Стан, храна и превоз би били обезбеђени.

Српски

2 листа

60. 21. 02. 1862. Карловци

Писмо А. (Алексе) П. Радовановића из Карловаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем не препоручује да Позоришно друштво остане више у Карловцима, мада би Карловчани то желели. М. Јовановићка и „мали Синиша” не могу с 10 форинти више „да изађу на крај”. Тражи упутство шта да ради. На представама „Владимир и Косара” и „Самуило и Љубивоја” било је мало публике због кише, али су представе добро примљене. Публика жели да се изведе и представа „Дечански”. Савић је остао до краја овог месеца.

Српски

1 лист

61. 22. 02. 1862. Панчево

Писмо Теодора Ј. Поповића, глумца Панчевачког позоришта и трговца „материјалне радње” послато УО-у, у којем моли да се у Нови Сад позову глумци из Панчева на неколико представљања, јер би то било „на ползу позоришту и глумцима”. Предлаже ове глумце: Павле Маринковић, Павле Вуков, Марко Станишић, Јоца Маринковић, Божидар Попов, Михаило Јовановић.

Српски

1 лист

62. 26. 02. 1862. Карловци

Писмо А. (Алексе) Радовановића из Карловаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да му шаље „овог Швабу” („кад би рекао да је поштен много би било, јер је Шваба – дакле може поднети”). Наводи да кад би се вртешком везивале облоге, те би их лако могао расклапати и сложити, а платно савити, он је о томе са њим већ разговарао (ради се о уређењу бине). За бину дају 30 форинти, а за болницу („шпитаљ”) ишту 60 форинти, али о томе ће он расправити кад се врати, а они за сада нека о томе диване (разговарају). Предлаже да му узму скеле, а у томе ће добри бити Петар Живоиновић и Милош Тодоровић, „мада су обешечаџи”, и Миша Дрезмановић, „који је и вредан и добар деран”, „док не прокљеве да сам у комендијашком послу на пут отишао – чисто ми је мило каква ће слова кркетати”.

Српски

1 лист

63. 26. 02. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића из Руме упућено Јовану Ђорђевићу, у којем на основу огласа за место редитеља у СНП-у нуди своје услуге сматрајући се способним и за то, осим за глуму. Уколико би ДСНП имало поверења да за њега исплати 540 форинти за које је оптужен, а што би он од плате отплаћивао, спреман је и да да своје преводе драмских дела, те је зато у претходном писму и послао „Гроф Бенвовски”, а сада ради на преводима *Ловодско сироче*, те поседује и *Сћана, хајдучка невесџа*, као и веселу игру *Ојасни комшилук*. Друга његова дела налазе се у готовим преписима код његовог бившег ортака К. Живановића у Великом Бечкерекy.

Српски

1 лист

64. 27. 02. 1962. Рума

Писмо Александра А. Поповића из Руме упућено Јовану Ђорђевићу, у којем му захваљује на писму од 22. фебруара и спремности да му

помогне. Наводи да је најбољи начин да се та ствар обави преко Жупанијског суда у Осеку и жупанијског судије Кунтића, да се положи 540 форинти и он за свагда буде ослобођен. Посетио га је, пре него што ће добити писмо Ђорђевића, Милетић. Шаље свој превод Шилерових *Раздојника* (тај превод недостаје) и објашњава зашто је изостављао поједине делове. Они се обично изостављају, то чине и Немци када постављају представу, као што је то урадио и Смедеревац у свом преводу, а Радишић је чак и имена мењао.

Српски

1 лист

65. 28. 02. 1862. Нови Сад

Писмо Димитрија Михајловића [Мита Барон] из Новог Сада, упућено ДСНП, којим се јавља на конкурс за редитеља расписан у *Србском дневнику* бр. 12. Наводи да је изучио угарска права и да је заклети нотарош Краљевске угарске табле, као и чиновник. Литературом се бави од 1840. године, писао је и издавао романи, новеле, песме, хумористичке саставе, неколико позоришних дела, а неко кратко време уређивао је и политичке новине покојног Павловића. За корист и утемељење Српске новосадске читаонице играло се протеклих година више позоришних комада у којима је не само играо, већ игри и друге подучавао, бину правио (сцену), завесе, а и кулисе фарбао, те друге ствари потребне радио. Под његовом управом давани су и балови на којима су приказиване и представе, а капитал Читаонице је вишеструко умножен. Технику прављења сцене и друге важне послове око постављања представе изучавао је о свом трошку посећујући позоришта и посебно се посвећујући бинама (сценама) у Бечу, Пожуну и Пешти. Обећава да ће се као редитељ држати правила куће за коју ради, водити рачуна о глумцима, гардероби, репертоару, и сам глумити, поред режирања, а и давати своје комаде за играње, као и преводе с немачког језика.

Српски

3 листа

66. 28. 02. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да се у Руми код Истражног суда надају доласку председника Жупанијског суда из Осека, Липтовчевића, који ће, по свој прилици паробродом долазити, и бити и у Новом Саду. Моли Ђорђевића да поразговара са Липтовчевићем о његовом случају, а ако се не сретну, да поступи у свему онако како се са Светозаром Милетићем договорио.

Српски

1 лист

67. 29. 02. 1862. Земун

Писмо Лазе Телечког упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да је београдска публика с одушевљењем прихватила представу „Војачки бегунац”, да су им „сасвим заврнули мозак, да већ лудују за нама”. Публика захтева да Дружина остане у Београду још месец дана. Ако пак ПО донесе такву одлуку, глумци ће послушати, али „овакав штрапац не може се издржати”. По лошем времену прелазити из Земуна у Београд, по зими, без одговарајућег одећа, пароброд неуредно долази и одлази, у Београду немају где да ноће, јер квартира у Београду нема и немају где да спавају. При таквим околностима и у таквом пожртвовању, Друштво је заслужило извесне бенефиције. О представама у Панчеву, о којима је писмом раније већ известио Ђорђевића, писаће накнадно.

Српски

2 листа

68. 01. 03. 1862. Суботица

Писмо непознатог „дописника” упућено Уредништву *Србској дневника* у Новом Саду, у којем пребацује *Дневнику* што не објављује текстове из живота суботичких Срба, јер, „овај наш густи ваздух треба разредити новосадским”. Културна делатност Срба у Суботици потпуно је замрла, зато је и сакупљен тако мали прилог за ДСНП, а Магистрат није одвојио више од 50 форинти, док Општина није могла ништа да помогне, пошто је управо била распуштена. Говори се да ће Кнежевићева позоришна дружина доћи у Суботицу, и он мисли да ће то оживети културну делатност суботичких Срба.

Српски

2 листа

69. 03. 03. 1862. Пешта

Писмо Антонија Хаџића упућено Јовану Ђорђевићу, уз које шаље Матичин Устав да га у *Србском дневнику* штампа, пошто га „књижевници претресу”. Набавка позоришних комада неће бити једноставна, као и преписивање, за које нема одговарајућих средстава. Шаље и шест носева који су плаћени 1 форинту и 50 круна, али три иста у целој Пешти није могао да нађе, као и беле браде од Акемана, који се и даље препоручује. Претпоставља да је Карађорђевић секретар дао за претплату на *Дневник*, који треба да се шаље у Париз кнежевима, уколико пак то није учињено кнегиња моли да се лист пошаље на приложу адресу у Паризу, а она ће одмах новац послати. Јавља да је за ДСНП послао 14 форинти, четири из свога џепа, а 10 које је сакупила Омладина српска у Пешти, и моли да се то објави у *Србском дневнику*, као и оглас за Главну скупштину.

Српски

1 лист

70. **05. 03. 1862. Будим**
Писмо Бранка Влашкалића, српског учитеља из Будима, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га моли да за чланицу СНП-а прими једну талентовану девојку из Будима. Подсећа га да је и он у Сомбору 1850. године наступао са Дилетантским друштвом. За њу тврди да има анђеоски глас и изјављује да ће уз обуку коју ће добити као глумица, превазићи чувену Драгињу Поповић, коју је својевремено гледао. Отац те девојке није дозволио да се она запосли у мађарском позоришту, а како се управо жени, девојка не жели да у кући дочека маћеху.
Српски 2 листа
71. **07. 03. 1862. Велика Кикинда**
Писмо Димитрија Марковића, из Велике Кикинде упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да му се пошаљу позоришни комади *Силејка и љубав* и *Женски нејријашељ*, па и ако за то, или препис, треба да плати, као и његово дело *Силом докџор*. Он ће наредне недеље боравити у Загребу, а са њим путује и Драгиња Данкулова.
Српски 1 лист
72. **12. 03. 1862. Осек**
Писмо Косте Крестића Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да би евентуални долазак ПД-е у Осек био промашај, јер би одзив публике био слаб. Добио је писмо Ружићево у којем му јавља да Дружина путује у Бечкерек, а после би, може бити, навратило и у Осек. Препоручује да се прихвате друге понуде, јер ни Немачко позориште не пролази баш најбоље, иако се зна да су Немци врло ревносни посетиоци позоришних представа.
Српски 2 листа
73. **15. 03. 1862. Велики Бечкерек**
Писмо Савића (Стефан) упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава о гостовању Дружине СНП-а у Великом Бечкереку.
Српски 2 листа
74. **23. 03. 1862. Велики Бечкерек**
Писмо Савића (Стефан) упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га детаљно извештава о гостовању ПД-е у Великом Бечкереку, раду ПО-а, као и о трошковнику и проблемима.
Српски 2 листа

75. 24. 03. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића Јовану Ђорђевићу, у којем жали што је одбијен за место редитеља у СНП-у, с обзиром на његову компликацију са судовима и положај у Руми, и истовремено несумњиве квалификације, препоручује глумце које је он формирао и окупио око себе, али у читавом писму расправља и о улози глуме и глумишта, позоришта и редитеља, у српском народу, и прихватању позоришне уметности, те охрабрује Ђорђевића да истраје у послу, учврсти рад СНП-а, и даје своје препоруке на ту тему. О свом случају писао је и Милетићу.

Српски

2 листа

76. 24. 03. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића, из Руме (из затвора), упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се распитује да ли је Ђорђевић предузео неке кораке за његово избављење. Следе препоруке како да се ради с глумцима, како да се они образују и усавршавају, наводи књиге које би у томе помогле и прави распоред проба и наставе.

Српски

2 листа

77. 25. 03. 1862. Велики Бечкерек

Писмо Стефана Савића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем описује проблеме с администрацијом око набавке дозволе Позоришту за давање представа у здању Торонталске жупаније у Великом Бечкереку.

Српски

2 листа

78. 26. 03. 1862. Велики Бечкерек

Писмо Стефана Савића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га детаљно извештава о перипетијама које има око добијања дозволе за давање представа у здању Торонталске жупаније, телеграмима које је послао или примио, као и о смештају ПД-е која чека дозволу.

Српски

2 листа

79. 28. 03. 1862. Суботица

Писмо А. Павковића, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да га извести када ће ПД напустити Велики Бечкерек, пошто он одлази у Беч на лечење, па ће по повратку предузети све припреме за давање ПД-е у Суботици.

Српски

2 листа

80. 29. 03. 1862. Велики Бечкерек

Писмо Драгиње Поповић Ружић, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем најпре спомиње неки немио догађај који се догодио „на Агенцији”, а о којем је, колико разазнаје из Ђорђевићевог писма, он већ информисан. Јавља да су с извођењем представа у Бечкереку већ почели, са комадима „Херцег”, „Женидба и удадба” и „Женски непријатељ”. Сам администратор је издејствовао дозволу, а после представе је био „пијан од чувства”, те да је рекао да се тако нечему лепом од Срба није надао. Одзив публике је добар, а одушевљење велико. Спомиње неког Ј. Поповића из Сомбора, који је онамо јако хваљен био, а сада би желео у Дружину да ступи. Она мисли да је добар глумац. Опширније ће писати господин Савић.

Српски

2 листа

81. 31. 03. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића из Руме, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да му шаље једну „позоришну лакрдију у две радње” коју је „по немачком калупу, односно на наше околности зделао”. Вели да би се ово дело могло заједно са врлим преводом Лазе Зубана, са насловом „Господар и роб”, представљати. Желео би да то режира, као и да тумачи две главне улоге. Распитује се шта је учињено „по његовој ствари” рачунајући на наклоност и Ђорђевићево обећање.

Српски

1 лист

82. 31. 03. 1862. Осек

Писмо Косте Крестића Јовану Ђорђевићу, уреднику *Србској дневника*, у којем наводи да је прочитао последњи број и зачудио се тексту у којем се помиње да „Осек нема право патроната, да је ред у цркви и школи добар, да је певање добро”. Ставља замерке на неистинити допис неког Осечанина које се односе на права патроната црквеног и школског живота Срба.

Српски

2 листа

83. 01. 04. 1862. Суботица

Писмо Емила Манојловића Јовану Ђорђевићу, којим одговара на писмо од 29. марта. Јавља да градоначелник Суботице управо није присутан, већ је баш у Новом Саду или Варадину. Познајући господина Флата као строгог чиновника сматра да се неће дозволити наступ позоришту које нема одобрену лиценцу, стога би било нужно спровести за Суботицу исту ону процедуру која је поштована и када је у

питању био Велики Бечкерек. Уколико се добије дозвола, препоручује СНП-у да се осигура прикупљањем претплате унапред, јер су дневни трошкови позоришта сигурно већи од 50 форинти, а Срба је у Суботици мало, а и они ће убрзо одустајати уколико се не обавезу, и додаје „На Буњевце пак се ослањати, била би мистификација”.

Српски

1 лист

84. 01. 04. 1862. Суботица

Писмо Божидара Вујића, послато Јовану Ђорђевићу, у којем га подстиче да СНП гостује у Суботици већ до краја априла, а да се не узда превише у писање Емила Манојловића о концесији, те да га трошкови не обесхрабре. У Суботици ће све предузети Позоришни одбор да наступи глумачке Дружине прођу како треба, а и „наш велики родољуб и ваљани Србин, господин др Петар Стојковић, који највећи популаритет код иноплеменика ужива” обећао је да ће све учинити на добро Позоришта и да ће правремене припреме за гостовање бити уредно обављене.

Српски

1 лист

85. 05. 04. 1862. Чанад

Писмо Драгиње Поповић Ружић, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се залаже да се у ПД-у прими Протић, за којег сматра да је способан и спреман на жртве за позоришну ствар. Такође, јавља да је Протић „израдио” да Дружина позвана буде у Сентмиклуш, па би лепо било да га што је скорије могуће „у нашој средини видимо”, а изгледно је да ће се и његова госпа томе приклонити, која је млада, има 21 годину, добру главу, и нада се да се с њом „неће једити” као са Србијанком.

Српски

2 листа

86. 07. 04. 1862. Сента

Писмо Стевана Чекића, српског глумца из Сенте, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да се прими у ДСНП, на своје старо место, пошто је чуо да је упражњено. Наводи које је све улоге имао у Сенти, али је незадовољан Дружином са којом наступа и сматра да се с њима само срамоти, те би радије ишао кући него наставио тако. Додаје да је на стану и храни код родољубивог Светислава Бугарског и прижељкује да и остала српска браћа буду као врсни и родољубиви Сенћани. У писму је кратко дописана иста жеља да буде примљен назад у СНП и другог српског глумца из Сенте, Михаила Ј. Гавриловића.

Српски

1 лист

87. 07. 04. 1862. Земун

Писмо Стевана Јовановића, глумца Земунског позоришног друштва, из Земуна, 7. априла 1862. године, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да га приме у СНП и обавештава да је о њему могуће распитати се код комичара Алексе Савића, и набраја и улоге које је тумачио у Земунском позоришном друштву.

Српски

1 лист

88. 07. 04. 1862. Суботица

Писмо Божидара Вујића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да су по пријему Ђорђевићевог писма одмах, он и др Стојковић, отишли до Манојловића, који није баш расположен према СНП-у, али Вујић уверава да ће све припреме тећи како треба. Неопходно је да Позоришно друштво добије лиценцу Намесништва моментално, и послао је телеграм преко Сегедина у Нови Сад, а очекује да му се једнако и узврати брзојавом у Сегедин одакле ће до десет сати увече телеграм стићи у Суботицу. Позивнице треба штампати латиницом. Једна представа мора се давати у корист „мађарских потопљеника”, док остале могу бити, нарочито прве, јуначке или веселе, и наводи своје предлоге, као и предлоге за цене појединих места у позоришту, од ложа до партера. Уверен је да ће имати успеха.

Српски

2 листа

89. 08. 04. 1862. Велики Бечкерек

Писмо Стевана Савића, адвоката из Бечкерекa, члана Позоришног одбора у Бечкереку, упућено ПО-у, у којем објашњава зашто је и како отпустио глумца Јовановића. Како су му за тако нешто дата и упутства и пуномоћ, он је Јовановића исплатио и отпустио, а на његово место предлаже Ј. (Јована) Поповића, из добре куће, трговачког сина, који ће моћи да се прихвати рола које је имао Јовановић.

Српски

2 листа

90. 08. 04. 1862. Велики Бечкерек

Писмо Стевана Савића, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се тужи на Недељковића, који је узео себи за право да брани отпуштеног Јовановића, и то јавно омаловажава. Уколико се то настави он ће захтевати одговарајуће мере и против Недељковића. Јовановић га је посетио, али он може одступити од своје првобитне одлуке. Пита да ли да ангажује већ предложеног Поповића, уместо Јовановића. Извештава да су игране с великим успехом представе „Сплетке и љубав”, „Сан Краље-

вића Марка” и „Зла жена”. Дворана је била дупке пуна, па је музика морала свирати са бине. Подноси и финансијски извештај.

Српски

2 листа

91. 11. 04. 1862. Нови Сад

Писмо епископа Платона Атанацковића из Патроната Новосадске гимназије, упућено Одбору СНП-а уз које доставља облигацију Павла Обушкова на 50 форинти, од 15. октобра 1856. године, издату на Позориште у Новом Саду, која се грешком нашла у фонду Патроната.

Српски

1 лист

92. 12. 04. 1862. Чанад

Писмо Косте Живића из Чанада, упућено ДСНП, у којем моли да буде примљен за члана као певач, јер је својевремено с истим Друштвом наступао у Чанаду, када су му рекли да је способан „и у народном позоришту се представљати”.

Српски

1 лист

93. 12. 04. 1862. Чанад

Писмо Васе Марковића из Чанада, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да се прими за члана ПД-е пошто је чуо да је потребно још глумца Позоришту и потписује се као „бивши глумац под управом господина Кнежевића”.

Српски

1 лист

94. 13. 04. 1862. Велики Бечкерек

Писмо Стевана Савића из Великог Бечкереча, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем захваљује што је ПО уважио његове мере. Констатује да се сада увела извесна послушност у ансамбл. Обавештава о представама и подноси извештај о приходима, али препоручује да се поради на томе да се добије дозвола за давање представа, и то не само за Торонталску жупанију, већ и за Тамишку, Чонградску, Пештанску и Чанадску.

Српски

1 лист

95. 13. 04. 1862. Суботица

Писмо Н. (Николе) Зорића, глумца, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да враћа 10 форинти које су биле намењене за исплату кочијаша. Обавештава га о испадима и пијанствима глумца Јовановића, о понашању које је нанело штету и оцрнило цео ансамбл у очима Суботичана, о чему је он обавестио господина Стојковића. У

представи „Ајдуци” Јовановић и Јоца Поповић су веома лоше играли своје роле. Остали чланови Дружине се лепо понашају. Госпођа Драга се тако наједила да је обневидела, а он то јавља, јер верује да чланови Позоришног одбора из Суботице неће штети о тако нечему да му пишу.

Српски

1 лист

96. 15. 04. 1862. Нови Сад

Писмо Томе Иванића, упућено Стевану Брановачком, председнику ПО-а, о томе да ће обвезница на 50 форинти која је завештана Позоришту морати да остане неинтабулирана, јер на његовом имену никаквог добра нема, али да ће обвезницу коју дугује, крајем септембра текуће године у потпуности моћи да исплати.

Српски

1 лист

97. 15. 04. 1862. Вуковар

Писмо Јована Марковића, упућено непознатој у Нови Сад, у којем јавља да је примио паробродом („паропловом”) послате му „радње Б. Е.”, захваљује на дару и извештава да је до данас продао 11 комада, а однео је и друговима да му у томе помогну обећавши им провизију. Сакупљајући претплатнике на српске новине констатује да је експедиција јако слаба и небрижљива, а оних који се туже и рекламирају много је, међу њима најнесношљивији је претплатник *Србској дневника* господин Тоша Михајловић. Извесни „прикључак”, моли да се одмах преда господину Ј. Јовановићу за *Јавор* и *Комарац*.

Српски

1 лист

98. 15. 04. 1862. Пешта

Писмо Антонија Хацића, Јовану Ђорђевићу, уз које шаље позоришне законе „грађанског дворског театра”. За статуте мађарских, или којег другог позоришта, неопходно је да се званично обрате, јер физичким лицима не дају. Од преведених комада шаље три италијанска, од којих мисли да ће „опкладу” моћи да искористи. Ствар са преводима иде тешко, а он сам би се прихватио и тога посла, међутим мађарски писци траже хонораре, а и преписивање кошта, за шта тренутно он не располаже слободним средствима, а не би да додаје дуг на дуг. Мисли да би 12 глумаца СНП-а могли да уђу у Мађарско и Немачко позориште, да дају 4 представе, што би донело око 400 форинти прихода, можда и више. Били би смештени код тамошњих ђака. Тражи да се пошаљу старији глумци и они који би могли нешто научити, а предлаже да то буде у јуну.

Српски

2 листа

99. 15. 04. 1862. Сента

Писмо Јована Вујића, српског учитеља из Сенте упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га детаљно обавештава о поступку који је спровео да би ДСНП, послао већ раније намењену обвезницу на 100 форинти уредно интабулирану код власти у Бачко-бодрошкој жупанији.

Српски

2 листа

100. 17. 04. 1862. Суботица

Писмо Божидара Вујића послато Јовану Ђорђевићу, у којем извештава детаљно о гостовању СНП-а у Суботици, од тога како су глумце дочекали и сместили, до извештаја о представама, посећености, и приходима. У дочеку и организацији боравка Дружине у Суботици посебну заслугу имају господа Манојловић и Стојковић, на чему им се мора посебно захвалити. Прва представа која је приказивана била је „Херцег Владислав”. Све је било пуно, а поред Срба, било је пуно и Буњеваца и Мађара. Током саме представе начињена је извесна грешка – „да смо ми и само историјско начело повредили” – поред српске, стављена је поред трона и мађарска застава, „само братске љубави ради”. Барон Рудић и господин Шарчевић подстицали су своје сународнике да дођу у позориште, па се и њима мора одати нека почаст за то. Глумци су били одлични, посебно похваљује Недељковића, који је зачудио публику спремношћу Србина да је свагда готов живот дати, Драгињу Поповић Ружић која је натерала публику да плаче, Ружића, Јовановића, а мале замерке даје на глас Љубице Поповић. Манојловић је послове које му је поверио Ђорђевић, пренео на Стојковића и Вујић је сав приход од 550 форинти предао њему. Давана је још представа „Ајдуци”, а следе „Женидба и удадба” и „Женски непријатељ”.

Српски

2 листа

101. 05. 04. 1862. Суботица

Писмо Божидара Вујића а и др Стојковића из Суботице, упућено Јовану Ђорђевићу, уреднику *Србској дневника и Данице*, у коме му замерају што је исправљао њихов извештај о представама ПД-е у Суботици, које по њиховој оцени нису биле добре, а он их је нахвалио. Моле га да убудуће не исправља њихове текстове, већ да их објави онако како су написани, или да их не објави. Спомину се представе „Покондирена тиква”, „Женидба и удадба” и „Милош Обилића”.

Српски

1 листа

102. 17. 04. 1862. Суботица

Писмо Драгиње Поповић Ружић, упућено Јовану Ђорђевићу, о збивањима у Бечкерекy, где је живот скуп, а она добија само 23 форинте, док Поповић, глумац, добија 45, а да то није заслужио. Награђен је више него што вреди, па је дошло и до буне међу глумцима у Дружини, који су такође добијали мање, те ће она од сада водити рачуна само о себи, а не и о осталима. Неколико пута није ни изашла на позорницу, а Бечкеречани изјављују да у позориште неће ни ићи док њено име не буде на огласним таблама прво.

Српски

2 листа

103. 18. 04. 1862. Суботица

Писмо доктора Стојковића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава да су до сада даване представе „Херцег Владилсав”. „Ајдуци”, „Женидба и удадба” и „Женски непријатељ” које су добро прошле и донеле знатан приход. Додуше, последњи комад је био слабије посећен, јер им време није ишло на руку. Као председник Српског позоришног одбора у Суботици подноси и извештај о приходима, као и о реаговању публике. Распитује се за даљу турнеју СНП-а.

Српски

1 лист

104. 19. 04. 1862. Суботица

Писмо Драгиње Ружић Поповић послато Јовану Ђорђевићу, у којем моли да се глумац Јовановић искључи из Дружине јер је већ више пута направио скандал, у кафани лупа флашама о сто и зидове, псује бога глумцима те вели да су ништарије, дружи се са бившим затвореницима и руши углед Друштву. Она је молила Зорића да пише СНП-у, али није на одмет да се и она јави.

Српски

1 лист

105. 20. 04. 1862. Суботица

Писмо Божидара Вујића послато Јовану Ђорђевићу, у којем извештава о гостовању глумачке Дружине СНП-а у Суботици. Претходне вечери играна је „Покондирена тиква” Јована Стерије Поповића. Глумци су били одлични, похваљује их појединачно, али сматра да две комедије заредом није оно што суботичка публика очекује, јер би им се више свидело да су игране историјске представе као што су „Хајдук Вељко” и „Сан Краљевића Марка”. У публици је било и буњевачких газда. Држи да би било добро да је комад мало прерађен за ову прилику, да се изостави све оно понемчено и нејасност француског језика,

као и друго што би навело публику да мисли како у вишим слојевима народа влада разврат. Напомиње да је грешка учињена – да се две комедије играју једна за другом – зато што је Недељковић хтео да иде у Нови Сад.

Српски

1 лист

106. 26. 04. 1862. Суботица

Писмо Драгиње Ружић Поповић, која се тренутно налазила у Суботици, упућено Јовану Ђорђевићу, у коме се жали на исплату плата-хонорара („ајнама“) и жали се на Савића, који је тада обрачунавао трошкове и лоше радио, односно, вишак који је требао да подели је „прогутао“ и за његов поступак изјављује да „то није лепо“. У наставку писма жали се на висину свог хонорара (плате) и истиче да има велике трошкове (за квартир и исхрану) и да јој се они не признају. Залаже се да Марија (?) из Земуна и њен муж ступе у ПД-у, јер Јовановић одлази, док за Поповића тврди да није добар и да није за глумца.

Српски

2 листа

107. 27. 04. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића упућено Јовану Ђорђевићу, уз које му шаље свој препев првог чина драме барона Ауфенберга. Уколико се Ђорђевићу, или некоме коме он да на оцену, превод допадне, моли да му се примерак са примедбама или исправкама врати, како би наставио са радом. Ово је први покушај његовог превођења драме у стиховима.

Српски

1 лист

108. 27. 04. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да га ослободи затвора и упосли у СНП-у, макар и као шапача или као глумца, а додатно ће заузврат свака два месеца по једно драмско дело с немачког, мађарског или хрватског језика превести или прерадити. Жали што му Ђорђевић не одговара, боји се да га није нечим увредио, а може му отписати и по господину Пери Младеновићу, који ће у недељу у свадби Новићеве кћери у Новом Саду бити. Такође, тражи да му се врати послати превод и књига која није његова.

Српски

2 листа

109. 28. 04. 1862. Суботица

Писмо Божидара Вујића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава о представама које су претходних дана играле у Суботици. Најпре је приказана „Сплетке и љубав” од Шилера, а потом „Сан Краљевића Марка”. Сала је била препуна, преко 800 гледалаца се сместило у позориште, те препоручује да се следећи пут представе дају у арени, на отвореном. Замера једино, поред свих похвала, да певање није било најлепше, јер се промуклим гласом не може ништа добро отпевати, те саветује да се глас негује и не претерује у ономе што штети добром гласу.

Српски

2 листа

110. 30. 04. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића из Руме, послато Јовану Ђорђевићу, у којем моли да му одмах јаве шта је решено на седници УО-а у вези са његовом ствари. Моли да се новац за њега положи једино ако Суд у Осеку обећа да га после тога неће узнемиравати. Писмо које шаље треба сматрати као неку врсту гаранције да је он спреман у СНП-у служити као редитељ наредних три, шест или чак и десет година, под уговором. Моли да му се врати превод са немачког и књига драме *Das böse Haus*.

Српски

1 лист

111. 02. 05. 1862. Суботица

Писмо Божидара Вујића из Суботице упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га детаљно извештава о збивањима у ПД-и. Најпре се осврће на неправедну поделу плата глумцима, на Стојковићеву галантност („смешне ћуди човек”), потом детаљно извештава о трошковима које глумци праве свакога дана пијући лимунaде, кафе и шећерне воде, те најзад и пива преко мере, те када дођу на бину они не певају, већ „крече као мачке”. Велики скандал је било певање у представи „Сан Краљевића Марка”, као и свирање оркестра, неусаглашено са певањем, па констатује да би било боље да су Цигани свирали. Због свих проблема који се с глумцима појављују радо би се одрекао обавеза у ПО-у којих се прихватио, и налази да би му адекватна замена био једино Јосиф Хаџић, али да ни он не би издржао више од три дана. По пријему телеграма од Ђорђевића, Стојковић је окупио глумце у соби Драгиње Ружић, те их критиковао, а Лаза Поповић је песницом лупио о сто и викао, а Драгиња је упела да одбрани брата. Има замерке и на њу, иако је као глумицу веома поштује, али не мисли да јој се не би могла наћи

замена, а према Позоришном одбору у Суботици морала би показати више поштовања. О осталоме ће му причати када се буду видели.

Српски

2 листа

112. 04. 05. 1862. Суботица

Писмо Божидара Вујића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава о успеху представе „Светислав и Милева” Јована Стерије Поповића „нашег неуморног драматика”, а посебно похваљује глуму Драгиње Поповић Ружић, Недељковића и Љубице Коларовић. У корист фонда за помагање мађарских писаца и за издржавање српских народних глумаца давана је представа „Милош Обилић” или „Бој на Косову”, такође са знатним успехом. Жали што ова представа није преведена на мађарски, иако је још 1852. године расписан био конкурс за превод тога комада с наградом од 100 дуката. Запис од 6. маја извештава о последњој представи СНП-а у Суботици, на захтев публике био је то комад „Хајдуци”, похваљује Зорића, Недељковића, Ружића и Љубицу Коларовић, и посебно истиче труд и пожртвованост чланова Позоришног одбора у Суботици Манојловића и Стојковића.

Српски

2 листа

113. 05. 05. 1862. Осек

Писмо Мојсија Нешића, адвоката из Осека, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да је имао разговор са господином Хоштетером о ухапшеном Александру Поповићу из Руме, прегледао је истражна акта и налази да он затвор тешко може избећи. Но, ипак би му се могло помоћи уколико „Друштво театрално” (ДСНП) исплати оштећеном, Фрањи Атману, 540 форинти, а овај суду да јави да је намирен, у ком случају би Поповића суд ослободио због недостатка доказа, док би од плате примао само једну трећину.

Српски

1 лист

114. 06. 05. 1862. Српски Чанад

Писмо Стевана Протића, из Српског Чанада послато Јовану Ђорђевићу, у којем се препоручује за место управника СНП-а. Извињава се што није могао лично доћи, јер је то скопчано с трошковима које не може да подмири, али верује да ће му се и овако изаћи у сусрет и да ће га макар и непознатог Ђорђевић препоручити УО-у пре Скупштине.

Српски

2 листа

115. 07. 05. 1862. Суботица

Писмо Божидара Вуића послато Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава да ће ујутру Позоришно друштво напустити Суботицу и вратити се у Нови Сад. Играли су 14 представа, а рачуне од свих трошкова и зараду од отприлике 200 форинти, послаће по „возној пошти”. Неки глумци су остали дужни, али ће Одбор у Суботици све то подмирити, док он очекује да им се тај дуг од плата одбије. Синоћ су имали народну вечеру на којој је било 21 место за глумце и 20 за позоришне посленике из Суботице, а глумци су се тако лоше понашали и љубав чланова Одбора одбацили да су доживели велико презрење овдашњих патриота и српске публике, те уколико би дошло до гостовања СНП-а, опет са истим особама, по његовом мишљењу, одзив ће бити веома слаб.

Српски

1 лист

116. 11. 05. 1862. Велики Сент Миклош

Писмо Емилије Стефановић, из Великог Сент Миклоша упућено ДСНП, у којем се залаже да се за управника позоришта прими Стеван Протић из Српског Чанада, који је Позоришно друштво у Чанаду установио, и да њега није, још би Срби без позоришта били.

Српски

1 лист

117. 11. 05. 1862. Нови Сад

Писмо Јована Ђорђевића, упућено у Руму, Александру Поповићу, у којем га моли за извињење што му се не јавља редовно, јер је растрзан на све стране, а и са здрављем кубури. Што се тиче његове „ствари”, она стоји добро утолико што нико у Одбору СНП-а нема ништа против да се прими посла редитеља, али да из фонда позоришног не могу ништа узети, а други новац не могу прикупити. Господин Брановачки мисли да би се могла издати облигација, па ако суд прихвати да му се онда од плате одбија и главница и евентуална камата, те се дуг тако отплати. Што се превода тиче, вратиће му га с књигом, док стигне да прегледа, али препоручује да сачека да му они пошаљу комаде које треба превести или прерадити, јер знају овдашњу публику и шта би им се могло допасти.

Српски

1 лист

118. 27. 05. 1862. Рума

Писмо Александра Поповића из Руме (од 15. маја по старом календару), упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава да га је његово

писмо сасвим учинило спокојним јер је уверен у његово искрено и стално пријатељство. Тврди да је против њега поведена парница без основа. Моли да се за њега задржи место редитеља у СНП-у, а да се Ђорђевић заложи преко својих пријатеља код врховног жупана Кушевића, који ће сутра у Нови Сад доћи и срести се са Ковачевићем, који води његову парницу, у Новом Саду или Каменици, а против њега основних доказа за кривицу нема. Вели да је био немаран и неопрезан, и можда би Светозар (Милетић) могао да се прими одбране његове, те преко Контића покрене да се он што пре реши беде. Тражи да му одмах пошаљу комади на превођење, да не би дангубио.

Српски

1 лист

119. 18. 05. 1862. Београд

Писмо Милице Илић упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да је приме у СНП. Била је у београдском Српском народном позоришту и четири месеца код Кнежевића у Сомбору, зна да пева и за своје улоге била је често похваљивана. Одговор нека јој пошаљу код Цветића, механиције у Београд, а нада се повољном решењу, јер је чула да су СНП-у потребне глумице.

Српски

1 лист

120. 20. 05. 1862. Нови Сад

Писмо Мачванског (Павла), градоначелника Новог Сада, упућено Стефану Брановачком, председнику Обласног суда и председнику ПО-а, којим га обавештава да му шаље решење Краљевског повереништва о гостовању ДСНП под управом Друштва, Читаонице новосадске ван Новог Сада, од 17. маја 1862. године, бр. 769 /недостаје/.

Српски

1 лист

121. 20. 05. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића, из Руме (од 8. маја по старом календару) упућено Јовану Ђорђевићу, у којем шаље *Позоришна њавила* (први наш позоришни уџбеник) приређен према Гетеу, а уз то и преводе Егмонта, Гетеову трагедију у пет радњи, *Гец од Берлиехинџена с љовзденом руком*, такође од Гетеа, као и три чина из дела *Лудвиј ХИ у Перони* барона Ауфенберга, као и два чина романтичне позоришне игре у пет делова *Ричард лављеј срца* барона Ауфенберга, те *Нечисџу кућу*. Моли да му врате књигу и превод који је раније послао, као и *Немачко-срџски речник*.

Српски

1 лист

122. 20. 05. 1862. Велики Бечкерек

Писмо Стевана Савића, адвоката из Великог Бечкерека, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се распитује да ли ће ПД поново гостовати у Бечкереку и у ком месецу отприлике. Пита, да ли ће какву „сасма просту“ мапу Херцеговине издати, као и да ли је Хаџић, секретар Матице српске, у Пешти или у Новом Саду.

Српски

1 лист

123. 20. 05. 1862. Сомбор

Писмо Љубомира Маширевића, начелника и председника Српске православне општине сомборске, упућено адвокату Гедону Леовићу (писмо је написао и упутио општински перовођа Павао Јорговић), којим га обавештава да је изабран за посланика сомборске општине на „установљавајућој“ Скупштини СНП-а, те моли да „на трећи дан Дуова“ 29. маја, буде присутан на Скупштини у Новом Саду и заступа сомборску Општину.

Српски

2 листа

124. 28. 05. 1862. Сомбор

Пуномоћ Српског дилетантског позоришног друштва у Сомбору, коју је потписао председник Трифун Атанацковић, издата Гедону Леовићу да заступа Дилетантско позоришно друштво као основног приложника СНП-а у Новом Саду, на Оснивачкој скупштини, 29. маја.

Српски

2 листа

125. 28. 05. 1862. Сомбор

Писмо Љубомира Маширевића, начелника Града Сомбора упућено УО-у, уз које доставља обвезницу у корист СНП-а у вредности 6% капитала од 2.251, 20 форинти, о чему је одлучила Скупштина Сомбора, на седници, 28. маја 1862. године.

Српски

2 листа

126. 03. 06. 1862. Велики Бечкерек

Писмо Јована Поповића, из Великог Бечкерека упућено Јовану Ђорђевићу, у којем пита да ли би, уколико му за осам дана мати оздрави, поново могао ступити као члан у СНП. Извештава да у Бечкерек долази Загребачко позоришно друштво које ће давати шест представа, а даље ће по српским местима ићи.

Српски

1 лист

127. 06. 06. 1862. Вршац

Писмо Д. Нешића, из Вршца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да је од Хинца примио писмо у којем га овај извештава да од Ђорђевића, није примио ниједан део његових драмских дела. Тражи да му Ђорђевић врати *Ловца* прву чест (први део) и *Волшебни дом*, а остало може да прода.

Српски

1 лист

128 07. 06. 1862. Сомбор

Пуномоћ, дата адвокату Гедеону Леовићу којом га Град Сомбор, као основни приложник, овлашћује да је заступа на „установљавајућој” Скупштини СНП-а у Новом Саду, 29. маја (тј. 10. јуна). Исправу је потписао Љубомир Маширевић, начелник Града Сомбора.

Српски

2 листа

129. 08. 06. 1862. Велика Кикинда

Писмо Панте Манојловића, из Велике Кикинде упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се жали на проту А. Влаховића који није послао прикупљене прилоге за СНП, и то избегава, јер је то „један од оних попова као што су они грци фанариоти, по турском, само може ли кога огулити и преварити, тај је одмах готов”. Шаље спецификацију прикупљених прилога, највише од ђака реалне школе, али и од трговаца, и тражи да се од Влаховића јавно преко *Србској дневника* затражи тај новац, јер је прошло већ пола године, а и да се не би сличан случај и са другим свештеницима који су скупљали прилоге догодио.

Српски

1 лист

130. 10. 06. 1862. Чаково

Писмо Д. Б. Воиновића, из Чакова упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да му се јави да ли би СНП могло за време лета гостовати у Чакову с десет представа. Интересује се за услове. Обећава да ће житељи Чакова обезбедити члановима Позоришног друштва плаћен пут од Титела до Чакова, и од Чакова до Новог Сада, смештај бесплатан за глумце, локал, осветљење, музику, као и другу техничку помоћ, уколико се укаже потреба. Наводи пример позоришне трупе Кнежевића, која је у Вршцу давала представу „Зидање Раванице” и имала преко 1.000 посетилаца и вели да такву светину изван бечког Пратера нигде није видео.

Српски

1 лист

131. 13. 06. 1862. Нови Сад

Писмо Јована Ђорђевића, председника ПО-а, упућено Јованки Кирковић, глумици, којим је обавештава да је постављена за редовног члана ПД-е са платом од 40 форинти месечно.

Српски

1 лист

132. 13. 06. 1862. Нови Сад

Извод из Записника са седнице ПО-а који је сачинио Јован Ђорђевић и упутио Јовану Београђацу као концепт, на препис, те да се испуни приложени формулар (недостаје). За редовне чланове ПД-е постављају се са одређеном платом: Драгиња Поповић Ружић, Љубица Поповић Коларовић, Милица Грунчић, Јованка Кирковић, Димитрије Ружић, Никола Недељковић, Никола Зорић, Лазар Поповић, Алекса Савић, Константин Хаџић, Димитрије Коларовић, Тодор Марковић, Павле Степић, Јован Путић, Михаило Рац и Ђорђе Вучетић.

Српски

2 листа

133. 14. 06. 1862. Башаид

Писмо Н. Станковића из Башаида Јовану Ђорђевићу, у којем га моли да продужи рок за наплату менице од 240 форинти, за месец или два, коју је својевремено потписао за свога брата Александра Поповића, бившег актуара среза румског, јер тренутно нема новаца, а није рад да се задужује.

Српски

1 лист

134. 24. 06. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића из Руме упућено Јовану Ђорђевићу, уз које шаље и препис од Апелационог суда у Осеку који је његов адвокат Сима Филиповић поднео, те се нада скором ослобађању. За њега треба положити кауцију, па моли да то учини СНП. Претпоставља да ће се Ђорђевић и око овога са његовим шураком Ђуром Станковићем споразумети, а распитује се да ли је шта урађено са меницом његовог брата Николе Станковића. Тражи да му се пошаљу књиге на превођење.

Српски

1 лист

135. 25. 06. 1862. Турска Кањижа

Писмо Ђорђа Станковића, судије из Турске Кањиже упућено Јовану Ђорђевићу, уз које шаље вредносне папире с молбом да неко од Ђорђевићевих пријатеља однесе то у Руму и извади Шандора (Алек-

сандра) Поповића из затвора, а да се новац њему у руке не даје. Верује да је Ђорђевићу познато да ће му Поповић као редитељ у позоришту бити од велике користи, једино моли да га стално држи под присмотром и да му не допусти да допадне каквог лакомисленог друштва. Уколико се Поповић не прими у СНП као редитељ, тражи да му се папири врате, уколико се пак предају као гаранција да му се достави реверс за њих. Обавештава га да и Емил Чакра мисли да ће се Поповић показати као добар, а настојаће да и код Милетића интервенише у његово (Станковићево) име за Поповића.

Српски

2 листа

136. 03. 05. 1862. Нови Сад

Писмо Јована Ђорђевића упућено члановима ПД-е, Николи Недељковићу, Николи Зорићу, Драгињи Поповић Ружић, Марку Суботићу, Димитрију Ружићу, Јовану Путићу, Љубици Поповић Коларовић, Марији Недељковић и Софији Поповић, у којем их обавештава да су обавезни по уговору који су потписали 30. августа протекле године да испуњавају своје дужности и да је наредио да се сутра дају представе „Четири писмена“, „Херцег Владислав“, II и IV чин, а у недељу „Зидање Раванице“, без обзира на условне отказе које су дали и на то што су одбили да на пробе дођу. Налази да ће бити одговорни за сву материјалну штету које би СНП имало због отказивања представа. Уколико неки од наведених чланова Позоришне дружине не одустају од отказа, тражи да појединачно написмено то и напишу и предају њему сутра до 9 сати ујутру заједно с ролама које су код њих.

Српски

2 листа

137. 27. 06. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића из Руме упућено УО-у с детаљном биографијом, у којој се поред завршених школа и података о службовању наводи и детаљан лични опис, којим моли да се ослободиистражног затвора и прими као редитељ у СНП.

Српски

2 листа

138. 28. 06. 1862. Темишвар

Писмо А. П. Стојановића упућено Јовану Ђорђевићу, у које му јавља када и под којим условима би СНП могло гостовати у Темишвару.

Српски

1 лист

139. 30. 06. 1862. Земун

Писмо А. Д. Јовановића из Земуна упућено Јовану Ђорђевићу о припадностима при сакупљању прилога за СНП и о компетенцијама Магистрата земунског чији је градоначелник Јакоб Мајор из Банатске панчевачке регименте, надлежне Варадинске регименте и члан Позоришног одбора у Земуну.

Српски

1 лист

140. 01. 07. 1862. Нови Сад

Писмо Лазара Апостоловића из Новог Сада упућено УО-у у којем моли да му се повиси послужитељска плата. Наводи да га је на то већ раније наговарао Ђока Стефановић и набраја све послове које мора да обавља, као и колико му времена све то одузима.

Српски

1 лист

141. 03. 06. 1862. Нови Сад

Писмо Ђорђа Коде из Новог Сада упућено Стевану Брановачком, председнику УО-а у којем га обавештава да, и поред најбоље жеље да допринесе успеху овог народног здања, није у могућности примити се чланства у ПО-у, јер не може он Илији Христићу конкурисати, који виче и лупа песницом како би другима своје мишљење наметнуо.

Српски

2 листа

142. 28. 06. 1862. Кулпин

Писмо Ђорђа Стратимировића из Кулпина упућено у Нови Сад непознатоме из СНП-а, у којем изражава жаљење што виша класа српског народа није до сада снажније допринела развоју сталног позоришта, али с обзиром на чињеницу да је Позориште опстало има више разлога за радост него за очајавање. Како не располаже великим богатством, прилаже по 10 форинти месечно за наредних пет година што укупно износи 600 форинти, а приложиће облигацију на 400 форинти за годину дана унапред и тражи да се обезбеде нужна документа и њему у Кулпин доставе.

Српски

2 листа

143. 11. 07. 1862. Велики Бечкерек

Писмо Јована Ристића из Бечкерекa упућено Јовану Ђорђевићу, уз које шаље „једну преведену драматическу багетелу” под насловом *Он и она*, коју СНП-у сасвим уступа, уколико нађе за сходно да се може представљати.

Српски

1 лист

144. 13. 07. 1862. Вуковар

Писмо Јована Марковића из Вуковара, упућено Јовану Ђорђевићу, уз које шаље прикупљених 112,30 форинти за СНП и моли потврду. Претпоставља да ће сакупити још „лепу светицу” од око 4.000 форинти, кад се рачуна да нема више од отприлике 1.500 српских душа и да је код њих велика сиротиња, те ваљда је јасно какви су то српски родољуби. Тражи да се му се пошаљу паробродом („паропловом”) штампани листови које је код њега видео, као за рекламу, јер ће ускоро новац почети да инкасирају.

Српски

1 лист

145. 12. 07. 1862. Пешта

Писмо Антонија Хаџића из Пеште, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да „од Мађара још никаква берићета”, да предстоји бој са њима и да треба добро наоштрити пера. На расписани конкурс приспеле су две драме, од којих једна може добити макар пола награде, ако ни због чега другог оно „због лепе дикције”. Устав позоришни још није превео, али ће то урадити за који дан. За *Србски дневник* ће добијати дописе од извесног Миле (Милета) из Холандије, Енглеске, Швајцарске. Честита на доброј аквизицији као што је Јованка (?).

Српски

1 лист

146. 18. 02. 1862. Карловци

Писмо Стевана Чекића из Карловаца упућено ПД-и у којем моли потписе оних глумаца који желе да поделе зараду остварену у Карловцима, 17. фебруара 1862. године, што је и Ђорђевић одобрио. Следе потписи глумаца.

Српски

1 лист

147. 14. 07. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића из Руме упућено Јовану Ђорђевићу, уз које шаље и једну своју драму за конкурс Стевана Николића. Следећег четвртка послаће и превод са француског једне комедије Шилера такође за конкурс. Моли да му се врати књига *Das bösse Haus* и његов започети превод.

Српски

1 лист

148. 15. 06. 1862. Сомбор

Писмо Гедеона Леовића из Сомбора упућено Јовану Ђорђевићу, које шаље по Васи Грујићу, и обавештава га да ће у Нови Сад, 9. јула, доћи

осам глумаца из Сомборског дилетантског позоришта да дају три представе заједно са глумцима СНП-а, и то: „Цара Уроша”, „Војачког бегунца” и „Три бекрије”. Шаље књиге са улогама, сценарије и „кључеве за сценарије” за све три представе, ноте, понешто реквизита, и моли да се за двојицу глумаца плате трошкови, док ће остали сами себе подмирити, али за све моли да се обезбеде храна и стан. Даје детаљна упутства када да се обнародује њихов наступ, када да се истакну плакати и пусте улазнице у продају.

Српски

1 лист

149. 15. 07. 1862. Винковци

Писмо Милеве Миловук из Винковаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је из писма господина Василија разумела да СНП „једну девицу потребује”. Она има 18 година и кћи је пароха Таатомира Миловука, те моли да буде примљена за глумицу у СНП, или у које друго позоришно друштво.

Српски

1 лист

150. 17. 07. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића из Руме упућено Јовану Ђорђевићу, уз које му шаље други део обећаног превода драме. Моли да му пише „ма и на парче цедуљице” да ли је вредно да настави с преводом *Нечистије куће*.

Српски

1 лист

151. 19. 06. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића (Шандора) из Руме, упућено у Турску Кањижу брату Ђорђу (Ђури) Станковићу, у којем га моли да му помогне да се из затвора извуче. Сматра да је невин и да то хоће само да га „Швабе или управо Шокци сатаре”. Детаљно објашњава своју ситуацију и како је до ситуације у којој се нашао дошло, као и како ће се најлакше и најбрже на слободи наћи. Он има готових 240 форинти, а потребно му је још 300 како би се извукао, а да ће му он тај новац од плате позоришног редитеља у СНП-у вратити. Такође, моли га да се код својих познаника заузме за њега да га на то место приме. Обишао га је Емил Чакра и рекао му да се Станковић заузимао за Протића својевремено, па би тако сада могао и за њега. Пише да до сада има седам својих, прерађених или преведених позоришних дела, да је намеран да то изда и да се сав посвети позоришним пословима.

Српски

2 листа

152. 30. 07. 1862. Темишвар

Писмо Јована Кнежевића, „управника Српског позоришта”, упућено из Темишвара Јовану Ђорђевићу, у којем жали што му је, као пријатељ, нанео штету пишући писмо темишварској Општини против њега и његове Позоришне дружине, али да је тиме заправо само себе највише осрамотио, тим пре што никада његове представе није ни видео нити познаје његов позоришни персонал.

Српски

1 лист

153. 05. 08. 1862. Нови Сад

Концепт писма УО-а, који је сачинио Јован Ђорђевић, послатог Стевану Пантелићу у Карловце, у којем се извештава да је одлуком ПО-а и УО-а једногласно примљен за редовног члана ПД-е, са платом од 60 форинти месечно и 10 форинти наградног додатка, са обећањем да ће му се плата још повисити када стање у фонду то буде омогућило. У писму се детаљно описују и хвале његов глумачки дар и вештине. На крају концепта кратка молба Београдцу да се у два примерка, оригинал и копија, препише и још истога дана отпрати поштом у Карловце.

Српски

1 лист

154. 12. 08. 1862. Карловци

Писмо Јована Пантелића из Карловаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га моли да остави на миру и њега и његовог сина („да се прође-те једанпут за свагда и мене и мога сина”) и да ће га у том случају увек поштовати и за свога добротинитеља држати. Ово је одговор на писмо Ђорђевића и УО-а у којем се Стеван Пантелић обавештава да је примљен за редовног члана ПД-е.

Српски

1 лист

155. 13. 08. 1862. Вршац

Писмо П. Ненадовића и Ј. Поповића из Вршца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем траже преписе девет позоришних дела за које шаљу 20 форинти као накнаду, како су се и договорили. Траже и друга дела, уколико СНП поседује преписе, а мисле да би великог успеха имали с представљањем „Бранковић Ђорђа”. Њихово Добровољно друштво (позоришно) изводило је јуче „Забуну и хитрост” и имали су лепог успеха, а посебно се истакла Ветрић Ружа, у улози госпођице Ђулић, која је, иначе, први пут и видела позориште, али је показала изванредан таленат. Публика је честим пљескањем изражавала своје велико задовољство.

Српски

1 лист

156. 25. 08. 1862. Панчево

Писмо Љубице Поповић из Панчева упућено УО-у, у којем моли да је приме у чланство ПД-е. Пре тога је две године била глумица у Панчевачком омладинском добровољном позоришном друштву, с озбиљним успехом, о чему у прилогу шаље сведочанство (недостаје).

Српски

1 лист

157. 02. 09. 1862. Сомбор

Писмо Гедона Леовића из Сомбора упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да му доставља 100 примерака књиге *Три декрије*, које је посрбило и издало Сомборско дилетантско позоришно друштво, да се у Новом Саду и оближњим местима распрода, а чист приход да се намени за помоћ СНП-у.

Српски

1 лист

158. 02. 09. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића из Руме, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се жали да је протекло већ три месеца како његова противтужба код Банског стола у Загребу лежи, те моли да Ђорђевић интервенише код Јоце Живковића да се заузме за њега и да га до коначне расправе на слободу пуне. У истом писму препоручује сина Николе Лукића, једно српско сироче, које жели да изучи занат словослагачки, па очекује да Ђорђевић дете упути на неког од новосадских штампара, јер „ми Срби требамо таквих уметника”. Обавештава га да је Јовану Јовановићу послао превод *Нечисте куће* за СНП, а да ће њему за неколико дана послати и превод Шекспировог *Мајдеиша*. На другом листу је Поповићева песма *Зайчоченик*, написана 28. августа 1862. године.

Српски

2 листа

159. 06. 09. 1862. Панчево

Писмо Васе Живковића из Панчева упућено Јовану Ђорђевићу, у којем објашњава да га је грозница (маларија) спопала у Новом Саду, те га је морао напустити, а да ни Фрушку гору није видео, нити се срео са познаницима и свима онима које је хтео да упозна. Веома је захваљан др Андрејевићу на труду и лекарској помоћи. Градски магистрат у Панчеву је молбу СНП-а за наступање проследио Земаљској војној команди која ће издати сталну дозволу за цео Банатски генералат. Препоручује да СНП дође тек на јесен, око Митровдана, јер су управо гостовала два позоришта, немачко у арени, и хрватско у дворани, па је публика, већ и она најистрајнија, малаксала. Хрватско позоришно

друштво није имало неког успеха, а и оставили су врло лош утисак на Панчевце, јер су направили доста дуга, а глумци су необузданим пијанкама саблазнили позоришни свет. Хвали талентованог Драгомира Кранчевића, Србина, сина Петра Кранчевића, који свира виолину као највећи мајстори, а приредиће концерт у Панчеву. Живковић моли Ђорђевића да види да се и у Новом Саду организује један његов наступ пре него што оде у бели свет. Како њему до новаца није стало, већ само до уметности, сав приход би ишао у корист СНП-а.

Српски

2 листа

160. 15. 09. 1862. Панчево

Писмо Паје Маринковића и Марка Станишића из Панчева, упућено УО-у, у којем моле да се приме за чланове ПД-е, јер су видели оглас у једном од последњих бројева *Србској дневника* да су СНП-у потребни глумци. Они су од оснивања Панчевачког добровољног позоришног друштва тамо глумили и држе да би били од користи, а уколико је потребна каква потврда о њиховом раду од панчевачког Позоришног одбора спремни су да је доставе.

Српски

1 лист

161. 28. 09. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића из Руме, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да му шаље своје преводе *Мајдејта* и *Аделина*. Уколико има шта да се поправи, нека то слободно учини у своје слободно време, и њему дојави, како би преводе могао да препише. Моли да господину Стојаковићу, државном адвокату Вуковарског суда, уколико га познаје, каже неку лепу реч за њега и упита како би се њему најбоље могло помоћи „да се једном ове беде курталише”.

Српски

1 лист

162. 16. 09. 1862. Панчево

Писмо Драге Димитријевић из Панчева, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га моли да газди код којег станује пошаље 5 форинти, како јој је саветовала Драга (Драгиња Поповић Ружић), која је, иначе, болесна и нерасположена. Ружић је такође болестан. Она је написала неколико песама и хтела да их пошаље *Даници*, али је одустала. Сви једва чекају да се из Панчева врате кући у Нови Сад. Често се сећају веселог живота који су са Ђорђевићем у кругу његових пријатеља проводили и сви га најлепше поздрављају, надајући се да ће све надокнадити.

Српски

1 лист

163. 28. 09. 1862. Рума

Писмо Александра А. Поповића из Руме упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је успео да набави новац да се извади из истражног затвора. Увиђа колико је штетовао за то време које је провео затворен. Потребно је да се Ђорђевић јави његовом шоџору Ђури Станковићу, среском судији у Турској Кањижи, који му је писао да ће дати новаца колико год буде било потребно. Такође, пожељно је да се разговара са државним адвокатом суда у Вуковару господином Стојакковићем. Извињава се што њему шаље два започета превода за Јована Јовановића, али његов писмоноша не зна где господин Јовановић станује.

Српски

1 лист

164. 29. 09. 1862. Панчево

Писмо Паје Маринковића и Марка Станишића из Панчева УО-у, у којем јављају да су разумели писмо које су примили и да су били спремни да одмах ступе у Позоришно друштво, али је тога дана дошло до неких тешкоћа које их спречавају да се упуте у Нови Сад. То је једна „историја” која би захтевала три исписана табака, зато ће када СНП у Панчево дође, то старешини Дружине усмено саопштити. Из новина су сазнали да СНП ускоро треба да гостује у Панчеву, па ће се они Дружини одмах наћи на располагању и са њима допутовати у Нови Сад по завршетку гостовања.

Српски

1 лист

165. 30. 09. 1862. Нови Сад

Писмо Димитрија Т. Коларовића из Новог Сада, упућено ПО-у у којем отказује чланство његово и његове жене, месец дана унапред, како прописују правила ПО-а, и да после тога „ни по сата остати не може”, не наводећи разлоге свога отказивања, изузев „да нећу да останем”.

Српски

1 лист

166. 01. 10. 1862. Нови Сад

Писмо Светозара Николића из Новог Сада, упућено Марку Поповићу, опуномоћенику Јована Трандафила, добротвора ДСНП, у којем га извештава да је кирију за кућу број 30 измирио и да ће је задржати по досадашњој цени од 900 форинти, с тим да ће месечну рату од 225 форинти, редовно исплаћивати.

Српски

2 листа

167. 02. 11. 1862. Панчево

Писмо Драгиње Поповић Ружић упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се жали на Панчевце, о чему му је, претпоставља, Лаза Телечки већ писао, како су шкрти, и „изроди”, „ту су се јако оцрнили”, „само да живе главе извуку”. Лаза (Телечки) у Београду је договорио две представе недељно, а она мисли да би преостале дане могли играти у Земуну да покрију трошак боравка. Тражи да позове Поповића, газду куће у којој станују, и да му да новац за кирију. Поздравља Голуба и поручује да се на Гађанског може ослонити као на врбов клин.

Српски

2 листа

168. 08. 11. 1862. Панчево

Писмо Драгиње Поповић Ружић из Панчева упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да сумња да ће добити на поклон гардеробу, као што ни у Бечкереку није добила награду од 100 форинти. Давана је беседа (у чију корист, срамота ју је да каже), а чуди се да је за ту беседу Лаза Драгичевић морао да извади из свог новчаника 50 форинти. Панчевци нису баш хтели у позориште, а ни на концерт нису дошли. Иначе су готово сви глумци болесни. Моли да јој до 15. у месецу пошаље новац који она треба да отпреми у Пешту.

Српски

2 листа

169. 16. 11. 1862. Нови Сад

Писмо Јована Ђорђевића, на меморандуму Уредништва *Србског дневника* упућено Ђорђу Д. Коди, председнику ЕО-а, у којем га извештава да је стање у позоришту критично и да, уколико се не нађе начина да се материјално помогне, прети опасност да престане с радом. Предлаже да с обзиром на то да Брановачки није ту, закажу седнице заједно, за недељу 18. текућег месеца.

Српски

2 листа

170. 20. 11. 1862. Земун

Писмо Драгиње Поповић Ружић из Земуна послато Јовану Ђорђевићу, у којем се жали на неморал глумаца, како наносе велику штету угледу члановима СНП-а. Наводи примере понашања Јованке која се у кафани пред земунском господом наслањала на раме Драгичевићу, јела из истог тањира са њим, а после код ње у соби „као у борделу каквом”, док јој је овај за узврат купио неку хаљину, корпу и неколико дуката. Сличан пример недоличног понашања налази и у захтеву Паје Степића да се за његову кћерку узме посебна соба која је плаћана 24

форинти, док су сви глумци смештени у неке просторије поред сале, неудобно а скупо, не рачунајући велике трошкове исхране и свега другог. Тражи да се такви отпусте, иначе ће она сама напустити Позориште.

Српски

2 листа

171. 21. 11. 1862. Турска Кањижа

Писмо Ђорђа Станковића из Турске Кањиже упућено Јовану Ђорђевићу, у којем објашњава да је управо када је добио Ђорђевићево писмо код њега навратио Лука Поповић, рођени брат Шандора (Александра Поповића) те саветовавши се с њим одлучи да напише писмо Петру М. Младеновићу, председнику Судбеног стола у Вуковару, али до данас одговора није добио, а не зна ни да ли га је можда добио Александар Поповић. Обавештава га да није рад да прода обвезнице које је дао као гаранцију за Поповића и надао се да ће их моћи временом откупити из позоришног фонда СНП-а, а овако моли своје облигације назад, док ће он гледати да готовим новцем који ће позајмити од својих познатих, и пријатеља, подмири обавезе за спашавање Поповића. Препоручује да се улазнице за представе СНП-а дају бесплатно, а да се више иде на то да се у српском народу родољубље распаљује и шири те помоћ прикупи од оних који је могу дати. Хвали лист који уређује Ђорђевић, *Србски дневник*. Критикује српску интелигенцију, немар, нехат и лењост њену, а посебно свештенике од Сегедина до Кикинде, који више нису ни побожни, јер се то држи за глупост, а ни сабор, па ни васељенски сабори, не би нас од тога могли излечити. Поздравља Светозара (Милетића) и другу браћу и предлаже да се о Божићу где састану и о свему томе поразговарају.

Српски

3 листа

172. 29. 11. 1862. Земун

Писмо Драгиње Поповић Ружић из Земуна упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да су се прошлог четвртка спремали да крену за Београд лађом да дају представу „Херцег Владислав”, иако она још од Панчева није прездрвила. Лаза (Телечки) је отишао ујутру да изда наредбе и припреми све за глумце, кад је после дошао Вучетић и узбуни све вешћу да ће лађа кренути касно после подне, те неће моћи да одрже пробу, па крену чамцем. Био је мраз, а чамац пропуштао воду те им се замрзну ноге. Одмах су отишли у „Пивару”, али тамо не нађу собе, па на Теразије где су собе нашли. У време ручка осетила се слабо, ухвати је грозница, али је увече ипак, и то с великим успехом, одигра-

ла представу, но усред ноћи стигну је поново грозница и грчеви, па су је колима пребацили до лађе, па у Земун и опет колима до стана, јер је била сва онемоћала. Доктор јој је стављао вруће цигле и сву су је циглама обложили, а пила је и неке лекове, али се једва извукла. Су-традан мора поново у Београд да игра Мериму, а она пише иронично „биће лепа Мерима крастава”.

Српски

2 листа

173. 01. 12. 1862. Велики Бечкерек

Писмо Јована Ристића из Великог Бечкереча упућено Јовану Ђорђевићу, у којем нуди СНП-у превод веселе игре у три чина под насловом *Бојашиш*, за надокнаду, за преписивање и поштарину, од 10 форинти.

Српски

1 лист

174. 03. 12. 1862. Суботица

Писмо Божидара Вујића из Суботице упућено Јовану Ђорђевићу, у којем описује свој разговор с господом Јамбором и Ј. Антуновићем кад им је пребацио да поред свих историјских драмских дела која постоје они имају два и то „шкандалозна противу повести српског народа”. Они су пак молили да им он добави *Хајдуке* од С. Поповића, а он је, после разговора са др Стојковићем, препоручио *Милоша Обилића* у адаптацији која се игра у СНП-у, те моли да му се та књига пошаље како би је у Суботици преписали, а Јамбор и Антуновић ће дело превести на мађарски језик.

Српски

2 листа

175. 06. 12. 1862. Панчево

Писмо Драгиње Поповић Ружић из Панчева упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да посредује да се газди где станују (којем не зна ни име) плати 10 форинти за њу и 4 форинте за Љубу. Обавештава га да су 5. децембра дошли у Београд да одуже још три комада, а о трошку више неће да пише, јер ће је опет грозница ухватити, пате се по зими. Жао јој је Лазе који има великог једа због чланова ПД-е (Бане, Васа, Пера), о чему ће му причати када се види с њим.

Српски

1 лист

176. 14. 12. 1862. Велики Бечкерек

Писмо Јована Ристића из Великог Бечкереча упућено Јовану Ђорђевићу, уз које хитно шаље своје позоришно дело за репертоар СНП-а, а моли да се и њему хитно пошаље договорених 10 форинти, до 21. децембра, јер већ 22. децембра неће бити у Бечкереку.

Српски

1 лист

177. 19. 12. 1862. Београд

Писмо Драгиње Димитријевић и Јованке Кирковић из Београда упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моле да на сваки начин учини све да тиранија Драгиње Поповић Ружић у ПД-и престане, јер Позориште није њено власништво већ народно. Драгиња Поповић Ружић се врло ружно понаша према осталим члановима, њих две третира као да су јој слушкиње и оне то више не могу да трпе, те ако је не укроти, оне моле да буду отпуштене из СНП-а.

Српски

2 листа

178. 27. 12. 1862. Београд

Писмо Драге Димитријевић из Београда упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се жали на Драгињу Поповић Ружић, на њене хировите поступке, неподношљиву нарав, на њену надобудност и ђудљивост, однос према осталим члановима ПД-е које редом третира као ниже вредне, а посебно глумице. Узима у заштиту Јованку (Кирковић) коју Драгиња просто прогања, а за све говори да је довољна једна њена реч или телеграм па да буду отпуштени ма који да су. Указује на последице до којих могу да доведу поступци Драгиње Поповић Ружић, а понавља свој захтев да, уколико се ствари не промене, она напушта СНП.

Српски

3 листа

179. 01. 06. 1862. Пешта

Писмо Антонија Хаџића и Лазе Костића из Пеште упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га Хаџић обавештава да му шаље два комада од Кевира „Чак китартам” и „Колера и женска ђуд” који ће се моћи представљати у СНП-у. Погађа се око „Ђурђа Бранковића” и још неких других комада, које би он хтео бадава, а власници права захтевају хонорар. Ма се и опио с Вахотом, који има право својине на „Ђурђа Бранковића, добиће га. Чим га добије, одмах ће га он, „Бађушка и Лаза” (Костић) узети на прерађивање тако да ће се моћи већ овог лета приказивати. Моли да му се пошаље беседа Текелијина на Темишварском сабору, прека му је нужда да то има код себе. Костић вели да је погрешно што није понео са собом Јолесовог „Тартифа”. Моли да му јаве, шта је прече „Тартиф” или „Ђурађ Бранковић”, јер је пао жреб на њега да преради 4. и 5. чин.

Српски

1 лист

180. 11. 01. 1863. Нови Сад

Писмо Николе и Милеве Рашић из Новог Сада упућено УО-у да их

приме за глумце. Они су се већ показали играјући као припомоћ разне роле, а од сада ће настојати, трудом и вољом, да још више задовоље поштовану публику.

Српски

1 лист

181. 18. 01. 1863. Врањево

Писмо Симеуна Јелицког из Врањева, упућено УО-у, којем се већ раније обраћао, уз препоруку, с молбом да га приме у ПД-у. Две године је био глумац у Позоришном друштву Јована Кнежевића, на неки начин „испекао занат”, добијао похвале, и спреман је и на комичне, јуначке и нежне роле. Моли да му одговор пошаље на адресу Данила Радивојевића, трговца у Врањеву.

Српски

1 лист

182. 29. 01. 1863. Фелдварац (Фелдвар)

Писмо Томе Иванића из Фелдварца, упућено Јовану Ђорђевићу, и којем вели да је чуо да ће се у идућу суботу држати сентомашка „Беседа”, па се нуди да као учесник на „простој флаути” одсвира неке лепе српске арије, „Чобанско коло по из Кумана Раца” и друге, осим што је и рођени Сентомашанин.

Српски

1 лист

183. 19. 02. 1863. Пешта

Писмо Антонија Хаџића из Пеште упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га моли да бар три пута објави у *Србском дневнику* управо послати „овај распис стечаја” (конкурса?). Рачун за то, као и за све друге огласе за које му Матица српска дугује, нека пошаље што пре, како се не би заборавило. „Стуб (?) му је опет по свом трекалу послао рачун за набављене књиге”, па моли да се око тога већ једном измире. Поздравља га „Преходница” и пита да ли му може у чему год на услузи бити.

Српски

1 лист

184. 23. 02. 1863. Суботица

Писмо Божидара Вујића и др Стојковића из Суботице послато УО-у, уз које шаљу прикупљене прилоге за СНП, као и обрачун (тај лист недостаје). Прикупљање прилога иде тешко, јер је велика оскудица у „свим класама народа”. Притисак који се на њих врши да месечно дају прилоге може изазвати огорчење и отпор. Има оних који су потписали да ће дати новац, али то до сада нису учинили. Моле да се „суботичком сину”, народном глумцу Миловану (Милан) Петровићу,

повиси плата уколико то околности допуштају, како би изашао на крај с тешкоћама. Тражили су од господина Ђорђевића да им се пошаљу текстови драмских дела *Милош Обилић* и *Мерима* како би их играли на мађарском, али им се до сада није изашло у сусрет.

Српски

1 лист

185. 26. 02. 1863. Београд

Писмо управитеља вароши Београда (потпис нечитак), које је написао писар-секретар Н. Атанацковић, упућено СНП-у да жалбу против Павла Степића, бившег члана СНП-а, а тренутно у Београду, који се оптужује да је из библиотеке СНП-а узео рукопис позоришног дела *Жена шито кроз њенцере скаче*, а друга украдена преписивао и распарчавао, није могуће спровести, јер је аустријски поданик, те не подлеже српским законима, а неко аустријско управитељство у вароши Београду не постоји, те српска власт обавештава да се ПО-у не може дати никакво удовољење.

Српски

1 лист

186. 26. 02. 1863. Осек

Писмо Николе Ђурковића из Осека, упућено Јовану Ђорђевићу, уз које, извињавајући се, што касни, шаље и полугодишњу претплату од 7,5 форинти на *Србски дневник* захвалан што нису престали да му редовно достављају бројеве. Моли Ђорђевића да му достави тачан попис његових позоришних дела која је својевремено поклонио СНП-у, а уколико неко недостаје он ће замолити своје побратиме у Београду да их пронађу и доставе. Верује да ће се бар неко од њих наћи да заинтересује публику и сматра да тада његов велики труд неће бити узалудан. Посебно се занима за комад „Сатана”. Даје опширне сугестије за рад СНП-а, упутства за глумце и редитеља, за материјално пословање и слично. Напомена Л. Дотлића: „Објављено”.

Српски

2 листа

187. 28. 02. 1863. Београд

Писмо Матије Бана, потпредседника Одбора, и Јована Бошковића, управника Књижевног одсека, послато из Београда у Нови Сад, УО-у, у којем их обавештавају да је у Београду формиран Одбор за стално Народно позориште, са три одсека: књижевним, уметничким („вештачким”) и штедним („заштедним”). То би требало да буде темељ сталног Позоришта у Београду, али и место где би се сакупљала позоришна дела, оригинална и преведена, и одакле би се обавештавале

позоришне дружине у Загребу, Новом Саду и Београду са чим располажу, као и о томе која дела се управо преводе, како не би дошло до нежељених коинциденција и узалудног трошења времена и умећа наших преводаца. Предлажу сарадњу „свих југословенских позоришта” и занима их мишљење ДСНП, а уверавају их у „братску љубав и особито уважавање”.

Српски

1 лист

188. 02. 03. 1863. Београд

Писмо Јована Бошковића из Београда, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га огорчено оптужује да ситничари у тренутку када им они пружају братску руку љубави и желе да сва три позоришна одбора, загребачки, новосадски и београдски, у оквиру „књижевно-уметничке свезе”, раде на опште народно добро. Ђорђевић, међутим, одговара „Оградом” и прети „законитим средствима”. Бошковић објашњава да је претња у „Огради” сасвим ништавна, јер Србија није везана никаквим међудржавним уговорима у којима би се чувала „писачка права”, те би они слободно могли играти све представе, па и штампати дела из СНП-а у Новом Саду чак и у самом Београду. Али их веже морална дужност да поштују туђе, не само материјално, него и умно имање, те тако шта неће никада учинити, напротив, желе да се договоре, а не да кваре посао СНП-у, којем, сматра, треба помоћи. У Књижевном одсеку је 20 књижевника и они ће само за ову годину имати 30 позоришних дела, те за туђим неће посезати, а очекује да ће им и држава помоћи значајним средствима. Информише га да је његова „Ограда” у Београду учинила жалосну импресију код људи од пера и позоришта, али се он искрено нада да ће након овог писма променити мишљење и прихватити понуђену сарадњу. Поздравља Милетића, Ђоку, Јолеса, Јакшића, Киша, Вукичевића.

Српски

2 листа

189. 05. 03. 1863. Земун

Писмо Ј. Миланковића из Земуна упућено Јовану Ђорђевићу, у којем објашњава да Позоришни одбор у Земуну не може исплатити рачун Д. Јовановићу од 17 форинти и 22 круне које он потражује од СНП-а. Шаље детаљан обрачун прихода и расхода које је ПД имала у Земуну, а позива се и на Лазу Телечког који ће потврдити његове наводе. Код Позоришног одбора налазе се само још 44 круне, које ће он првом приликом предати, а за све остале трошкове има признанице.

Српски

2 листа

190. 08. 03. 1863. Нови Сад

Писмо Петра Маленчића, реквизитера, и Лазара Апостоловића, помоћника реквизитера УО-а, у којем моле да им се повиси плата, и наводе све важније разлоге за то.

Српски

1 лист

191. 09. 03. 1863. Београд

Писмо Мат. Сав. Карамарковића, управника Добровољног позоришног друштва у Београду ПО-у, у којем их обавештава да је Дилетантско друштво омладине београдске, 29. децембра 1862. године, дало једну представу у корист фонда СНП-а, а одмах сутрадан и беседу у част СНП-а у Новом Саду. Констатује у писму да се није код ПО-а разумело шта је то у част и у корист, али занемарује то и обавештава ПО да чист приход од 17 дуката прилажу у Позоришни фонд за оснивање СНП-а, те да је ово уједно и одговор на писмо Позоришног одсека од 20. јануара 1863. године. Писмо је потписао и Ж. Ј. Вучковић, старатељ и „касохранитељ” (благајник).

Српски

1 лист

192. 24. 03. 1863. Нови Сад

Писмо (концепт) Јована Ђорђевића, упућено Српској читаоници у Новом Саду после седнице ПО-а, у којем извештава о трошковима ПД-е и недостатку средстава. Како се за време верских празника од 17. марта до 2. априла представе нису и неће давати, а већ и пре тога су биле слабије посећене, дошло је до мањка новца за основне позоришне трошкове, с обзиром на то да су намерни да се после устројења Дружине она пошаље на турнеју у Осек, Вршац, Темишвар, и друга места у Банату, те моле Читаоницу, као „местозаступницу” Главне скупштине СНП-а, да одобри додатних 600 форинти из касе позоришног фонда. У писму је и детаљан извештај о до сада направљеним трошковима.

Српски

1 лист

193. 12. 03. 1863. Сомбор

Писмо Гедеона Леовића из Сомбора, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да им СНП што хитније пошаље неколико „веселих” комада. У новинама је прочитао да имају „Бака и син му хусар”, „Љубав и философија”, „Нечиста соба” и друге. Уколико одмах не добију неке позоришне комаде да обнове репертоар, варошка власт ће им до 5. априла по римском календару одузети дворану. Подсећа да су они из

Сомбора потпомагали СНП, па очекује да и њима сада из Новог Сада стигне ова помоћ, макар они морали платити преписивање.

Српски

1 лист

194. 09. 04. 1863. Осек

Писмо Давида Миланковића из Осека, упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да у Осеку нису по добитку писма и телеграма могли да прикупљају прилоге, јер нису знали колики ће трошак бити за гостовање СНП-а. Онда су отприлике прорачунали колики трошкови могу бити и дошли до суме од 1.650 форинти за месец дана колико би Дружина у Осеку требало да борави и за то време да од 12 до 16 представа. Они су већ прикупили 1.000 форинти и на себе прихватају трошкове превоза и боравка, смештаја и исхране глумаца, а што се тиче текстова комада моле да се понесе што више, како би могли бирати, а највише би волели да то буду „јуначки комади”, пошто је публика махом српска, као што су „Сан Краљевића Марка” или „Хајдуци”, али и други, али се публици не допадају „конверзациони комади”. Такође, моли да понесу 500 улазница за партер и галерију, како не би морали они још и то да наручују. Очекују да ПД пристигне у Осек 15. априла и остане до 15. маја.

Српски

2 листа

195. 05. 04. 1863. Пешта

Писмо Едеа Сиглигетиа из Пеште, УО-у, у којем одушевљено одаје част за гест признавања њему као писцу, пошто су му јавили да је на српски преведено његово позоришно дело „Војни бегунац” и да се са успехом игра. Наводи да је то реткост и да се ни народи са дужом позоришном традицијом тога баш не држе, него се најчешће понашају тако као да су драмска дела плен оних који га први дограбе. Радује се да српски народ на тај начин пружа руку мађарској култури и признаје је као суседну и вредну, док се сама српска култура може похвалити својим изванредним народним јуначким песмама из којих је српским писцима могуће правити одличне драмске поклоне српској публици. Нуди и друга своја дела која ће њихову тек остварену везу учврстити.

Српски

2 листа

196. 06. 04. 1863.

Писмо Павела Паића из (?), упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да му шаље прилог „са десног краја Саве”, нека га прочита, па ако ваља

и да штампа, а други пут ће послати нешто друго и послати и пара за новине. Моли да има стрпљења с њим, он је веома сиромашан, нема му ни пута, а често нема ни за хлеб, па ипак неће одустати од тога да приложи нешто на олтар народни. Распитује се да ли су добили прилоге прикупљене у регименти за СНП.

Српски

1 лист

197. 11. 04. 1863. Осек

Писмо Паје Маринковића, српског народног глумца, из Осека упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се жали на распуштеност ПД-е, која док је у Новом Саду зазире од УО-а, а чим крене у друга места долази до недоличног понашања, неприкладног за чланове СНП-а, озбиљне глумце, на које се често може гледати као на несташну децу. Да није Ђорђевића и Телечког, он би се из ПО-а одавно повукао, али су му они узор, па док они издржавају, и он ће. Посебно се жали на Зорића, Недељковића и Коларовића, те препоручује да им Ђорђевић упути једно строго писмо у којем би их опоменуо и позвао да се држе реда и постојећих правила за глумце. У додатку јавља да га поздравља Ђурковић, који ће му и писати, а који редовно посећује представе, те их после у друштву са Маринковићем коментарише, даје корисне сугестије, а вели да „плаче од радости”, јер је мислио да „никад више српски театар неће видети”.

Српски

3 листа

198. 12. 04. 1863. Осек

Писмо Драгиње Поповић Ружић из Осека упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава о представама, реакцијама публике, поделама улога и понашању глумаца, и на све има замјерке. И себе је она делила, тако да је сама у соби, а заједно су Софија и Јованка. Једне ноћи дошао је Лаза од Јованке у 5 сати ујутру на њена врата и лупао, и викао: „Пајо, Пајо, отвори!”, а она се продерала: „Торњај се одавде, ово нису твоја врата!”, те сутрадан није смео у очи да је погледа. И све друго у том смислу детаљно описује. Интересује га да ли је Катица отишла сасвим, или је само код маме у Карловцима, а пошто не зна адресу, моли Ђорђевића да јој о томе пише, као и да каже где су кључеви од њеног стана у Новом Саду, јер не зна да ли ће после Осека свраћати у Нови Сад, а моли и да јој пошаљу кашике, виљушке и ножеви како не би позајмљивала од Марије.

Српски

2 листа

199. 12. 04. 1863. Осек

Писмо Димитрија Т. Коларовића из Осека, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да га је прекјуче у пола десет ујутру позвао Лазар Телечки и саопштио му одлуку одбора да га приме за сталног члана ПД-е, на чему се опширно захваљује, али га је повредило то што му је плата повећана за само 5 форинти, чиме се изједначио с глумцима почетницима, те ту повишицу поклања фонду за издржавање глумаца. Сматра да је његов протест оправдан, јер је у протекле две године стекао завидну вештину, о чему су се сви могли осведочити по реакцијама публике и похвалама које је добијао.

Српски

1 лист

200. 14. 04. 1863. Нови Сад

Писмо Јована Ђорђевића УО-у, у којем предлаже промене у награђивању глумаца и осталог особља у СНП-у. Тренутно се у ту сврху издаваја месечно 954 форинти, а предвиђа се сума од 1.014 форинти, с тим што ће се неким члановима ПД-е плате смањити, а другима повећати. Ово има за циљ да се ефикаснијом стимулацијом задрже глумци у ПД-и, која је ионако мала, и да не одлазе у Београдско и Загребачко позориште, док би истовремено требало постићи договор с овим позориштима да се не примају глумци који напусте СНП, а да ни СНП не прима глумце који побегну из ових позоришта у Нови Сад. Има утисак, у овом часу, да СНП служи као нека врста „препарандије”, школе за глумце, одакле увежбани и добро припремљени беже у друга позоришта, а СНП наново започиње с почетницима у чије вештине и таленат тек треба улагати. Даје се на посебном листу комплетан списак чланова ансамбла са сумама за плате. Постоје врло добри изгледи да се добровољни прилози прикупљају са великим успехом и да се обезбеде средства за све потребе ПД-е, с обзиром на чињеницу да већ сада месечни прилози износе 400 форинти, а да још нису прикупљана средства у следећим местима: Бела Црква, Чаково, Темишвар, Кикинда, Нови Бечеј, Сента, Сомбор, Рума, Земун, Митровица. Предлаже да се смање путни трошкови и да се замоли Парабородска дирекција у Бечу да за чланове Позоришне дружине дају слободну карту за пароброд између Пеште и Базијаша, Сиска и Земуна, Титела и Сегедина.

Српски

3 листа

201. 17. 04. 1863. Ада

Писмо Теодора Марковића, редитеља из Аде упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да је прочитао у *Србском дневнику* да су СНП-у по-

ребни глумци, па се пријављује, јер сматра да се за протекле две године које је провео у том послу већ доказао. Тренутно се налази у Позоришној дружини Кнежевића, али је атмосфера у ансамблу лоша, дисциплина никаква, а и сам Кнежевић има систем рада врло неугодан. Такође, препоручује сестре Иличић, које су четири године провеле на београдској сцени, као и Раца, који му је познат, и Милана Божића, за којег верује да ће му се допасти у „јуначким ролама” (улогама). До 26. априла Кнежевићева позоришна дружина биће распуштена, те моли да му до тада пошаље одговор у Аду.

Српски

2 листа

202. 26. 04. 1863. Осек

Писмо Драгиње Поповић Ружић из Осека упућено Јовану Ђорђевићу, у којем му одговара на писмо у којем јој сугерише да се слаже са Лазом Телечким. Она протестује и жали се на Телечког, који као редитељ не показује нимало поштовања према глумцима, већ их третира као робове, док глумци за њега имају одређеног поштовања, иако је он балавац којем стално марамица за нос треба. Прави скандале са бећарима, а обавезе своје не испуњава. Главни скандал је направљен у Јованкиној соби, па је Телечки Драгињу оптужио да неће да игра с Јованком, и одлучио да се комад „Дама” и не игра у Осеку. Међутим, последњег дана уочи давања представе, оглашено је да ће се представа ипак играти, а она улогу није знала, тек, за два сата ју је научила напамет, те је успела да игра без проблема, а пита се шта би било да она није таква. Све у свему, против Лазе Телечког она има много аргумената, свакојаких замерки, а иде и дотле да уколико се он не замени, она, и језгро ПД-е, старији глумци, спремни су да напусте СНП.

Српски

1 лист

203. 22. 04. 1863. Земун

Писмо Георгија Јоановића, из Земуна упућено Јовану Ђорђевићу, у којем тражи да му се исплати дуг од 17 форинти и 22 крајцаре за свеће којима се осветљавала сала приликом гостовања СНП-а у Земуну. Он се обраћао господи Антону Карамати и доктору Миланковићу из Позоришног одбора у Земуну, али су га они упутили на УО. Моли да му се дуг одмах исплати, тим пре што је већ за Позоришни фонд приложио 10 форинти, а намеран је и за ову годину дати још 5 форинти.

Српски

1 лист

204. 23. 04. 1863. Осек

Писмо Драгиње Поповић Ружић из Осека упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се жали на Лазу Телечког, како није хтео да им подели новац

који им је припадао од зараде, а данас је светац, Ђурђев дан, она је свечарица, но, не може ни у цркву да оде, јер нема ципела, нити рукавица. Увече се игра „Мерима”, а Лаза са својим друштвом, Јованком, Пајом, Хаџићем и Марковићем, отишао у неко оближње село, да се часте. Тек после, када је чуо да је она плакала, по Пери јој је послао 4 форинте, али доцкан. Ни пола пробе нису одржали, јер је Лаза каснио, те не зна каква ће испасти представа. Она је сва уплакана, и ако Ђорђевић нешто не предузме да се Дружина не брука пред публиком, она ће све напустити.

Српски

2 листа

205. 26. 04. 1863. Осек

Писмо Драгиње Поповић Ружић, из Осека упућено Јовану Ђорђевићу, за које држи да је њено последње писмо њему, у којем се жали на Лазу Телечког, који је недоучен, а није ни талентован као што се мисли, јер је њу више пута питао како шта треба на бини урадити. Она се не слаже с новим глумицама, што јој Ђорђевић пребацује, зато што себе држи бољом глумицом од њих, а и већ две године једе тај хлеб, но, уколико напусти Позориште, нада се да ће се кора хлеба и за њу и за остале који тако учине већ наћи.

Српски

2 листа

206. 30. 04. 1863. Пешта

Писмо Антонија Хаџића, из Пеште упућено у Нови Сад Ђури Вукичевићу „Баћушки”, уз које му шаље бројеве *Leïyойиса* које треба разделити онима којима су намењени, препис „Бранковића” за Ђорђевића, као и текстове са досадашњих седница (Матице српске), а он нека их после штампа. Од њега чека наставак чланка који је започео, али напомиње да лист није политички. Поздрављају га из „Преоднице” и обавештавају да дописе са стране више неће примати, јер их и одавде има превише. Угарска канцеларија одобрила је Устав Матичин с неким незнатним променама, а 20. априла поднела га је цару ради овере. Како у кабинету такве ствари дуго не леже, нада се да ће резолуција царева за 5–6 недеља изаћи. Споменуте измене тако су незнатне да ће их Матица лако моћи прихватити, а најважније је то што се сеоба Матице у Нови Сад безусловно допушта.

Српски

1 лист

207. 02. 05. 1863. Нови Сад

Захтев глумаца Николе Недељковића, Николе Зорића, Драгиње По-

повић Ружић, Марка Суботића, Димитрија Ружића и Јована Путића, од 2. маја 1863. године, упућен УО-у, да се са редитељем (Лазом Телечким) и његовим сведоцима пред Одбором суоче и отклоне „лаже” које се држе за истините о њима. У противном ће бити принуђени да иступе из СНП-а.

Српски

2 листа

208. 05. 05. 1863. Нови Сад

Писмо Јована Ђорђевића упућено глумцима: Николи Недељковићу, Марији Недељковић, Николи Зорићу, Драгињи Поповић Ружић, Марку Суботићу, Димитрију Ружићу, Јовану Путићу, Љубици П. Коларовић и Софији Поповић, у којем их обавештава да су, упркос његовим писаним и усменим опоменама, отказали послушност УО-у, прекршили уговор који су потписали 30. августа 1862. године са СНП-ем и нису се придржавали Правила за ПД-у, те им је ово последња опомена, и обавештава их да престаје да им се издаје плата од 2. маја текуће године, те њиховим самовољним отказима учинили су да Одбор себи задржава право да их на одговарајући начин казни и да откаже. Дато је упутство Јовану Београдцу, да писмо предочи глумцима до два сата поподне, што је овај и учинио, али глумци, иако су писмо прочитали, нису хтели да потпишу, да су садржај писма примили к знању.

Српски

2 листа

209. 11. 06. 1863. Темишвар

Писмо Косте (Константина) Гердановића, адвоката из Темишвара упућено Јовану Ђорђевићу, у којем му јавља да је директор темишварског позоришта пристао, ако жели, с њим да се упозна, али да мора доћи у Темишвар до четвртка увече. Арена је, иначе, савршено готова, шиндром покривена, и у њој се могу давати представе.

Српски

1 лист

210. 25. 06. 1863. Велики Бечкерек

Писмо Симеона Поповића, пароха из Великог Бечкереча упућено Јовану Ђорђевићу, у којем описује како му је као свештеном лицу тешко пао поступак глумца СНП-а, Марковића, који је ноћу његову кћерку украо и одвео са собом. Апелује на Ђорђевића да као родитељ саветује Марковића да прибави потребне документе од надлежних духовних власти и што скорије ожени његову кћерку, као и да то не буде у Новом Саду, већ у Темишвару, а он ће се побринути да и његова кћи има све неопходне дозволе и исправе.

Српски

1 лист

211. 14. 06. 1863. Темишвар

Писмо Ђорђа Поповића Даничара, из Темишвара упућено Јовану Ђорђевићу, у којем претпоставља да су и њему из Пеште послали „Преодницу”, где је прочитао како му је име са СНП-ем „скопчано”, што чини част и њему, Ђорђевићу, као и онима који су то написали. Посебно га је обрадовао глас да су Вршчани дали за Позориште велики прилог, те пише „Вршчанима слава и част више куле вршачке”, као и да мисли ко још пет таквих прилога обезбеђује Позориште задуго. Лаза пише да је у Вршцу чуо како „наше акције” што се тиче Позоришта добро стоје, али да он сам не стоји добро, и *Србски дневник* је зло, као и његова *Даница*, јер нико не плаћа. Моли Ђорђевића да му детаљно пише о томе да ли су све пошиљке бројева *Србској дневника* уредно заведене у поштанску књигу, да ли су рачуни послати, као и да ли су огласи разаслати на све стране. Заузет је коректуром *Данице*, писањем за *Дневник* и календаре. Јавља да је казао теткама како је Јованка болесна, али да ће вечерас јавити како је много боље. „Деца су мазе, а женска ћуд непроучена”.

Српски

2 листа

212. 12. 07. 1863. Идвор

Писмо Милоша Краљева из Идвора упућено ПО-у, у којем наводи да му је познато да су неки глумци напустили ПД-у, а да ће још неки бити отпуштени, те је слободан да себе препоручи за члана. Учествовао је у представама Добровољног сакулског позоришног друштва с успехом, а о њему се још могу распитати код становништва у Идвору, као и код Ђоке Поповића („код Зеленог венца у Новом Саду”) што се тиче моралног владања. Рођен је Србин, стар 24 године, из трговачке породице. Иза свога потписа записује као неку адресу „преко Перлеза у Идвор”.

Српски

1 лист

213. 24. 07. 1863. Нови Сад

Писмо Ђорђа Поповића Даничара из Новог Сада упућено Јовану Ђорђевићу, уз које му шаље једно запечаћено писмо и једно које је „Баћушка” (Ђура Вукићевић) отворио мислећи да има какав допис, те писма Гађанског из Панчева, који га је известио да је дуг за стан и храну за Дружину, када је гостовала у Панчеву, измирен. Није му право што је каса позоришног фонда празна, а препоручује да из Темишвара ПД иде у Чаково, Арад и Сомбор. По његовом мишљењу у Сегедину би се могле одиграти свега три-четири представе, у Бају се не сме ићи,

јер је ризично, док је у Вуковару већ био Чекић, а долази још једна позоришна дружина. Спопада га нека млада глумица која очекује да је узме у ПД-у, а он моли Ђорђевића да објави да се он жени. Чини му се да у ПД-и има више младих глумица него што је потребно и препоручује: „Држите се! Није шала кметовати толиким царицама и краљицама!” Одбор и ради и не ради, а он новац до сада није добио. Милетић ће ићи да разговара са Милиновићем за стан и храну за глумце. Он за *Даницу* има за сада 400 претплатника. *Србској дневника* се штампа 1.100 примерака, а разацилије 1.000, а свет нема новца, те је увек у дуговима, на вересију штампа, и све сам мора да ради, те размишља о томе да лист излази само два пута недељно, или да се на неки други начин реше проблеми. Пише и о приватним стварима.

Српски

2 листа

214. 07. 08. 1863. Темишвар

Писмо А. П. Стојановића из Темишвара упућено Јовану Ђорђевићу, у којем захтева већ други-трећи пут да му се исплате трошкови које је имао за барут и свеће, које су код њега направили глумци СНП-а приликом гостовања у Темишвару. Он разуме нестацицу о којој му пише Ђорђевић, али он своје трошкове мора да наплати, макар и другим путем, ако не редовно.

Српски

1 лист

215. 22. 08. 1863. Нови Сад

Писмо Ђорђа Стефановића из Новог Сада упућено у Чаково Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да књиге шаље поштом, а уз писмо „допуштење за Банат”. Брановачки долази сутра по новац, у каси има толико, али не од прилога. Шаље само две књиге, трећој није могао да уђе у траг. Две су од Светолика Павловића, а за трећу се Новаковић изговара, вели да је предао Доктору. Моли да му Телечки пошаље новац који је поделио члановима ПД-е када су у Вршац пошли, јер због тога не може да поднесе рачуне. Такође очекује рачуне из Осека, Вршца и Темишвара, јер се чланови ЕО-а мргоде што их до данас немају. Једнако моли да пренесе Лази Апостолу да шаље редовно новац његовом газди, јер му његова газдарица једнако на врата долази. Распитује се куда даље мисли са Друштвом, пошто је овде слабих изгледа за успех, сви се жале на рђаве послове и недостатак новца. Био је у Сомбору и разговарао с Гедеоном који му је рекао да Магистрат неће дати салу за давање представа, осим у добротворне сврхе. Он мисли да би тамо баш згодно било, јер становници тамошњи кажу да је код

њих ова година родна била, жито и јечам су добро дали, а и цена је ваљана.

Српски

1 лист

216. 09. 09. 1863. Темишвар

Писмо Ђорђа Јовановића (потписано као „Ђура учитељ“) из Темишвара, на хартији са жигом Марка Београдца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је „господар старији“ Београдац, зајмодавац СНП-а веома озлојеђен што му се не враћа дуг од 500 форинти, за који су му обећали да ће вратити чим у Чаково глумци оду. Цитира речи Београдца да он као трговац не може себи допустити да му се већ пет недеља нико око тога дуга не јавља, јер му је свака крајцара нужна, пошто прави портал који кошта 4.000 форинти, а и спрема се на пут у Беч, крајем месеца, до када сва дуговања мора наплатити. Уколико му ових дана не врате дуг, спреман је да читаву ствар објави у *Темишварским новинама*. Пита се шта би на све то рекли непријатељи позоришта који „гледе на ово наше дете у колевци са запетом пушком“, шта би у том случају донео *Найпредак*, шта *Комарац*, а шта би причале њихове присталице. Моли да се дуг што пре врати како не би дошло до нежељених последица.

Српски

1 лист

217. 16. 09. 1863. Нови Сад

Писмо Јована Београдца из Новог Сада упућено Јовану Ђорђевићу у којем га обавештава да се примио дужности вођења евиденције месечних прилога за СНП, те да је нове спискове за фонд и потпору позоришту послао у *Србски дневник*, настојећи да сачува Ђорђевићев начин саопштавања таквих вести, а мисли да је у томе и успео.

Српски

1 лист

218. 23. 09. 1863. Вршац

Писмо Николе Мандукића из Вршца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем детаљно описује сукоб две стране у Позоришном одбору у Вршцу. На једној страни су он, Пеша, Манојловић, др Ђока, Бугарин, Анђелковић, а на другој Цвеић, Циук, Прота, Стерија, Мештеровић и Поповић. Седница је вешто припремљена и заказана изненада, али су они ипак успели да преокрену ток седнице и донесу одлуке важне и за Скупштину ДСНП. Најпре је реч о 10.000 форинти прилога за које су Вршчани одлучили да дају за Позориште. Он ће ове недеље гледати да дође у Кикинду, да се види са Ђорђевићем, па, када се са њим до-

говори, известиће Главни одбор. Шаље прикупљени новац, свега 50 форинти, а моли признаницу, а за интерес од 10.000 форинти пита коме да се пошаље. Препоручује да напише писмо („једну топлу реч“) судији Пеши, који се толико залагао за Позориште. Посебно пише о *Србском дневнику*. Сматра да вести из Вршца нису редовне нити довољне, те предлаже да се отвори посебна рубрика за њих. Познато му је (Ђорђевићу) да је архимандрит Цветић заједно са њима, приложио 100 форинти за Позоришни фонд, и било би потребно да се одбрани од напада њихових противника. Сутра ће доћи архимандрит Цветић у Нови Сад, где ће се са Милетићем срести, па би било корисно о томе вест донети у новинама.

Српски

4 листа

219. 24. 09. 1863. Суботица

Писмо Божидара Вујића, из Суботице упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да се на конкурс пријавило само Мађарско позоришно друштво, за време од 1. новембра „кроз целу зиму“, али да одговор није добило, а други театри се нису ни пријавили. Он препоручује да се Ђорђевић обрати градоначелнику и Манојловићу, који тренутно нису ту, као и Стојковићу, једним писмом у којем ће навести да ПД-у пут води кроз Суботицу ка Сомбору, па би било незгодно и срамота да Суботичане игноришу и заобиђу их, као и да ће се само кратко задржавати. Знајући своје суседе, „браћу Буњо-Мађаре“, који би свом друштву о доласку српске Дружине могли писати, препоручује да буду тактични, док се он, који за Позориште живи, радује да ће се видети у Суботици.

Српски

1 лист

220. 27. 09. 1863. Нови Сад

Писмо Јована Београдца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем му описује које проблеме има са вођењем евиденције о прилозима за СНП што му је наложио ЕО. Моли да му достави имена људи које познаје у општинама где прилози још нису сакупљани. Он је побележио из *Србског дневника* све оне који прилоге прикупљају у Тителу, Баји, Суботици, Сентомашу Комлошу (Банат), одакле новац и редовно пристиже, али прилози нису сакупљани још у многим другим општинама. У жупанији сремској новац се прикупља и шаље преко жупанијске власти. Што се тиче полагања рачуна редитеља, пре стигну рачуни и извештаји из позоришних одбора, него од редитеља. Тако су раније већ дошли рачуни од месних позоришних одбора из Осека, Вршца,

Чакова, те је то и био повод да се донесе наредба о полагању рачуна редитељских на време. Брановачки је на седници одбора поднео једну мађарску молбу која се односи на потврђивање Устава СНП-а, те су одлучили да се пошаље и српски текст и превод на мађарски, а кад Устав буде потврђен, биће заказана Главна скупштина.

Српски

1 лист

221. 05. 10. 1863. Сента

Писмо Андрије Николића из Сенте упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је прошле недеље био Светозар Крестић, члан одбора СНП-а којег је Ђорђевић послао да извиди да ли би могли гостовати у Сенти са једно осам представа, да су изабрали одбор, којем он председава, и седишта у сали у три класе поделили, одредили цене карата и почели бележење оних који би на представе СНП-а дошли, уколико дође до гостовања у Сенти. Како је лоша година била одазвало се свега 127 лица са очекиваним приходом од 389 форинти. Дружина би могла дати шест представа, по избору Ђорђевића, али се за све не може гарантовати приход већи од укупно 400 форинти. За смештај и исхрану глумаца они ће се побринути. Рачуна да ће још понеко из Аде и Мола бити заинтересован, а можда и неколико карата продају Мађарима и Чивутима, који би на по једну представу дошли из радозналости. Уколико Ђорђевић мисли да ће се то гостовање иоле исплатити, нека одмах јави, како би знали како даље да се организују.

Српски

2 листа

222. 07. 10. 1863. Сента

Писмо Андрије Николића из Сенте упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава да су све што су могли учинили да гостовање СНП-а у Сенти успе, али са сакупљањем новца од карата и прилога траљаво иде, јер је година оскудна била. Но, шаље му по једном момку 200 форинти, којем ће издати признаницу. Тешко иде и са смештајем, али ће свакако моћи неке глумце да сместе по приватним кућама, а неке опет у „гостилник” (хотел), видеће то сутра када дођу. Магистрату је пријавио гостовање, немају ништа против, једино захтевају да се једна представа да за сиротињу. На крају га обавештава да у петак увече у Сенту долази гроф Палфи.

Српски

1 лист

223. 07. 10. 1863. Нови Сад

Писмо Стевана Коларовића, из Новог Сада упућено Јовану Ђорђевићу, у којем наводи да је у *Србском дневнику* прочитао да су СНП-у

потребни глумци, те се други пут јавља, надајући се да овога пута неће бити одбијен. Био је једно време „назови глумац” у Дружини под управом Д. Коларовића и својим боравком у том друштву није задовољан, али набраја све своје улоге (роле) и комаде у којима је играо. О њему се Ђорђевић може распитати и код Јована Путића, суфлера.

Српски

1 лист

224. 09. 10. 1863. Темишвар

Писмо Димитрија Београдца, трговца из Темишвара, упућено УО-у, уз које прикључује и 13 рачуна за дуговања која су глумци направили у његовој трговини по одобрењу господе Ђорђевића и Телечког. Приликом одласка ПД-е из Темишвара он је позајмио 500 форинти готовог новца за дугове ПД-е како би отклонио „сваку неприлику”, из чистог родољубља, и тај му је новац у три пута враћен, али је остао дуг од 372 форинте које већ неколико месеци не може да добије упркос томе што је више пута инсистирао, а било му је обећано да ће се глумцима од плате одузимати и њему дуг исплаћивати. Глумци су направили дугове и у другим дућанима у Темишвару, а трговце упућивали на њега и он је и те дугове подмиривао. Даје рок од десет дана да се укупан дуг намири, у противном ће бити принуђен да тужи СНП, а о свему ће обавестити и *Темишварске новине*.

Српски

1 лист

225. 15. 10. 1863. Суботица

Писмо Божидара Вујића, из Суботице упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је у Суботицу пристигао Светозар Крестић, члан одбора СНП-а, којег је он одмах упутио даље, а сам отишао до др Стојковића, те су заједно отишли заступнику градоначелника, јер су господа Флат и Манојловић одсутни, да замоле за гостовање ПД-е у Суботици. Овај је био нерасположен да било шта допусти или уради, па су посетили и судију Св. Милутиновића, који је такође одбио да изда дозволу. Зато он препоручује да Дружина преко Старог Бечеја иде у Сомбор, а онда преко Суботице у Нови Сад, а до тада ће и они, претпоставља, моћи да издејствују дозволу за наступ. Он ће то све пренети Крестићу, а овај ће му по повратку у Нови Сад препричати све о детаље.

Српски

1 лист

226. 19. 10. 1863. Глина

Писмо Стефана Карана, учитеља из Глине упућено управи СНП-а, у Сенти, у којем наводи да је из *Србској дневника* бр. 194 сазнао да

ПД тражи глумце за љубавне, интригантске и шаљиве улоге, те се пријављује и препоручује. Он је сам до сада аматерске дружине око себе окуупљао, набраја улоге које је играо и зна напамет, наводи да лепо пева, а умешан је и за скраћивање комада и прилагођавање књига за позориште, као и за послове декорације, а и спретан је у суфлирању. Распитује се о условима под којима би наступао, колика је плата, и слично, а моли да му се одговор пошаље одмах у Глину на Прву банску грофа Јелачића регименту.

Српски

1 лист

227. 20. 10. 1863. Суботица

Писмо Божидара Вујића из Суботице, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да је Мађарско позоришно друштво, које је намерно да у Суботицу дође из Баје, веома задужено, те је он у Бају писао да се о томе тачно обавести, како не би могли у Суботицу да дођу баш у време вашара, а Ђорђевићу препоручује да у то време СНП гостује у Суботици. Судију Милутиновића је обавестио шта људи из Баје о задужености Мађарског позоришног друштва мисле, али је он био непопустљив, те му је на крају рекао како Срби у Аустрији, расути на све стране, ни организованог политичког живота немају, а он не дозвољава да Позориште дође, па тако не би дозволио ни самој Академији да гостује у Суботици. О томе је писао Манојловићу у Беч, као и о позоришту. Препоручује да се после Сенте ипак дође у Суботицу баш за време одржавања вашара. Сутра ће за *Србски дневник* послати текст о томе „да овдашњег ауторитета мало по носу пуцне”.

Српски

1 лист

228. 30. 10. 1863. Вршац

Писмо Николе Мандукића, из Вршца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је права борба у Позоришном одбору у Вршцу тек сада настала и најављује, после црте коју је већ послао и која је објављена у *Србском дневнику*, да се може надати скоро да му пошаље „једну историју вероисповедну наше општине”, у којој ће описати њихове противнике тако да „неће Дунав хладне воде доста имати да их опере”. Иначе, није му одмах одговорио на писмо од 23. октобра управо зато што борба још увек траје, а њихов председник одбора прота Филип Трандафиловић неће да држи скупштину. Божидар Вујић му је из Суботице послао статуте, из којих се не види да је краљевско намесничко веће издало потврду, као ни из Вујићевог писма, статути нису у духу времена, требало би их дотерати, али му се свакако

захваљује, као што ће учинити и једним посебним писмом Вујићу. Овога пута није успео да скупи месечне прилоге за СНП, јер је „чудо и покор да горе не може бити”. Што пише за Лазу и Крестића није му мило, а препоручује да Крестића опомене у његово име, као и у име свих Вршчана. Поздравља „неваљало дете”, госпођицу Драгу и Славуја.

Српски

4 листа

229. 23. 11. 1863. Нови Сад

Писмо Димитрија Сарачевића, председника ЕО-а, упућено у Сомбор Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да су писали Магистрату у Сомбору да Ђорђевић може подићи камату за СНП од 302 форинте. Тај новац нека употреби за трошкове гостовања и о томе да обавести ЕО.

Српски

1 лист

230. 25. 11. 1863. Нови Сад

Писмо Стефана Брановачког, упућено у Сомбор Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава да су држали седницу Одбора, те одлучили да темишварски дефицит „дотичном кредитору” као дуг од 200 форинти буде одмах исплаћен. У каси више и немају, па моли да види у Сомбору за интерес од 206 форинти, за шта ће бити опуномоћен. За дозволу за представљање треба се обратити Краљевској угарској канцеларији. На Сомборску црквену општину биће упућено једно писмо да, уколико су вољни, помогну Позориште са 800 форинти. За поклоне гарде-робе из Вршца већ су захвалили, а Сарачевић га уверава да су и писма у којима се тражи интерес од обећане суме, већ послата у Вршац. Мандукића предлажу за члана Главне скупштине СНП-а. Од надлежних у Кикинди ће тражити обећаних 5.000 форинти. Препоручује да се озбиљно штеди у свему и распитује се где ће Дружина из Сомбора наставити са гостовањима.

Српски

2 листа

231. 01. 12. 1863. Загреб

Писмо др Јована Суботића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да га извести да ли је примио рукопис његовог дела „Прехвала”. Предлаже да се размене репертоари, а у Загребу су већ и направили списак онога чиме они располажу и то ће му послати. Наводи да су у Загребу већ давали „Краља дечанског”, „Црногорце”, „Херцега Владислава” и друге, а већ припремају „Пропаст царства српског”, „Прехвалу”,

„Немању” и још неке комаде. Замера што СНП још ни један комад из хрватске историје није давало, како би се показало да се од хрватских дела не туђе. Предлаже „Звонимира” чији рукопис већ одавно Ђорђевић има. Играјући „Звонимира” наше позориште не би ништа изгубило, напротив, то би му олакшало посао у Загребу где ради на изградњи заједничког храма Талије и код Србаља и код Хрвата. Моли, да га не оставе самог, да ствар не изгледа као да је то жеља појединаца, већ настојања већине родољуба и код једних и код других.

Српски

2 листа

232. 07. 12. 1863. Темишвар

Писмо Ђорђа Јовановића, учитеља из Темишвара, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га опет моли да се дугови глумаца СНП-а Београдцу што пре измире. Препоручује да се почне с мањима дуговањима, која се лакше могу истерати, а потом и оним већим. Београдац се чуди да већ пет месеци нису могли да та дуговања врате. Посебно је љут на Крестића. Да ће други Темишварци у овоме помоћи, не треба ни мислити, пише, јер „овде су сви Срби, ал само дотле, кад се не мора шта давати”.

Српски

1 лист

233. 28. 12. 1863. Београд

Писмо Јована Бошковића, Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да му је већ писао, али није знао где се налази те је написао „у Сомбор или у Нови Сад” и верује да то писмо није добио, нити ће га икада добити. Зато само оно што му је најважније поново тражи: да им пошаље „Вампира и чизмара” на адресу њиховог потпредседника М. (Милана). А. Симића, па пошто буде. Моли да му се одговори да ли да се препише и уколико они желе нешто из београдског репертоара, на рачун СНП-а.

Српски

1 лист

234. 28. 12. 1863. Нови Сад

Писмо Јована Ђорђевића, председника ПО-а, упућено Стефану Брановачком, поводом седнице УО-а заказане за сутра, у којем предлаже тачке за дневни ред. Најпре, да се уместо Натопшевића и Радонића у ПО предложе Ђорђе Јакшић, „наградом увенчани драматург”, Јован Хаџић Млађи, који им је два комада већ дао, и Филип Оберкнежевић, чија два дела имају на репертоару. Намесништво треба обавестити да је Лазар Телечки изабран за привременог редитеља, пошто се Ан-

тоније Хаџић, овога посла примити није могао. Поред других, махом административних предлога, и то, да се изабере најлакши начин да се набављају и плаћају рукописи за репертоар, набавка књига, те гардероба, кад устреба. Посебно се брине за шпанску гардеробу која им је неопходна и већ су је наручили, али нису имали средстава да је и заиста прибаве, а предлаже да се види са овдашњим трговцима штофовима могу ли шта добити на поклон. Све друго што би још имао да предложи, може се одложити за идућу седницу.

Српски

1 лист

235. 30. 12. 1863. Пешта

Писмо Павла Којића, председника Матице српске у Пешти, које је потписао и Антоније Хаџић као секретар упућено Јовану Ђорђевићу, уреднику *Србској дневника* и почасном члану Матице српске, у којем се тражи процена вредности првог драмског дела „нашег младог песника” Лазе Костића, под насловом *Максим Црнојевић*, који је рукопис уступио Матици српској на издавање у 1.000 примерака за хонорар од 100 дуката, одричући се права на дело за наредне две године. Рукопис ће му доставити др Јован Суботић, а по прегледању и процени Ђорђевићевој, да га преда др Јовану Андрејевићу.

Српски

1 лист

236. 1863. (?)

Расправа *Театр* (други наставак?) упућено у Нови Сад на редакцију *Србској дневника*, које је можда писао Јоксим Новић Оточанин. У расправи најпре захваљује Новосађанима што су подигли зграду за позориште, у Новом Саду, најзначајнијој нашој Општини, где су најизврснији Срби, итд. О значају позоришне уметности, те како превазилази све остале појединачне, јер уједињује поезију, игру, слику, ликовну уметност („моловање”), речитост, музику, и у театру човеку најбрже прође време. Како је Позориште одмах до Цркве по значају, а у многим случајевима је и ближе срцу и разумевању. Разматра постојање театра од најстаријих времена до садашњег, о распрострањености, и као и о томе да данас „варошки човек” не може без ове уметности.

Српски

2 листа

237. 1863. (?)

Концепт писма Јована Ђорђевића, упућено Лази Телечком, у коме тражи да се Марковић одмах отпусти, са најмањим путним трошковима. За себе јавља да стиже у четвртак преко Базијаша.

Немачки

1 лист

238. 1863. (?)

Писмо Јована Ђорђевића, из Новог Сада упућено Васи Живковићу у Панчево. Шаље за Јована Маринковића 30 форинти са молбом да му се овај износ на име предујма исплати, да би у следећи петак могао да игра у комаду „Раде-Неимар”.

Немачки

1 лист

239. 1863. (?)

Концепт писма Јована Ђорђевића, упућено Николи Мандукићу у Вршац, вероватно 1863. године. Извештава да ПД сигурно стиже, али нешто касније од одређеног рока.

Немачки

1 лист

240. 07. 01. 1864. Загреб

Писмо др Јована Суботића, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га детаљно извештава о премијери свога комада „Прехвала” изведеног 4/16. јануара у Загребу. Описује све улоге и за све глумце има похвале, а посебно за успешан наступ Коларовића и Ружића, те нарочито за Драгињу Поповић Ружић која „може бити најслављенија наша трагедика”. Посета није била велика, јер је тога дана била таква зима да је била права жртва доћи у позориште. Представа је трајала дуже него што је он очекивао, али је публика са великим занимањем сачекала крај и наградила све дуготрајним аплаузом, а он је добио и такве похвале, међу којима и оне да тако нешто „овдашње казалиште видело није”. О гардероби пише посебно и препоручује да, уколико би се представа играла у Новом Саду, узму крој из позоришта у Загребу. /Недостаје лист којима се писмо завршава/

Српски

2 листа

241. 15. 01. 1864. Карловци

Писмо Фотија Иличића, ученика трећег разреда Карловачке гимназије упућено УО-у у којем моли да га приме за члана ПД-е. Наводи да је наступао у Позоришном друштву Кнежевића, потом Чекића, да је рођен у Чанаду, да му је отац ћурчија, али да се тренутно налази у веома лошој материјалној ситуацији, па га је то, као и жеља да се бави позоришним пословима, навело да се пријави СНП-у као будући глумац, описујући себе као складног, здравог, крупног, високог, али да сем матерњег, српског језика, не говори ниједан други, те да је прва два разреда Гимназије похађао у Београду.

Српски

1 лист

242. 15. 01. 1864.

Писмо Лазара (Лазе) Костића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем му замера што се његово дело *Максим Црнојевић* још не изводи. Иронише на рачун Ђорђевића, па чак пише „Ви нисте фатер, Ви сте деда.” па то онда искористи да направи досетку о Дедалусу и Икарусу. Он је, иначе, прерадио 4. акт (четврти чин). Рола (улога) Филетина није за Јованку, код које је „онолика страст и онолишни орган”. Наводи да би боље било да је Ђорђевић назначио вредност дела, па се не би упуштао с Матицом српском у погодбу с „дукатима”, што би многе „Матичаре” спасло сумње да имају само штете с наградом за *Максима Црнојевића*. У *Лейойису Майице српске* биће објављен први чин драме. Док Суботић пошаље рукопис, ваљда ће и он стићи у Нови Сад. Има план за једно дело поводом 300 година Шекспира, али кад ствар овако стоји с *Максимом Црнојевићем* не може се надати да би то ново дело могло бити стављено на сцену до 27. априла.

Српски

2 листа

243. 25. 01. 1864. Загреб

Писмо Александра Поповића из Загреба упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је Загребачко позоришно друштво, чим дође на пролеће, намерно да гостује у Љубљани, Будиму, Темишвару, Вршцу, Панчеву, Београду, Митровици и Осеку, али је он намеран да то спречи, заједно с госпођицом Аделсхајмовом (право „Пецкова”), а придружили би им се и Коларовић и Ружић. Са тим се слаже и Суботић. Наводи да их у Загребу Хрвати презиру, називају Србе Власима, те као да не знају да говоре. Пошто су учили да су српски глумци талентованији, дају им само мање улоге и то у мање значајним и непопуларним комадима, а он неће допустити да Хрватско позориште обилази српске крајеве и зато што то позориште добија државне субвенције, па се пита зашто би он то допустио, не због тога „ваљда да Фрајденрајху џеп напуним”. Пита какво је мишљење Ђорђевића о његовом плану, али опомиње народном пословицом „терај вука из авлије, јер ће ти и у собу ући”, и држи да он није Марковић „да им пут отварам, но да га им препречим”.

Српски

2 листа

244. 27. 01. 1864. Панчево

Писмо Васе Живковића из Панчева упућено Јовану Ђорђевићу, у којем објашњава, уз извињење што касни с одговором, шта се догодило. Таман је хтео да му врати 30 форинти које је овај послао из Сом-

бора за путне трошкове за глумце које је звао у чланство СНП-а, кад је стигло и друго Ђорђевићево писмо са још три писма адресирана на Вукова, Маринковића и Станишића, које им је он одмах и уручио. До данас одговора од њих није добио, а мисли да би Вуков био добар глумац за карактерне улоге, Станишић опет за љубавнике, а Јоца Маринковић за певање и играње у народним комадима. Како је ансамбл СНП-а непопуњен, ови би глумци, уз још мало подучавања, сигурно били добродошли, али он не зна да ли ће се и одважити да у Нови Сад оду. Планирао је да Вукову „накинђурену” Галотијеву „Емилију” донесе у Нови Сад, али од Божића одговора нема, нити га виђа. Маринковић би пак радије остао у Панчеву, јер има плату и од цркве, где је члан Певачке црквене дружине. Јавља да се за дуг Кранчевићу не брине, јер ће чекати, а тако је дарезљив да би могао тај зајам позоришту и да поклони. Одаје признање Ђорђевићу за сав труд око позоришних послова која су пала на његова плећа, примећује да сав народ види његову преданост овом важном послу, нека му то буде сатисфакција и нека издржи јуначки сва искушења. Прилаже 30 форинти које му је својевремено Ђорђевић послао и поздравља све који маре за њега, а остаје довека његов прави пријатељ.

Српски

2 листа

245. 13. 02. 1864. Карловци

Писмо Алексе П. Радовановића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обесхрабрује да ПД гостује у Карловцима, јер су Карловчани, иако велики родољуби, сада у великој оскудици и нису кадри трошкове покрити пошто су и сами „од чокота у ово време живети осуђени”. Његовог изасланика Крестића је дочекао, али сумња да ће он нешто моћи урадити, иако ће га помоћи и он, а и господа Панаотовић и Радишић би му на руку ишли. Зато препоручује да се можда иде у Митровицу, у Руми где је и био да извиди, једнако је лоше, горе него у Сомбору, можда би чак и у Иригу боље прошли. Што се тиче прилога, евентуално ће касније нешто и Крестић сакупити, макар онолико колико је објављено у *Србском дневнику*, а за прошлу годину има 60 форинти и нешто ће још и сам сакупити па му то послати.

Српски

1 лист

246. 19. 02. 1864. Нови Сад

Писмо Мојсила Летића из Новог Сада упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да га приме у СНП. Објашњава да се за то занимао одувек, али да му је сада посебно стало до тога, јер је без посла остао, без

новца. Да је сам, отишао би било где на страну, али има обавезе према старој мајци. Додаје да је само још један Србин код Фукса био са њим, он би другачије стајао, овако од сплетки и глоба тамошњих Немаца посао му је пропао начисто. С обзиром да га Ђорђевић лично познаје, као и многи други Новосађани, очекује да ће имати успеха као глумац и моли да му се изађе у сусрет.

Српски

1 лист

247. 23. 02. 1864. Велика Кикинда

Писмо Н. Јоановића из Велике Кикинде упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се обраћа у име свога стрица којем СНП дугује новац, а сада им је неопходан „јер је код нас владајућа оскудица у новцу, која је већ највиши степен постигла”.

Српски

1 лист

248. 25. 02. 1864. Панчево

Писмо др Пеичића, председника одбора Црквеног певачког друштва из Панчева, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је још пре неколико година овдашњи честити глумац Паја Маринковић предао гардеробу СНП-у из бившег Панчевачког добровољног театралног друштва, да су они тражили да се гардероба поврати, писали су, искали, претили, али до дана данашњег ништа назад добили нису. Зато моли да се та гардероба, која је сада постала својина Црквеног певачког друштва, врати најдаље за 14 дана, иначе ће он са тужбом пред суд изаћи.

Српски

2 листа

249. 29. 02. 1864. Темишвар

Писмо Димитрија Београдца из Темишвара упућено Јовану Ђорђевићу, у којем му захваљује на помоћи, јер он није ништа крив, што истерује дугове које су направили чланови ансамбла СНП-а, те моли да им уручи писма у којима их опомиње да му новац врате, прикупи новац и пошаље му. Суму од 30 форинти коју је узео Лазаревић примио је као дуг на себе, па му сада и то припада. Телечки је инкасирао 55 форинти. Оно што дугује Марковић, нека се Ђорђевић постара да му ни то не пропадне. Сав новац му је потребан до пред Ускрс када путује у Беч.

Српски

1 лист

250. 02. 03. 1864. Сомбор

Писмо Васе Коларића из Сомбора упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је са госпођом Милчиком (Милком) Гргуровом, уда- том Матић, која је код њене стрине Марије, удове Гргурове, у Сомбору, разговарао, и да је она вољна да ступи у ПД-у, али да не верује да би јој мати допустила. Он мисли да би могао разговарати с њеним оцем Савом Гргуровим, као и мајком, који су у Лалићу, и када би му пред- ставио повољне услове под којима би Милка у ПД-у била примљена, успео да их убеди да пристанак свој дају. Жао му је што је Дружи- на изгубила госпођицу Марију која се удала, али верује да ће јој наћи достојну замену. Позоришне рачуне није предао, јер му их „касири” нису припремили, иако их је више пута опомињао да рачуне склопе и предају. На Зорића се срди што му не пише.

Српски

1 лист

251. 09. 03. 1864. Загреб

Писмо Драгиње Поповић Ружић из Загреба упућено Јовану Ђорђе- вићу, у којем наводи кроз какве је све муке пролазила пошто је била приморана да напусти СНП, за које се жртвовала и давала све од себе да тај народни завод опстане, те да потражи ухлебљење на страни, и то код Хрвата, који их, Србе, Власима зову и говоре да су у Загреб до- шли да Хрвате „повласе”, те да је и данас гладна само како би, макар и хрватским новцем, могла из дугова да се извуче. Када су видели како је надарена, не дају јој улоге, те већ четрнаест дана ништа не игра, а утолико јој теже пада Ђорђевићева намера да у Нови Сад позове хрватску глумицу Бајза (Ивану), мада не зна баш да ли је то истина или су то „хрватске керефеке”. Оптужује га за све оно што се са гл- умцима СНП-а догодило, али да има извесну сатисфакцију што су се њена предвиђања обистинила, те очекује да се и њихов однос промен- ни сада, а не може му заборавити да је за њу толико учинио, „толико да ми ни мој рођени отац не би више чинио”, али од свега тога мало је „хасне” имала, јер у Загребу и данас трпи глад и у последњим остаци- ма негдашње лепе гардеробе, коју је углавном распродао, иде.

Српски

2 листа

252. 09. 03. 1864. Сомбор

Писмо Гедона Леовића из Сомбора упућено Јовану Ђорђевићу, у којем жали што се одавно већ не дописују, па за себе налази оправ- дања што нема времена, али се чуди Ђорђевићу за којег каже „ви, који сте у стању 689751324 комада писама у једном сату записати и то сами

на пошту одслати”, како то да ниједно баш на њега није адресирао. Јавља му за тужбу коју Бјелицкови против њега подижу, јер је Ђорђевић 5. новембра 1863. године, из варошке библиотеке узео књиге и није их вратио ни њему ни библиотеци, а одређен му је рок од 14 дана да их врати, или према статуту и одлуци Главне скупштине од 2. фебруара 1862. године, мора платити одштету од 27 форинти.

Српски

1 лист

253. 12. 03. 1864. Шабац

Писмо Милорада Поповића Шапчанина из Шапца, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га моли да прими за члана СНП-а његовог најбољег пријатеља Димитрија Деметровића. Својевремено је био помагач при агенцији аустријског Паробродског друштва у Шапцу, коју је својевољно напустио прошле године после бомбардовања и отишао у добровољачки корпус који се формирао у Ваљево. По повратку у Шабац помагао је агенту у канцеларијским пословима, али од тога не може да се издржава. Талентован је, говори српски, одлично немачки и италијански језик, а прилично и мађарски. Посећивао је италијанска позоришта, позоришта у Бечу и Пешти, где је био стални посетилац мађарског народног позоришта. Свира одлично хармонику, познаје ноте, свира гитару, и лепо пева, па би поред озбиљних улога могао бити од користи и у забављачким представама. Из честите је породице, родом из Брода. Вичан је и пословима око кулиса, вештих руку за прављење разних реквизита, као што се разуме и у најсуптилније моменте у драмама, а поштен је и пристојног понашања.

Српски

3 листа

254. 13. 03. 1864. Панчево

Писмо др Пеичића (фискал?) из Панчева, упућено Јовану Ђорђевићу, који у име Црквеног друштва из Панчева тражи гардеробу коју је СНП-у бесправно, поклонио Паја Маринковић. Реверс се налазио код Стеве Јанковића, али га је овај дочекао игнорантски и хладно, те одбио сваку помоћ, као и Маринковић, у тражењу хаљина које су дате, а посебно наводи панталоне, калпак од самура и везене ципеле. Како је Црквено друштво наследило бивше Панчевачко грађанско позориште, он верује да се ствари нису изгубиле, да нису пропале или продате, већ да се налазе у честитим рукама и моли да се што пре врате.

Српски

2 листа

255. 13. 03. 1864. Београд

Писмо Алексе Савића из Београда, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га моли да га приме поново у СНП, очекујући да и ту буде у првој класи глумаца, с платом какву сада има у Београду, као глумац прве класе, а не да га стави у другу класу с мањом платом, јер би га остали глумци исмејавали. Што се његовог владања тиче, које коментарише Ђорђевић на крају свога писма, тврди Савићу, да је „врло рђаво извештен”.

Српски

1 лист

256. 13. 03. 1864. Шабац

Писмо Пере Кречаревића из Шапца, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се позива на старо пријатељство, упоређујући га са свим старим стварима које временом добијају, као што су вино, дукати, старе хаљине и старе куће, па и старе бабе, те се сматра слободним да препоручи свога пријатеља који ће му ово писмо и донети, Димитрија Деметровића, сина Ђорђа Деметровића, агента Паробородског друштва у Шапцу, чија кућа се у Шапцу међу најодличније броји. Говори течно немачки, као српски, италијански, а и прилично добро зна мађарски. Наступао је код Чекића, те у Шабачком добровољном театралном друштву. Не пије, не пуши, не карта се, нити је женскарош, већ само заљубљен у позоришну уметност, и ако Ђорђевић не верује његовим речима, нека га стави на пробу. Ако каквог уплива на пријем нових глумаца има и Милетић, моли га да и њему пода ово писмо како би се млади Деметровић примио за члана СНП-а. На крају и о себи пише, да је у Шапцу професор полугимназије, да је ожењен Мартом и имају сина, који се по Ђорђевићу зове Јован, и има шест година. Потписује се као Ђорђевићев синовац.

Српски

4 листа

257. 16. 03. 1864. Нови Сад

Писмо Петра Видаковића, упућено УО-у, у којем тражи да му према Правилима за Позоришну дружину, дозволи отпуст с роком од три месеца од дана подношења молбе.

Српски

1 лист

258. 17. 03. 1864. Загреб

Писмо др Јована Суботића, из Загреба упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да би Бајзова (Ивана Бајза) у Нови Сад радо дошла, али да је уговор с Фрајденрајхом обавезује за сада. Коларовиће Фрајденрајх не пушта, јер имају уговор до октобра, а он мисли да би

могли остати још читаву годину како би се до краја образовали као глумци. Препоручује топло Поповића, који се од свих најбољим показао. Зна да му је Поповић писао дугачко писмо, али да му Ђорђевић није одговорио. Добитак за СНП била би и Аделсхајмовица (Аделсхајмова), која све боље говори, па иако је мало старија, али зна да се удеси, обуче и накити, а лане је с великим успехом играла „Мериму”. Читао је у *Србском дневнику* да ће се играти његова драма *Прехвала*.
Српски 2 листа

259. 22. 03. 1864. Темишвар

Писмо Ђуре (Ђорђа) Јовановића из Темишвара, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем у име браће Београдац извештава о примљеном новцу за дугове глумаца направљене за време гостовања СНП-а у Темишвару. Направио је спискове примљених рата за дугове из којих се види да је за Јованку Кирковић, Марију Цветковић, Марковића, Драгињу Данкулов, Тому Марковића, и Милана Петровића, укупно плаћено у два пута 84 форинти. Што се тиче Крестића, њега су опомињали, писали му, а сада ће се обратити УО-у, па ако ни после тога не буде вратио дуг, биће принуђени да поведу парницу против њега. Уз писмо је и признаница којом Стефан Лазаревић потврђује да је у присуству других и сведока Ђорђа Јовановића позајмио 30 форинти од браће Београдац, 1. децембра 1863. године.
Српски 3 листа

260. 22. 03. 1864. Темишвар

Писмо Ђорђа Јовановића, учитеља из Темишвара, упућено у Нови Сад Јованки („Јованчица”) Кирковић (?), у којем је обавештавају да је браћи Београдац дужна још 10 форинти, или да се распита да ли је можда тај новац положен у позоришну касу. Такође моли да се, извештавајући Јована Ђорђевића о овоме, од којег очекују писмо, види шта је са дугом Зорића, од којег потражују још 11 форинти, што је он можда предао Телечком. У писму спомиње потврду /која недостаје/.
Српски 1 лист

261. 23. 03. 1864. Загреб

Писмо са седнице Управног одбора Народног земаљског казалишта из Загреба упућено УО-у, које су потписали др Јован Суботић и председник Управног одбора (потпис нечитак) Загребачког казалишта (или „артистички равнатељ и казалишни подузетник”), у којем се захваљују на послатом попису од 10. јануара 1864. године, и понуди

за размену дела из репертоара. Што се тиче превода дела *У лажи је илйико гно, Сйлейка и љубав* и *Вамйир и чизмар*, потврђују да су та дела са оригинала превели и прилагодили за сцену чланови тамошњег казалишта Коларовић и Ружић, те да се нису послужили постојећим преводима из репертоара СНП-а. Изјављују да ће се убудуће побринути да сви комади буду уредно потписани, и када је реч о ауторима као и преводиоцима.

Српски

1 лист

262. 25. 03. 1864. Београд

Писмо Фотија Иличића из Београда упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да буде примљен у СНП, јер је већ толико времена на бини провео и зна шта је позориште, а сада је тренутно без посла. Њему је јасно да УО неће одбити оно што Ђорђевић препоручи, те верује у позитиван одговор. Адреса на коју очекује Ђорђевићево писмо је „Јоца Иличић, преко Д.П.П.Д. Агенције, Београд”.

Српски

1 лист

263. 27. 03. 1864. Загреб

Писмо Димитрија В. Коларовића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем му описује своје муке у многим покушајима да се извуче из Загребачког позоришта, али га уговор који је потписао с Фрајденрајхом у томе спречава. Фрајденрајх прети процесом и полицијом, ако самовољно напусти Позориште, иако га не плаћа редовно и дужан му је плате, као и другим српским глумцима у Загребу, а наводно му је Коларовић неопходан за гостовање ПД-е у Горњем Карловцу. Мислио је да ће му Суботић помоћи, али се разочарао. Посебно и опширно пише о глумици Бајза (Ивана), која сплеткари, машући позивом Ђорђевића да дође у Нови Сад, али Коларовић сматра да нити је добра глумица, нити добра особа. Детаље о заверама и лошем односу према њима испричаће му када се буду видели, јер је тога толико да не би стало у једно већ и иначе опширно писмо. Суботићу се Бајза умилила, јер је играла у „Прехвали”, као и у „Звонимиру”, а после је шест недеља наводно болесна лежала, веома је арогантна према њима, а Суботић је јуче, после представе „Низ бисера” на бину изашао да објави како се Бајзи мора наградити с 50 форинти. Чуо је да Суботић намерава да Загребачко позориште доведе у Нови Сад, но Коларовић мисли да то никако не треба дозволити. Пита да ли за њега, као и за остале српске глумце у Загребу, има места у СНП-у у Новом Саду, и моли хитан одговор.

Српски

2 листа

264. 28. 03. 1864. Загреб

Писмо др Јована Суботића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем најпре, одговарајући на његово писмо од 10. марта, објашњава како функционисше Управни одбор Загребачког позоришта. Управни одбор је све надлежности предао Фрајденрајху, који приватно потписује уговоре са глумцима и бира које он хоће, с правом да их и прими и отпусти према свом нахођењу, а једина обавеза према Управном одбору му је да га о тим пословима информисше. Суботић налази да то има и своје добре стране, али да ће он разговарати с Фрајденрајхом да допусти Коларовићки и Ружићки раскид уговора без штете, као и за Коларовића, који су намерни да се врате у Нови Сад. Хвали Поповића, који је напредовао више од Ружића и Коларовића. Предлаже Ђорђевићу да свакако узме Аделсхајмовицу (Аделсхајмову), иако она тражи 15 форинти више за месечну плату од оне која јој је понуђена, као и да не одустане од Бајзе (Иване), која је спремна да дође у Нови Сад, у СНП одмах, уколико Фрајденрајх допусти, или у октобру када јој истиче уговор с њим. За Недељковића би било од користи да може у Загребу још коју годину проборавити („Туђа кућа најбоља је школа”). Суд о Костићевом делу послао је мишљење у Пешту Матици српској, а само дело је поштом отпратио Ђорђевићу. Од Костића је добио телеграм на који ће му одговорити.

Српски

4 листа

265. 01. 04. 1864. Сомбор

Писмо В. (Васе) Коларића из Сомбора упућено Јовану Ђорђевићу, о томе да би Милчика Матић, рођена Гргурова у ПД-у радо ступила, али да јој мати не допушта. Управо је са њом разговарао и она га је замолила да пише Ђорђевићу да ће за Ускрс доћи код своје тетке Бадрљице удате за Брановачког, те би се тада састала и са Ђорђевићем и све му опширно објаснила, а вољна је да се ангажује и преко материне воље, те уколико имају празно место за глумицу којој би се додељивале „драматичне улоге” у њој ће наћи праву особу за то.

Српски

1 лист

266. 03. 04. 1864. Карловци

Писмо Софије Поповић из Карловаца упућено ПО-у, у којем моли да је поново приме за члана, као што је поново примљена и њена сестра Љубица Коларовић. Својевремено је била приморана да да оставку, али претпоставља да се сећају да је она носила добар део репертоара и имала успеха, нарочито у Земуну и Митровици, где је све важније улоге играла, а позива се на позитивне критике у новинама.

Српски

1 лист

267. 09. 04. 1864. Велики Бечкерек

Писмо непознатог /поштанска марка је изрезана тако да је изрезан и потпис/ послато из Великог Бечкереча упућено Јовану Ђорђевићу, у којем тражи посао глумца, или неки други посао у СНП-у. Завршио је 1852. године „осми латински разред”, био је писар у администрацији Торонталске жупаније, протоколита и заменик подбележника, али је те послове напустио у марту вођен жељом да се посвети позоришту. Одлично зна мађарски и немачки, преводио је и објављивао песме и новеле Верешмортија, Шилера, Ленауа. За плату од 35 форинти месечно могао би и до осам позоришних дела годишње да преведе, али би му највише одговарало да постане глумац, јер је као дилетант наступао у једном немачком позоришту и видео да има успеха код публике. О њему се Ђорђевић може информисати и код Јоце Вистића, као и код Марије Цветковић, сада удате Поповић. Има 29 година, ожењен је нећаком чаквачког адвоката Георгија Ивачковића, који га је, иначе, и упутио на Ђорђевића.

Српски

2 листа

268. 12. 04. 1864. Беч

Писмо Светозара Крестића из Беча упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се жали да му недостаје новац, те моли да му се омогући да на било који начин до средстава за потребне трошкове дође, јер оних који дугују за фонд СНП-а има, а међу њима су и Маринковић, Лазаревић, и други. Он је у Бечу потрошио 90 форинти које му је дао ујак. Посебно ће писати одбору СНП-а. Из Беча ће путовати за Пешту, па даље.

Српски

2 листа

269. 13. 04. 1864. Беч

Писмо Светозара Крестића из Беча упућено Јовану Ђорђевићу, у коме подноси извештај о прикупљеним и очекиваним средствима за фонд СНП-а.

Српски

2 листа

270. 18. 04. 1864. Пешта

Писмо које је Светозар Крестић, упутио из Пеште Јовану Ђорђевићу, у којем презентује План гостовања СНП-а по разним местима у току 1864. и 1865. године са предрачуном трошкова.

Немачки

2 листа

271. 18. 04. 1864. Пешта

Писмо Светозара Крестића из Пеште упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да му одмах пошаље 40 форинти за трошкове, и објашњава да сакупљање прилога за фонд СНП-а иде тешко. Предлаже мере за окупљање будућих чланова и донатора.

Српски

2 листа

272. 21. 04. 1864.

Писмо Владислава (презиме нечитко), благајника, упућено Антонију Хаџићу, у којем га обавештава о договору с градоначелником о државним облигацијама, и замени старих новим, те о интересу који од тих облигација може да се користи и из касе диже.

Српски

2 листа

273. 21. 04. 1864. Беч

Писмо Светозара Крестића из Беча упућено Јовану Ђорђевићу, у коме јавља да је добио писмо од одбора СНП-а, али да у овом тренутку нема шта да им одговори, јер до новца није успео да дође упркос свом труду и раду и по 10 и 12 сати на дан.

Српски

1 лист

274. 23. 04. 1864. Загреб

Писмо др Јована Суботића, из Загреба, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је примио његово писмо и 90 форинти које је био позајмио Коларовићевима при одласку из Загреба. Препоручује да их држи строго како би и даље напредовали. Јавља да је у Загребачком позоришту израђен тих дана статут, као и упутства о репертоару, а када сви документи буду готови и одобри их Намесничко веће послаће му по један примерак. Ђорђевић га је обавестио да није добио дозволу да путује у Загреб, међутим Суботић ту ништа није могао да помогне јер надлежни референт тренутно није ту. Моли да му се пошаље препис његове драме *Прехвала* коју ће дати да се штампа. Фрајденрајх је у Карлштату (Карловцу) а где ће после – не зна. Познато му је да је Ђорђевићев положај тежак, али да је потребно да истраје у томе и због себе и због публике. Такође мисли да публику не треба превише навикавати на новитете, и да је боље учити од старих Грка, него од данашњих Немаца и Француза.

Српски

2 листа

275. 24. 04. 1864. Беч

Писмо Светозара Крестића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је већ петнаест дана у Бечу, али да му слабо иде посао са сакупљањем прилога за СНП, а једна од тешкоћа је и та да нема кола, те тумара по Бечу, а наилази и на такве одговоре где му се замера да нису ништа дали за њихову цркву, па неће ни они за њихово позориште, или се изговарају да сада немају новца. Тражи од Ђорђевића 40 форинти, а у изгледу је да он пошаље фонду 400 форинти, и моли га да обавести одбор о томе. Он, иначе, нема ни за пиво.

Српски

2 листа

276. 26. 04. 1864. Беч

Писмо Светозара Крестића из Беча упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да нема успеха у прикупљању прилога за СНП и моли Ђорђевића да то јави и Брановачком. Наводи да имају много непријатеља у Бечу, да се многи изговарају налазећи разне разлоге, да им увек понешто замерају, шаљу га на разне стране, предлажу да се обрати цару и слично, али од свег његовог трчања и труда углавном ништа. Пробао је и код пријатеља Грка и Бугара, међутим све без успеха.

Српски

2 листа

277. 30. 04. 1864. Митровица

Писмо Павла Панаотовића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем му јавља да се радује што ће СНП гостовати у Митровици и да је помогао Димитрију Коларовићу да све припреми: добио је дозволу од власти, арену закупио на два месеца за 60 форинти, обезбедио смештај за целу Дружину на једном месту, и остало, а он ће се наћи на услузи и даље за све што буде било потребно.

Српски

1 лист

278. 02. 05. 1864. Беч

Писмо Светозара Крестића из Беча упућено Јовану Ђорђевићу, у којем му јавља да је све до сада организоване одборе отерао (следи оштра псовка), а и он да иде заједно са њима. Сакупио је 100 форинти, а отишао би у Трст, али неће без раније изгледних 400 форинти, и верује да ће се његово бављење у Бечу временом оправдати неким резултатом.

Српски

1 лист

279. 03. 05. 1864. Беч

Писмо Луиса Селара упућено Јовану Ђорђевићу, у име позоришне агенције Луиса Селара из Беча. Извештава да постоје три примерка позоришног комада „Георг Черни”, један у Бургтеатру, други код удовице аутора Панаша, а трећи у рукопису код писца др Франкла. Ако УО жели, може добити овај рукопис од Франкла, уколико позоришни агент Крестић, ауторовој удовици, исплати 6 дуката. „Нуди услуге у погледу извршења ма каквог налога.”

Немачки

1 лист

280. 05. 05. 1864. Беч

Писмо Светозара Крестића из Беча упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља како је и шта до сада радио на сакупљању прилога. Обавештава га да је одзив слаб, да има и таквих одговора да Србима у Бечу ни црква не треба, а не да им треба позориште. Вели да тамо има 500 Срба који поседују добра у вредности од 3-4 милиона, и више, али да се слабо одазивају на његове захтеве да помогну СНП. Обишао је трговце, а сад чека аудијенције код аристократије, и ређа по данима кад ће код кога ићи. Код неких код којих је већ био није ништа урадио, иако поседују у Бечу и по пет кућа, просто је срамота како немају разумевања за народне циљеве. Но, он не одустаје и моли да га пред одбором брани како се не би рекло да га плаћају забадава да обија прагове Срба и „рачке аристократије” по Бечу.

Српски

2 листа

281. 11. 05. 1864. Загреб

Писмо Светозара Крестића из Загреба упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава о свом раду на сакупљању прилога за СНП, као и о сарадњи са Загребачким позориштем, те Матицом словенском. Изгледно је да СНП гостује у Загребу 1865. године. Видео се и са Суботићем. Моли да му се пошаље новац како би могао да се врати кући. /Трећи лист не припада истом писму/

Српски

3 листа

282. 12. 05. 1864. Карловац

Писмо Светозара Крестића из Карловца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава о ситуацији у Карловцу, где сакупља прилоге за СНП. Владика је дао 50 форинти, успео је да сакупи 140 форинти, и писао је одбору, а данас увече иде у Глину.

Српски

2 листа

283. 14. 05. 1864. Глина

Писмо Светозара Крестића из Глине упућено Јовану Ђорђевићу, у коме понавља да је у Карловцу сакупио 140 форинти, а да му се чини да ће у Глини добро проћи и да је већ добио 50 форинти за сада, те подноси рачун колико је у којем месту до сада прикупио средстава, укупно 775 форинти.

Српски

2 листа

284. 14. 05. 1864. Панчево

Писмо Пеичића из Панчева упућено Јовану Ђорђевићу, у којем опширно описује како до дана данашњег није враћена гардероба, Панчевачком црквеном певачком друштву, коју је својевремено узео глумац Паја Маринковић. Упркос свом писању, молбама, претњама, калпак од самура, који је давно још један Београђанин са своје главе скинуо и поклонио Панчевцима за позоришне потребе, долама, и друге хаљине, још нису враћени. Различитим изговорима краја нема, а он још једном моли Ђорђевића да у овоме посредује и да се гардероба коначно врати, у онаквом стању у каквом је и узета.

Српски

2 листа

285. 16. 05. 1864. Петриња

Писмо Светозара Крестића из Петриње упућено Јовану Ђорђевићу, у којем му јавља да је, као што је и њему, писао и одбору СНП-а о томе шта ради на ангажовању повереника. Из Петриње ће ићи за Липик.

Српски

1 лист

286. 17. 05. 1864. Будим

Писмо Јована Микловића из Будима. Извештава да управа Мађарског народног позоришта у Будиму уступа СНП-у своју позорницу под следећим условима: директор Молнар у месецу јулу 1864. године уступа позорницу сваки други дан с тим да директор Дружине, Јован Ђорђевић, осим обичних дневних трошкова у износу од 85 форинти исплати њиховом благајнику још и 100 гулди (форинти) на име дневних награда позоришног персонала. Од представа приређених недељом Јован Ђорђевић је дужан да осим 85 форинти као дневне трошкове уплати још и 1/3 прихода. Редовне трошкове осветљења, плаката и музике подмириће директор Молнар док изванредни трошкови падају на терет дирекције СНП-а.

Немачки

1 лист

287. 17. 05. 1864. Сисак

Писмо Светозара Крестића из Сиска упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да је у Петрињи све урадио, али да одбор није формиран, а исто је и са прођом *Србског дневника*. Нека пише Милетићу да овде, у Сиску, народ нема рода, тј. да је слаба година. Од одбора је успео да добије свега 20 форинти.

Српски

1 лист

288. 19. 05. 1864. Нови Сад

Писмо Јована Београдца из Новог Сада, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да га је посетио Брановачки, потписао неколико дописа за поверенике СНП-а, и рекао му да је одговор на њихову молбеницу, коју су послали у Беч ради гостовања ПД-е у Бечу и Трсту, стигао, и да се у том одговору од Угарског намесништва препоручује да се текстови комада који би били играни пошаљу, преведени на немачки језик, градским властима, и од њих онда тражи дозвола. Брановачки се интересовао и за друге ствари, као што је стање фонда, како послови иду, и слично. Арену су узели у закуп од „Културтрегерског” друштва за сваку представу недељом по 4 форинте, а за обичне дане за по 3 форинте. Представе су слабо посећене, ретко се игра, до сада само два комада. Вели да се „наши новинари из тешке братинске љубави туку гвозденим маљевима” и додаје „беспослен поп и јариће крсти”.

Српски

1 лист

289. 23. 05. 1864. Осек

Писмо Димитрија Т. Коларовића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем опширно описује своја путовања и проблеме на које наилази у организацији гостовања СНП-а у Осеку и Вуковару. У Вуковару се састао са Марковићем и Вукасом у башти гостионице где је одсео, а где се, иначе, прави арена. Гостовања других позоришта, Мандровићевог, београдског, или немачког позоришта, неће их омести у наступима од половине септембра у Вуковару, јер су Срби из Вуковара за Дружину из Новог Сада. Што се тиче гостовања позоришта из Београда, мало је незадовољан, па је и рекао да су им дали и Банат и Бачку, па и слободно гостовање у Новом Саду, о чему су написали два писма наведеним позоришним трупам, како би се о редоследу гостовања договорили. Миланковић, Крстић и Брлић су обећали да ће се одмах обратити генералу око здања које се гради као театар, и да ће настојати да они први добију дозволу. Из Осека ће се вратити у Вуковар, а оданде преко Винковаца у Брод и Беловар, где очекује добру прођу. Беловар је два

пута веће место од Митровице, има две регименте, два генералштаба, и доста Срба, те, по његовом уверењу, успех неће изостати.

Српски

2 листа

290. 24. 05. 1864. Нови Сад

Писмо Јована Београдца из Новог Сада упућено Јовану Ђорђевићу у којем га обавештава да му је Брановачки рекао да је на јуче одржаној седници Одбора СНП-а све што је Ђорђевић тражио закључено по његовој вољи. Телеграфисао је Трибић (Трифич?) из Трста да нема допуштење за прикупљање прилога, а Брановачки му је одговорио да је оригинално допуштење од Државног министарства код њиховог агента. Брановачки, иначе, није уопште задовољан радом Крестића, посебно што не пише одбору, а Београдац га је известио да је Крестић писао Сарачевићу, који тренутно није ту, отишао је у Србију, а њему и није хтео да каже о чему Крестић пише. Даље га обавештава да у прилогу шаље рачуне за јануар, фебруар и март, које Ђорђевић треба да потпише и врати, као и по налогу Брановачког „оно допуштење за представе у граници”. Лист *Найредак* јавља да је црквени конгрес допуштен, као и да ће владине новине под благословом Маширевићевим излазити, „које ће нас у земљу завичајну одвести”. И додаје: „Убио их Бог!”

Српски

1 лист

291. 24. 05. 1864. Трст

Писмо Светозара Крестића из Трста упућено Јовану Ђорђевићу, у којем изражава наду да му је он послао 80 форинти за трошкове. Има изгледа да прикупи још 220 форинти, али има на још два места да иде. Моли да пише одбору за бечких 90 форинти прилога, као и за пештанских 200 форинти, како не би изгубио поверење. Он не би ишао у Далмацију, то би оставио за следећу годину, а још једанпут би „у проклети Беч”. Сутра путује у Загреб по 400 форинти које ће му оданде послати.

Српски

1 лист

292. 25. 05. 1864. Вуковар

Писмо Димитрија Т. Коларовића из Вуковара упућена Јовану Ђорђевићу. /Документ је веома оштећен/

Српски

1 лист

293. 27. 05. 1864. Нови Сад

Писмо Јована Београдца из Новог Сада упућено Јовану Ђорђевићу, у којем пита да ли му је познато где се налази оригинал допуштења за

купљење прилога у хрватској граници, да ли је код њега или код агента, јер га Београдац у архиви нема. Брановачки моли за хитан одговор, телеграмом. Повод је писмо Трифића из Трста, који предлаже да се за Трст узме још један повереник, Словенац. Чује да Светолик хоће да издаје часопис *Зора*. Андрејевићу је мало боље. Немачко друштво држи се још, али слабо плаћа. Сутра после подне је седница Одбора, а до тада Ђорђевићев телеграм би морао стићи.

Српски

1 лист

294. 31. 05. 1864. Лалић

Писмо Емилије (Милке) Гргурове из Лалића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се чуди што јој се не јавља и не шаље јој улоге. Приликом последњег сусрета није само онда дала реч, већ и Ђорђевић, те она верује да је и њему као и њој задана реч једнако важна, а уколико је случајно затурио њену адресу или заборавио, она му је шаље.

Српски

1 лист

295. 02. 06. 1864. Трст

Писмо Светозара Крестића из Трста које је потписао и Трифић, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем објашњава како без допуштења не може да иде да сакупља прилоге, него седи код Трифића и троши, задужује се, а без накнаде не би никуда ишао. Моли одбор да се побрине о њему, јер не може чекати 20 дана у туђем свету без новца. Да би отишао у Загреб, или се вратио у Нови Сад, неопходно му је најмање 50 форинти. У Трсту и Бечу има богатих Срба који би могли помоћи СНП.

Српски

2 листа

296. 02. 06. 1864. Загреб

Писмо Светозара Крестића из Загреба упућено Јовану Ђорђевићу. /Толико је нечитко да се не може разумети смисао/

Српски

2 листа

297. 02. 06. 1864. Земун

Писмо К. (нечитко) Василијевића из Земуна упућено УО-у, у којем се најучтиввије захваљује за избор за повереника у Земуну. Предлаже да ПД дође у Земун у августу и остане месец дана. У Земуну постоји добра арена „на најудеснијем месту у вароши”, у башти Марка Романчића. Он је са њим већ разговарао о томе, те је обавештен да је арена углавном већ добро снабдевена, има бину и кулисе, 118 нумерисаних

седишта, 4 клупе без нумерације, партер за 100 душа и одвојену галерију. Романчић за свако представљање тражи по 5 форинти и три бесплатна седишта за своју породицу. Моли да се на време обавести о времену гостовања СНП-а. Узгред, обавештава да је тренутно у Земуну Београдско позориште, које вечерас даје последњу представу, те сутра путује у Вуковар.

Српски

1 лист

298. 02. 06. 1864. Митровица

Писмо Тоше Марковића, глумца, послато из Митровице упућено УО-у, којим, са својом женом Маријом, отказује службу у СНП-у.

Српски

1 лист

299. 03. 06. 1864. Пешта

Писмо Светозара Крестића из Пеште упућено Јовану Ђорђевићу, у коме изјављује да очекује да Одбор и Брановачки јаве колико је од повереника које је он ангажовао пристигло новца за прилоге СНП-у, као и помоћ Ђорђевићу да се његов статус учини јасно дефинисаним. Кад је реч о *Србском дневнику* пише да је у Пешти то омиљен лист и да је потребно слати више примерака.

Српски

1 лист

300. 05. 06. 1864. Винковци

Писмо А. Ј. Веселиновића из Винковаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је писмо које је упутио Јанковићу доспело њему у руке, зато што је Јанковић отпутовао за Беч. Са једним пријатељем отишао је одмах до пуковника Шварценбрука да види за дозволу и за коришћење егзерцирне шупе за представљање. Саставиће један Одбор од 6 до 8 особа од поверења који ће све учинити да се обаве комплетне припреме за долазак ПД-е у Винковце, чему ће се они јако радовати.

Српски

1 лист

301. 06. 06. 1864. Карлштат

Писмо Светозара Крестића из Карлштата (Карловац) упућено Јовану Ђорђевићу. /Писмо је нечитко, ради се о Крестићевим путовањима, сакупљању прилога за СНП, или односима са одбором, итд./

Српски

4 листа

302. 12. 06. 1864. Митровица

Писмо Паје Маринковића из Митровице упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да „откако ви одосте, киша овде да нас подави”, те ПД-и лоше иде. Јавља се одмах после представе „Сан Краљевића Марка”, а претходног дана су играли „Зидање Раванице”, па кад је Коста Георгијевић видео да је арена празна извади једну десетицу, даде ПД-и и рече: „Пуштајте ту децу и сиротињу што око арене цеци, унутра, нека бар кога има да не буду клупе празне!” До одласка у Раваницу извешће још два шаљива комада. Већ је телеграфисао да је у Митровици био Веселиновић, трговац и један од најпопуларнијих грађана Винковаца, који их саветује да за 14 дана иду у Винковце, док тамо још раде школе, а има их осам, и гарантује успех, јер то све „хоће да полуди за театром”. Жао му је што се није упознао са Ђорђевићем. Одаје утисак озбиљног човека. Вели да је у Винковцима већ добијена нека сала, која понекад и за балове служи, а да су чланови Одбора већ сакупили и 30 претплатника за само пола дана. Митровчани ће дати бесплатан превоз, али са тим испадеше компликације, јер је главни финансијер, Баић, морао послом отпутовати, а ови које је оставио слабо маре и не труде се. Но, свакако ће их притиснути да остали чланови Одбора помогну ревносније.

Српски

4 листа

303. 12. 06. 1864. Врањево

Писмо Јелене Кнежевић из Врањева упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је њен супруг Јован Кнежевић, после дужег боловања „у вечност се преселио”, те да она због своје деце, Стевана и Душана, не може наставити рад у Позоришту. Иза њеног супруга остале су библиотека и гардероба које нуди на откуп СНП-у, јер јој је свака крајцара потребна, а ако Позориште нема потребе за тим, моли га да у новинама (*Србски дневник*) објави да продаје библиотеку и гардеробу, које ће дати по најнижој могућој цени. Поздрављајући Ђорђевића писмо је потписао и бивши глумац ПД-е Михаило Гавриловић.

Српски

1 лист

304. 13. 06. 1864. Винковци

Писмо А. Ј. Веселиновића из Винковаца упућено у Митровицу Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је све детаље око гостовања СНП-а са Коларовићем већ договорио и држи да ће ПД најпре у Винковце доћи. Обезбедили су до сада укупно 67 претплатника, изгледно је да ће када пуне карте у продају арена бити пуна, а он ће се побри-

нути да за ансамбл од 35 особа буду обезбеђени стан и храна. Веома му је жао што се нису лично упознали када је пре три дана боравио у Митровици.

Српски

1 лист

305. 15. 06. 1864. Темишвар

Писмо Јована Деметровића из Темишвара упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је подстакнут гостовањем СНП-а у Темишвару и сам написао једну драму под насловом *Аманети или срећа у њејелу*, коју му шаље на процену, те даје бесплатно позоришту, уз једини услов да се препише и њему оригинал врати. Комад је с певањем, а песме је он написао и компоновао, док му је ноте забележио А. Николић. Подсећа Ђорђевића да му је о својој намери да напише нешто говорио приликом његовог боравка у Темишвару, а остало му је жао што Ђорђевић није могао да га и посети. Кључ овог дела, пише на крају, састоји се из две персоне, једна је Милан који персонификује „овосавски српски народ”, а друга је Даница која представља Србију, „а оно друго лако ћете погодити моћи”. У самом тексту комада који шаље, на крају, даје и упутство за евентуално скраћивање дела.

Српски

1 лист

306. 16. 06. 1864. Лалић

Писмо Е(милије) Гргурове из Лалића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем најпре описује како је његово писмо од 30. маја лутало 14 дана пре него што је стигло до ње, али она хита да одговори. Није нигде ишла, него је само мислила на то како ће најбоље бити да у њеној башти усамљена учи улоге, па моли да јој рукописе пошаље. Он је пита да ли ће доћи у Карловце где ће се одржати Конгрес, а она одговара да „само кад помислим на њих крв ми се смрзне”. Љути се на свога брата Марковића „што је такав неверник постао”. Није ништа чула да ли је Мандровић већ у Вуковару, иако је оданде добила једно писмо.

Српски

2 листа

307. 15. 06. 1864. Темишвар

Писмо Александра (Шандора) Николића, диригента из Темишвара упућено Јовану Ђорђевићу. Уз писмо је и рукопис превода на српски језик, као и цедуља с врло кратким описом садржаја. Николић га моли да што пре прочита дело Деметровића. Како му је познато да је српска драмска књижевност оскудна у новим делима и сам је подстицао Деметровића да нешто напише, те верује да ће се врло брзо наћи на ре-

пертоару СНП-а. Распитује се за здравље Ђорђевића и стање у Позоришту, као и за друге ствари.

Мађарски

3 листа

308. 18. 06. 1864. Митровица

Писмо Паје Маринковића из Митровице упућено Јовану Ђорђевићу, у којем детаљно објашњава муке које има са скупљањем претплатника, са газдама који издају собе глумцима, те са плаћањем трошкова. Недељковић и један момак Панаотовића су сакупили свега четрдесет претплатника за вечерашњу представу, коју ће се играти уколико се задржи лепо време. Намерни су да изведу „Инкогнито”, а за недељу ће припремати „Мериму”, па очекује да буде нешто ћара и на каси. Свеједно моли да му Ђорђевић пошаље новац како би могао да исплати глумце, а у посебној напомени подстиче Ђорђевића да загрми на глумце, како се не би поновио „вашар осечки” (осјечки) и како би учврстио дисциплину у ансамблу. Шаље му два писма које је добио од Крестића из Брода и Глине и примећује да им се Крестић приближава, па ће једном банути баш и у Митровицу. Коларовић је у Брод писао да се никако не дозволи Мандровићу да тамо наступи са својом трупом, пре него што они стигну, а он ће објаснити у посебном писму једном свом пријатељу из Брода зашто најпре морају ићи у Винковце.

Српски

2 листа

309. 19. 06. 1864. Пешта

Писмо Антонија Хаџића из Пеште упућено Јовану Ђорђевићу, уз које му шаље и указ, а све што још жели примиће од Светолика. Уколико му је још шта потребно нека одмах јави, како би му Корнел из Беча то послао. Корнел је јако ослабио, а путује у Рожнаву за који дан. У Пешти се „све као лудо зарадовало васкрсавајућем Дневнику” (*Србском дневнику*), верује да је то Ђорђевићу довољна сатисфакција. Сада се ради о томе да се покрене парница због Мишиног дописа из Загреба, а и против *Најрејка* због чланка против *Рајхсрајских новина* (*Reichsrat Blatt*). Тако се, вели, бар у вишим званичним круговима говори. Јавља да је у Пешти Ђорђевићев агент којег је наговарао да напише извештај о свим досадашњим радњама, јер му се тај немар у одбору јако замере. Он ће у Пешти боравити још десетак дана, док се не заврши *Лейойис* (Матице српске), чији се осми табак управо слаже, па му је за то време потпуно на располагању.

Српски

1 лист

310. 21. 06. 1864. Митровица

Писмо Паје Маринковића из Митровице упућено Јовану Ђорђевићу, у којем му јавља да је одмах по добитку његовог писма од 19. јуна, послао др Суботићу у Загреб *Прехвалу*, као и да је по Ђорђевићевом налогу писао Веселиновићу с молбом да што више претплатника сакупи, јер ће Дружина у Винковце доћи 1. или 2. јула, а унапред да пошаљу Позоришном друштву 200 форинти. Панаотовић ће из Панчева тек у четвртак доћи. Из Карловаца је била мати Коларовићевке и донела јој „спаваће хаљине”. Марковић би да остане, пита Ђорђевића шта да раде, а данас је са својом женом имао „страшну баталију”, „изгрувао је на мртво име” и телеграфисао њеном оцу у Велики Бечкерек, а прети да ће отићи у Вуковар Мандровићу. Синоћ су играли „Жена што кроз прозор скаче”, и „Шарана” на задовољство публике. Оба су комада одлично играна, а на каси је зарађено 29 форинти. Данас ће играти „Мериму”. Из Брода чекају одговор о гостовању СНП-а.

Српски

2 листа

311. 23. 06. 1864. Винковци

Писмо А. И. Веселиновића из Винковаца упућено у Митровицу Паји Маринковићу, у којем га обавештава да је разумео да ће ПД доћи у Винковце 1. јула, чему се радују, јер их одавно очекују. Што се тиче претплатника, до сада имају 84 особе, за укупно 264 форинте. Када је реч о захтеву да се унапред пошаље 200 форинти, није у могућности да га испуни, јер претплата није у целости сакупљена, а и боји се да би то изазвало неко подозрење код публике, уколико би се сазнало да је то урадио. Има две-три куће у Винковцима, од боље стојећих Винковчана, који ће посебне жртве за ово гостовање поднети, а када Дружина дође у Винковце одмах ће им исплатити 100 форинти, а потом и остало. Срби се неће осрамотити да Друштву остану дужни. Јанковић је на путу и враћа се за дванаест дана. Стан и храна су обезбеђени, верује да ће глумци бити задовољни.

Српски

1 лист

312. 24. 06. 1864. Будимпешта

Писмо Светозара Крестића из Пеште упућено УО-у, у којем детаљно извештава шта је све урадио на прикупљању средстава за ДСНП Сматра да је његовом заслугом добијена концесија за давање представа у Бечу, Трсту и Далмацији, као и за добијене статуте из Загреба. Посебно описује како је прошао и шта учинио у следећим местима: Беч, Пешта, Будим, Сент Андреја, Трст, Љубљана, Загреб, Горњи Карловци,

Плашко, Глина, Петриња, Сисак. Обавештава Одбор какве су му намере и наводи сва места у која ће тек ићи, а како је све повезано с великим трошковима које на овим путевима има, моли да му се повећа плата, односно у другим случајевима провизија коју треба да добија од прикупљених средстава. За готово свако место наводи поверенике, или људе који су му се нашли у помоћи било да је у питању смештај, сакупљање прилога, или превоз, а моли Одбор да појединцима упути писма захвалности или препоруке како треба радити и шта се очекује од њих.

Српски

12 листова

313. 25. 06. 1864. Нови Сад

Писмо Јована Деметровића, упућено из Новог Сада Јовану Ђорђевићу, у којем му даје за право да је његово драмско дело са превише персонала и честим мењањем сцена, али да је он то написао тако, јер је намеран да се дело и штампа, а не само на позорници игра. Има сва овлашћења да дело скрати и прилагоди га сценском приказивању. Што се тиче нота, чим Ђорђевић буде јавио из којих инструмената се капела СНП-а састоји, Александар Николић ће их послати, као и увертиру. Николић га поздравља и ускоро ће му писати. Овде (у Темишвару?) већ се проноси глас да ће Позориште почетком августа гостовати, чему се сви већ унапред радују.

Српски

1 лист

314. 25. 06. 1864. Митровица

Писмо Паје Маринковића из Митровице упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да је добио његово писмо од 23. јуна са 100 форинти, а потом и од 24. јуна с писмима за Панаотовића и Предраговића. Такође је примио „бурунтију” (опомена за чланове ПД-е о дисциплини) и одмах је глумцима прочитао, а они су обећали да ће се владати како пристоји, и боље него да је сам Ђорђевић ту присутан. Формираће Одбор који ће расправити све настале неспоразуме. Лаза Телечки је озбиљно болестан и на њега неће моћи рачунати наредних неколико недеља. Очекивао је новац из Винковаца, али шаљући Ђорђевићу писмо Веселиновића из Винковаца каже да ће му бити јасно како ствари стоје. Глумци су исплаћени за прву половину јуна. Синоћ су давали „Ајдуке” и на каси су осим претплате имали прихода 39 форинти. Видеће како ће бити у суботу, недељу и понедељак, али сумња да ће успети да сакупи довољно да покрије све трошкове које су глумци направили у Митровици, као и трошкове пута у Винковце. Пита за савет кога да пошаље раније у Винковце да прави бину, Коларовића или Хаџића.

Тражи да му се јави да ли ће се примити Марковић у Дружину. Жељно ишчекује инструкције за пут у Винковце.

Српски

2 листа

315. 26. 06. 1864. Карловац

Писмо Целестине Пашкајове из Карловца, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем предлаже, на препоруку Крестића, којој је препоручио трговац Н. Давидовић, да за глумице у СНП узме њене две кћерке, чије слике шаље уз писмо. Ернестина је већ играла у комаду „Клермонт” у Друштву Загребачког народног казалишта и имала лепог успеха код публике. Иначе, зна и да пева. Мајка би с кћеркама дошла у Нови Сад, али се распитује за трошкове и захтева хитан одговор.

Српски

1 лист

316. 27. 06. 1864. Митровица

Писмо Паје Маринковића из Митровице упућено Јовану Ђорђевићу, чија се садржина не може у потпуности реконструисати, али се да наслутити да га извештава о стању у Дружини, о проблемима са трошковима, припремама за пут у Винковце, као и о локалном избору кандидата за конгрес.

Српски

3 листа

317. 28. 06. 1864. Лалић

Писмо Емилије (Милке) Гргурове из Лалића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је добила комаде које јој је послао са последњим писмом, али да је неке већ имала, па је те улоге већ и научила. Међутим, нема „Владислава” и „Ајдук Вељка”, па моли да јој пошаљу, како би и те улоге могла да научи, јер ионако нема никаквог другог посла, нити мисли негде да путује. Очекује да се на седници Одбора СНП-а донесе одлука о њеном пријему у Друштво. Читала је у *Србском дневнику* да ће се 1. августа одржати Народни конгрес, и моли да је ту поштеде. Волела би да има у Новом Саду неку пробу, као што јој Ђорђевић и препоручује у своме писму.

Српски

1 лист

318. 29. 06. 1864. Пешта

Писмо Светозара Крестића из Пеште упућено Јовану Ђорђевићу, у којем подноси извештај о свом досадашњем раду на прикупљању прилога за СНП, а жали се на стални недостатак новца за своје трошкове и закашњења плата које му припадају. Уз писмо шаље поштански фор-

мулар („предатница”) који је добио од Сарачевића из Глине. Писмо Ђорђевића из Трста примио је у Загребу. Наводи сва места која је обичао и колико је у њима прикупио средстава, колико је узео своје провизије, као и расходе које је имао. За сва места бележи и имена свих људи који су му помогли, или су ангажовани у месним позоришним одборима.

Српски

3 листа

319. 02. 07. 1864. Нови Сад

Писмо Јована Ђорђевића упућено у Нови Сад К. Лазаревићу у којем га обавештава да дуг штампарији износи 50 форинти, а не 86 форинти, колико Лазаревић од СНП-а потражује. Тренутно у каси немају новца, али очекују ускоро са више страна, па ће дуг бити измирен. На истом листу је и одговор Лазаревића у којем уверава Ђорђевића да је дуг стварно 86 форинти, јер му је раније по Светолику послало 53 форинте, а укупан дуг за све што су код њега штампали износио је 139 форинти. Да би се боље разумели послаће списак шта су све штампали код њега.

Српски

1 лист

320. 02. 07. 1864. Загреб

Писмо Стипана Андријевића из Загреба, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је његов уговор са равнатељем (управником) Народног казалишта у Загребу, Фрајденрајхом, истекао у септембру и да је спреман да ступи у чланство СНП-а. Претпоставља да је Ђорђевићу познат из новина, али је спреман и да пошаље потврде да је четири године провео у Народном казалишту у Загребу и три године код Немачког позоришног друштва као глумац.

Српски

1 лист

321. 02. 07. 1864. Вуковар

Писмо Јована Марковића из Вуковара упућено Јовану Ђорђевићу, уз које по сутрашњем пароброду („пароплову”) шаље и обрачун за „све непродане радње благовештенског сабора” и готов новац, па када сравни са оним што му је већ дао његов рачун ће бити тачан и изравнан. Сматра да је Ђорђевић неправедан према њему, јер је он све учинио да Народно позориште из Београда не дође у Вуковар, али је Мандровић с Вукашиновићем десет дана раније, пре него што су из СНП-а писали, већ обезбедио дозволе од жупана и онамошњих власти, а то се није могло опозвати, нити обезбедити исте за ДСНП. Та-

кође мисли да се *Србски дневник* осрамотио извештајима из Вуковара у којима злонамерно пише о Перисовој (Маца, првакиња Загребачког казалишта, касније је прешла са Мандровићем у Београдско позориште) која је одлична глумица, а хвали Марковића или Степићеву, чија игра није оставила неки посебан утисак на вуковарску публику. Чак су и претплатници *Србског дневника* огорчени рецензијом која је потписана само са З., а он верује да се иза тога иницијала крије Коста Трумић. Мандровић ће у Вуковару остати још неколико недеља, а он држи да је на српским бинама он један од најбољих вештака. Чује од њега да јако хвали Стевана (Стипана) Андријевића.

Српски

3 листа

322. 03. 07. 1864. Темишвар

Писмо Ђорђа Јовановића, учитеља из Темишвара упућено УО-у, којим их обавештава да је, након годину дана, крајње време да се измири дуг од 530 форинти, трговцима из Темишвара, браћи Београдац, који су ову суму из „чистог родољубија”, а без интереса или некаквог очекивања зараде, позајмили ПД-и приликом њиховог гостовања у Темишвару. У противном, познајући их, они ће бити приморани да ствар предају адвокату и туже. У прилогу је послат и рачун (недостаје).

Српски

1 лист

323. 03. 07. 1864. Винковци

Писмо Паје Маринковића из Винковаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем каже да је добро што му је из Митровице писао пре поласка на пут за Винковце, и у том писму добро описао све чланове Дружине СНП-а, јер је хитно да се за све чланове Друштва пошаљу пасоши у Винковце, да не би дошло до забрањивања представа. Описује власт у Винковцима и вели да је капетан добар човек, али да му је рекао како је главни у милитарији („обрштар”) суров и оштар. По савету капетана ишао је на подворење код њега и његовог заменика („обрстлајтнант”) који су га ипак лепо дочекали, али је и обећао да ће пасош за целу Дружину стићи за највише четири дана. Банду (музику) су добили за 40 форинти, а смештај и исхрана глумаца су бесплатни. Распитује се за Милку Гргурову, и ако је она већ у Новом Саду и у могућности да је одмах пошаље у Винковце, нека тако уради како би у Винковцима одмах наставила да учи улоге, јер са Коларовићком неће моћи дуго да манипулишу, пошто јој је трбух све већи, и да не падне после све на Телечкову. Публика је, иначе, одушевљена што су дошли у Винковце, а сутра ће играти „Милоша Обилића”.

Српски

2 листа

324. 04. 07. 1864. Винковци

Писмо Драге Данкулов Стаматовић из Винковаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га моли да што пре и он дође у Винковце. У Митровици су се добро провели, нарочито последње вечери пред полазак на пут, где су код Панаотовића остали до три ујутру, отишли кућама по своје ствари и сели на кола па све по сунцу, онако изморени и ненаспавани, док их није ухватила киша да су били скроз мокри, а она је навукла и неку прехладу. Моли Ђорђевића да оде код њене рођаке и да јој форинту и 20 крајцара да јој начини белила, и да јој код фризера купи помаде, па да јој то донесе кад буде долазио, а она га жељно очекује.

Српски

2 листа

325. 05. 07. 1864. Лалић

Писмо Емилије (Милке) Гргурове из Лалића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да не може још неколико дана доћи, на његов позив, у Нови Сад, док се не заврше пољски радови и не покоси летина. У овом тренутку никако не би могла наћи кочијаша. Ишла је у Сомбор за своје „креветске хаљине”, пет улога је већ научила, а ни за остале неће бити никаквих проблема. Чаршановићка ће му већ детаљно објаснити какве је све проблеме имала са писмима која су због рђаве поште стизала неуредно, али она је на свако Ђорђевићево писмо редовно одговарала. Верује да ће се убрзо и видети.

Српски

1 лист

326. 06. 07. 1864. Винковци

Писмо Паје Маринковића из Винковаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем не може да нахвали Винковчане како су дочекали ПД-у. Пасоши су на време стигли, а он је послао Ђорђевићу пакет с књигама. Од митровачке агенције је добио обавештење да је код њих у Митровици још један пакет с Штолповим књигама, па им је отписао да књиге пошаљу Ђорђевићу у Нови Сад, а то ће коштати свега 70 крајцара. Грађанство им у Винковцима указује велико поштовање, и то не само Срби, којих је мало, већ и Немци и Шокци, а како се односе према њима најбоље говоре жеље многих Немаца и Шокаца да им чланови ПД-е држе часове српског језика, да науче да читају и пишу, које би посебно плаћали. Он надзире Дружину, свакога дана им држи предавање о лепом понашању, саветује их, а стално страхује да не направе какву неподопштину, па онда оде све поштовање које им се указује. До сада је од претплате и на каси сакупљено 410 форинти, од чега је

морао да изда за трошкове 120 форинти. Давали су представе „Милош Обилић” и „Бака”, а за наредне дане спремају „Вампира”, „Сеобу” или „Немању”, затим „Кованцију” и „Мркоњића”. По Винковцима су се растрчали да сакупљају новац Паја Ђорђевић и синовац му Стево Ђорђевић, па Јоца Веселиновић и Јанковић, и све што скупе одмах журе да донесу њему. Јуче је представљању присуствовао и генерал овдашњи, а и брат грофа Куна из оближњег села, са својим сродницима, и били су веома задовољни, а Срби су поносни што могу да покажу како и српски народ у просвети иде у корак са образованим и напредним светом. Госпођа Паје Ђорђевића звала је све глумице синоћ на седељку код ње, а и друге виђене госпође урадиће исто наредних дана. Сви се јако занимају за то да ли ће и Јован Ђорђевић доћи у Винковце, макар на два-три дана. За два дана Веселиновић иде у Брод својим послом трговачким, па ће понети његово писмо, јер су чули да се тамо свет спрема за њихово гостовање и обавља обимне припреме за њихов дочек, а он моли Ђорђевића да и он из Новог Сада напише једно писмо.

Српски

3 листа

327. 10. 07. 1864. Винковци

Писмо Паје Маринковића из Винковаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем предлаже да се из Винковаца иде за Брод и Градишку. Очекује да Милка Гргурова дође што пре, чекају је спреман стан и обезбеђена исхрана. Поздрављају га Ђорђевићи, Веселиновић и Јанковић, којима је пренео поздраве Јована Ђорђевића, али би они били најсрећнији уколико би он сам могао доћи у Винковце. Лифки који увежбава глумце у певању пренео је Ђорђевићев налог, осим Телечког и Коларовића, сви мушки долазе на певање, али Зорић и Путић тек формално, за учење уопште не маре, а женске ниједна неће да дође, ма колико је он покушавао да их наговори. Шаље му цео репертоар који је игран у Митровици, с називима позоришних комада и датумима. Већ је јавио за Коларовићку да је сада са већ великим стомаком који никакве кринолине не могу сакрити, па моли да нареди да се за „Мериму”, за коју влада велико интересовање, спреми Љубица Телечки, која већ пола комада зна напамет. Представама, иначе, присуствује сва винковачка господа и власт и нико представе не напушта, већ седе као заковани за седишта. Било би препоручљиво да се у *Србском дневнику* појави неки текст о гостовању СНП-а у Винковцима, а да се обавезно спомену и „браћа римске вере” и Немци, јер их је на представама ионако увек више него Срба, којих у Винковцима и иначе нема много. Чланови

Позоришног одбора су јако поносни и ликују од радости што представе имају толико успеха. Очекује да у Винковце пошаље Крестића, којег и поздравља, али га назива Брбљановићем, јер „видим из његових послова да је много брбљао, а мало радио”. Дружина слуша и добро се влада.

Српски

4 листа

328. 12. 07. 1864. Винковци

Писмо Паје Маринковића из Винковаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем потврђује да је добио његово писмо од 10. јула и одмах је послао у Загреб 50 форинти Стеви Андрејевићу за путни трошак и остало. Винковчанима је пренео његову захвалност, али они и даље очекују да се Ђорђевић у Винковцима појави, макар на један дан. Жао му је доктора Андрејевића, сматра да су Срби његовом смрћу много изгубили. Телечки је мало оздравио и обећао је да ће за кратко време три комада предати. Обавештава га да је Јованка у Иригу код Новића, а није у Београд отишла, као што је Ђорђевић био лоше обавештен, а он јој је писао да се што је пре могуће врати у Винковце. Коларовићу је једном одбио да да 5 форинти, али му овај „прави ларму”, па га избегава да не дође у сукоб с њим и каже да ће морати „форму какву измислити да му одузимам по 5 форинти, јер с таквим људима мораш све обешечачки радити”. Крестић је дошао у Винковце, а он ће га за који дан одмах даље слати, у Брод и Градишку. Паја, који опслужује све глумце и глумице, разноси „цедуље” (позивнице) за представе, заједно с Францем, и обавља све друге послове слуге, задовољан је с 4 форинте месечно. Но, велике му проблеме прави Драга (Данкулов) којој Паја није добар, па је узела једну девојку да је служи. Он је био врло одлучан у томе да девојку коју је узела неће платити, али се она разгоропадила и рекла му да он то не плаћа из свога џепа. Међутим, он се држи упутстава Ђорђевића и штеди сваку крајцару не би ли се извадили из дугова које су направили у Митровици. Моли да јој упути опомињуће писмо. Најављује реферат Крестићев за Београдску дружину у Вуковару, а за сада су могли само толико докучити да ће у Сомбор ићи, док Осек стоји њима на располагању.

Српски

4 листа

329. 13. 07. 1864. Загреб

Писмо др Јована Суботића из Загреба упућено Јовану Ђорђевићу, у којем саопштава да је добио своју драму *Прехвала* уз писмо Паје Маринковића, и захваљује. У Загребу је проблем ћирилица, али сваким даном све више присталица има. Жао му је да је са *Српским дневником* имао проблема. Чуо је да пролазе кроз муке припремајући Конгрес

и волео би да зна када ће се на крају и одржати, јер би и сам нешто написао. У Нови Сад на неколико недеља доћи ће у септембру, па ће се изразговарати. Писао је одавно Ђоки Поповићу да је своје драмско дело *Обилић* завршио, али види да му овај то није пренео. Извештава га да би препис драме, коју је иначе с успехом читао многим у Загребу, послао, али да се за преписивање мора платити 8 форинти. Волео би да се то постави на сцену СНП-а. Претпоставља да је чуо да се у Загребу давала представа „Немања” и да је наишла на врло леп пријем код тамошње публике. Било би добро да за време изложбе у августу дође у Загреб.

Српски

2 листа

330. 13. 07. 1864. Винковци

Писмо Паје Маринковића и Светозара Крестића из Винковаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јављају да су синоћ давали представу „Миљко Мркоњић” и да је на каси било зараде 116 форинти, јер су први пут играли без претплате. У суботу нису могли да дају заказану представу „Госпођа и хусари” због кишовитог времена. Паја Ђорђевић, као старешина винковачког Позоришног одбора саветује да се снизе претплатничке цене, а очекује да му Ђорђевић јави шта да раде. Његов савет је да послушају и снизе цене. Синоћ су у публици били гроф Кун, који је са целом својом фамилијом дошао – њих десеторо, велики жупан сремски Кушевић из Вуковара, тамошњи генерал са свом господом. Играло се живо и сви су плескали, а он се поносио „премда им много не верујем, јер су Швабови (Швабе), па хоће да ласкају”. Шаље потписан уговор са Телечким. Коларовић прави доста проблема, неће да пева, нити да пише „цедуље” (позивнице), не учи улоге, често збуњује своје партнере и стално тражи новац, а подбуњује и остале глумце. Моли да га на неки начин строго упозори, како остали не би пошли за његовим примером. Моли да му се одмах и штампане „цедуље” (позивнице) пошаљу. Добио је писмо од Панаотовића из Митровице у којем га обавештава да му је УО послао 600 форинти, а пита шта ће са ареном и да ли да продаје даске. Он мисли да даске треба продати што пре, док не попуцају, по оној цени „као што је Теуш рабатирао”, а држи да ће се за њих моћи добити и преко 120 форинти. Данас не могу да играју, јер су сватови синовца Паје Ђорђевића, „па је сва наша Србадија која позориште посећује” отишла у Даљ по младу. Рукописом Паје Маринковића написан је и други део писма који је потписао Светозар Крестић. Извештава да је по налогу Јована Ђорђевића био пола дана у Вуковару, с Марковићем, ради *Србској дневника*.

Видео је Позоришну дружину из Београда, био с Мандровићем и има утисак да би он радо прешао у СНП, али ни један ни други нису хтели да започну разговор на ту тему. Осим тога, „онај лопов М. Марковић” који се од њега не одваја и од свега што је Крестић предлагао одговара га. Београдска дружина ће из Вуковара ићи у Сомбор, може бити и у Кикинду, Темишвар, Вршац, Белу Цркву, и било би пожељно да се на неки начин у својим намерама спрече.

Српски

4 листа

331. 19. 07. 1864. Винковци

Писмо Драгиње (Драге) Данкулов Стаматовић из Винковаца, упућено Јовану Ђорђевићу, уз које шаље 10 форинти које треба предати Богдановићу и сазнати колико је још остало њеног дуга, јер се она не сећа.

Српски

1 лист

332. 16. 07. 1864. Загреб

Писмо Стевана (Стипана) Андријевића из Загреба упућено УО-у, у којем јавља да је спреман да прихвати понуду и може одмах да дође, једино да му јаве где је ПД, пошто никакве обавезе више према одбору Загребачког позоришта нема. Очекује седницу на којој ће се то и формално разрешити. Такође очекује договорени новац за путне трошкове и друго, а што се тиче месечних прихода биће задовољан с 5 форинти месечно. Што се тиче репертоара, предлаже да се пред публиком појави с комадима „Бан Петар” („Звонимир”), „Бан Радован” („Прехвала”), и „Владимир” („Немања”). Моли да му се омогући да још наступи у овим комадима: „Низ бисера”, „Дижонска лудница”, и „Разбојници”. Јавља да ће у Загребу нове уговоре с глумцима правити 20. августа.

Српски

1 лист

333. 16. 07. 1864. Винковци

Писмо Паје Маринковића из Винковаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је Лифки све његове наредбе пренео, да је Лифка и до сада водио списак оних који присуствују пробама, али отприлике, али да ће од сада бележити свачије одсуство уредно, као што ће и он водити уредно списак који своје обавезе не испуњавају. Има великих проблема са Коларовићем и Видаковићем, али се, сва срећа, нико из Дружине не поводи за њима. Телечки каже да он и његова сестра не могу певати, али о томе ће му већ писати сам Телечки. Глумце је у целости исплатио и остало му је 200 форинти, а не само 70

како је првобитно мислио да ће бити. Крестић сакупља претплату за наредне представе и очекује да ће већ наредних дана имати и целих 400 форинти. Јованка још није дошла иако јој је он писао да хитно дође. Играли су „Госпођа и хусари”, и „Пуницу”, која је имала великог и неочекиваног успеха, а следе „Бегунац”, „Мерима” и „Сан Марков”. Мандровић је из Вуковара отишао у Сомбор да извиди да ли његова дружина може тамо да гостоватује. У Винковцима могу остати до краја месеца, затим морају у Брод, како се Брођани не би љутили што их толико „варају”. Послаће Крестића у Брод, потом одмах и у Градишку. Моли да Ђорђевић пише о гостовању СНП-а у Винковцима у *Србском дневнику* и да обавезно спомене Немце и Шокце, а може и команданта компаније, капетана Хаза, који им се увек нађе при руци и много се труди око њих и помаже им колико год може, а то би било за пример и другима.

Српски

5 листова

334. 16. 07. 1864. Загреб

Писмо Лазара Поповића из Загреба упућено Јовану Ђорђевићу, у којем моли да њега и његову супругу приме у ПД-у. Прихвата све уобичајене услове. Напомиње да је заједно са супругом у Загребу радио за 125 форинти месечно, али да би прихватио и 15 форинти мање. Моли да му опрости ако га је некада и нехотице увредио и позива се на „младост – лудост”.

Српски

1 лист

335. 16. 07. 1864. Загреб

Писмо Лазара и Марије Поповић из Загреба, упућено УО-у, у којем моле да их приме у Друштво. Добро тумаче улоге јуначке, као и љубавника и љубавнице, младе и старе, достојанствене и њима сродне. Очекују одмах одговор, јер се у позоришту у Загребу морају одјавити шест недеља раније него што ће га напустити, а то пада 1. октобра „по римском”.

Српски

2 листа

336. 17. 07. 1864. Винковци

Писмо Паје Маринковића из Винковаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава да је управо стигла Матићка (Гргурова?), па ће видети да ли може до недеље научити улогу Љубице, јер су ради да дају представу „Мерима” („Мејрима”). Синоћ су давали „Војничког бегунца” изван претплате, јер Крестић није стигао да прикупи све.

Ђорђевић га извештава да има сакупљених 180 форинти за претплату за нове комаде, а сутра почињу с „Кованцијом”. Данас су му из градске власти послали једног службеника („стражмештера”) да питају када ће давати представе, у које дане, с обзиром на то да ће почети да свира музика за одмор, па да им не би сметали када дају представе. Не може да се начуди финоћи и увиђавности градских власти према њима. Ићи ће да се захвали посебно за такав однос према ПД-и. Иначе, сви слушају и примерно се владају. Крестића ће послати прекосутра у Брод. Од Јованке још нема ни писма, нити она долази. Она је у Иригу код Новића, судије.

Српски

2 листа

337. 17. 07. 1864. Винковци

Писмо Татомира Милука из Винковаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га подсећа да су приликом његовог недавног боравка у Новом Саду, код пароха Захарића, споменули и његову кћерку за Позориште, али нису могли дуго о томе да разговарају. По доласку кући, чује да се његова кћерка већ препоручила глумцима и да је Видаковић, који је код његове сестре бесплатно на стану и храни, рекао да би она могла бити глумица, али да треба писати Ђорђевићу у Нови Сад. Његова кћи је висока, црномањаста, угледна, млада, стидљива, али верује да ће се ослободити, и способна да игра у добрим драмама. Осим тога је и добра певачица. Моли Ђорђевића да му о томе било шта јави, док је Позоришно друштво у Винковцима. Шаље прилог за *Србски дневник*.

Српски

1 лист

338. 17. 07. 1864. Пешта

Писмо Н. Лацковића из Пеште упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је добио његово писмо од 21. јуна и да ће се, као српскога рода син, у свему придржавати упутстава која је од Ђорђевића добио. Следећег месеца ће опет коју крајцару послати, али моли да се вест о раније прикупљеним и послатим прилозима за СНП објави у *Србском дневнику*, јер он сваки број чека као озебло сунце, а број 77 није ни добио.

Српски

1 лист

339. 18. 07. 1864. Вуковар

Писмо Филипа Х. из Вуковара упућено Управи СНП-а које гостује у Винковцима. Извештава да својевремено са Коларовићем није хтео да закључи уговор о изнајмљивању своје позоришне сале сматрајући да би то онда било преурањено. Сада, пошто је сала од 1. августа слобод-

на, износи своје услове. У току месеца мора бити минимум 16 представа. За сваку представу се плаћа 7 форинти. Ако би било и више од 16 представа месечно, опет се за сваку плаћа 7 форинти, а ако би било мање од 16, плаћа се месечно 112, односно недељно 28 форинти. За себе и своју породицу резервише право да бесплатно користи галерију. Тражи да се у року од 4 дана под овим условима склопи уговор, у противном случају издаће салу другом друштву.

Немачки

1 лист

340. 19. 07. 1864. Винковци

Писмо Паје Маринковића из Винковаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем каже да он зна како Ђорђевић у Новом Саду „седи као на трњу”, али да се ништа не брине, Дружина се лепо влада и сви се слажу, безбрижно ће завршити месец у Винковцима и још ће им новаца остати. Сутра шаље Крестића у Брод, али преко Ђакова, јер им отуда, преко Веселиновића, поручују како би били ради да гостује СНП код њих на 14 дана, ако то одобри Ђорђевић. Тек онда би ишли у Брод, а Крестић ће их код Брођана извинути за закашњење. Јуче је чуо да Мандровић зацело одлази у Сомбор. Синоћ су давали представу „Кованџија”, а данас ће давати „Мериму” („Мејриму”). Гргурова ће играти Љубицу. Јавља да књиге није успео да прода, нема коме да их повери, они што би могли продати – неће, а млађима не сме да их да, јер им је Недељковић већ давао, па после ни књига ни новаца. Крестић ће их понети у Брод и покушати тамо. „Цедуље” (позивнице, обавештења) примио је данас од Лазаревића. Кад је ишао да се захвали властима за распоред извођења летње музике који одговара ПД-и, сазна да је то лично винковачки генерал Фром наредио, па је одмах продужио до генерала, који му се понудио за сваку помоћ, а сугерисао је да у Брод иду када и његова регимента која ће тамо изводити вежбе, па ће пуно официра и кадета посећивати представе, а и он сам ће увек бити присутан. У име Веселиновића, Ђорђевића (Паје) и Јанковића, из Позоришног одбора у Винковцима, моли да их одмах извести о почетку сабора, јер држе да ће од њега најбоље информације добити. Моли да се за Дружину шаље по један примерак свакога броја *Србског дневника*. Драга се предомишља, чини му се да неће ићи у Београд, а од Јованке још ни трага ни гласа.

Српски

2 листа

341. 20. 07. 1864. Винковци

Писмо Паје Маринковића из Винковаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да су синоћ играли „Мериму” („Мејриму”) у претплати, а и на каси је „пало” 93 форинте готовог новца. Гргурова је одлично

играла Љубицу, на велико задовољство публике, једино је била мало промукла, па као мало кроз нос говорила. Љубица Телечки је играла насловну улогу добро преко сваког очекивања и погодила све главне тренутке М. Цветковићеве у потпуности. Коларовићка ће остати иза Телечкове. Крстић је отпутовао за Ђаково и Брод и одмах ће се јавити како је где, а понео је и сандук са књигама које ће тамо продавати. Друштво је и сада свуда једнако са поштовањем и уважавањем примљено, сви се примерно владају, изузев Коларовића, који неће ништа да ради, али ПД се не поводи за његовим примером, а како им он свакога дана „попује” уверени су да ће Коларовић бити кажњен за своје понашање, а они награђени, зато би било добро да Ђорђевић напише једну писмо Дружини у којем ће их похвалити, а онима који не слушају запрети. Лифка ће свој списак на време послати. Новца има довољно и претећи ће, он о томе јако води рачуна, чини му се боље него што би славни Управни одбор водио. Био му је Паја Ђорђевић са својом нећаком, Катарином Николић, старом 18 година, зна добро српски и немачки, да чита, говори и пише, висока је, плавуша, танка струка и пријатна гласа, и нуди је за глумицу у ПД-и. Он им је препоручио да се обрате с молбом УО-у, а он сам мисли да Паји Ђорђевићу у овом случају треба изаћи у сусрет и показати мало добре воље, те је примити за споредне улоге, јер такве људе као што је он ваља чувати и биће од сваке користи и убудуће. Поново позива Ђорђевића да дође до Винковаца, уверавајући га да ће бити дочекан достојанствено. Мисли да крајем месеца свакако треба да напусте Винковце, како не би досадили, а и да задовоље оне који их чекају у Броду. Вечерас дају „Раваницу”, па ће видети колико ће му пара претећи, све ће му рачуне уредно предати. Идуће недеље ће певати у цркви, научили су литургију, а Винковчани не могу да дочекају, јер никада се у Винковцима још на ноте није певало, па су сви радосни и у ишчекивању.

Српски 3 листа

342. 21. 07. 1864. Винковци

Писмо Паје Маринковића из Винковаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је синоћ, пошто је послао претходно писмо, добио натраг од Стеве Андријевића, из Загреба, 50 форинти које му је раније послао, с примедбом да одмах Ђорђевићу то јави. Он ће, наводно, УО-у јавити кад може у Дружину ступити, међутим, Маринковић је чуо да је Андријевић већ са Мандровићем уговор потписао, „дакле сад се види да је та хуља шпекулисала”. Мандровић му је, претпоставља, дао већу плату, па ће сад сигурно Одбору СНП-а нешто

слагати. Али, Маринковић теши Ђорђевића, нека се само што више Хрвата у ту Мандровићеву дружину у Београду накупи, извеснија је њихова пропаст када у Београд дођу, јер тамо има јака партија која је против њих и неће мировати док их не растури. Уверава Ђорђевића да је то све заправо у корист СНП-а. Синоћ су „откресали” „Зидање Раванице” и на каси је мимо претплате пало 81 форинта готовог новца. И Позоришни одбор у Винковцима му сугерише да ради претплате, а и он сам мисли да је тако боље, јер поштеније публице од винковачке тешко да може бити, а и за Дружину је боље, јер ко зна какво време може наићи, а ако се време поквари кубуриће и глумци и публика. Извештава детаљно по датумима које представе ће још играти у Винковцима до краја месеца и подноси детаљан рачун из којег се види да је примио 1.135 форинти, имао издатака од 554 форинте, и има код себе готовог новца 581 форинту. Унапред је исплатио 55 форинти, и дао 20 форинти Крестићу за пут у Брод, а очекује још отприлике 300 форинти прихода. Гргурова се већ сасвим „припитомила”, „она је добра душа, ми је сви радо имамо”. У недељу ће играти у представи „Немања” Ану, а Телечки јој чешће „показује декламације”, она све то радо прима, а Телечки прогнозира да ће добра глумица бити.

Српски

3 листа

343. 24. 07. 1864. Брод

Писмо Стева Т. Поповића из Брода упућено у Митровицу Димитрију Коларовићу, у којем позива ПД-у, да одмах после Винковаца дође у Брод. ПО је већ издејствовао од политичког суда дозволу за давање представа СНП-а преко целог лета, а јесен, по његовом мишљењу, не треба чекати јер ће се време погоршати, а и долази време „других забава”. Такође, могуће је да у Брод наиђе и неко друго позоришно друштво. Обећава да ће се трудити да што више претплатника сакупи.

Српски

1 лист

344. 25. 07. 1864. Брод

Писмо Светозара Крестића из Брода упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се жали да није добио плату, да му је Маринковић рекао да се обрати УО-у, па он сада не зна у чијој је надлежности. Но, он без новца не може даље у Градишку, те моли да му се заостала примања пошаљу, а по његовом рачуну то је најмање 50 форинти. Већ 20 дана је без крајцаре. Моли да на његов рачун телеграфише Маринковићу да се исплати, иначе је у највећој неприлици.

Српски

1 лист

345. 29. 07. 1864. Загреб

Писмо Стипана Андријевића из Загреба упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да је Маринковићу вратио новац који је добио и да за сада не може да се прими послова у СНП-у, јер му Главни одбор у Загребу налаже да за време изложбе мора бити присутан и имаће свакодневне наступе. Колико зна, СНП-у и нису у овом тренутку потребни нови чланови, те моли да му се врати уговор, а за евентуално поновно ангажовање у СНП-у моли да му се пошаље списак тачно назначених улога које ће играти.

Српски

1 лист

346. 30. 07. 1864. Винковци

Писмо Паје Маринковића из Винковаца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да су у уторак давали представу „Сплетка и љубав” и пало је на каси, осим претплате, више од 45 форинти. Синоћ нису могли од олује да дају „Хајдук Вељка”. Данас су пртљаг и опрема експедовани за Брод, а они ће сутра. За 16 представа у Винковцима укупно су имали прихода 1.319 форинти. У Броду ће први комад, „Милоша Обилића”, давати у недељу. Телечки неће ићи са њима, него ће остати у Винковцима, док сасвим не прездрави. Са Петровићем има великих проблема, задужио се на све стране и оставио врло лош утисак, оспорава му право да управља Дружином и наређује, те Маринковић моли Ђорђевића да му написмено пошаље једно овлашћење. Петровић прети да ће из Брода отићи из Дружине, и то би одмах и учинио да му није сандук с његовим стварима послат у Брод, па иде, наводно, да узме свој сандук. Глумци су, иначе, направили више дуга него што би то могло бити дозвољено у односу на приходе, па је већ морао платити неплаћених 70 форинти. Моли Ђорђевића да им и о томе пише и опомене глумце да буду штедљиви. Чуди се да већ толико дана не стиже *Србски дневник* и пита се да није опет обустављен. Остали чланови Дружине су у најбољем реду. Рачуне ће послати из Брода.

Српски

2 листа

347. 15. 08. 1864. Товарник

Писмо М. Ђ. Поповића из Товарника упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га пита да ли му је Вукићевић већ нешто говорио о њиховој жељи да дају две представе у Товарнику, те моли да хитно пошаље текстове оних драма за које нађе да ће бити пригодни за њих. Писао би више, али не зна да ли је Ђорђевић уопште у Новом Саду.

Српски

1 лист

КУТИЈА 10

1. 01. 08. 1864. Брод

Писмо Ђорђа Рајковића из Брода упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се тужи да се са њим и његовом женом лоше поступа. Да је знао да ће тако бити не би ни дошао у Брод. Крестић и Маринковић су сместили њега и његову жену, Лифку и његову жену, и Рашића и његову жену у три собе у Пивари, а собе су са разбијеним прозорима и без врата, „грдне” и потпуно неусловне за ожењене људе. Посебно му је криво кад је видео где су смештени Хацић и други мушки, самци, у лепе приватне смештаје. Моли Ђорђевића да пише Маринковићу и Крестићу да се другачије односе према њима. Његова жена ће напустити Брод, а он ће остати док не оду у Кикинду, а онда ће видети да ли ће остати и даље глумац бити, или ће се кући вратити.

Српски

1 лист

2. 02. 08. 1864. Брод

Писмо Паје Маринковића из Брода Јовану Ђорђевићу, у којем пише како је време у Броду лоше, хладно и ветровито, те неће моћи у арени, на отвореном, давати представе, него у сали позоришта у граду. Пре подне се с Крестићем упутио у град да све то удеси, а кад се ускоро, за ручак, вратио у пивару где је и његова соба, канцеларија, и где је и арена, има шта да види и чује. Глумци су се потукли. Хацић и Недељковић су напали Петровића, подерали су му „душанку” (кошуља). Почело је свађом, а завршило шамарањем Петровића и тиме што је Недељковић хтео да га избаци кроз прозор. Срећа да је Пивара даље од града, те нико није чуо осим Ђоке Петровића, који је повереник СНП-а у Броду. Догодио се, иначе, још један инцидент. Рајковић је био незадовољан тим бесплатним смештајем, па је рекао да „ја у том свињцу нећу да будем”. Иако смо на истом месту и Крестић и ја, и то у истој соби, али је то све чуо газда Ђока Поповић, који је побеснео и

рекао: „Господо! Ко ме је од вас моја кућа свињац, тако напоље!” Он нас је дочекао као браћу рођену, а Рајковић тако. Онда су Крестић и Маринковић све учинили да Ђоку Поповића одобровоље, и он је био најзад расположен, једино је тражио да Рајковић и његова жена напусте његово станиште, тј. Пивару, у којој, иначе, и сам живи са породицом. Моли Ђорђевића или да сам дође, или пошаље некога, или упути једно писмо које би га овластило да управља Дружином, јер овако не зна како ће, јер „ово нису људи, него права деца”. Питао је млађег једнога, Бошњакковића, који у свему томе није учествовао, и он му је све потанко испричао. И тако је како му је препричао. Лифка се подсмева смештају називајући га касарном и слично Од њега глумци траже да им се приклони, с њима пије и дружи се, а не да им увек „попује”, да их саветује и настоји да одржи дисциплину.

Српски

3 листа

3. 02. 08. 1864. Брод

Писмо Паје Маринковића из Брода Јовану Ђорђевићу, у којем се најпре жали на Лифку, који није био задовољан смештајем, па је са својом женом нашао другу собу, коју треба посебно плаћати. За време доласка из Винковаца у Брод опет је имао с Коларовићем неприлика, јер је тражио луксузнија кола. Поповић га је у Броду известио да је *Србски дневник* суспендован, па верује да због тога Ђорђевић неће моћи да допутује у Брод, али то се одразило и на понашање у Дружини у којој су се поједини одмах осетили слободним да буду непослушни. Зато опет моли да му се пошаље једно овлашћење с којим би могао управљати на прави начин глумцима, а да се Ђорђевић не боји да ће он тај папир злоупотребити. Чим доведе винковачки рачун у ред, послаће му га. У Броду су добро дочекани. Имају проблем с удаљеном ареном, као и хладним и ветровитим временом, али су намерни да вечерас дају представу „Милош Обилић”. Можда ће морати представе да дају у градском позоришту, које је мало и приход неће бити већи од 60 форинти по представи. Иначе, за позорницу су даске дали Лацковић, Димовић и Поповић, бесплатно. Он је ишао у посету код госпође Лацковић, која је веома фина и образована жена, а она у ствари влада у Броду. Па ће је поново посећивати. Интересовала се за *Србски дневник*, за Позориште, а изгледа да се прилично разуме у књижевност. Посебан проблем му представља то што глумци воде своје жене и децу са собом. Зорић је повео жену и двоје деце, но он му није ништа рекао, јер би му овај одговорио да кад може Лифка своју жену да води, и Телечки своју сестру, Коларовић и Недељковић такође

своје породице, онда ваљда може и он. Тако, сада у Дружини има најмање 7–8 особа које не припадају професионалном персоналу, а све иде на рачун СНП-а. Зато предлаже да се донесе нека наредба којом би се забранило глумцима да са собом воде чланове својих фамилија. За Крестића који се вратио с једним писмом из Ђакова каже да је „прави звекан”. Наиме, Крестић је разумео да су га упутили да се договара о гостовању у Ђакову с неким бирташем, кад је, међутим, Маринковић отворио писмо, види да му се обраћа председник читаонице из Ђакова, с правим питањима. Послаће поново Крестића у Ђаково, али ће га упозорити да буде пажљивији у разговору са људима, а и сам ће написати једно писмо. Шаље Ђорђевићу једно писмо, које је отворио мислећи да је нешто важно за Позориште, извињава се и обећава да ће садржина тога писма остати осталима непозната, може да рачуна на његову потпуну дискрецију.

Српски

3 листа

4. 04. 06. 1864. Брод

Писмо Паје Маринковића из Брода Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да су у градском позоришту, а не у арени, због лошег времена, играли представу „Милош Обилић”, а синоћ пак комад „Стари бака”. Публика је била толико задовољна да је свакога часа аплаудирала, а после песама посебно, тако да су их глумци морали и по два-три пута понављати, а на свршетку представе никада краја пљескању. Но, театар је мали и на каси, осим претплате, пада врло мало новца, упола мање него у Винковцима. Једва чекају да могу играти у арени, јер је Позориште далеко од њиховог смештаја, па најпре треба стићи тамо, а иду пешке, а потом се уморни више од пола сата враћати кући, Тешко је и за мушке, а немоли за женске. Кола нигде у Броду нема, која би могао да изнајми, него га испомаже Поповић чијим колима се носе кулисе и остала опрема за представе. Они који су правили скандале полако се повлаче, а посебно Хаџић. Када му је писао о тучи, није знао све детаље, али после чује да се Недељковић с Миланом и на улици тукао и толико су дизали галаму да се свет окупио, и да није било Рајковића да заклони Недељковића, Петровић би га цепаницом или ножем и убио. Видаковић му је са својом ароганцијом дозлогрдио, те моли да му убрзо пошаље неко писмо којим би се овластио да управља Дружином како се пристоји. Јуче је „та хуља” од др Деметера из Загреба, писмо добио, па се хвалио како ће у Загреб ићи, наводно га зову тамо, али то није истина. Међутим, Рајковић је јуче добио писмо од Драге Ружић у којем га позива у Загребачко позориште. Али, нису

само мушкарци у завади, већ се и жене свађају, између Данкулове и Кирковићеве је сукоб са Лазиним (Телечког) сестрама, чија старија сестра Марија, је посебно опасна „аспида”, и мало недостаје, па да једне другима „очи ископају”. Телечкова са Путићем, Зорићем и Рајковићем, и њиховим женама, као неку партију прави, где се окупљају против других, а он се само боји да поново до неког скандала не дође. Његов положај је веома тежак „спрам Дружине” и неће дуго тако издржати.

Српски 4 листа

5. 06. 08. 1864. Загреб

Писмо Димитрија Ружића из Загреба Стефану Брановачком, председнику СНП-а, у којем моли да се њему и његовој супрузи пружи могућност да поново играју за СНП, јер је рад да се врати у завичај. Како се до 1. септембра склапају годишње уговори у Загребачком позоришту, моли да му се брзо одговори, било писмом или брзојавом (телеграфски), како би знали на чему су.

Српски 1 лист

6. 06. 08. 1864. Загреб

Писмо Димитрија Ружића из Загреба Јовану Ђорђевићу, којег оловљава са „куме”, у којем га моли да за њега и жену му Драгињу каже неку лепу реч Брановачком, како би се вратили у СНП. Верује да је заборавио све непријатности које су имали, а и ако није, очекује да се заложи за њих због самог позоришта. Они тамо, у Загребу, као Срби не могу успети, „а хорватити се нећемо”. Сада имају и мало другачију представу о позоришним пословима. Мисли да су заслужили да их поново приме натраг, када су већ Андријевића примили, који има велики проблем с језиком, па би најмање годину дана морао језик учити, како би могао наступати, а други су још слабији. Моли да му се одговори писмом или брзојавом (телеграфски) да знају на чему су, као и да писмо пошаље на њега лично, јер су Поповић и Лесковић добили писма отворена.

Српски 1 лист

7. 08. 08. 1864. Нова Градишка

Писмо Светозара Крестића из Нове Градишке Јовану Ђорђевићу, у којем подноси извештај о прикупљању средстава за Позориште, али се и непрекидно жали на беспарицу, те моли Ђорђевића да нареди Маринковићу да га исплати.

Српски 1 лист

8. 09. 08. 1864. Брод

Писмо Емилије (Милке) Гргурове из Брода Јовану Ђорђевићу, о томе како је данас баш била срећна, јер јој је стигло писмо од куће на које је дуго чекала, а одмах затим Маринковић јој преноси Ђорђевићеве поздраве. Потом је дошла и госпођица Данкулов која јој је такође пренела његове поздраве, али и малу замерку што му није пожелела срећан пут. Она га зове да дође у Брод, па да му уместо срећног пута пожели добродошлицу, баш се ужелела његовог друштва, а и мисли да би се уз њега осећала сигурнијом као глумица. Она свакога дана иде на певање, и све своје дужности уредно испуњава, но, није срећна као на представи „Чучук Стана” у Винковцима, јер су на Преображење дали у Броду представу када је наишла олуја и све их растерала, а таман је она са својом улогом била на сцени, па је побегла с чутуром у руци, а из публике јој је неко у последњем тренутку добацио букет цвећа, а после јој кажу да би добила и више само да није наишло невреме.

Српски

2 листа

9. 09. 08. 1864. Карловци

Писмо Васе Матића, трговца, из Карловаца Јовану Ђорђевићу, с молбом да му пошаље потврду да је његова бивша супруга Милица Матић (Емилија Гргурова) ступила у Друштво СНП-а у Винковцима, јер већ седам година води судски процес да се разведе од ње. Да је Друштво наступило у Винковцима, чуо је од свога брата из Митровице, Панаоновића.

Српски

1 лист

10. 10. 08. 1864. Брод

Писмо Паје Маринковића из Брода Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да је данас добио декрет којим се поставља за заступника управе СНП-а за Дружину на путу. Захваљује и уверава га да ће то овлашћење користити тако да ће Ђорђевић бити задовољан. Подноси извештај о представама које су давали, по датумима, са сумама новца који су добили на каси и о приходима од претплате. „Наши Срби” су му сугерисали да се не жури са прикупљањем претплате, односно тражењем новца унапред, поготово од „браће римске вере”, како не би изазвали неко подозрење. По свему судећи имаће смештај и исхрану бесплатно, као и подвоз када се буду из Брода кретали. Он и Крестић обигравају око госпође Лацковић која им је обећала да ће се о томе побринути. Различите су информације које има о дуговима глумаца, оне које добија од Ђорђевића, и оне које му саопштавају сами глумци. Телечки

јавља сестрама да ће можда већ сутра доћи у Брод. Гргурова је веома послушна и добра, но време јој није ишло на руку, па је само једном уцело одиграла своју улогу у представи „Хајдук Вељко”, он ју је узео у заштиту, а даће јој да учи и нове улоге. Коларовић му и даље прави проблема, а тражи повећање плате. Моли Ђорђевића да Коларовићу озбиљно запрети, па ако му није право нека напусти Дружину. Милан Петровић захтева извесну сатисфакцију тиме што ће се Хаџић и Недељковић казнити што су га тукли и срамотили пред светом, а да му се покрпи „душанка” (кошуља) коју су му подерали Маринковић је платио. За нову драму *Краљева мајки* о којој му је Ђорђевић писао, тражи да му се што пре пошаље, како би се могле учити улоге, јер се за Панчево морају спремити и с неким новим комадом. Лифка за Преображење није хтео да иде с Дружином у цркву да пева, иако су сви то од њега очекивали, али се он извлачи говорећи да чека наређење из Новог Сада. Било би згодно да из Брода иду у Ђаково, а не у Пожегу, па онда у Нову Градишку, где ће дочекати половину октобра, а онда могу за Панчево или Бечкерек, јер после тога не смеју остати у оним крајевима да их лед не ухвати.

Српски

4 листа

11. 14. 08. 1864. Брод

Писмо Јованке Кирковић из Брода Јовану Ђорђевићу, у којем се заклиње у своју посвећеност позоришту, у своју љубав према уметности, жртве које подноси као млада, и у велику жељу да у глумачком послу успе, те моли Ђорђевића да утиче да добија више улога, као и боље улоге од ових које је до сада играла.

Српски

2 листа

12. 17. 08. 1864. Брод

Писмо Паје Маринковића из Брода од Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је Ђорђевићево писмо дошло у правом тренутку, када је делио плате глумцима и одбијао им дугове. Коларовић одмах почео, по његовом обичају, да се буни. И Рајковићка мисли да је строго кажњена одбитком од плате. Недељковић пак моли да се његовој жени опрости глоба, јер доји мало дете, па не може уредно да долази на певање, а и тражи да се у наредна два месеца ослободи ове дужности. Данкуловој ће одбити 4 форинти које јој припадају од „Прехвале” за дуг од 10 форинти. Винковачки рачун послаће сутра. Што се Коларовића и Лифке тиче, зна како ће се убудуће понашати. Моли да му се што пре јави куда ће из Брода даље с Дружином. Они би у Броду

остали до 7. септембра, или и дуже, јер 5. септембра у Брод долазе две регименте, Градиштанска и Бродска, на егзерцир (вежбе), па ће долазити на представе, те очекује добар приход. После могу и у Пожегу, Градишку, или у Ђаково, али свакако пут Осека, само да све стигну док се Дунав не заледи, и о томе нека јави шта мисли, како би могао Крестића на време послати у наредно место да ствари припреми. За Мандровића и Јеремића даће одмах сутра да се пише. Други чин *Максима Црнојевића* је код Телечког, који је узео да га чита, али ако је потребно он ће га одмах послати Ђорђевићу. Ђорђевићевом зимском капуту ушао је у траг - налази се код Недељковића, који га је ставио у свој сандук још у Митровици, пошто није могао да стане код њега, а за чибук му је још у Винковцима казао да га је Коларовић путем „шћердао” (продано, потрошио). Телечком није право што је он постављен за заступника управе СНП-а, али он окупља глумце против њега. Ту су Зорић, Путић, Рајковић са женом, Недељковић и Коларовић „лавирају”, а Видаковић је као „усамљени јуноша”. Никада не би помислио да је Телечки „тако злобан и завидљив”. Жене су, свакако, дужне да на часове певања иду, али је то сада немогуће, осим Рашићки, јер су све остале смештене у вароши, а то је далеко пола сата, а како најмања киша падне, што је све чешће случај, од вароши до пиваре, где је арена, тешко је и мушкима ићи а некамоли женским. Шаље списак представа које су давали, по датумима и с приходима које су имали, као и списак одборника у позоришном одбору у Броду. На Велику Госпојину су певали у цркви, где је све „од милине и радости” плакало, свештеник, као и сва остала господа, јако их поштују. Свештеник је млад, честит и велики пријатељ позоришта, зове се Јован Штековић. Из Босне имају пуно гостију, посебно када се „које народно парче даје”, али све је то глупо, просто, подјармљено, само се кези и смеје, друго ништа не знају, „права марва”. Данас их је звао овдашњи градоначелник Котарс, који је био веома задовољан њиховим радом, посебно синоћњом представом „Мерима” („Мејрима”), и иако је, вели, он Хрват, мора одати признање, представе су боље него у Загребу, посебно што се језика тиче. Ниједну представу не пропушта, и спреман је да у свему помогне Дружини. Крестића не би слао у овом тренутку даље да прикупља прилоге, већ би му плату обезбедио уз помоћ посебне беседе коју припремају, а после би га преко Бачке послао у Банат, но, за сада овде му је неопходан, с обзиром на његове односе с Телечким и Недељковићем, он му је десна рука. Овде је поштар Стаматовић из Базијаша, који је дошао да руку Драге иште, али она га је одбила, данас полази кући. Овде је Контиловић, члан Мандровићеве Дружине, путује

у Загреб, и вели да су Савић, Марковић и још неколико њих, напустили Мандровића, те праве своју Дружину, а ићи ће у Митровицу, па нека се Ђорђевић о томе распита, јер је ближе.

Српски

4 листа

13. 19. 08. 1864. Брод

Писмо Паје Маринковића из Брода Јовану Ђорђевићу, уз које шаље и рачун из Винковаца, од чега је чистог прихода остало 187 форинти, за које верује да неће морати да их употреби за путне или друге трошкове. Коларовић му и даље прави проблеме, посебно око узимања дела плате за дугове, и вели „ја не знам јел тај човек луд, или хоће с тим само ваљда да и мене и вас секира”. Коларовић и његова жена су веома незадовољни. Посебно изражава сумњу да ће од Милке Гргурове бити велика глумица, има утисак да слабо прима шта јој се покаже, као да на једно уво чује а на друго пусти, а чак и по трећи пут када игра једну те исту улогу, Стану у „Хајдук Вељку”, има велику трему и на позорници замуцкује, али можда се он и вара, можда ће се то касније показати као његова неоправдана стрепња. Телечки му једнако „пева око ушију” да ће он само још једно време остати у Друштву, а његова сестра никако. Зато моли Ђорђевића да уколико се појави нека глумица која би могла играти у трагедијама, да је одмах прими и пошаље у Дружину, јер како сада ствари стоје, на Гргурову тешко да могу рачунати, а ако их напусти Телечкова, остаће без такве глумице. Телечки куња са здрављем, Рашићка и Крестић су такође болесни, тресе их грозница. Укупно је у Броду до сада зарађено 759 форинти, али није још све сакупљено од претплате. Моли да му се одмах јави куда ће даље из Брода, а посебно се распитује да ли ће *Србски дневник* ускоро почети да излази.

Српски

2 листа

14. 21. 08. 1864. Брод

Писмо Ђорђа Рајковића из Брода Јовану Ђорђевићу, у којем тражи отпуст из СНП-а, на годину дана, јер је добио повољну понуду из Загреба, с месечном платом од 70 форинти и плаћене путне трошкове за воз на релацији Кикинда – Загреб. Дешу му је послао Деметар и пита где новац да му пошаље као аванс. У Загреб би ишао само ради изучавања глумачке вештине, а о другим разлозима, о којима, претпоставља, Ђорђевић ништа и не зна, други пут, ако уопште буде било потребно. Да остане само годину дана у Загребу да занат глумачки доучи, а да то СНП ништа не кошта, понукало га је и то што се поједини

глумци шаљу у Пешту и Беч о трошку позоришта, али ни његов отац га не би пустио другачије него да се за годину дана врати у СНП.

Српски

1 лист

15. 24. 08. 1864. Брод

Писмо Паје Маринковића из Брода Јовану Ђорђевићу, у којем извештава да су последње три представе („Тројица”, „Сан Марков” и „Сеоба Срба”, која је због лошег времена приказивана у позоришној сали у Броду) донеле сасвим мали приход, и закључује да је „публика већ почела малаксавати”. Иако је добио телеграм Ђорђевићев с дозволом да у Броду остану још осам дана у септембру, боји се да ће морати раније отићи, јер војска која је на вежбама, смештана је по околним селима, и после тешког умора од егзерцира, није вероватно да ће баш трчати у позориште. Андријевићу у Загреб је послао 50 форинти, за путне и друге трошкове. Многи су глумци болесни, имају грозницу, Крестић, Рашићка, Рашић, Телечки, у Броду влада права епидемија грознице, а многи и умиру. Он саветује глумце да се чувају назеба и да не једу воће, јер, претпоставља, „од много воћа долази обично грозница”. Коларовић бесни једнако, бекријаши и лумпује да не може горе бити, а госпођа му Љубица „изеде се жива од његовог чуда”. Телечки, иако болестан, нашао је неко друштво у публици и са својом фамилијом све ради против Гргуrove, износе бљувотине против ње, а све то из неке освете према управи. Јуче је од овдашњег пароха преко госпође Лацковићеве чуо да су у Пакрацу ради да и код њих гостују, а како је Пакрац само на три сата од Градишке, могли би и тамо да дају неколико представа. И, „као да сам у боб врачео”, јуче у Брод наиђе из Винковаца Паја Ђорђевић, који са својим шуром Јанковићем млађим иде данас у Пакрац да прстенују девојку, па ће му он најбоље вести из Пакраца донети да ли је то истина када се у петак буде вратио. Лифка тражи осам дана одмора и плате 20 форинти, како би са својом женом могао да обиђе неку своју родбину у околини. Крестић одлази прекосутра у Градишку. Позивнице („цедуље”) за беседу већ је послао у Пожегу да се штампају.

Српски

2 листа

16. 26. 08. 1864. Брод

Писмо Паје Маринковића из Брода Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је Крестић отпутовао за Градишку да за гостовање позоришта све припреми, али је у међувремену чуо да је у Градишку стигло неко Немачко друштво које предводи извесни директор Сенсл. Уко-

лико Крестић у Градишци не успе, дао му је инструкције за Пакрац и Пожегу. Синоћ их је посетио Суботић и гледао представу „Сплетке и љубави” о којој је рекао све најлепше, што је Маринковићу било посебно драго, јер држи да је Суботић компетентан да да такву оцену. Данас пре подне је држао са њима пробу „Прехвале”, понешто је преправљао у позоришном комаду, а понешто чак и избрисао. Они ће у Броду дати још три представе и одржати беседу, а онда на неку другу страну, где им се већ буде указала прилика, јер је у Броду „публика већ сасвим малаксала”. Андријевић му је из Загреба писао да је добио 50 форинти, и да ће им се придружити у Градишци око 18. септембра. Видаковић се „с његовом безобразном ароганцијом” већ толико занео да вређа све чланове, а Маринковић се боји да не дође до каквог скандала, па да се и суд умеша. Он га је саветовао, али овај му стално, као и осталим члановима, спомиње како је он завршио четири разреда гимназије, а међу осталима таквог нема, па шта би било, чуди се Маринковић, да је и неке више школе завршио.

Српски 2 листа

17. 26. 08. 1864. Сента

Писмо Стефана Брановачког из Сенте („на мом салашу”) у Нови Сад Деметру Сарачевићу, уз које шаље и молбу Ружића и његове супруге да се врате из Загреба у СНП. Он их препоручује, али обавезује Сарачевића да се консултује с Јованом Ђорђевићем, уколико је у Новом Саду, уколико пак није, да ствар реши с ПО-ом и да га о томе обавести, као и Ружићеве, ако не писмом онда телеграфски, јер они већ после 1. септембра морају потписивати уговор у Загребу. Он се из Сенте са салаша неће враћати још четири недеље.

Српски 1 лист

18. 27. 08. 1864. Товарник

Писмо Ђорђа племенитог Еремића из Товарника Јовану Ђорђевићу, у којем се залаже да се „господична” Ана Рајковић (из песме Ђуре Јакшића *Ана и Мила?*) прими у СНП. Он је из Новог Сада одмах у Стари Бечеј отишао и разговарао са њом, а она је тражила још мало времена да размисли и постане потпуно сигурна да ће се посветити глуми. Еремић тражи одговоре на питања о висини њене почетничке плате, о потписивању уговора, а обавештава га да Ана Рајковић из Бечеја неће одлазити до касне јесени, и док позоришна трупа у Нови Сад не дође. Извештај о добровољној позоришној трупи послаће им се кући и моли да им се пошаље неколико комада за играње, пре свега *Сша-*

рої Баку и друге „јуначке” драме. Они су играли „Рајка берберина” и на каси је прилично новца зарађено, а како је жетва добро испала, очекује још користи и верује да ће Бечејци одвојити „коју пару” и за Позориште.

Српски

2 листа

19. 28. 08. 1863. Петроман

Писмо Луке Георгија Тодоровића из Петромана Јовану Ђорђевићу, у којем описује да га је после гледања позоришних представа у Чакову обузела велика љубав према позоришту и да би радо у Дружину СНП-а ступио, не толико због егзистенције колико због жеље да се за српску и народну ствар жртвује. Тренутно ради код бележника у Петроману, Мишковића. Жали што се Ђорђевићу у Чакову није представио, али њега знају и Телечки и М. (Милан) Петровић за које претпоставља да га могу препоручити.

Српски

2 листа

20. 20. 28. 08. 1864. Загреб

Писмо Стевана Андријевића, из Загреба упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да се позоришна сезона завршава 30. августа, а да ће он примати плату само до 1. септембра, те моли да му се хитно пошаље трошак за пут од 30 форинти, као и да му се телеграфише како би могао одмах да се припреми.

Српски

1 лист

21. 01. 09. 1864. Брод

Писмо Паје Маринковића из Брода послато Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да није могао да дочека његово писмо, као што му је телеграфисао, у којем ће му опширно писати о Крестићу, већ му јавља каква је сада ситуација са њима у Броду. Даваће још „Прехвалу” и сутра држати „Беседу”, и са тим завршавају своје гостовање у Броду, па иду у Нову Градишку где их очекују раширених руку како га је известио Шварц, као и да им је „Касина” уступила своју салу, а да је прикупљено и 100 претплата. До сада су у Броду имали прихода 1.171 форинту. Ђорђевић из Винковаца, који се вратио из Пакраца, обавестио га је да су Пакрачани ради да виде позориште код њих, али да, на жалост, немају салу, међутим, добра веста је да се Ђорђевић враћао преко Пожеге па тамо сазнао да их очекују с највећом радошћу, а преко својих веза дошао је и до великог жупана у Пожеги, Шпуна, који је обећао сву могућу помоћ. Прочуло се да су они једна узорна Позо-

ришна дружина. Синоћ је са женом доспео из Загреба Андријевић и он му је одмах дао да учи улогу Владимира из „Немање”, а тражи да му се јави шта још од улога да му спреми и колику плату да му одреди. Телечки и његове сестре му и даље праве проблеме, али он се не да и гледа да све ради по праву и правди, иако је тешко изборити се са његовом злобом и завишћу. Из Градишке му је јављено да позивнице („цедуље”, плакати) треба да буду штампане латиницом, па је одмах послао у пожешку штампарију текстове, док њему шаље Лифкин списак о доласку на певање, а рачун из Брода послаће му из Градишке.

Српски 4 листа

22. 05. 09. 1864. Градишка

Писмо Драгиње Данкулов из Градишке упућено Јовану Ђорђевићу, у којем му јавља да је опет веома болесна, да је „почела крв бацати грудима”, али да је обећала поштару (Стаматовићу) да ће се крајем октобра удати за њега, а верује да се Ђорђевић неће због тога љутити на њу, пошто Позориште због тога неће трпети, нити какве штете имати.

Српски 2 листа

23. 05. 09. 1864. Нова Градишка

Писмо Паје Маринковића из Нове Градишке упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештавају да су синоћ стигли из Брода, да је на путу све било у реду, осим што им Недељковићка „мал умрла није, тако јој је нешто страшно позлило”, а већ и у Броду је побољевала. Дочекани су и примљени лепо, посебно су се показали синови Шварца, који су, иначе, и сакупили оних 100 претплатника о којима је већ јавио. Они ће се о Дружини бринути на сваки начин, а он види да су то честити људи. У Броду су последњу представу давали, „Прехвалу”, и на каси узели 56 форинти, а за „Беседу” чак 136 форинти, тако да је укупно у Броду зарађено 1.446 форинти. На „Беседи” се окупио сав одабрани свет, као што је генерал Фром, њихов познаник из Винковаца, старешина Градишћанске пуковније Пешић, штапски и остали официри, као и угледно грађанство. Свугде су они лепо дочекани, само да се још између себе слажу, било би још боље. Није добио одговор за Лифку који тражи одмор од 8 дана и 20 форинти, те моли да му то Ђорђевић хитно јави. Што се тиче дугова глумаца, није могао да их наплати, јер су се бунили, па предлаже да то учине када виде како ће проћи у Градишки, те да им онда поделе и плату зарађену у Митровици, где су имали губитак. Моли Ђорђевића да дође као што је обећао, и због тога што би требало постављати нове комаде на сцену, а то без њега

неће ићи. Драго му је што га је Ђорђевић известио да предстоји боља сарадња с Београдским и Загребачким позориштем, али да би права ствар била када би та позоришта прихватила правила за Дружину СНП-а. Крестића је подстицао да иде на пут и сам себи заради плату од скупљања прилога, али он неће да крене на пут без 80 форинти. У Броду је морао да му да 50 форинти, па пита да ли да му то рачуна као плату за август, или да рачуна да му је дао аконтацију његовог процента од будуће зараде. Крестић му је саопштио да ће 10. октобра морати у Беч, јер му је Петровић из Брода онамо заказао сакупљање прилога од многих Срба који су, иначе, из Беча долазили у Брод и гледали представу „Сплетке и љубави”, о којој су се похвално изразили, а обећали су да ће у Бечу за корист СНП-а радити.

Српски

2 листа

24. 09. 09. 1864. Нова Градишка

Писмо Паје Маринковића из Нове Градишке упућено Јовану Ђорђевићу, у којем му детаљно и опширно описује стање у ПД-и. За Крестића му понавља шта овај жели, а Маринковић га тера на пут, као и да се обрати Хаџићу да и Матица српска нешто помогне око позоришта. Брани глумице за које се види из Лифкиног списка да нису присуствовале пробама певања, наводи да би им било сасвим тешко да два пута дневно, и пре и после подне, иду по пола сата пешице до сале, да држе пробе, вежбају певање и још увече наступају у представама. Лифка је, иначе, пре подне увек био заузет с музикантима, који су „били здраво глупави”, а женске би се све поразболевале „јер и онако знате да су све готово као штуке слабе”. Што се Телчеког тиче, када добро одвага његове добре и лоше стране, у овом тренутку му не би допустио да иде у Беч. И иначе је стално у Винковцима и Броду побољевао, а на крају је открио да је била у питању болест „венерическа”, о чему се може обавестити и код његовог лекара Плавшића из Винковаца, који га је лечио, а сада је из Винковаца премештен у Илок. У Винковцима и у Броду су многи глумци узимали улазнице за представе и давали и препродавали, али је он то као превиђао, јер су сале биле довољно велике да приме доста публике, док је у Градишци сасвим други случај: сала је мала, па је замолио Шварца који је обављао посао касира да никоме не да ниједну улазницу, а да се изговори да је за сваку улазницу финансијски задужен. Онда су Коларовић, а и други, направили читав циркус. Рајковић иде у Загреб, одакле је већ примио аконтацију за путне трошкове. Андријевић који је дошао из Загреба чини му се ваљаним, учи улогу Владимира за „Немању”, а припрема

још две улоге, па ће ускоро наступити у „Прехвали” и „Сеоби Срба”. Што се тиче Ђорђевићеве брига где ће после Градишке, Маринковић има план да оду у малу варошицу Нашице, где грофови Пејачевићи и Јанковићи имају своја седишта, а потом у Валпово где је станиште барона Брандауа, који свој зидани театар има. У оба места су готово све сами Срби, обе вере, а позориште на свом матерњем језику још нису видели. У јануару би гостовали у Осеку, у фебруару у Вуковару, а потом би се вратили у Нови Сад, и иза тога Банат за време лета наредне године. У 26. броју *Славонца* има леп допис о позоришту, што мисли да је последица тога што се прочуло да им је велики жупан Шпун наклоњен. Ђорђевић из Винковаца им је нудио новац на зајам, што такође доста говори о угледу који тренутно уживају. Понеки глумци су сасвим својевољни, понекад чак неће да играју своје улоге, те тражи од Ђорђевића да се томе енергично стане на пут. Посебно пише о репертоару који играју у Новој Градишци, која је представа колико донела, колико имају од претплате и посебно похваљује синове Шварца који се толико жртвују за Позориште иако су друге вере да им на томе треба честитати и захвалити. Има мало више трошка око плаката („цедуље”, позивнице), јер мора да их штампа у Пожеги код Краљевића, пошто овде „не зна нико ћирилицу да чита, већ само латиницу”. Српски

6 листова

25. 15. 09. 1864. Нова Градишка

Писмо Паје Маринковића из Нове Градишке упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава које су представе до сада давале и колико је која донела прихода. Пошто је сала мала, не може да прими све који би хтели да посете Позориште, па су тако, по његовом рачуну, мање оприходовали до сада и до 100 форинти, али све у свему не може да се пожали. Прошле недеље су певали у тамошњој цркви, црква је била пуна народа обе вероисповести и свима се јако допало. Стари генерал барон Јовић све је плакао од радости. И иначе он, са свим штапским и осталим официрима, редовно посећује представе и неизоставно плаче од радости. Данас је посетио пуковника Пешића који га је веома лепо дочекао и са њим о позоришту разговарао, рекао да је као Србин радостан што нешто српско тако лепо напредује, а он ће га посетити поново и покушати да га наговори да сакупи претплату у његовој пуковнији. Зна га, иначе, још из Панчева, где је био мајор. По налогу Ђорђевића пренео је Шварцу и његовим синовима захвалност и поздраве УО-а и Ђорђевићеве личне, а они су изјавили да им је то као родољубима дужност и да ће народни и позоришта пријатељи бити

док су живи. Рајковићу је саопштио да га уговор више не обавезује, исплатио га је и он ће 18. септембра отпутовати у Загреб. Крестића не може да натера да крене на пут док му не да аванс, па рачуна да је боље да му то што тражи исплати и да овај иде на пут, него да седи у Градишки беспослен. Видаковић и сестра Телечког, Љубица, праве му велике проблеме, неће да играју своје улоге, а и када их играју раде то преко воље и произвољно. Чак је Видаковић у поверењу рекао Путићу да он то чини само да би насекирао Маринковића. За њихово понашање нема оправдања и моли Ђорђевића да предузме што пре нешто да се такво понашање осујети, док се није пренело и на остале чланове Дружине. Телечки је ишао пет дана у бању у Липику да се купа, а сестри је оставио инструкције да не слуша Маринковића, па се тако догодило да није хтела да игра у комаду „У лажи је плитко дно” наводно због прљаве гардеробе. То је Маринковић прокоментарисао, мислећи да је у питању то што не игра главну улогу, да „покрај батака, ваља јој и коју оскорушу појести”. Андријевић се показао као добар члан Дружине, једино му је „језик гадан”, па ће гледати да са њим поради на томе, колико стигне и може.

Српски

4 листа

26. 20. 09. 1864. Нова Градишка

Писмо Ђорђа Шкорића из Нове Градишке упућено УО-у, у које моли да га приме за члана ПД-е, јер је приликом гостовања позоришта у Градишци био веома узбуђен и добио је жељу да постане глумац. Наводи да је 12 година школован у српским, немачким, латинским и војничким школама, а и у француском језику се добро сналази, има 28 година, родом је из Срема, и тренутно је добио допуст од војничког staleжа. Очекује повољан одговор.

Српски

1 лист

27. 21. 09. 1864. Нова Градишка

Писмо Паје Маринковића из Нове Градишке послато Јовану Ђорђевићу, у којем најпре јавља које су представе играле и колико је која донела прихода. Рачуна да ће од 4. октобра, моћи већ давати први комад у Пожеги, где је Крестић био и формирао позоришни одбор, обезбедио салу, а чланови Одбора их уверавају да ће имати доста претплатника, но, једино је локал (сала) мали, па ће опет један део публике изгубити. Затим детаљно описује муке које има са Видаковићем, који прави скандале, оговара чланове Позоришне дружине где год стигне, због тога што је узео шминку од Телечког умало се с

њим није потукао, а и са Коларовићем у једном случају, са Зорићем у другом, замерио се и Андријевићу, на којег је љубоморан што је овај добио његове улоге, у касини где их је на редовну месечну томболу, позвао потпуковник Богутовац, такође је правио неподопштине, па је након свега Маринковић био принуђен да му укине плату, после чега се мало смирио и почео самога себе оптуживати да има лошу нарав, али Маринковић инсистира да се Видаковић отпрати из Дружине, да му се да нешто новца за повраћај дугова које је направио и за путни трошак, јер са њим се више не може одржавати ред у Друштву, а његовим понашањем губи се много на угледу који је стечен. Телечков превод комада „Карло XII” је одличан, и пита да ли да препишу улоге и почну да уче пре него што им Ђорђевић дође. Крстић се спрема за Беч, а предлаже да се то у новинама и објави, јер мисли да ће му то бити од користи у Бечу приликом сакупљања прилога за СНП.

Српски

6 листова

28. 21. 09. 1864. Нова Градишка

Писмо Петра Видаковића из Нове Градишке упућено Јовану Ђорђевићу, у којем се жали на одлуку, коју је донео Маринковић по налогу Ђорђевића, да му се укине плата и забрани присуство пробама и учествовање у представама. Покушава да умањи своје пропусте, али признаје да му је „нарав мало љута”. Моли Ђорђевића и УО да му се да новац за путни трошак како би могао да напусти Позориште.

Српски

1 лист

29. 23. 09. 1864. Загреб

Писмо Драгиње Поповић Ружић из Загреба Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да се најзад одлучила да му пише, иако је живела у убеђењу да је он то и чекао, да се она њему покори. Као млађа, прихватила је то, иако вели да је између њих „велика загонетка”, и не зна ко би тај чвор разрешио. Предлаже да се, због виших интереса, ћутке пређе преко свега што је између њих било. Није знала за Ружићево писмо њему. Хвали своје глумачке способности наспрам оних које имају глумице тренутно запослене у СНП-у и обавештава га да је помно пратила све активности ПД-е, јер је „свуда где сте год били имала кореспонденцију”, и мисли да што се тиче успеха код публике с њом нема ко да се мери, а позива се и на своје раније жртве које је имала за народну ствар. Обавештава га да их Хрвати мрзе, да говоре да Срби кваре њихов језик, те моли да јој се, заједно са Ружићем, омогући да се врати кући у Нови Сад и поново постане члан СНП-а.

Тражи одговор од њега као кума и бившег „фатера” а не као од господина Ђорђевића, као и да за писмо не сазна Вукичевић, као што је био случај са претходним писмом.

Српски

2 листа

30. 26. 09. 1864. Нова Градишка

Писмо Паје Маринковића из Нове Градишке Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је Видаковић почео с њим да се дописује, а да му је он поручио да времена за ту врсту дописивања нема времена и нека изволи да га посети, што је овај и учинио. Том приликом му је Маринковић одржао „ваљану буквицу” и Видаковић се повукао. Сматра да је телеграф Ђорђевића у којем се Видаковићу обуставља плата, забрањује присуствовање пробама и учествовање у представама, имао благотворан učinak и да се Видаковић сасвим повукао, али се током разговора издао да је рачунао на то да ће га Хрвати у Загреб звати. Шаље Ђорђевићу новац за штампу плаката („цедуља”, позивница) и да му све то одмах врати, како би у Пожеги могао доштампати само имена, јер су им многи замерили што пишу имена и сва празна места мастилом или оловком. За Пожегу крећу 2. октобра. Крестић је данас отишао у Беч, а он му је дао плату до 16. октобра.

Српски

1 лист

31. 26. 09. 1864. Нова Градишка

Писмо Петра Видаковића из Нове Градишке Јовану Ђорђевићу, у којем покушава да се оправда за своје поступке и налази да се ништа значајно није догодило и да се није огрешио ни о УО, ни о правила, ни Маринковића, а да је сада читава та ствар изглађена, и жао му је да поред свих главобоља које има Ђорђевић још и он му својим проблемима досађује.

Српски

1 лист

32. 01. 10. 1864. Беч

Писмо Јовановића (Милан Морски?) из Беча Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је каснио с одговором на његово писмо од 14. августа због исправки које је правио на својој драми. Драму је, мислећи да Ђорђевић није у Новом Саду, послао Хаџићу који ће је после читања сигурно доставити Ђорђевићу. Главна измена коју је учинио у неименованој [могуће је да се ради о његовом комаду „Краљева сеја” који је игран у СНП-у те године] и драми *Михаило је њосџао Краљ*, и друге ситне поправке које се тичу историјских детаља, али и стилских

дотеривања. Ђорђевић га је, вели, јако обавезао што му је саопштио своје мишљење о његовом начину изражавања. Није, иначе, никада успео да схвати шта то значи „српски стил” и колико се он разликује од стилова писања других „изображених” народа. Млађим списатељима је увек говорио да треба писати како народ говори, али то „како народ говори”, то нико није успео да му заправо објасни. Сваки од њих другачије пише и другачије се односи према томе „како народ говори”. На један начин говори слуга, а на други начин образован човек, у једном крају се говори овако, а у другом на други начин. Не верује да је италијански онај који се говори у Далмацији, на пример, нити да би књижевник морао ићи у Далмацију да тај говор научи, као што се не очекује да немачки писац иде на север да научи њихово наречје, или Француз у Марсеј да се подучи њиховом дијалекту. А шта је то чист народни језик, ваљда се налази у народним песмама. Ако, пак, неко не разуме то што писац пише онако како он мисли да треба, нека чита два пута, или ниједном. Захваљује на књизи и карти коју је добио, као и на Ђорђевићевој предусретљивости, док је боравио у Новом Саду. Нада се свом поновном гостовању у Новом Саду, а срдечно га поздравља и његова жена.

Српски

2 листа

33. 02. 10. 1864. Беч

Писмо Светозара Крестића упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га зове да посети Вуковарске пријатеље.

Српски

1 лист

34. 02. 10. 1864. Нови Сад

Писмо Јована Београдца Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је добио писмо до Крестића из Беча, у којем овај тражи да му се пошаљу писма повереницима, као и исправа за слободно путовање. Што се тиче писама повереницима, то ће урадити, али формулар исправе за слободно путовање нема, него је код Ђорђевића. Враћа кусур од карте за пароброд. Јавља да је Ламански у Новом Саду и да са Баћушком (?) о свесловенству „уговара”.

Српски

1 лист

35. 03. 10. 1864.

Писмо Лазе Костића Јовану Ђорђевићу. Јавља му да је разговарао са Ј. Суботићем. На понуду, за тантијему од Казалишта (хрватског), у вези са његовом драмом *Максим*, коју му је учинио Суботић, извештава да

је дао свој пристанак. У вези са драмом, моли Ђорђевића да је препише и пошаље Суботићу. Моли га да гледа инаугурисати *Максима* у Осеку или Вуковару. Уколико успе, моли га за тачан датум „представљања”, односно да му јави 14 дана унапред. Такође моли да пита Лазу Телечког „хоће ли му бити по вољи да дадем његову драму у „Преодници” (?), прочитати и пресудити.

Српски

1 лист

36. 12. 10. 1864. Темишвар

Писмо Јована Деметровића из Темишвара Јовану Ђорђевићу, у којем моли да му се врати његова драма на прераду и скраћивање, јер на основу информације од Лазаревића, ђака овдашњег, Ђорђевић је толико заузет да се томе ускоро неће моћи посветити. Он, пак, нема препис своје драме, него сачуване само листиће и забелешке. Такође се интересује за могућности СНП-а када је у питању сценографија, да ли су у могућности да на сцени поставе башту, двор, сеоце, и слично, али и о персоналу, како би „сувишне роле редуцирати могао”. Пошто посао заврши послаће му драму натраг, заједно с нотама и измењеним сценаријем.

Српски

1 лист

37. 24. 10. 1864. Беч

Писмо Светозара Крестића из Беча Јовану Ђорђевићу./Потпуно нечитко/

Српски

2 листа

38. 31. 10. 1864. Базијаш

Писмо Драге Данкулов Стаматовић из Базијаша Јовану Ђорђевићу, у којем описује свој пут за Београд, преко Земуна, лађом, где су њу и Стаматовића дочекали отац, мати и сестра, који нису могли поверовати да се удала и да нису имали написмено од свештеника да су венчани не би ни веровали. У Базијаш су стигли добро, али је она, поред тога што је срећна, опет и болесна, поново кашље и „баца крв”. Једва чека пролеће да га види, јер је за њега вежу најлепше успомене, а нада се да ће се и он ње сетити. Поздравља Јованку и моли Ђорђевића да јој пренесе да пише запечаћено писмо у Базијаш, а најлепше поздравља и Милчику и Маринковића.

Српски

2 листа

39. 31. 10. 1864. Нови Сад

Писмо Јована Београдца из Новог Сада Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да се Брановачки врагио у Нови Сад и да га поздравља. Извештава га да је ових дана одржана седница ЕО-а на којем је прочитано писмо њиховог агента из Пеште у којем их извештава да је у Бечу слабо прошао („ништа израдио није”), а да ће у Пешти боље проћи. Тужи се да у новинама није објављен ниједан прилог, па он „путује као нико”. Београдац је послао писма за поверенике у ова места: Бела Црква, Ковин, Мокрин, Меленци, Вршац, Сента, Велики Бечкерек, Темишвар, Тител, Чаково, Товаришево. ЕО је закључио да се више не пишу писма, а да се случај са агентом преда УО-у на даље решавање. Крестић јавља да је прикупио прилоге у Новој Градишки (наводи имена), али да му је кад је одбио своју плату и проценат остало само још 11 форинти. О себи пише да му је Читалиште дужно плату за пет месеци. Најављује телеграм који ће послати Ђорђевићу. Обавештава га да је Св. (Светолик) Лазаревић помоћник *Србодрану*, а *Комарац* се прерушио и, како чује, „оборио је копље”. Оплакују Васу Ранковића.

Српски

1 лист

40. 03. 11. 1864. Нова Градишка

Писмо Јосипа Шварца, млађег („Пуби”) из Нове Градишке Јовану Ђорђевићу, уз које шаље три своје фотографије, једну за Ђорђевића, једну за Јованку, а једну за „слатко Ваше дете”. Намеран је послати једну и за Маринковића, али од фотографа је за сада добио само три. Подсећа их на себе и очекује да добије заузврат њихове фотографије. Такође очекује да му се „слатки фатер” неће смејати, јер је он тек на почетку да нешто научи.

Српски

1 лист

41. 10. 11. 1864. Суботица

Писмо Светозара Крестића из Суботице Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава како иду послови око прикупљања прилога. Сматра да је у Баји добро прошао, а у Суботици очекује око 160 форинти. Потом намерава у Сомбор и даље. Очекује плату.

Српски

1 лист

42. 11. 11. 1864. Осек

Писмо Косте Крестића из Осека Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да ни позоришни одбор у Осеку нити је публика за давање представе „Сплетке и љубави” у петак, „јербо то знаде свако дете овде”, већ за комад „Пуница”.

Српски

1 лист

43. 12. 11. 1864. Базијаш

Писмо Драге Данкулов Стаматовић из Базијаша Јовану Ђорђевићу, у којем најпре описује колико се обрадовала његовом писму, али се чуди да није добио њено које му је послала на Осек, па мисли да је неопходно рекламирати и тражити где је писмо, јер не би желела да доспе у друге руке, јер је у њему свашта написано. Ужелела га се и разговора са њим, а па верује да ће се видети кад и ако дође у Белу Цркву, ако пак не, она ће гледати да на пролеће удеси да се види са њим. Иначе, још је болесна и груди је боле, два пута је „бацала крв”. Жали за животом који је као глумица водила, осећа се празном, без обзира и на горке успомене које има, али превладавају они леви и радосни часови које је провела у позоришту и са њим у лепим разговорима. Моли да јој пошаље фотографије, групне, оне из Пожеге. Поздравља га најсрдачније, као и кум, а моли да пренесе њене поздраве Јованки, Милчки и Маринковићу.

Српски

2 листа

44. 14. 11. 1864. Осек

Писмо Косте Крестића из Осека Јовану Ђорђевићу, у којем га моли телеграфише или пише, када ће у Осек доћи, пошто томе запрехе нема, како би му обезбедио стан. Друштво је смештено у граду, а не у предграђу, како се не би догодило да би после представа „врући по хрђавом можда времену кући морали ићи”. Иначе, продаја карата за седишта и обична и у ложама добра је.

Српски

1 лист

45. 18. 11. 1864. Загреб

Писмо Ђорђа Рајковића из Загреба Јовану Ђорђевићу, у којем се извињава што му се није раније јавио, али да је готово увек у неком временском шкрипцу. Лепо је примљен и сматра да му је Ђорђевићево писмо препоруке прокрчило пут и омогућило тако добар пријем. Други глумци, Срби, нису пролазили тако лако. Истина, пише, има неколико глумаца који га не гледају радо, зато што је Србин, а често чује да се говори како ће Хрватско позоришно друштво на крају бити састављено од самих Срба. И констатује да би тако и требало да буде, јер они уопште не знају да говоре. Додуше, „радње и вештине у мимици су им здраво добре, ал говор им не ваља баш нимало”. Каже да њему само та „швапска мимика” недостаје, па да у свему буде први, а Суботић му не да ни да мрдне, већ мора редовно да присуствује пробама и буде присутан у Загребачком народном казалишту, имао посла

тамо или не. Поздрављају га љубазно Ружић, Драга Ружић, Поповић и Поповићка, бивша Адлсхајмова, а посебно његова жена.

Српски

1 лист

46. 23. 11. 1864. Темишвар

Писмо Ђорђа (Ђуре) Јовановића учитеља из Темишвара Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да су браћа Београдац, које заступа, примили дугове за Драгу Данкулов и Тодора Марковића, укупно 18 форинти, и то отписују од укупног дуга, али моле да се што пре намири 50 форинти које су у позоришну касу ушле, као и 30 форинти које су исплатили Лазаревићу за дуговање, направљено у Чакову, СНП-а њему, о чему шаље потврду Лазаревића да је намирен. Пита за Телечког и Крестића, када ће бити у Новом Саду, па да им се пише из Темишвара за њихова дуговања, јер зна да им Ђорђевић, док су на путу, о томе ништа неће говорити. Поздравља га љубазно, као и његова жена, као и Даринка, а мали Божидар, „синак татин од 7 месеци”, не зна још свога чика Јоцу да поздравља.

Српски

1 лист

47. 23. 11. 1864. Сомбор

Писмо Гедеона Леовића из Сомбора Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је Крестић сакупио прилога 88 форинти, али задржао за своју плату 50 форинти, и 8,80 форинти свога процента, те преосталих 29 форинти не зна да ли да пошаље њему, или исплати дуг Герасовићу (Јерасовићу). Више би се прилога сакупило да је ПД у Сомбору, где би могла рачунати на гостовање од месец дана.

Српски

1 лист

48. 24. 11. 1864. Беч

Писмо Милана Јовановић Морског из Беча Јовану Ђорђевићу, у којем захваљује за писмо у којем је извештен да је његов „драматски првенац” прихваћен у СНП-у и да би он радо присуствовао премијери, или бар генералној проби, уколико би УО могао да издвоји новац за његов путни трошак, јер је сиромашан и нема могућности да дође у Нови Сад, а он би за узврат написао једну шaljиву игру из народног живота. Разуме се, то би била прилика да се види са Ђорђевићем, по саветује се са њим, али и са глумцима, са којима би радо разговарао о мимици, јер је он за време свога бављења у Бечу то помно проучио. Пре наредне јесени, иначе, не види могућности да ће моћи да се састане са Ђорђевићем, којег љубазно поздравља и његова жена. Шаље и

своју адресу: Josefstadt, Wickenburggasse 16, Istok, и са нестрпљењем очекује следеће писмо или телеграм.

Српски

2 листа

49. 26. 11. 1864. Нови Сад

Писмо Јована Београдца из Новог Сада Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава да је примио његово писмо и рачуне и све урадио како му је овај казао, а на првој наредној седници ЕО-а наредиће да се дугови према Београдцу у Темишвару што пре измире. Сарачевићу је већ трећи пут говорио и бројеве записника УО-а о томе показивао, да се 30 форинти и 55 форинти што пре врате Београдцу. Пренео је поздраве Брановачком, који узвраћа. Светолик Лазаревић је помоћник у *Србодбрану* и главни је радник у тим новина и колико му је казао „уклања скандале”. Лазаревић је издејствовао и главног уредника наговорио да „радња нашег конгреса” у тим новинама излази, а по навођењу Светића и имена. Зуб се оженио, живи у Новом Саду с госпођом, постао је уредан грађанин, а ради на једном важном делу српском. Милован је у Товаришеву на десет дана код Петровића гост. О Милетићу и Баћушки не зна шта би писао. О себи може да каже да је справу „напер” (машина, техничка опрема за позорницу) завршио и сада се уверио да његова замисао није била само обична фантазија, али га је тај посао исцрпао, па „устопце за мном глад и голота хоће да ме пождеру”.

Српски

1 лист

50. 26. 11. 1864. Нови Сад (?)

Писмо Паје Маринковића из Новог Сада (?) Јовану Ђорђевићу, у којем му јавља да за кола ништа не предузима, јер је управо велики жупан преко поручника, генераловог сина, јавио да ће он до Вуковара обезбедити бесплатан превоз, да пођу у петак ујутру одавде (?). Потом је поново дошао поручник и зове Ђорђевића да се с великим жупаном и генералом што пре у кафани састану, овде у граду (ком?). У врху половине папира на којем је написана порука стоји: „Ликуј днес Сионе”.

Српски

1 лист

51. 28. 11. 1864. Пешта

Писмо Лазе Костића из Пеште (?) Јовану Ђорђевићу у којем га извештава да је јутрос Милан Јовановић отпутовао у Беч, а да је боравио у Пешти дан и ноћ. И да му је пут од Беча до Осека био посут венцима, а његове стазе, Лазине, од Пеште до Вуковара „посула је снежна ручица зимина леденим сантама”. Подсећа га да је Ђорђевић и онако рекао

у својој пресуди да је Лаза у *Максиму* пошао „клизавим путем”, и да је доиста његов пут сада „клизав” - „клизав буџет и скупо, прескупо време”. Уколико Ђорђевић мисли да је неопходно да и без новца „преко снежни пустошија” крене њему у сусрет, онда ће сести на кола и доћи на седам дана. И додаје да гледа „да провокујете толики ентузијазам, да се од њега открави Дунав, па онда ни бригеша”. Комад „Дијете Урош” који је почео да пише, још је ембрион, али толико велики да се боји да ће порођај бити јако тежак. Ако је пак на конаку код Рогулића, нека поздрави младу госпу Мишиницу, ако се не боји. Иначе, све је у најбољем реду, учи за „ригорозум”, спрема се да ступи „у практикум код курије” и нада се да неће викати за њим „Упуј курије!”, а са Пегазом онако поступа као онај стари Циганин с коњем – „учим га нејелу”. На крају „универзални поздрав универзалном фатеру, а најспецијалнији од његовог нелажног, али и недолазног, Лазе”.

Српски

1 лист

52. 10. 12. 1864. Нови Сад

Писмо Јована Београдца из Новог Сада од Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да се по налогу Сарачевића ЕО побринуо за пресељење Дружине из Вуковара у Нови Сад и да намеравају послати кола и бунде, једино питају колико тога, колико кола, колико бунди. Сада су јавили да је Бешлић умро. Његова машина је готова, али не иде из техничких препрека, које се могу уклонити, те ће правити нову, с којом проблема неће бити, једино му недостаје 30 форинти.

Српски

1 лист

53. 12. 12. 1864. Нови Сад

Писмо Јована Београдца из Новог Сада Јовану Ђорђевићу у којем га извештава да су данас дали 300 форинти на пошти. У одбору је поднео Брановачком кратак преглед примања и издавања главног благајника за ову годину. Изашло је да је издато 1.100 форинти из фонда, а када се накупи још прилога, рачуна да ће та свота бити око 500 форинти, и додаје „Ето нам сад бруке и покора њиховог, да ће свих 4.000 форинти и богзна колико још од главног потрошено бити”, али и да су у одбору извештај примили са одобравањем. Немачко позоришно друштво је још у граду, уговор са Гросингером је на 24 форинти месечно, а представе као и прошле године. Моли Ђорђевића да Дружини препоручи кућу Косировића, где на другом спрату према улици има лепих станова.

Српски

1 лист

54. 14. 12. 1864. Нови Сад

Писмо Јована Београдца у Вуковар Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да су по налогу Сарачевића послали двоје кола, две бунде и 30 ћебади, а ово писмо ће му предати кочијаш Шевића. „Срећно нам дошли!” поздравља на крају.

Српски

1 лист

55. 23. 12. 1864. Нови Сад

Писмо Јована Ђорђевића Димитрију Сарачевићу, председнику ЕО-а којем моли да издејствује код благајника да добије 50 форинти. Пошто се приближавају „благих дана” (празници), глумци траже нешто аванса, а он нема новца на располагању. Са прикупљањем претплате иде „пипаво”, још нису ни почели. Синоћ му се понудио Калић да сам иде и сакупља претплату.

Српски

1 лист

56. 30. 12. 1864. Загреб

Писмо Лазара Поповића из Загреба Јовану Ђорђевићу, у којем се брани од оптужби извесног Исаковића, којег назива „бећаром”, иако је био под Ђорђевићевом „заштитом”. Зна да су (српски глумци тренутно у Загребу) једном били подли према „народном заводу”, али га уверава да и даље посебно поштују СНП, и да би он радо играо у њиховој Дружини, иако, колико види, за сада, за њега места нема, можда и зато што се Ђорђевић „боји да не би побио његове љубимце”. Он се неће више нудити, него ће приступити СНП-у једино уколико га УО позове. У Загребу, иначе, „Хрвати гоне Србе” са свих страна. Он има два писма из Београда и највероватније ће отићи тамо, али радије би и у Немачко позориште, него да остане код Хрвата. То што ће Београдско друштво прећи у Аустрију, то он није крив.

Српски

1 лист

57. 30. 12. 1864. Карловци

Писмо епископа Лукијана Николајевића из Карловаца, Јовану Ђорђевићу (?), у којем захваљује на љубазним честиткама за предстојеће празнике и узвраћа једнако да са својима весело и у добром друштву прослави празник рођења Христовог. Жао му је што прети опасност да се укине школски лист, али верује да ће са Натошевићем лист успети да се одржи.

Српски

2 листа

58. 30. 12. 1864. (?)

Писмо Лазе Костића Јовану Ђорђевићу. Јавља да ће започети са писањем *Уроша* и даје духовито упоређење са делом *Максим*, које се налази на репертоару ДСНП. Распитује се за исход његовог путовања у Вуковар. Извештава га да Ђорђу Поповићу шаље И књигу *Последњи дани Помпеје* – Булвер. Протежира да *Максим* што дуже остане на репертоару.

Српски

1 лист

59. 1864. Брод

Писмо Драгиње Данкулов из Брода у Нови Сад Јовану Ђорђевићу, у којем пише како га нестрпљиво очекује да дође („већ сам проклела и српство и ваш Дневник”) и да би ваљало да то буде пре него што Дружина оде у Винковце, јер је међу глумцима, откако је он отишао назад у Нови Сад, опште расуло и прети да се претвори у потпуни неред. Пита за њену Марију, да ли је виђа и да је, када је види, много поздравља. Очекује да јој се пошаље свила. „Слатког фатера” поздравља његово „добро, слатко, послушно” и „красно детенце”.

Српски

1 лист

60. 1864. Брод (?)

Писмо Драгиње Данкулов Јовану Ђорђевићу, у којем га моли да уколико није ништа урадио што се тиче тражене свиле (батиста) за хаљину, не предузима ништа, јер је током невремена на путу изгубила ташну у којој је било ствари које мора поново купити, па себи не може приуштити још и хаљину. Здрава је, а овде (?) им „прилично иде”, једино је Дружина распуштена, „тако се владају да вас бог сачува”. Представе дају у театру, у сали, због лошег времена.

Српски

1 лист

61. 1864.

Писмо Милчке (Милка Гргурова) на парчету хартије, где је потписана и Марија (Цветковић) Јовану Ђорђевићу, у којем моли да по девојци која и доноси писмо пошаље 2 форинте, јер нема новца, и моли, ако може, да у његовом сандуку пошаље и два мантила за њих две.

Српски

1 лист

62. 1864. Брод

Писмо Драгиње Данкулов из Брода (?), Јовану Ђорђевићу, у којем саопштава да јој је јуче његово писмо уручио Маринковић, да се обрадо-

вала, али и растужила, јер је у писму била вест да је „сестра Милица” умрла. Али, теши она Ђорђевића, јер „умрети сви морамо”. И она је грудоболна, а с друге стране, од куће је добила писмо да јој је мати веома болесна, на самрти, и да су јој „ове недеље дваред свећу држали”, а она је жељна да види кћерку, па моли за осам дана одмора, иако зна да то није лако извести, јер она игра у скоро свакој представи. Госпођа Ђорђевић је води у бању због њене болести, и то чини само због ње, толико је добра. Њега сви очекују да дође, а када год се окупе спомињу га и наздрављају му. Чак је и госпођа Ђорђевић попила пуну чашу вина њему у здравље, у башти, где су били на вечери. Моли га да што пре дође, како би затекао Ђорђевићку, пошто она планира у Будим ускоро. Моли Ђорђевића да пише Маринковићу „да је не једи и да је не меће у драму” пошто нема девојку за гардеробу, али Маринковић је упоран и не дозвољава да се има девојка за испомоћ. Она је спремна да напусти Позориште „без збогом”. Очекује телеграм од куће да сазна како јој је мати. Милчика (Милка Гргурова) не може са њом у истој соби бити, јер је соба мала, па је смештена преко пута од ње.

Српски 2 листа

63. 1864. Пешта

Писмо Светозара Крестића из Пеште, план гостовања СНП-а у разним местима, у току 1864. и 1865. године.

Немачки 1 лист

64. 1864. Нови Сад

Писмо Јована Београдца из Новог Сада, Јовану Ђорђевићу, у којем укратко јавља да се Анта управо вратио из сватова Јованкиних (Кирковић). Венчање и ручак одржали су се у Раковцу, а вечера у Черевевићу. У Новом Саду још борави Мађарско позоришно друштво. Николић је отишао у бању. Новац, уколико му затреба, налази се код Саве Суботића.

Српски 1 лист

65. 1864. Вуковар (?)

Писмо Паје Маринковића Јовану Ђорђевићу у којем јавља да је, само што је он отишао од Маринковића, код њега дошла „швабска директорка” (директорка Немачке позоришне дружине) да пита где је, јер би свакако хтела да га посети око 4–5 сати после подне у његовом „квартиру” (стану) и споразуме се с њим око редоследа давања представа, како јој и саветовао судија код којег је била непосредно пре тога. /Из

контекста се може разумети да је Позориште било негде на гостовању, а не у Новом Саду, можда у Вуковару/
Српски 1 лист

66. 1864. Нови Сад (?)

Писмо („уместо писма ево мале цедуљице“) Антонија Хаџића Јовану Ђорђевићу у којем га обавештава да, веровао или не, нема времена за писање опширнијег писма, али једва чека да Ђорђевић дође, томе се радује, и тада ће му све потанко испричати, и толико – да ће Ђорђевић гледати да га се ослободи.

Српски

1 лист

67. 1864. Брод (?)

Писмо Драгиње Данкулов, Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да су стигли у Брод (?). Она је добила бунду, али прљаву, па моли да се да на чишћење. Довде (?) су добро дошли, како ће после бити – не зна, лађа долази тек око 6–7 сати. Подсећа га да „оно“ пошаље у Темишвар, и то, ако може „2 групе“. Поздравља Јованку. Спомиње Милчику (Милка Гргурова) у неразумљивом контексту.

Српски

1 лист

68. 03. 01. 1865. Београд

Писмо Јована Бошковића из Београда Јовану Ђорђевићу, у којем моли за опроштај што није могао одмах да одговори на писма Ђорђевића, јер је био веома заузет. Држава је одобрила позоришту у Београду 1.200 [форинти, динара, дуката, гроша, итд, није јасно о којој валути је реч, јер Бошковић користи знак # за обележавање монете о којој пише], од којих се само 600 могу слободно трошити, док других 600 мора ићи у фонд. Мандровић и Перисава су добили отпуст на неко време, а Симић се разболео те отишао тамо где је блажа клима, па је сав посао око позоришта, а и други послови, пали на њега. Шаље препис *Добриле и Миленка*, уз коментар „и она је луда“. Оба су комада преписана за само 14 форинти, а и у будуће моћи ће да набавља преписе њихових бољих комада јефтино. Захваљује Ђорђевићу на жељи да уступи неке глумце, али њима за сада нису потребни ни мушки ни женски чланови. Ваља им економисати јако, да не би одборници плаћали трошкове из свога џепа. Лане су месечни трошкови износили 200 #, а доходак свега 150 #. Начинио се дуг од 500 #, који је касније исплаћен. Сада је месечно примање 200 # (од тога 50 # државних, 20 # владаочевих, 10 Капетан-Мишиних и 120 # од публике), па ни трошак

не сме бити већи. Моли да му пошаље *Силейке* и *Љубави* и *Шарана*. Ових дана је изашла владина уредба којом се поставља „позоришни одбор” (наводи све чланове) чији ће први посао бити да рашчисти финансијске проблеме, а за сваки већи издатак мораће да се обраћа Министарству.

Српски

2 листа

69. 04. 01. 1865.

Писмо Паје Маринковића Јовану Ђорђевићу, у којем га извештава да је директор Немачког позоришта енергично против да у среду игра ПД, јер, наводно, он није дужан да зна кад је који српски светац и када они могу да играју, а када не. Такође је очекивао да о томе буде обавештен много раније, те да сутра Немачко позориште не може давати представу, јер није ускладио свој репертоар, а и кратко је време да плакате да у штампу. Маринковић сугерише да се њему не попусти лако, тим пре што је врло осоран, а његови докази су неосновани.

Српски

1 лист

70. 05. 01. 1865.

Писмо Јована Марковића упућено Јовану Ђорђевићу (?) у којем се жали да људи којима је Позориште остало дужно за превоз, кола и скелу („дангубећи 36 сати чекајући на вас у Варадину”), не могу више чекати, а да је он сам покрио део трошкова и да очекује да му се то што пре надокнади. Послате бунде је примио и поделио онима чије су. Пера Младеновић га је обавестио да има још тамо (код Дружине СНП-а) његових и жупанових ствари. Чује да Новосађани радо посећују позориште. Код Хорватовића је раздужио дуг који су направили глумци и Маринковић у укупном износу од 89 форинти. Распитује се како су путовали, а чуди се да му Милчика (Милка Гргурова) није још писала, поздрављају их „сви од Котараца” (?), он поздравља све, посебно „своју сеју” Милчику, сестру Љубичину и Љубицу, као и целу Дружину.

Српски

2 листа

71. 19. 01. 1865. Темишвар

Писмо Ђорђа Јовановића из Темишвара Јовану Ђорђевићу, у којем му најпре жели све најбоље за његов имендан, „добро здравље, дуг живот и обилату срећу, јер то ви све заслужујете као поборник и радник васцелог Српства”. Потом га обавештава да је два пута писао УО-у и пре-нео им негодовања браће Београдац због неисплаћених дугова, али га

истовремено обавештава да је он успео да их смири да не предузимају мере које су озбиљно били намерни да покрену. Моли Ђорђевића да на сваки начин настоји да „ове поштене и добре људе” најскорије намира, како он код њих не би изгубио поверење, а Позоришно друштво поштеђено евентуалних невоља и неприлика.

Српски

1 лист

72. 11. 01. 1865.

Писмо Лазе Костића Јовану Ђорђевићу у којем моли да подстакне Милетића да „каже једаред ил бело ил црно” о његовом драмском делу *Максиму*, пре свега јер му је потребан новац, а други разлог је „шта је, богами, већ срамота”. Новац му је неопходан како би укоричио *Шекспиров албум* и послао два примерка - један у Шекспирову библиотеку у Стратфорду, а други у Лондон, Дентону (Вилијам). Коричење је скупо, а етикеција налаже да албуме пошаље лепо опремљене. Предлаже да се обрачун са Књижевним одбором Матице српске обави тако да половина прихода од *Максима* иде за *Лейойис Мајилице српске*, а друга половина да буде продаја права СНП-у. „Уроша” још никако не ставља на папир, „међутим утолико комотније приступа својој перфекцији”, и чини му се да ће то бити нешто „а ла Суботић”. Стева „декламатор” поздравља Ђорђевића и очекује одавно набављену књигу за њега. Разлог закашњења „Милетићеве рефераде” је по свој прилици тај што је Баћушка изгубио рукопис. Распитује се шта ради Тона (Антоније Хаџић), а поздравља га у име „свеколике омладине” и у своје, а посебно моли да пренесе лепе поздраве Јолесовици, када је Ђорђевић буде видео.

Српски

1 лист

73. 20. 01. 1865. Нови Сад

УО умољава писмом управе бечких и пештанских позоришта да омогући Лазару Телечком, бившем члану и редитељу СНП-а, који поред своје ревности има и красан дар за позоришну вештину, слободан улаз и присуствовање њиховим представама, а и да му омогући да посећује часове њихових позоришних школа, како би довољно знања, која у позоришну вештину спадају, сакупио и био по повратку с пута на још већу корист поменутом заводу.

Српски

2 листа

74. 21. 02. 1865. Нови Сад

Рукопис писма Антонија Хаџића упућен Лазару Телечком, скоро идентичан писму од 20. јануара 1865. године, у којем се потврђује да УО умољава управе бечких и пештанских позоришта да омогући Лазару Телечком, бившем члану и редитељу СНП-а, који поред своје ревности има и красан дар за позоришну вештину, слободан улаз и присуствовање њиховим представама, а и да му омогући да посећује часове њихових позоришних школа, како би довољно знања, која у позоришну вештину спадају, сакупио и био по повратку с пута на још већу корист поменутом заводу. Телечки путује у Беч и Пешту о свом трошку.

Српски

1 лист

75. 01. 02. 1865. Нови Сад, Загреб

Молба Стевана Брановачког, на основу одлуке СНП-а од 16. априла 1864. године, одељак 7, број 3328, Земаљској генералној команди у Загребу, да се омогући ПД-и извођење представа на подручју Војне границе која је подређена Земаљској генералној команди. Молба УО-а којем он председава односи се на период од једне године. На истом допису, на последњој страни, одговор Земаљске генералне команде од 12. фебруара 1865. године којим се не даје одобрење за давање представа, јер је то противно постојећим законима и полицијским прописима, и односи се на ту и следећу годину.

Немачки

2 листа

76. 27. 01. 1865. Загреб

Писмо Ђорђа Рајковића, из Загреба Јовану Ђорђевићу, у којем му дојављује да је загребачко казалиште на пролеће намерно да гостује у Темишвару, Вршцу и другим већим местима, и да гледа да их на сваки начин спречи, јер ће СНП-у нанети велике штете. Моли да не каже Суботићу да му је то он дојавио. У Загребу се позориште слабо посећује, а Србе мрзе. Једва чека да прође сезона и врати се у Нови Сад. Препоручује Племечића, одличног певача, који је у Загребу у Опери био ангажован, а као глумац је пре свега добар комичар. Дошао би у Нови Сад на месец дана на пробу, па ако би њиме били задовољни могу га примити. У Загребу има плату од 35 форинти месечно, али никако не жели да тамо остане. О његовим квалитетима може посведочити и Андријевић.

Српски

1 лист

77. **07. 02. 1865.**
Писмо Јована Београдца Јовану Ђорђевићу /Писмо недостаје/.
78. **07. 02. 1865. Нови Сад**
Писмо Стефана Брановачког из Новог Сада Јовану Ђорђевићу, уз које шаље и друга документа /која недостају/ која се тичу Статута СНП-а, као и финансијске извештаје. У писму детаљно наводи кроз које се све административне перипетије и муке прошло до сада са исправљањем Статута, преводима на немачки, решењима и одбијеницама, захтевима власти за изменама, и сличним пословима, као и шта предстоји да се још уради. Моли Ђорђевића да, након што све прочита, врати пропратну документацију.
Српски 2 листа
79. **17. 02. 1865. Нови Сад**
Писмо Јована Београдца из Новог Сада Јовану Ђорђевићу, у којем га моли да писмо које шаље уз ово /писмо недостаје/, преда Милетићу и замоли га да пожуре „са свидатељством”. Уверен је да Милетић њему само добро жели, али боји се да поред многих послова које има не задоцни. Јуче је Ђорђевићу послао извод из записника одбора.
Српски 1 лист
80. **23. 02. 1865. Загреб**
Писмо Димитрија Ружића из Загреба Јовану Ђорђевићу, у којем јавља да је примио његово писмо од 14. фебруара, мада касно, те не верује да ће му одговор до 25. фебруара стићи. Он и његова жена Драга пристају на све услове за поновно примање у чланство СНП-а, једино што траже је да се плата Драге Ружић повећа са 50 на 60 форинти, јер у Загребу за 50 форинти игра свега на осам или четрнаест дана по једном, што значи да „готово бадава плату вуче”, а у СНП-у неће бити тако, него ће носити готово цео репертоар. Укупно за њих двоје би, дакле, то износило 110 форинти месечно. Уколико то прихватају, нека на време јави, како би могао да се побрине за отпуст из позоришта у Загребу.
Српски 1 лист
81. **03. 03. 1865. Загреб**
Писмо Димитрија Деметера из Загреба УО-у /Писмо недостаје. Препис текста са ранијег омота предмета: „Пита које је од стране ДСНП у Новом Саду из Карловаца послао неки рукопис казалишту и рачун од 11 ф.”/
Српски 2 листа

82. 09. 03. 1865. Земун

Писмо Б. Василијевића из Земуна Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је био у Новом Саду, али није стигао и до Карловаца, да се види са њим. Подсећа га да је СНП, када је пре две године гостовало у Земуну, остало дужно Ђорђу Д. Јовановићу, трговцу, за свеће, 17 форинти, и да тај дуг до дана данашњег није измирен, упркос томе што је овај писао и УО-у, али одговора никада није добио, те је био принуђен да тужи. Василијевић је разговарао са Сарачевићем и молио га да се дуг што пре исплати, али га је Сарачевић обавестио да то све од Ђорђевића зависи. Сматра да они из Позоришног одбора у Земуну нису дужни да туђе дугове плаћају. Коларовић га је обавестио да је ПД намерна да опет гостује у Земуну, а Певачко друштво се обавезало да ће у том послу бити од помоћи драге воље СНП-у. Његова је процена да штете свакако неће имати.

Српски

1 лист

83. 24. 03. 1865. Пожега

Писмо Марије Брњић из Пожеге Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је његово писмо примила и да је спремна да крене на пут, али да очекује од њега да прорачуна колико јој је неопходно новца и пошаље јој унапред, као и да јави када је тачно потребно да стигне у Нови Сад.

Српски

1 лист

84. 24. 03. 1865. Велики Бечкерек

Писмо Стевана Савића, адвоката, из Великог Бечкерек Јовану Ђорђевићу, у којем детаљно објашњава послове и услове под којима ПД може гостовати у Великом Бечкереку, те о односима с локалном влашћу, као и Немачким позориштем, власником позоришне дворане, или о претплати.

Српски, немачки

3 листа

85. 29. 03. 1865. Нови Сад (?)

Писмо Јована Ђоређевића у Панчево Гађанском (односно Враћешеву). Ђорђевић обавештава Гађанског да ПД намерава у Панчеву да одржи још неколико представа и да се нада да тамошње власти неће имати ништа против.

Немачки

1 лист

86. 30. 03. 1865. Земун

Писмо Б. Василијевића из Земуна Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је рачун Јовановића измирен. Предао је Магистрату у Земуну молбу за СНП и очекује допуштење да се представе могу давати, те да позоришна трупа слободно може допутовати у Земун. Коларовић треба да дође пре позоришне Дружине у Земун ради сакупљања претплате, а он се нада да ће посета бити добра.

Српски

1 лист

87. 09. 04. 1865. Башаид

Писмо Јоце Николића из Башаида упућено Миклошу (Николи) Загорица из Старог Бечеја у вези са решавањем молби за стипендије. Николић обавештава Загорицу да су молбе непотпуне и да му је једино Поповић Ђура послао коректну молбу, а да је остале морао поправљати, како не би морао „црвенети” (брукати се) пред Скупштином.

Српски

2 листа

88. 10. 04. 1865. Сомбор

Геден Леовић, адвокат у Сомбору обавештава Јована Ђорђевића да је одложио рочиште у процесу против неког Хајнала за 24. 04. 1865. године. Уједно га извештава да му оптужени на име парничних трошкова нуде 250 фор. и тражи од Ђорђевића да га обавести да ли да то прими или нешто мање. Такође потврђује да је до сада од њега примио 20 фор. у сребру и да потражује још 100 форинти.

Српски

1 лист

89. 18. 04. 1865. Земун

Игњат Васиљевић из Земуна обавештава Јована Ђорђевића да је ПД-и одобрен прелазак у Србију. По наводима из писма ову информацију је добио Живко Васиљевић (брат Игњатов) од министра Николе Крстића.

Српски

1 лист

90. 15. 04. 1865. Београд

Писмо Фотија (Жарка) Иличића, глумца из Београда упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га именовани моли да га прими у ПД-у, јер је незадовољан статусом који је тада имао у Београдском позоришту, чији је тадашњи управник био Мандровић. За Мандровића тврди да је неко ректан према глумцима и да уствари у свакој представи себе „продуцира”.

Српски

1 лист

91. **15. 04. 1865. Пешта**
Други план гостовања ПД-е у сезони 1864/65, по местима.
Немачки 1 лист
92. **02. 04. 1865. Панчево**
Телеграм који је Врањешевевић из Панчева упутио Јовану Ђорђевићу, којим га обавештава да закуп сале у којима играју представе кошта 4 гулдена (форинте) и да има трошак за 12 абонената (стан и храна). На полеђини акта је дата спецификација неких трошкова (плате, пут, квартир, нови дуг, стари дуг и др.)
Српски,немачки 1 лист
93. **10. 04. 1865. Нови Сад**
Хаџић (Антоније) у свом писму Јовану Ђорђевићу, извештава именованог да је неки кијевски богослов доставио обећани рукопис, који треба исправити и припремити за Позориште, а након преписивања га треба вратити. Уједно га обавештава да је Канцеларија одобрила прилоге за Позориште у Потиском крунском дистрикту, Сентомашу и Вршцу, као и да је Корнел (Станковић) умро.
Српски 1 лист
94. **24. 04. 1865. Кикинда**
Ђорђе Рајковић, српски народни глумац у свом писму упућеном из Кикинде Јовану Ђорђевићу, обавештава га да је приликом боравка у Великом Сентмиклушу код свог рођака Васе Рајковића, упознао господина Стајића, „фе-бирова” сентмиклушког који је рекао да би СНП-у поклонио кабаницу са златом израђену и једну сабљу са сребром оковану. Такође га моли да ПД по могућству гостује у В. Сентмиклушу у току месеца маја или јуна, и обећава им да ће им обезбедити бесплатан квартир и подвоз. Што се тиче посете на представама, сматра да има најмање 100 људи који су заинтересовани из места и околних села. Уједно моли Ђорђевића да га поново прими у ПД-у, јер је већ пет година глумац, и за себе сматра да је као такав доказан („да се између првих глумаца бројати могу”).
Српски 1 лист
95. **27. 04. 1865. Нови Сад**
Писмо Хаџић (Антонија). упућено вероватно Јовану Ђорђевићу, да је агенту предао 200 комада *Лейойиса* (1863) које је у Белу Цркву послао и као награду примио 25 фор. У писму га такође обавештава да је

за председника ЕО-а изабран Стеван Николић уместо Сарача (Сарачевића) који је умро. За расписану награду (конкурс) из Београда је приспео текст трагедије *Краљ Вукашин*. Иначе се интересује како је сада у Панчеву и има ли дефицита. У напомени Хаџић наводи да је Београђац изабран за деловодитеља „са натегом” (једва).

Српски

1 лист

96. 28. 04. 1865. Нови Сад

Јован Београђац извештава Јована Ђорђевића да господин Брановачки од њега очекује да добије мишљење о тачкама записника који по мишљењу Ђорђевића треба да се измене. Такође га информисе да је Шевић изјавио да Ђорђевићу више не треба слати „квите” и тражи да га обавесте да ли је он (Ђорђевић) дао признаницу Сарачевићу на оне „квите” које су му предате, јер је Сарачевић тешко болестан и лежи без свести. Уједно га обавештава да је Николић изабран за председника ЕО-а.

Српски

1 лист

97. 28. 04. 1865. Панчево

Петар Видаковић, члан СНП-а, моли управника (Јован Ђорђевић) да га не казни новчано, због тога што је без карата на представу „Госпође и хусари” увео своје две сестре од тетке и обећава да убудуће то неће радити.

Српски

1 лист

98. 30. 04. 1865. Панчево

Забелешка Лазе Костића написана „на лађи за Нови Сад” упућена Јовану Ђорђевићу у Панчево, којим тражи да се виде у Панчеву „ил де год ближе”, јер он има „арлаута” (одсуства) до 08. 06. 1865. године.

Српски

1 лист

99. 02. 05. 1865. Панчево

Др Пеичић, председник и Каменко Ф. Јовановић, тајник Панчевачког срп. певачког друштва, на основу дописа Јована Ђорђевића /није у прилогу/ обавештавају Ђорђевића да је Одбор Друштва донео закључак да се кулисе Певачког друштва до јесени узајме ДСНП, а кулисе ДСНП донде на услузи Певачком друштву остану.

Српски

1 лист

100. 02. 05. 1865. Нови Сад

Јован Београдац извештава Јована Ђорђевића да још није примио своје признанице, а мисли да ће их Стеван Николић по повратку из Беча узети и њему предати. Уједно га обавештава да је читаоница пресељена у кућу Касировића, а да ће и Матица за који дан. Такође га информише да је преузео место деловође у Матици и захваљује свим пријатељима.

Српски

1 лист

101. 04. 05. 1865. Нови Сад

Писмо Лазе Костића упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га пита да ли он може да промени мишљење о Лази Телечком и дозволи да се исти поново врати у СНП. Ако је то могуће, Костић чак Ђорђевићу предлаже да Телечког стави на моралну терапију (дневничар-записничар), па ако је „курабл” (излечив) мишљења је да би од њега нешто могло бити.

Српски

1 лист

102. 10. 05. 1865. Београд

Писмо Стевана Миховилова, из Београдског позоришта, упућено Јовану Ђорђевићу у коме га информише да му доставља препис дела *Смрт кнеза Доброслава* који је преписао Паја Степић. Уједно га обавештава да Београдско позориште ускоро креће за Митровицу, где се већ налази управник Мандровић, који је тамо отишао како би извршио припреме за гостовање.

Српски

1 лист

103. 10. 05. 1865.

У писму упућеном Јовану Ђорђевићу, Лазар Поповић моли да са плате глумца Исаковића одбије један део новца који му овај глумац дугује, а тај новац задржи за СНП (односно Крас Драгутину) коме он дугује за одећу. У писму је дат и препис обвезнице на дуг од 28 фор. које Поповић дугује Красу.

Српски

1 лист

104. 19. 05. 1865. Вршац

Милета Брадваревић из Вршца обавештава Јована Ђорђевића да након његовог писма, које је добио од Крестића, агента СНП, шаље 100 фор. и уједно га обавештава да посао око претплате „мучно иде” али се они ипак надају успеху (бољитку). Уједно га моли, да ако ПД може,

дође на први дан Духова у Вршац и „са нарочитим певањем наш свет изненади”, што би био велики плус за СНП.

Српски

1 лист

105. 13. 05. 1865. Карловци

Писмо /вероватно глумца СНП-а, Радовановић Алексе – потпис нечитак/, упућено Јовану Ђорђевићу у вези са исплатом плате. Именовани се жали пошто му је уместо 166,30 фор. исплаћено 87 фор., и моли да се то исправи.

Српски

1 лист

106. 17. 05. 1865. Нови Сад

Јован Београдац информиса Јована Ђорђевића, о следећем:

1. Обавештава га да му шаље рачун и 4 признанице (не пише на шта се односе).
2. Обавештава га да му шаље рачун са потписима позајмљивача да су новце примили.
3. Шаље неку потврду о плаћању (коме ?) од 16. 10. прошле године.
4. Прилаже 20 фор. који су претекли код (кога ? – нечитко).
5. Прилаже признаницу од касе на 16,80 фор. и обавештава га да неко (не наводи се ко) од њега тражи да месечно њихове рачуне наводи „а кад последња рата дође, да ће вратити онолико, колико за сву годину 100 фор. испуњава”.
6. Обавештава га да Брановачки долази у недељу са салаша.
7. Обавештава га да је дошла концесија за наплату држ. обвезница сентомашких.
8. Обавештава га да Брановачки није ту па Матица не може да исплати неких 300 фор.
9. Обавештава га о поступку селидбе у Комровићеву кућу.
10. Обавештава га да се Ћира Поповић оженио кћерком неког кабаничара из Земуна.
11. Обавештава га да је чуо да ће Кондоноши (Кондорози) неке новине да издаје, а од неких људи је чуо „о некој фузији са баћушком”.

Писмо закључује Светоликовом молбом, да Ђорђевић ово писмо преда Крестићу, или Недељковићу.

Српски

1 лист

107. 19. 05. 1865. Нови Сад

Јован Београдац обавештава Јована Ђорђевића да је примио његово писмо од 15. 05. 1865. године и да му по А. (Алекси) Радовановићу

шаље имена претплатника. Такође га информише да је ЕО изабрао Павла Живановића, економа, за повереника у Иригу. Још га обавештава да му је послао признаницу за новце које је добио, затим да се Ђира Поповић оженио и да њега хоће да ожене. О пресељењу Матице га информише да још није завршено и да је Милован имао више разговора са Милетићем (о чему не наводи се у Писму) и да су провели дуго времена заједно. У напомени наводи да им „интереси” не долазе и поред опомена које је упутио њихов фишкал (адвокат), обавештава га да Брановачки још није дошао, и шаље му поздраве од Милована и Тоне (Хаџић).

Српски

1 лист

108. 25. 05. 1865. Земун

Писмо А. (Адама) Мандровића, управника Београдског позоришта упућено Јовану Ђорђевићу, којим га обавештава да је тренутно са Позоришном дружином у Земуну, где има да одради шест представа, а после иде у Митровицу, и моли га да објави неки чланак у новинама или да га њему достави. Уједно га обавештава да је дело *Кнез Доброслав* послао у Белу Цркву и пита да ли га је примио.

Српски

1 лист

109. 28. 05. 1865. Карловци

Писмо А. (Алексе) Радовановића упућено Јовану Ђорђевићу. Писмо је доста нечитко написано али се може утврдити да се ради о слању неких рачуна о трошковима ПД-е у Карловцима. На посебном листићу Радовановић обавештава Ђорђевића да се код њега налази нека кулиса коју би он послао у Нови Сад али не зна коме.

Српски

3 листа

110. 28. 05. 1865. Нови Сад

Писмо Лазе Костића упућено Јовану Ђорђевићу у коме га обавештава да му шаље 100 комада албума за које треба задужити неко лице да их растури (прода). Уједно га извештава да за штампање истих Лазаревић тражи 79 фор. и да му он то није исплатио. Обавештава га да му у писму шаље 7 фор. које је добио од Киша. За време боравка у Београду срео се са Дентоном (Вилијамом) и за њега коментарише „Енглец! Комерц и путешствије!”, што би могло да се протумачи као: Енглец, тргује и путује. У наставку писма Костић обавештава Ђорђевића да путује у Пешту, да не зна када ће се вратити, а да са њим „у утроби моје виле и зачетак детета Уроша с којим изумирем”, што је најава за наставак писања на његовој драми.

Српски

1 лист

111. 07. 07. 1865. Вршац

Писмо Маринковић (Паје) упућено Јовану Ђорђевићу у коме га обавештава да по лекарском савету мора да лежи и да неће моћи доћи по договору у суботу, већ тек за недељу дана и моли да га Крестић сачека са колима јер је доста слаб. Уједно га моли да му пошаље још нешто новца (10 фор.) јер је оне што је добио потрошио на лекове и лед.

Српски

1 лист

112. 08. 06. 1865. Нови Сад

Андреј Дабижић моли Јована Ђорђевића, који се тада налазио у Вршцу, да на име дуга глумца Димитрија Коларовића и његове супруге, од плате одбијају по 15 фор. од 15. 6. 1865. године, јер се он обавезао да ће дуг вратити 1. 6. 1865. године.

Српски

1 лист

113. 09. 06. 1865. Нови Сад

Јован Београдац обавештава Јована Ђорђевића о следећем:

1. Доставља му признаницу о позајмицама (вероватно глумаца и особља).
2. Обавештава га да је у вези са позајмицом од Гросингера разговарао са Брановачким и Николићем и предлаже да Гросингер још сачека.
3. Обавештава га да је примио рачуне за фебруар и март и пита га да ли је сачинио прегледни рачун за прошлу годину.
4. Обавештава га да ових дана пише нове дописе за повериоце и од њих тражи да „нове прилоге отворе”, што је и наређење ЕО-а.
5. Извештава га да је добио књигу Шекспира (други део) од Банчевичке, која иначе удаје кћер у Сомбор и обавештава га да ће Мађарско друштво играти (наступити) у арени кад киша престане, а да су до тада играли (наступали) у дворани.

Такође се интересује за његово здравље, јер је чуо да болова, као и о томе како напредује посао са претплатницима о коме брине агент СНП Крестић и Милован (?).

Српски

1 лист

114. 24. 06. 1865. Нови Сад

Јован Београдац обавештава Јована Ђорђевића о следећем:

1. Да му доставља потписане рачуне које му је послао и да му шаље 300 фор. у којима ће бити „квите” рачуне карловачких потраживања, о чему ће обавестити (некога ?) у Карловце и уједно га обавештава да ће прегледни рачун морати сам саставити и о томе обавестити „Од-

бор или Брановачком предати”.

2. Да је Милетић изабран у Руми, али да бирачи одричу (негирају) право избора.
3. Обавештава га да је Милован отишао у Пешту, а да је Светолик предао књиге (*Пчелар*) Радићу (или Радовићу).

Такође га обавештава о раду на речнику и да је Књижевни одбор закључио да његов рад пошаљу Даничићу и Бошковићу. У наставку му пише о свом раду на речнику и наводи примере из свог рада о новим речима у речнику на којима тренутно ради.

Српски

1 лист

115. 01. 07. 1865. Митровица

Писмо Адама Мандровића (који тренутно са Дружином борави у Шапцу), управитеља Београдске позоришне дружине, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем именовани тражи од Ђорђевића да му да изјаву (допуштење) ПО-а о гостовању његове дружине у Новом Саду. У писму га информисе да је на Видовдан био у манастиру Раковица где се састао са неком господом из Новог Сада и да су они изразили жељу да његова дружина тамо гостује са 6 до 8 представа, те тражи одобрење од ПО-а . Уједно га обавештава да му шаље дело *Зайисници ђаволови* и ако жели да може одмах да му пошаље и преписе две песме из дела *Смрт кнеза Доброслава*, које су „стављене у квартет од г. Хорешека, корепетитора Земунске певачке дружине”. У напомени га обавештава да је добио концесију (одобрење) од генерала Команде у Загребу.

Српски

2 листа

116. 02. 07. 1865. Пешта

Лаза Костић телеграмом из Пеште обавештава Јована Ђорђевића, да ће Молнарова (?) гардероба бити на лицитацији 5. 7. 1865. године.

Немачки

1 лист

117. 04. 07. 1865. Загреб

Писмо Димитрија Ружића упућено Јовану Ђорђевићу у којем се препоручује за прелазак из Загребачког у Новосадско позориште, под истим условима (плата) које има у Загребу. Моли за што скорији одговор, јер се у Загребу уговори склапају већ у августу.

Српски

1 лист

118. 06. 07. 1865. Пешта

Писмо Лазе Костића упућено Јовану Ђорђевићу у коме га обавештава да ће покушати да му набави неке костиме, и да му је писао само дан раније исте је могао повољно да набави. Такође га обавештава да је *Максима* узео од Милетића и оставио га код Управе Коларчевог фонда у Београду, а за писање *Уроша* је променио план. У наставку писма се осврће и на политичку ситуацију у Европи и за Мађаре констатује да су „гекрохен”, а да су Хрвати упали у клопку и још нису свесни тога. За Србе предвиђа време великих искушења и констатује да треба да се „боре и надају” (што је написао на мађарском). На крају га обавештава да је одустао од бављења правом и да ће, ако се у Новом Саду отвори Велика гимназија, бавити професуром.

Српски

1 лист

119. 08. 07. 1865. Вршац

Писмо Маринковић (Паје) упућено Јовану Ђорђевићу, који се тада налазио у Чакову, у коме га Маринковић обавештава да је Тренчарски однео штампару „цедуље” „Низ бисера” и „Звонимир” и да је штампар (кога назива „хуљом”) изјавио да пре суботе односно недеље не може да их оштампа, и за тај посао тражи 3 фор., јер наводно не може јефтинује. Обавештава га да му се здравље поправља и тражи да му пошаље још мало пара. Моли Ђорђевића да каже Станишићу да је Пера Ристић из Панчева ухапшен и да се налази у затвору у Вршцу, а зашто, рећи ће му кад дође у Чаково.

Српски

2 листа

120. 09. 07. 1865. Нови Сад

Писмо Стефана (Стевана) Брановачког, председатеља (председника) Одбора СНП-а, упућено Јовану Ђорђевићу којим га информисе да су Финансијској управи послали молбу да им продуже паушал за цедуље у следећој години, и да они на основу тога траже извештаје о приходима за фебруар и март, колико је цедуља штампано од 16. октобра прошле године, колико је употребљено (продато) и колико је новца потрошено. Моли га да му наведене извештаје достави и да му да упутства како да одговори „без да Заводу нашем уштрб учинимо” у напомени тражи да их извести „како је и како им позоришни посао стоји”.

Српски

1 лист

121. 18. 07. 1865. Нови Сад (?)

Сава Суботић, члан ЕО-а, извештава Јована Ђорђевића, који је тада био у Чакову, да у одсуству господина Стефана (Стевана) Николића, шаље 294 фор. поштом, а по његовом захтеву.

Српски

1 лист

122. 20. 07. 1865. Вршац

Сима Г. Петровић из Вршца пише Јовану Ђорђевићу у Чаково и моли га да се заузме за једног ђака, како би исти добио стипендију, јер је сиромаш, а добар је ученик.

Српски

1 лист

123. 24. 07. 1865. Нови Сад

Јован Београдац извештава Јована Ђорђевића, да нема акта о стању Фонда за 1864. годину, и моли га да му их пошаље, јер их му је својевремено дао (послао) у Карловце. Такође га обавештава да је нека акта које је дао својевремено Брановачком, овај то нашао у својој документацији. За Устав (вероватно Друштва) му јавља да је потврђен и да га је Лаза Телечки обавестио да је добијена субвенција у износу од 2.000 фор. Уједно га обавештава да га поздравља Тона (Хаџић) и да моли да му што пре достави мишљење о некој драми а коју Одбор мора прихватити. У напомени га обавештава да је Мађарско друштво „отишло голо као што је и дошло” и да ових дана Мандровић и Марковић прикупљају претплатнике за септембар.

Српски

1 лист

124. 26. 08. 1865. Загреб

Димитрије Ружић обавештава Јована Ђорђевића да му шаље потписан Уговор и се спрема на пут у Велику Кикинду, а да ће путни трошкови износити око 65 фор.

Српски

1 лист

125. 16. 08. 1865. Арад

Мартон Ференц, секретар „Касине” (клуба) у Араду обавештава Јована Ђорђевића, да им је приликом боравка у Араду одобрен смештај у „Касини” и тражи да о томе обавести и глумце, који се поименично наводе у писму.

Мађарски

2 листа

126. 06. 08. 1865. Чаково

Димитрије Замфировић из Чакова се извињава Јовану Ђорђевићу што касни са доставом позоришних рачуна и осврће се на писање Мите Рајковића, кабаничарског мајстора, који је у листу *Найредак* нападао (извређао) госпођицу Брнић (Марија), глумицу и њега, и нада се даће му Ђорђевић одговорити на оптужбе.

Српски

1 лист

127. 12. 08. 1865. Велики Сент Миклош

Писмо С. (Стевана) Протића, управника ПД-е, упућено непознатом адресанту, у коме га обавештава да је примио његово писмо у коме га непознати адресант информише да је са Јованом Ђорђевићем разговарао о његовој ПД-и. Уједно га обавештава да се тренутно налази у Великом Сент Миклошу где даје представе и да му доста добро иде. Моли га да га извести где ПД планира да наступи, како би он могао да планира гостовање своје ПД-е, јер не би хтео да се замери господину Ђорђевићу. Такође му јавља да нема проблема са обезбеђењем глумца, јер се многи јављају да желе да раде у његовој ПД-и, и да се он труди да изабере најбоље.

Српски

1 лист

128. 23. 08. 1865

Писмо Марије Брнић, глумице упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га моли да јој дозволи да до петка изостане из ПД-е јер је свој веш оставила да се опере.

Српски

1 лист

129. 23. 08. 1865. Чаково

Писмо Димитрија Поповића, трговца из Чакова упућено Стевану Брановачком, потпредседнику Матице српске у Новом Саду, у коме га обавештава да би му послао своје позоришно дело под називом *Светиолик Момчелович и Лейосава*, које је написао „из једног историчног романа”. Наводи да себе не сматра књижевником и да је своје дело једноставно написао и тражи његов суд о њему.

Српски

1 лист

130. 17. 08. 1865. Суботица

Писмо Божидара Вујића, из Суботице, упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га извештава да је примио његово писмо у вези са гостовањем ПД-е у Суботици, да је одмах разговарао са Маноплавићем и да га

је овај упутио на градоначелника. Градоначелник га је обавестио да је варошко представништво донело одлуку да никоме не даје дозволу за гостовање, јер је планирана реконструкција позоришне зграде. Међутим ипак постоји могућност да се гостовање одобри и да би требало поднети молбу Магистрату и управнику позоришта у Суботици. Такође га упућује да овласти Манопловића да се заузме за решавање молбе и да га о томе обавести. Уједно га обавештава да је о гостовању ПД-е разговарао и са Св. Милутиновићем, који о томе сада друкчије размишља и нада се да ће се видети кад дође у Сегедин и о томе више поразговарати.

Српски

1 лист

131. 07. 09. 1865.

Писмо Васе Ј. Гренчарског упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га моли да му што је пре могуће пошаље дуговања за чланове ПД-е и поименично му наводи колико му који глумац и глумица дугују (Рашић, Шкорић, Ружић, г. Брнић, Максимовић). Уједно га обавештава да се Милета Брадваровић жени Милком Томић.

Српски

1 лист

132. 08. 09. 1865. Стари Бечеј

Писмо Драге Димитријевић (Дејановић), глумице, упућено Јовану Ђорђевићу, којим га обавештава да ће се сложити са његовим мишљењем о њеној драми коју му је послала, и уједно га моли да је прими за глумицу у ПД-у. У писму наводи колико би желела да поново наступа у позоришту и обећава да ће се примерно понашати. [Из навода да би се пре убила него своје име окаљала и да не жели да води „слободњачки” живот, а да јој строгост у Позоришту одговара, наслућује се да је именована вероватно у претходном периоду имала буран живот.]

Српски

2 листа

133. 11. 09. 1865. Вуковар

Писмо Алексе Савића, глумца у Вуковару, упућено Јовану Ђорђевићу, којим га моли да га прими у ПД-у, јер је његова тадашња Позоришна дружина расформирана, па је остао без посла.

Српски

1 лист

134. 14. 09. 1865. Загреб

Др Јован Суботић у свом писму из Загреба, извештава Јована Ђорђевића, да је Ружић (Димитрију) и његовој супрузи дао 65 фор. и да их очекује да дођу у Кикинду. Уједно га извештава да му за примљен новац нису потписали никакву потврду и да то треба њему да уруче, како би он могао да правда рачуне. Са похвалом говори о њиховим глумачким способностима и изражава разумевање што Коларовића и Телечког није могао примити, јер је Дружина попуњена. Уверен је да Ђорђевић зна да у Загреб долазе Мандровић и Першова и због ондашње публице договоре о њиховом гостовању није прекинуо.

Српски

2 листа

135. 06. 09. 1865. Загреб

Писмо Димитрија Ружића, глумца упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га моли да му што пре пошаље путне трошкове, за долазак из Загреба, пошто је Уговор о приступању ПД-и потписао још пре 12 дана. Новац да му се пошаље „аванзирано” на Суботића.

Српски

1 лист

136. 24. 09. 1865. Нови Сад

Јован Београдац у свом писму Јовану Ђорђевићу извештава о следећем:

1. Да ће признанице на паушал добити кад предају све признанице које су примили.
2. Да за паушал до тада није ништа дошло и да неће ни доћи док се не предају све „флихтексемпларе и своју релацију (од овог штајергмта) не сачине и у Темишвар не пошљу.”
3. *Театлерзајџуні* долази и ја га дајем г. Тони (Хаџићу), обавештава га да он тада није био ту и да му шаље све што је нашао на његовом столу.
4. Извештава га да је у недељу Скупштина „читалишта” (Читаонице) и обавештава га да ће на њој бити говора о субвенцији.
5. Извештава га да је Статут преписан на српском, мађарском и немачком језику, да га је потписао Брановачки и да ће бити послат Новосадском Магистрату.
6. Обавештава га да се Телечкова удала за Косту Новаковића, и да му још шаље: рачун дугова које су глумци направили у Н. Градишки, извод из Записника УО-а, да му враћа његове извештаје и шаље неке брошуре.

За Јевгенија Богдановића му јавља да је под „Конкурзом” и да се ожењено Дражићевом нећаком.

Српски

1 лист

137. 27. 09. 1865. Печка

Писмо Дионизија Јанковића, глумца и слушатеља права упућено Јовану Ђорђевићу, који је тада био у В. Кикинди, у коме га обавештава да је добио његово писмо које му пружа наду да ће можда постати члан ПД-е. Уједно га пита да ли може да глуми у Протићевој ПД-и док чека позив за СНП.

Српски

1 лист

138. 03. 10. 1865. Нови Сад

Писмо Јована Београдаца упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да му шаље старије признанице, које је у својој архиви пронашао. Обавештава га да је „Степиа” (вероватно Стерија) остао без посла и да одлази за Београд. Такође га обавештава да се „Матица” (вероватно *Лейойис*) штампа и да ће му за који дан послати 10 примерака. У напомени га обавештава да је Милован у Пешти и да је у великом послу, али не зна какав је то „велики” посао.

Српски

1 лист

139. 10. 10. 1865. Нови Сад

Писмо Стевана Николића упућено Јовану Ђорђевићу, који се тада налазио у Кикинди, у коме га обавештава да је Читаоница до краја децембра одобрила још 1.000 фор., извештава га да му по његовом захтеву шаље 300 фор. и тражи да му рачуне од маја месеца до тада пошаље првом приликом.

Српски

1 лист

140. 23. 10. 1865. Нови Сад

Писмо Јована Београдца упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава:

1. Да је примио његово писмо и Шевићу предао три признанице, а Тони (Хацићу) 2 фор.
2. Обавештава га да је велика дворана Позоришта поправљена и да је остало само кров да се среди, а Одбор је донео одлуку да ПД још не долази, јер публика неће долазити у Позориште због незавршених радова.
3. Преноси му поздраве госпође Банчевић која му шаље бунду паробродом и обавештава га да су исту покушали да покраду. Још га извештава да је госпођа Банчевић издала собу проф. Петровићу.
4. У писму му шаље и два писма Коларевића, које кад су читали слатко су се насмејали.

5. Обавештава га да се одржавају „неке скупштине” и да је с њима Стратимировић, али не зна шта раде.
6. За себе каже да тренутно живи у својој канцеларији и да мора да потражи неки стан, јер се ту осећа као на сокаку.

Српски

1 лист

141. 30. 10. 1865. Нови Сад

Писмо Јована Београдца упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава:

1. Да му шаље штампане табакe за рачуне.
2. Да ће добити некакву субвенцију.
3. Обавештава га да Николић мисли да би ПД зимус могла бити у Новом Саду, док други мисле супротно.
4. Бунду не може још да му пошаље јер госпођа Банчевић није у Новом Саду.
5. За Рајковића каже да иде на штакама и да каже да ће толико оздравити „да ће са штапом ићи шепав”.

Српски

1 лист

142. 04. 11. 1865. Велики Бечкерек

Коста Обрадовић, глумац, пише из Великог Бечкерека Јовану Ђорђевићу, који се тада налазио у Новом Бечеју и обавештава га да због болести мора ићи кући (?) да се лечи и ако Бог да, да се скоро излечи моли га да га поново прими у ПД-у.

Српски

1 лист

143. 15. 11. 1865. Нови Бечеј

Писмо Паје Маринковића (глумца и пом. управника СНП-а) упућено Јовану Ђорђевићу у коме га обавештава о следећем:

1. Да му шаље депешу која је стигла из Сомбора од Максимовића и да му је јавио да се он (Ђорђевић) налази у Новом Саду.
2. За Зорића му јавља да је болестан и да ће за десетак дана прездравити, и да га је обавестио да дође у Стари Бечеј где ће тада боравити ПД.
3. Моли га да ако уговори гостовање у Сомбору одмах то јави како би тамо Крстића послао.
4. Информише га о представама које тренутно играју и колико новаца су зарадили.

Српски

1 лист

144. 10. 11. 1865. Пожега

Писмо Марије Брњић, глумице упућено Јовану Ђорђевићу /које је доста нечитко написано, али се може разумети да се ради о њеном даљем ангажману у ПД-и/. Наиме, она је због болести мајке одсуствовала из Позоришта и на захтев Ђорђевића да одмах дође, јер јој се прекида ангажман, она му пише ово писмо и образлаже зашто је одсутна, и обавештава га да је вољна да и даље ради.

Српски

2 листа

145. 28. 11. 1865. Арад

Писмо Константина Папа из Арада упућено „вољеном пријатељу” (вероватно Јовану Ђорђевићу) у коме га обавештава да му шаље два позоришна комада, које је он тражио од њега. У напомени му каже да је за поштанске трошкове платио 8 форинти.

Мађарски

1 лист

146. 19. 12. 1865. Нови Сад

Писмо Антонија Хаџића упућено Јовану Ђорђевићу у коме га извештава да је на седници УО-а за председника ЕО-а изабран Стеван Николић, за председника ПО-а он (Ђорђевић), а за његовог заступника Христић. Такође га извештава да је ЕО донео Одлуку о додељивању субвенције, која ће се исплаћивати у једнаким месечним ратама, и да му на његов захтев шаљу тражених 500 форинти.

Српски

1 лист

147. 20. 12. 1865. Суботица

Писмо Божидара Вујића из Суботице упућено Јовану Ђорђевићу у коме га извештава да су код њега долазили Ј. Поповић Степиа (Стерија?) са циљем да уговарају гостовање њихове Позоришне дружине. Он их је одговорио тврдећи да ПД-а треба да дође у Суботицу и моли га да то заиста и буде, јер ондашња публика једва чека да они дођу. Предлаже му да дођу пре месосеђења јер ће тада посета бити већа.

Српски

1 лист

148. 21. 12. 1865. Лалић

Писмо Милке Гргурове упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да је добро допутовала код својих родитеља који живе у „Красним Лалићима”, да је здрава и да се пази да се не разболи. Шаље му поздраве од њене матере а она га поздравља са „ваше паметно дете Милчика”.

Српски

1 лист

149. 22. 12. 1865. Сентомаш

Писмо Новака Голубског из Сентомаша упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га извештава о здравственом стању Пелеша (Ђорђа) кога је неговао за време његове болести. Тражи да му пошаље још новаца јер је имао веће трошкове, пошто је морао да унајми још једну жену да му помаже. Иначе за Пелеша тврди да је бољи са здрављем, али да доктор тврди како ће у кревету бити још најмање месец дана.

Српски

2 листа

150. 22. 12. 1865. Сентомаш

Владислав Ковачевић, правник из Сентомаша у свом писму упућеном Јовану Ђорђевићу извештава истог, о здравственом стању Пелеша (Ђорђе), за које каже да је сада боље али да ће за краће време устати из постеље, да дуже време неће моћи напуштати собу. За себе и Голубског тврди да сваки дан обилазе Пелеша, док то не може да каже за остале Сентомашане.

Српски

1 лист

151. 24. 12. 1865 Београд

Писмо Јована Бошковића Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава о следећем:

1. Да се слаже са тим да му од дуга (20 фор.) који њему дугује Ђорђевић за његове књиге, он одбије 13 фор. које му он дугује за препис Суботићевог *Обилића*, и моли га да му по могућству пошаље нешто од свог дуга (преосталих 7 фор.).
2. Преноси му поздраве Малетића (Ђорђа) и његову молбу за откуп драме *Михаило Бујарски* за коју тражи 10 гроша.
3. Обавештава га да се Драговољачко друштво под управом Ј. Поповића, „страћивши оно мало капитала распало” и да је Степић (вероватно Паја) са кћерком одвојио од Ј. Поповића и са још неким отишао у Земун. Уједно му пише да се за њих двоје чуло да хоће да се придруже СНП-у.

Моли га да ако се виђа са оцем Димитријем, да га обавести да је од Милоша Поповића добио новац за продате књиге и остатак „егземплара” и да је потпуно измирен.

Српски

1 лист

152. 28. 12. 1865. Нови Сад

Писмо Јулијане Милетић из Новог Сада упућено Јовану Ђорђевићу у Сомбор, у коме га моли да ургира код Николе Рашића, глумца СНП-а,

да јој врати дуг од 25 фор., које је позајмио још 1. 1. 1865. године и обавезао се да ће га вратити за три месеца, а дао је и облигацију по којој она има право „да на његову плату руку стави”. Како би избегла судбено потраживање, моли га да у овоме посредује и изјављује да би чак пристала да јој се дуг врати у месечним ратама.

Српски

1 лист

153. 07. 02. 1865.

Забелешка која се вероватно односи на сугестије за исправку Статута ДСНП, који се писао на мађарском и српском језику. Таксативно се наводи који члан (4, 19, и 23) и како их треба изменити, а у закључку се налаже да се обезбеди верни превод. /веома нечитко/

Српски

1 лист

154. /

Недатирана и непотписана забелешка о „садањем преиначењу штату-та” ДСНП која почиње са „Саобштава се знања ради за превод немачки” и потом се наводи какве измене следе у чл. 19. пасус 5, чл. 21. и чл. 23. пасус 2.

Српски

1 лист

155. 02. 01. 1866. Осек

Писмо Косте Крестића из Осека, упућено Јовану Ђорђевићу, који је тада био у Сомбору, у коме га пита за будуће планове ПД-е и да ли би могли да дођу у Осек са 6–12 представа. Предлаже му термин, друга половина априла или почетак маја.

Српски

1 лист

156. 20 . 01. 1866. Сентомаш

Писмо Новака Голубског из Сентомаша Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава о здравственом стању Ђорђа Пелеша. Потврђује да је примио 15 фор., за потребе лечења и извештава га да је Пелеш још у бунилу, али да доктор каже да није опасно.

Српски

1 лист

157. 08. 01.1866. Нови Сад

Писмо Јована Београдача Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава о следећем:

1. Шаље му преглед прилога ДСНП од омладине, где је уврстио и трговачку омладину новосадску.

2. Обавештава га да му шаље једну публикацију на немачком, а до недеље да ће послати брошуру и на српском.
3. Обавештава га да је Лаза Телечки у Новом Саду и да уређује *Комарца*, затим да се млади Стефановић из Черевиха нехотице убио из пушке, да је Тона Хаџић дошао из Пеште и да Гершић (Глиша) у понедељак иде у Пешту. За Светолика Лазаревића му пише да је добио место бележника у Гргуревцима. На крају га извештава да је неко друштво госпођа, организовало игранку у дворани „Јелисавета” и да је била добро посећена.

Српски

1 лист

158. 11. 01. 1866. Нови Сад

Писмо Стевана Николића упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да је ЕО донео одлуку да се оригинални рачуни са „квинтама” (одобрењем) ПД-е морају слати ЕО-у, док он може да добије препис. Уједно се залаже да Крстић убудуће не подиже новац на каси, да се упусти на неким другим пословима или да му се да отказ.

Српски

1 лист

159. 01. 01. 1866. Суботица

Писмо Божидара Вујић из Суботице упућено Јовану Ђорђевићу у Сомбор, у коме га Вујић обавештава да је планирао да дође у Сомбор следеће суботе и пита Ђорђевића који комади се дају до те суботе и недеље, као и да га обавести докле планира у Сомбору боравити. Упућује га да поднесе молбу Магистрату за добијање концесије за давање представа, јер то тражи градоначелник Суботице, како би одобрио концесију. Обавештава га о концерту Ремењија и како је он одмах на почетку одсвирао две српске песме. Такође га обавештава да је дато одобрење за *Заставу*.

Српски

1 лист

160. 17. 10. 1866. Нови Сад

Писмо Јована Београдца Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава о следећем:

1. Обавештава га да је у претходном периоду био јако заузет писањем неке књиге која тренутно иде у штампу.
2. Потврђује да је добио 114,31 форинту на које му шаље признаницу, као и рачун Јефте Медурића.
3. Пише му о одржавању Главне скупштине Српске читаонице којој је председавао Ђ. Давидовић, потпредседник, где је међу осталим

закључено да се „сачини” једна сала где би се држале позоришне представе и беседе, што је предложио др М. Стефановић. На тој Скупштини је изабран и Одбор који треба да сачини предлог Скупштини за изградњу сале а у Одбор су изабрани: Давидовић - председник и Стефановић, Николић, др Радивојевић, Ђомпарић и Миљков, као чланови.

4. Обавештава га да су писали попу Рајковићу у Врањево и да чекају одговор.
5. Обавештава га да ће му за који дан доставити новац од прилога који су сакупљени од омладине.
6. Извештава га о свом раду на *Речнику* и да је његов рад већ седам месеци код Даничића на прегледу, који о раду треба да да мишљење. Поводом тога закључује „тако се ради од називи либералних људи” и наставља коментар са „абсоlutистични старци бар туку у главу.”

На крају га моли да обавести г. Маринковића да Ђока неће да каже име оног дописника из Панчева, премда га је лично молио.

Српски

1 лист

161. 30. 01. 1866. Арад

Писмо Михајла из Арада упућено Јовану Ђорђевићу, у коме се извињава што се поправка минђуша Емилије (Милке) Гргурове одужила јер је златар имао проблем са набавком дијаманата. Изражава жаљење што се нису срели приликом његовог боравка у Новом Саду и Карловцима, а исто тако изражава задовољство што је том приликом упознао Милетића и касније приликом боравка у Пешти Брановачког, за које има само речи хвале. Изражава жељу да добије последњи позоришни часопис (*Сјоменица*) како би се он и грађани Арада информисали о позоришном животу.

Мађарски

1 лист

162. 08. 02. 1866. Сомбор

Закључци УО-а, који није потписан, али који је највероватније сачинио Јован Ђорђевић, а односе се на даљи статус глумаца Димитрија Коларовића, Љубице Коларовић и Петра Видаковића. УО обавештава Коларовића и Видаковића да им ангажман траје до 15. 03. 1866. године и да ће на име путних трошкова добити и део плате који им припада закључно са 1. 04. 1866. године. Што се тиче глумице Љубице Коларовић, на њој је да се одлучи да ли жели да остане члан Позоришта или ће исто напустити са мужем.

Српски

1 лист

163. 12. 02. 1866. Сомбор

Писмо Љубице Д. Коларовић, глумице ПД-е упућено УО-у, поводом Одлуке о отказу аранжмана њеном супругу Димитрију Коларовићу и питању њеног даљег статуса у Позоришту.[Писмо је срочено у јако емотивном тону, где аутор исказује своје опредељење за посао који је радила и за који се до тада жртвовала, и изричито изјављује да жели и даље да остане члан Позоришта. Што се тиче њеног супруга, који по одлуци одбора добија отказ, она сматра да нема сметњи ако он приватно (као њен супруг) и даље остане у окружењу Позоришта, иако није члан, јер се он немеша у њен рад и не потпада под позоришна правила, а она даје изјаву да је та правила као члан дужна да поштује. На крају писма провејава њена молба да 'у име деце моје за мога мужа ако не правица, а оно бар милости' буде].

Српски

2 листа

164. 13. 02. 1866. Сомбор

Писмо Димитрија Т. Коларовића, глумца упућено „Славној Управи Србског народ. позоришта”, у којем изјављује да по „доставки” од 8. 2. 1866. године схвата да је отпуштен из ПД-е. На основу наведеног акта он закључује да је Управи стало да са његовим „одпустом” и његова супруга Љубица буде „одпуштена”. Он сматра да то није коректно, јер сматра да се она доказала као глумица, а да њихов однос (приватни) не може да утиче на одлуку Управе, поготову што је његова супруга изјавила да и даље жели да буде члан ПД-е, и да он против тога нема ништа. [Из завршног дела писма, може се закључити да и он жели да остане члан Позоришта, јер се својом молбом од 13. 2. 1866. године (молба није у прилогу) „на милост савног одбора обратио”.]

Српски

1 лист

165. 22. 02. 1866. Осек

Писмо Косте Крестић из Осека упућено Јовану Ђорђевићу, у коме тражи да га обавести када ПД може да дође на гостовање у Осек, колико представа могу да одрже, колики је трошак за 12 или 20–24 представе, колико треба места обезбедити за „квартир” (смештај), како би они знали како да се организују и обезбеде пренумеранте (претплатнике). На крају писма га моли да ако не може да дођу за Ускрс, када би било „угодније” време, због других уговорених обавеза, предлаже да дођу у септембру.

Српски

1 лист

166. 23. 02. 1866. Београд

Писмо Марте Јовановић, глумице из Београда упућено Јовану Ђорђевићу, којим га извештава да је од Степића (Паје), глумца чула да он (Ђорђевић) хоће да ангажује Степића и његову кћерку, а да планира да ангажује и њену кћерку Јелицу, којој нуди за ангажман 35 форинти месечно. Пошто су, по њеној тврдњи, њена кћерка и она повезане у ангажовању (због заједничког живота и издржавања), тражи да и њу ангажује или њеној ћерки повећа плату, како би могле пристojно да живе.

Српски

1 лист

167. 26. 02. 1866. Суботица

Писмо Божидара Вујића из Суботице упућено Јовану Ђорђевићу, у вези са предстојећим гостовањем ПД-е у Суботици, где изриче своје мишљење да се за једну представу не исплати тражити зграду и да су добили писмо од Манојловића. У наставку писма извештавају га о ценама карата у претплати и обавештавају га да ће се побринути за „квартир” и да се надају да неће ништа морати да плате. Такође, питају га за мишљење о последњим дописима о ПД-е у: *Найрепак* и *Србодран* и препоручују му да се због тога не узнемирава, јер су исте „све лоле подписале”, и саветује му да јавно, УО пошаље образложење своје одлуке о отказу глумцима и да се овај проблем реши на Главној скупштини.

Српски

1 лист

168. 26. 02. 1866. Нови Сад

Писмо Ђорђа Вукичевић, адвоката из Новог Сада и члана УО-а упућено Јовану Ђорђевићу, у коме одговара на оптужбе да је злонамерно и неовлашћено износио закључке Одбора о отказу Коларовићу и Видаковићу, а што је узроковало и писање Сомборске петиције. Он прихвата чињеницу да је можда преурањено у јавност изнео закључке Одбора, али да му је речено да о томе још не треба говорити он то сигурно не би чинио. У вези са његовим разговором са наведеним глумцима, он признаје да је једном са њима разговарао и да им је саветовао да моле Ђорђевића да их не отпусти и да са њима није говорио против њега (Ђорђевића) што може да потврди и његов брат Никола, који је био присутан. Констатује да су и Коларовић и Видаковић склони ексцесима и тешко да би се могли поправити, али да им је ипак требало пружити шансу за то, а не одмах дати отказ.

Српски

2 листа

169. 28. 02. 1866. Арад

Писмо Михајла Лазића из Арада упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га извештава да му је послао планове који се односе на Позориште, али да није обавештен о примитку. Уједно моли да му пошаље ноте и текст за Станковићеву „Велику Литургију” и да ако је могуће текст буде написан латиничним писмом. Моли га да му ноте и текст пошаље што пре, како би његова Певачка дружина (од 30 чланова) коју је основао, то научила до Ускрса.

Мађарски

2 листа

170. фебруар 1866. Жабал

Писмо Љубице Рудић из Жабља, упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га моли да је прими у ПД-у и о себи даје податке, да је завршила „подпуно србску школу, као и немачку у Тителу” и да је учила „нешто и певати”.

Српски

1 лист

171. 03. 03. 1866. Нова Градишка

Писмо Алексе Пелеша упућено Јовану Ђорђевићу, у коме му захваљује на бризи око оздрављења његовог сина Ђорђа Пелеша и моли га да и даље води бригу о њему и да му нађе неки посао у Позоришту. Он као отац је желео да његов син заврши Богословију, али се он определио за глумачки посао и сада није за ништа друго и зато га моли да и даље води бригу о њему и да му буде други отац.

Српски

1 лист

172. 26. 03. 1866. Сомбор

Писмо Коњовић А., брата Милке Гргурове упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да је одмах након његовог одласка из Сомбора, у ручну касу Позоришта уплатио 100 форинти. У наставку писма истиче да се слаже са његовим (Ђорђевићевим) мишљењем да је у Сомбору публика „мирнија, свеснија и врелија” и да се то с правом могло и очекивати јер се нада „да њу не управља шегрт и препаранде”. Поздравља своју сеју Милчику (Милку Гргурову) и г. Марш.

Српски

1 лист

173. 1866. (?)

Писмо Јована Ђорђевића упућено ПО-у. [Писмо није ни датирано нити потписано али је засигурно из пера Јована Ђорђевића, јер је написано у првом лицу и односи се на већ обрађене теме из претходних

писамa (отказ Коларевићима и Видаковићу) која су упућена Одбору и самом Ђорђевићу. Писмо је највероватније написано крајем фебруара или почетком марта 1866. године, јер се у том периоду водила најжучнија полемика на ову тему (откази глумцима)] Ђорђевић у свом обраћању детаљно анализира представке Коларовића упућене ПО-у и УО-у и мишљења је да их нису они написали, односно „стилизирали” јер је сматра да у њима „има изражаја, који они и не разумеју, али је при свему томе веран тумач њиових мисли, осећања и планова”. Надаље, он их оптужује да они то тенденциозно раде како би се окористили, с циљем да и даље обоје остану чланови Позоришта, а успут их оптужује и за прибављање материјалне користи, јер у општој харанги против одлуке о њиховом отказу они добијају помоћ у новцу и натури, зашта он наводи примере. У исто време он наводи и примере ексцеса које је Коларовић правио и због чега се и одлучио да му да отказ, и сматра да би и његовој супрузи требало дати отказ, јер њеним останком у Позоришту, са статусом њеног супруга као „приватног човека” ништа се не мења, јер је познат његов утицај на њу, јер не зависи он од ње него она од њега, а он је конфликтна и негативна личност. На крају замера УО-у што је овај проблем ставио на свој дневни ред и мисли да је о томе претходно требало да своје мишљење да ПО, и тек на крају да Одлуку донесе Управа.

Српски

2 листа

174. 1866. (?)

Концепт писма Јована Ђорђевића који је он упутио ПО-у, у коме он анализира одговоре глумаца Димитрија Коларовића и његове супруге Љубице Коларовић, на одлуку Одбора о давању отказа именованима. У овом писму истиче негативне људске особине наведених глумаца, а и о њиховим глумачким способностима нема добро мишљење.

Српски

1 лист

175. 01. 04. 1866. Суботица

Писмо Игњатија Деметровића из Суботице упућено УО-у у коме их извештава да својим прилогом од 200 фор. жели да помогне рад Позоришта. Уједно их обавештава, да ће „од времена на време” (полугодишње) уплаћивати 6 фор., да је прву уплату већ дао Јовану Ђорђевићу и да тада шаље још 6 фор. и моли да га извести о примитку. Такође, обавештава их да им шаље и донацију у натури и таксативно наводи шта шаље и колико то кошта (Лионска чипка, уже и шире сомотске пантљике, материјал, крагне беле и др.) у укупној вредности од 59 фор. и 65 нов.

Српски

2 листа

176. 07. 04. 1866. Суботица

Писмо Божидара Вујића из Суботице упућено Јовану Ђорђевићу, који је тада био у некој бањи, у коме га обавештава о следећем:

1. Шаље му *Дневник* са потписима 4 члана Месног одбора ДСНП из Суботице, а два члана који нису били присутни нису га ни потписали.
2. Јавно изјашњавање за новине је већ написао (о мат. стању Одбора) а за УО је у припреми. Такође је написао и изјаву (одговор) на допис у *Србодрану*, који ће послати у *Найредак* да се штампа.
3. У *Засиаву* је послао један допис о одласку ПД-е из Суботице који је потписао са псеудонимом СД који је користио Јован Ђорђевић. За последњи допис који је из Суботице објављен у *Засиави*, за који су неки тврдили да је Ђорђевићев, он је изјавио да га је написао др Станковић.
4. Моли га да обавести г. Маринковића да ће му неке књиге сутра послати, јер дилижанса тада није ишла за бању, а за његов штап који је такође требао послати а који му још није достављен, каже да ће гледати да га сам донесе

Обавештава га да га поздравља Игњат Димитријевић са госпођом, а он поздравља Милчику (Милку Гргуруву), госпођу Башићку и госпођицу Софију. Такође, позива га да ако из бање иде у Сенту, дође до њега у Суботицу.

Српски

2 листа

177. 08. 05. 1866. Београд

Писмо Марка Суботића, глумца СНП-а, УО-у у коме се жали на свој статус у Позоришту, јер не добија нове улоге, и посебно замера редитељу и драматургу што му и дотадашње улоге одузимају и дају другим глумцима. Конкретно мисли на поделу улога у комаду „Париски кочијаш” где је он био у улози Клода Тибоа, коју је у новој подели добио Глумац Цветић (Милош), који има пуно улога „из своје струке” а граби и остале улоге, које другима припадају. Моли управника да се заузме за њега и тражи нову поделу у којој би он коначно добио назад своју улогу у „Париском кочијашу”.

Српски

1 лист

178. 19. 04. 1866. Загреб

Писмо др Јована Суботића послато из Загреба, Јовану Ђорђевићу, у коме се жали на његов однос према његовом рукопису, који му је послао на оцену (мишљење), а који већ две године „лежи у помрчини

реперторије закључан” и моли га да му исти врати. У наставку писма осврће се на његов (Ђорђевићев) рад у СНП-у, и уверава га да у народу има људи који његов рад цене и уважавају, као и он.

Српски

2 листа

179. 29. 04. 1866. Нови Сад

Писмо Јована Београдац из Новог Сада упућено Јовану Ђорђевићу, о следећем:

1. Шаље му бројеве *Позоришних новина*, који нажалост нису комплетни, јер их служитељи неуредно (немарно) примају.
2. Пита га да ли је читао у бр. 4 *Данице* његов одговор на критику његове брошуре (књиге) *Мисли* и обавештава га да је саставио *Извештаје о језику и њравојису србском* за Матицу и пита се да ли ће га примити.
3. Обавештава га да „Наша јотовска комисија г. г. Даничић и Бошковић” још држе његово „П.” (поглавље) које је израдио за „речник Српски” и каже да је у једном писму молио г. Бошковића да већ једном пошаље своје мишљење о томе, али да нема одговора.
4. Извештава га да је Тона (Антоније Хаџић) дошао из Будима, где је био у сватовима код Вукичевића
5. Обавештава га да је био у Гргуревцима код ондашњег бележника Светолика Лазаревића и да је том приликом договорио са парохом Ђорђем Марковићем, да му овај сав свој материјал (речи и фраза српских) преда за речник.

Српски

1 лист

180. 02. 05. 1866. Пешта

Писмо Лазе Костића упућено из Пеште Јовану Ђорђевићу, у коме га информисе да се срео са Милетићем и Суботићем и да је са њима дискутовао о угарском праву и изборној теорији и да је одлучио да прве стихове које буде написао потпише са „Др.” и нада се да злобни свет то не протумачи као „дрвени” (адвокат). За Суботића констатује да је врло шармантан, „учтивост му и снисходеније му не зна границе” и обавештава да му је овај дао на читање драму под називом *Бодин*, о којој он баш нема добро мишљење. Уједно га обавештава да се он (Суботић) жали на њега (Ђорђевића) да се неправедно понео према његовој драми *Обилић*, што он не прихвата јер верује у његов суд. Пише му да је одустао од *Уроша* и да је замислио да пише трилогију, где би први део био посвећен смрти цара Душана, други Урошу, а трећи смрти Вукашиновој. Иначе га обавештава да има проблема са цензуром

и да то превасходно треба да реши. Моли да га обавести о томе да ли ће се поставити представа „Ромео и Јулија” и обавештава га да ће ако прође „Цензуре”, доћи у Нови Сад где мисли да своју каријеру настави као професор Гимназије.

Српски

2 листа

181. 13. 05. 1866. Земун

Писмо Марка Суботића, глумца послато Јовану Ђорђевићу, у коме га моли да га прими у ПД-у, пошто је чуо да су два глумца добила отказ и самим тим има слободних места. У наставку писма се позива на свој петогодишњи рад у Позоришту и обећава да ће се трудити да оправда указано му поверење.

Српски

1 лист

182. 08. 06. 1866. Вуковар

Писмо Стевана Марковића из Вуковара послато УО-у, у коме их обавештава да им лађом Васе Дамјановић, шаље 53 копије разних ствари, које су попаковане у 29 сандука, 1 корпи и 23 комада разне дрвенарије и кулиса. Уједно их обавештава да се Дамјановић обавезао да ствари преда у исправном стању и да му зато треба платити 14 флоринти, када испоручи ствари.

Српски

1 лист

183. 08. 06. 1866. Београд

Александар Андрић, уредник *Свешовида*, у писму Ђорђу Рајковићу, предлаже му да се прихвати растурања његовог листа по Новом Саду, Срему и Бачкој и нуди му да буде сарадник у листу. Шаље му један број свог листа како би се он упознао са његовим садржајем и изражава наду да ће његов лист доспети и у Читаоницу у Новом Саду и поред старања Св. Милетића да он тамо не доспе. Што се тиче Милетића о њему и његовој *Засијави* има лоше мишљење и уверава га да је он много боље обавештен и да Београд решава источно питање, јер „наши ћуте, ал раде, не брбљају као *Засијава* и спомиње неких 50.000 пушака које су у Смедереву за Крагујевац стигле. Обавештава га да је чуо да се он (Рајковић) запослио у Матици српској, да је претходно боравио у Славонији, да је боловао и да тренутно „болује од ноге”, и да се нада да ће преко својих пријатеља обезбедити претплату за његов лист.

Српски

2 листа

184. 19. 06. 1866. Нови Сад

Ђорђе Шкорић, глумац ПД-е обавештава Јована Ђорђевића, подначелника СНП-а да иступа из ПД-е, не наводећи разлоге за такву одлуку.

Српски

1 лист

185. 01. 07. 1866. Загреб

Писмо Лазара Поповића, глумца из Загреба упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га моли да му одложи враћање дуга од „неколико форинти”, јер је тренутно у тешкој финансијској ситуацији, јер поред своје породице издржава и сестру и њено дете који су болесни. Пошто преко лета, када није сезона, добијају само две трећине „гаже”, моли га да му враћање дуга одложи до почетка сезоне, када ће моћи ако не све, у месечним ратама вратити дуг.

Српски

1 лист

186. 26. 06. 1866. Вуковар

Писмо Стевана Марковића из Вуковара упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да му је још 27. 06. послао новце и да му шаље потврду о томе. Такође га обавештава да је глумац Коларовић њега молио да му помогне да од овдашњих пријатеља добије 15 форинти на поклон или зајам, нашта му је он одговорио да овде нико неће ништа да да, па је он молио Јоцу Поповића да му он помогне и овај је скупио десетак форинти које му је дао као зајам. Обавештава да је ова година лоша за скупљање прилога за Позориште, али да ће он и судца Миковић у августу покушати нешто да прикупе.

Српски

2 листа

187. 14. 07. 1866. Нови Сад

Шкорић (Ђорђе), глумац, члан СНП у свом писму упућеном УО-у, моли да му прихвате отказ и поврате „глобе” које му оптерећују месечне плате, како би дуг у који је због тога упао, могао да исплати.

Српски

1 лист

188. 17. 07. 1866. Нови Сад

Писмо Стефановић В., председника Омладинског одбора у Новом Саду упућено „Славној Дружини срп. народ, позоришта” (ДСНП), у коме их обавештавају да су одлучили да се 17. 8. 1866. године одржи „беседа” целокупне омладине српског народа у Новом Саду, а да се приход са тог скупа уплати СНП-у. Извештавају их да је за припрему

„беседе” изабран одбор од 16 чланова и да је исти позвао све певачке дружине за које зна да постоје и то: Панчевачку, Београдску, Земунску, Митровачку, Кикиндску, Суботичку, Бечејску и Шабачку, и уједно позивају и ПД-у да учествују на „беседи”, односно да им јаве које би песме могли певати. Исто тако, од њих траже да им ако за још неко певачко друштво знају, а да нису укључени у програм, јаве „јер није право да ко искључен буде”.

Српски

1 лист

189. 19. 07. 1866. Земун

Писмо Катарине Савић из Земуна, жене глумца СНП-а Савића (Алексе) упућена Јовану Ђорђевићу, у коме га моли да опомене њеног сугрупа, да је дужан да издржава своју породицу (жену и троје деце) и да им пошаље нешто новца како би могли да преживе. У писму наводи да је откако је члан ПД-е послао само 7 форинти и да је од тада прошло већ 6 недеља како ништа није послао и да га је већ неколико пута безуспешно опомињала да јој пошаље новац за издржавање.

Српски

1 лист

190. 02. 08. 1866. Осек

Писмо Косте Крестића из Осека, упућено на име „Почитајши мој господине Одвр. Комедијаше!” (вероватно Јовану Ђорђевићу, управнику СНП-а) у коме чланове ПД-е назива „комедијашима” и спомиње неких спорних 15 форинти које није хтео да исплати за „неке ципеле” и још нешто (?). Као наравоученије наводи да човека кога треба због неуредности укорити, мора и сам уредан бити (вероватно на неки начин себе оправдава) и наводи да за неке његове исплате никада није добио признанице. Информише га да је и он сам болестан, да је болестан и велики жупан и да је доста лошег здравља.

Српски

2 листа

191. 26. 07. 1866. Меленци

Писмо Ђорђа Шкорића, глумца ПД-е упућено Јовану Ђорђевићу у коме га обавештава да даје отказ на службу, јер после казне коју је добио и пошто му је смањена плата, потражио је другу службу. Шкорић моли Ђорђевића да се заложи да му се исплати остатак плате и тај новац пошаље по Кости Хаџићу, коме је он иначе дужан „за кост” (храну).

Српски

2 листа

192. 28. 07. 1866. Загреб

Писмо др Јована Суботића, упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да му шаље дело капетана Вучковића *Пройасиј царсѿива србскоја* које је написано на немачком језику и препоручује му да то дело преведе на српски и постави на репертоар СНП-а. Наведену драму похваљује и износи своје мишљење да треба што више нових дела стављати на репертоар како би се и на тај начин привукла публика. У наставку писма га обавештава да је он као управник Хрватског позоришта у Загребу у свакој сезони која траје шест месеци по 30 нових комада „учити и представљати дао” и на тај начин задобио доста публике. Уједно га обавештава да намерава да се врати у Нови Сад, јер Хрвати замерају што им Србин води Хрватско позориште, а неки Срби што он као Србин служи Хрватима.

Српски

2 листа

193. 30. 07. 1866. Баја

Писмо Јосифа Ненадовић из Баје упућено Јовану Ђорђевићу у коме га обавештава да је „предатељ” (доносилац) његовог писма, Јаков Нађ, „вештак у фрули” (добар фрулаш) и препоручује га за ангажман у СНП-у, односно да „његову вештину предавати дозволи”.

Српски

1 лист

194. 03. 08. 1866. Вршац

Писмо Светозара Крестића из Вршца упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да је планирао да оде код кнеза у Србију, али да га је Игњатије Василијевић обавестио да је кнез „на киселој води” (вероватно у бањи) и да је посету одложио. Извештава га да је у Земуну лоше прошао са прикупљањем прилога и да је зато отишао у Панчево где је прикупио 198,90 форинти које му шаље по Врањешеву. Уједно га обавештава да му уз новац шаље и рачуне о трошку који су направили Станишић, глумац и Коларовићка, које је покрио Николић и који је изјавио да ако не буде могао исте наплатити да ће их тужити суд. Обавештава га да је тренутно у Вршцу и да скупља прилоге и посебно похваљује ангажовање сенатора Деметровића и проф. Миљкова, који му у томе свесрдно помажу.

Српски

1 лист

195. 13. 08. 1866. Загреб

Писмо др Димитрија Деметера из Загреба, који се потписује као „Артистички и Књижевни Управитељ Народног Хрватског Земаљског ка-

залишта” послато Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да у предстојећој сезони на репертоар Хрватског казалишта желе да поставе веселу игру „Пуковник од 18 година”, која је по његовом сазнању на репертоару СНП. Моли га да му препис тог комада написан латиничним писмом „без отезања” пошаљу што ће они наравно платити.

Српски

1 лист

196. 23. 08. 1866. Нови Сад

Писмо Павла Стојановића, градоначелника Новог Сада, упућено Јовану Хаџићу, у којем га обавештава да му доставља препис писма краљ. комесара за Бачко-бодрошку жупанију које је послато 28. 7. 1866. године, под бр. 227 /препис писма је написан на мађарском језику/. Молба представника СНП-а (један од потписника је био и Хаџић) која је заведена под бројем 10.682, а која је одобрена на Народном црквеном сабору у Карловцима, одбијена, односно да се из државних фондова неће исплаћивати тражена донација за СНП у износу од 7.200 форинти годишње. Потписнике молбе из Срема, ће о томе обавестити велики жупан у Срему.

Српски, мађарски

1 лист

197. 24. 08. 1866. Вршац

Писмо Ника Мандукић из Вршца упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је примио његову „посланицу” која се састојала из „5. устава и 19 обвезница” и уверава га да ће обвезнице протурити али да му треба мало времена. Обавештава га да за предстојећу Главну скупштину неће никога слати, а да са општином још није свршио посао (?), али се нада да ће се Вршац „свакако показати”. Уједно изражава наду да ће на предстојећој Скупштини његова доказана упорност и воља победити у интересу Позоришта. Обавештава да је Крестић већ стигао у Нови Сад и да ће га исти усмено извести о томе како се радило у Вршцу, и да је у *Заставу* упутио допис о прикупљању прилога за Позориште и да је успут „госпуду из Сомбора” мало пецнуо. Извештава га да је до тада прикупио 400,30 форинти и да се нада још прикупити. Обавештава га да његова секвестрована писма никако не добија и да због тога не може да положи рачун. За ПД-у му јавља да може да дође у Вршац одмах после бербе, када су изгледи најбољи, али да још није решио питање дворане. Што се тиче претплате на *Заставу* обећава да ће прикупити најмање 100 претплатника али за Милетића и његову администрацију и експедицију има примедби.

Српски

2 листа

198. 25. 08. 1866. Сентомаш

Писмо Новака Голубског из Сентомаша упућено Јовану Ђорђевићу, којим га обавештава да има трошкове за лечење Пелеша (Ђорђа) и да је од свог новца исплатио жену која га је неговала (36 фор.) и да доктор тражи још 10 фор. и да то није платио. Моли га да му његове новце пошаље и да ургира исплату осталих трошкова.

Српски

2 листа

199. 31. 08. 1866.

Писмо Јозефине Андријевић, глумице упућено Јовану Ђорђевићу, којим га обавештава да одбија улогу краљице у *Прехвали* која је по њој „монотона рола”, а да успут она нема рутину (искуство) а и не познаје довољно српски језик, па се препоручује за неке друге улоге.

Српски

1 лист

200. 04. 09. 1866. Чаково

Писмо Димитрија Поповића, трговца из Чакова упућено Јовану Ђорђевићу у коме га обавештава да му шаље једно позоришно дело које је написао на основу једног историјског романа. На то се одлучио када је прочитао један позоришни комад који га је „грехотом насмејао” и после тога је одлучио да и он напише позоришни комад, јер сматра да је и он способан за то. Своје дело му шаље и тражи мишљење о њему, па ако је добро он га уступа ДСНП, без икакве накнаде, шта више сав приход уступа Фонду СНП-а.

Српски

1 лист

201. /

Белешке [вероватно Јована Ђорђевића пре одласка из СНП 1868] у којима се обраћа „Господину Министру” и обавештава га о својим тешкоћама које је имао у раду као драматург и управитељ ПД-е, до тада. Наводи да је поред свог основног посла драматурга и креатора репертоара, морао да ради и друге минорне послове, као што су контрола продатих карата, стање благајне и слично, што га је ометало у његовом основном послу, а поред тога није користио ни одмор на шта је имао право.

Српски

3 листа

202. 31. 01. (?), Београд

Писмо Матије Бана упућено из Београда и насловљено са „Господине” [вероватно Јовану Ђорђевићу, јер се ради о активности СНП-а и

извођењу њихових представа у Панчеву]. Обавештава да му је умрла мајка и моли га да продужи гостовање у Панчеву, да би могао да погледа представе „Уроша и Вукашина”. Доставља му бр. 22 *Видовдана* и информише га да се не чуди што је *Видовдан* о њему, односно СНП-у писао, јер је он уређивао новине уместо Поповића, који је отишао у Пешту.

Српски

2 листа

203. 25. 08. 1866. Нови Сад

Концепт писма неког глумца ПД-е који се обраћа УО-у и моли да га поново приме у ПД-у (пре три месеца је добио отказ), јер сматра да је своју кривицу окајао.

Српски

1 лист

204. 05. 09. 1866. Београд

Писмо Јована Бошковића упућено Јовану Ђорђевићу, у којем му шаље исечак из *Видовдана* [вероватно пише о раду СНП-а] и извештава га о активности ПО-а и Певачког друштва око изградње „Noth-theater” (привремени театар) од дасака на великој пијаци или код „зидина позоришних”, који би касније могао послужити и за организовање игранки, беседа, свадби, одржавања јавних предавања и друге намене. Обавештава га да ће му накнадно јавити када треба да пошаље позоришног агента („инерцијаша”) да уговори гостовање СНП-а у Београду и моли га да пошаље обећаних 20 форинти у корист „потребитих књижевника српских”. Обавештава још да је колера која се појавила у Београду сузбијена.

Српски

1 лист

205. 07. 09. 1866. Арад

Писмо Михајла Лазића из Арада упућено Јовану Ђорђевићу, којим му честита на успешном гостовању, са кога се вратио овенчан славом, захваљује му што га је предложио за почасног члана ПД-е и обећава му да ће и даље радити на унапређењу српске позоришне уметности. Обавештава га да је писао Брановачком и изразио жељу да води рачуна о имовини Матице српске у Араду, бесплатно, за коју је тада био задужен Лазар Тенецки, који је зато примао плату, а немарно се односио према свом послу.

Мађарски

2 листа

206. 16. 09. 1866. Нови Сад

Писмо Стевана Николића из Новог Сада упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да су добили писмо повереника СНП-а из Вршца, Брадваровића, и извештава га да му шаље препис наведеног писма и њихов одговор, и моли га да испита „ову нешто замућену ствар”.

Српски

1 лист

207. 22. 09. 1866. Загреб

Писмо др Јована Суботића, тада управника Хрватског народног казалишта у Загребу, упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да не може да прими Коларевићеве (Димитрија и Љубицу) у ХНК јер за нове ангажмане нема новаца, али да може да прими Софију Поповићеву на обуку како би касније СНП од ње већу помоћ (корист) имали и да би за њу могао да обезбеди нешто новаца за плату. Обавештава га да је добио његову фотографију и да је веома добро испала.

Српски

1 лист

208. 04. 10. 1866. Вршац

Писмо Милете Брадваревића из Вршца упућено Јовану Ђорђевићу, који се тада налазио у Земуну, у коме га обавештава да га је погрешно разумео у његовом заузимању за Мандукића, који је по свему судећи пао у немилост код Ђорђевића. У наставку писма помиње неких 11.000 форинти којима се траг не зна и да је тај позоришни новац злоупотребљен, а за шта је Мандукић оптужен и за себе тврди да никакве користи за себе није прибавио. За Мандукића и даље тврди да није имао злоупотребе и да ће му када се нађу све усмено изнети.

Српски

2 листа

209. 24. 09. 1866. Вршац

Писмо Милете Брадваревића, повереника ДСНП из Вршца упућено УО-у, у којем изражава своје незадовољство што је као повереник ДСНП заобиђен, односно није обавештен о гостовању Позоришта у Вршцу. У свом писму истиче проблеме које је имао до тада у припремама за гостовање (обезбеђење сале и продаја карата) и доста примедби даје на однос Јована Ђорђевића према њему, који га на време није обавештавао о гостовањима, па је он због тога имао проблема. Замера Ђорђевићу што је уместо њега посао око организације препустио другом лицу (не наводи се ко је то) и тражи да се његова одлука преиспита.

Српски

2 листа

210. 16. 11. 1866. Панчево

Писмо Стефана Врађешевића из Панчева упућено Јовану Ђорђевићу, у којем тражи да га обавести када мисли доћи на гостовање у Панчево и препоручује му да дође у време божићног поста, „а на месојеђе се немојте много освртати” јер у то време „има доста лепих балова који ће вам уштрб правити”. Обавештава га да Немачко позориште у то време неће долазити, јер се разгласило да ће „наше позориште о Св. Николи овамо доћи”.

Српски

1 лист

211. 24. 11. 1866. Нови Сад

Писмо Јована Београдача из Новог Сада, упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је одржана седница ЕО-а на којој је закључено да му (Ђорђевићу) пошаљу 300 форинти и да то не треба у записник стављати. Коларевић је, каже, продао кућу владики, да је Милетић у овој ствари пуномоћник, а да се Коларевић вероватно због тога покајао и да „плаче и у Пешту телеграфише”. Обавештава га да се ради на томе да Захарија не добије протопрезверијат и да се томе противи архимандрит ковиљски и извештава га да и он има проблема са штампањем свог *Речника*, и о томе, да је одржана Скупштина Читаонице и да је нови председник М. Поповић, а да је Милетић дао оставку, секретар је Сандић, а благајник Ракић.

Српски

1 лист

212. 05. 12. 1866. Бела Црква

Писмо Глише Мићина из Беле Цркве, упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га моли да још једном размисли о одлуци да ПД не дође на гостовање у Белу Цркву. Информације га да не само грађани Б. Цркве већ и околних места једва чекају да виде представе СНП-а и моли га да пошаље свог агента који би уговорио гостовање.

Српски

1 лист

213. 08. 12. 1866. Нови Сад

Писмо Јована Београдача упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га информише да је од њега добио рачун за октобар 1866. године, као и благајников извештај, и да је након увида у њих утврдио разлику која се односи на износ субвенције од Скупштине за 1865. годину, пошто се она не рачуна до краја 1866. године. Такође га информише да нова субвенција од Скупштине почиње да се исплаћује од 01. 01. 1867. године и уједно га моли да му пријави прилоге који су евидентирани

преко ручне касе. Обавештава га да му је писао Маринковић и да га пита за дело „Ђеша, Н. и Ј.“ које он није добио и зато га никоме не може послати, а исто тако ни остале комаде без његовог (Ђорђевићевог) знања не би никоме давао.

Српски

1 лист

214. 11. 12. 1866. Загреб

Писмо Милоша Цветића, глумца, који је тада већ био ангажован у Хрватском казалишту, упућено Јовану Ђорђевићу. У писму он доста критички описује стање у Хрватском казалишту, где се по њему „највише туђе лудорије представљају“, које нити су добро преведене нити су за нашу публику (српску и хрватску). Такође, нема лепе речи ни за глумце који су лоши, а и споразумевање међу њима је махом на страном језику. Што се тиче дела која се на репертоар стављају, они су мање-више туђи комади који према његовом мишљењу „ни мрвице морала немају“, а главни комади су оперете. На крају писма, описује како је примљен у Позоришту и каже да је задовољан, поготову са платом од 40 фор. и посебно му захваљује за његово (Ђорђевићево) заузимање за њега док је био члан ПД-е.

Српски

2 листа

215. 1866. (?)

Упутство (непотписано), које је највероватније написао Паја Маринковић [утврђено реконструкцијом рукописа], тада заменик управника СНП-а, насловљено на Хаџића (Антонија), у којем се у 15 тачака децидирано даје опис послова на припреми позорнице за представу, издавању реквизита и организовању саме представе.

Српски

2 листа

216. 1866. (?)

Упутство (непотписано), а које је највероватније написао Паја Маринковић [утврђено реконструкцијом рукописа] тадашњег помоћника управника СНП-а насловљено на Франца [који је вероватно био реквизитер], састављено у 12 тачака, а односи се на извршење послова око припреме позорнице, набавку реквизита за представу и после представе раздужења истих, као и све друге наредбе које се односе на позоришни посао извршити. За непосредног руководиоца му је одређен Хаџић (Антоније).

Српски

2 листа

217. 1866. (?)

Писмо Јована Ђорђевића УО-у (вероватно у фебруару 1866), о томе да је примио њихово писмо у којим га задужују да напише петиције за Угарски и Хрватски сабор, тога се прихвата, али му је рок од 10 дана кратак, јер има обавеза у Позоришту. Уједно их обавештава, да би ове петиције могао написати у периоду од 13–26. марта 1866. године, кад нема пуно обавеза према Позоришту, и истиче да би петицију за Угарски сабор могао написати само на српском језику „јер му мађарски не иде тако од руке”. Други део писма посвећен је проблему отказа глумцу Коларевићу и коментару на Одлуку УО-а, који према његовом мишљењу Коларевићеву жалбу није требало да решава он, већ ПО. О Коларевићу и даље има лоше мишљење и о томе се децидно изјаснио. На крају, моли УО да га узме у заштиту у вези с питањем представке „сомборски петиционара” (потписника петиције за Коларевићеву заштиту) и тражи да се они ограде од његовог мишљења.

Српски

2 листа

218. 1866. (?)

Белешке о понашању и ексцесима глумца СНП-а Коларевића (Димитрија), које је највероватније написао Јован Ђорђевић [реконструкција рукописа]. Аутор констатује да је Коларовић ангажован у СНП у новембру 1861. године, да је родом из Земунa „где о њему ништа добро чуо нисам”, и даље наводи „у кући није се слагао са својим оцем и матером. Био је, како чујемо затваран”. Даље, таксативно наводи ексцесе поменутог глумца (пијанства, туче, ометање извођења представа и друго).

Српски

1 лист

219. 02. 01. 1867. Сомбор

Писмо Милке Гргуреве, глумице, упућено из Сомбора, Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да има одобрен „урлауб” (одмор) до Св. Јована, и да не може да дође до 16. или 17. 1. 1867. године, јер јој је мати болесна. Поручује Нати (њеној цимерки) да је чека у стану и да ће она засигурно доћи и моли га ако јој треба новца да јој да, али мисли да ће јој бити довољно оно што јој је оставила. За своје здравље мисли, да је телесно здрава, а за душевно баш није сигурна.

Српски

1 лист

220. 23. 01. 1867. Пожега

Писмо Марије (Маре) Брнић, глумице СНП-а послато из Пожеге Јовану Ђорђевићу. Обавештава га да је добила његово писмо, тражи да јој се неке њене ствари пошаљу у Нови Сад, Стојковићу, и моли га да ако има места, њу поново прими у ПД-у.

Српски

1 лист

221. 28. 01. 1867. Велики Бечкерек

Писмо Стевана Савића, земаљског меничног одвјетника из Великог Бечкерекa упућено Јовану Ђорђевићу. Савић истиче свој рад у корист српских просветних завода и наводи да је доста учинио за рад СНП-а и да је његовим трудом основана Читаоница у Великом Бечкерекy. Обавештава га да је добијена концесија од ондашњих власти за гостовање СНП у В. Бечкерекy и да ће када Немачка позоришна дружина заврши гостовање половином фебруара бити слободни и станови за смештај глумаца СНП-а. У вези с радом Месног одбора, за који је он задужен, моли Ђорђевића да му пошаље имена могућих чланова, па ће он оне „који су до сада труда полагали наименовати”, иако није за такав начин рада, јер по његовом мишљењу „Одбор је тешко скупити, а и ствар задржава”.

Српски

1 лист

222. 03. 02. 1867. Велика Кикинда

Писмо Стеве Петровића, одборника у Великој Кикинди упућено Јовану Ђорђевићу, у коме му указује да постоји званичан налог Краљевине Угарске да где становништву глад прети, да се приходи са: игранки, беседа и позоришних представа усмере на финансирање сиротиње. Месни позоришни одбор је донео закључак да се ПД замоли да „који лакши комад – лакрдију какву – припошаљете, да би своју племениту цел подстакли”.

Српски

2 листа

223. 04. 02. 1867. Вршац

Писмо Нике Мандукића из Вршца упућено Јовану Ђорђевићу, у коме скреће пажњу на лош рад Милете (Брадваревића), агента (повереника) ПД-е у Вршцу. У писму наводи све његове пропусте и сплетке које чини. У вези са прикупљањем прилога, обавештава га да му је новац и обвезнице послао, о чему је обавештен и ЕО, а потврђује и Београдац. Моли да смени Милету као повереника СНП-а и на место њега постави Перу Формаћа или Дацу Милошевић, и даље сугерише” Ми-

лети подај најлепшу захвалницу на његовом труду – мада није скоро ништа радио”. На крају се осврће и на однос *Засиаве* која сва Милети-на писма објављује, а демантије, које је и он писао не објављује.

Српски

2 листа

224. 06. 02. 1867. Осек

Писмо Давида Миланковића, из Осека упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га извештава да Хрватско казалиште има уговорено гостовање у време Ускрса, и да би добро било да ПД гостује раније и то пре „римске и наше Велике недеље”. Уједно га уверава да ће им се гостовање исплатити.

Српски

2 листа

225. 07. 02. 1867. Панчево

Анонимно писмо неких панчевачких грађана, који сугеришу Јовану Ђорђевићу да не прими глумицу Јулку Теодоровић у ПД-у, због њеног неморалног владања, због чега је и протерана из Београда. [Аналитички опис преписан са омота документа који није сачуван]

Српски

1 лист

226. 08. 02. 1867. Тител

Писмо Ђуре Крестића, представника Месног позоришног одбора у Тителу упућено Јовану Ђорђевићу, који се тада налазио у Панчеву, у коме га моли да ПД гостује у Тителу са 6 представа и тражи од њега да га обавести о условима гостовања. На полеђини писма написан је одговор Крестићу Ђури [који је највероватније написао Ј. Ђорђевић] у коме га обавештава да већ имају уговорене обавезе у Великом Бечкереку, али да није немогуће да се гостује и у Тителу на две недеље са 6 представа и даје спецификацију трошкова боравка и очекиване зараде, за које тражи гаранцију, како не би имали губитке.

Српски

2 листа

227. 15. 02. 1867. Велики Бечкерек

Писмо Стевана Савића, земаљског и меничног одвјетника из Великог Бечкерек упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да тренутно у Великом Бечкереку позоришну салу држи у закупу Немачко друштво (Позориште), које не испуњава своје обавезе већ представе уступа аматерима. Тражи од њега дозволу да преговара са Немачким друштвом да за 50 фор., а мисли да би могао постићи и цену од 40 фор., исто уступили у закуп Српском позоришту, које би ту могло да оствари добру зараду.

Српски

2 листа

228. 26. 02. 1867. Вршац

Писмо Нике Мандукића из Вршца упућено Јовану Ђорђевићу који се тада налазио у Панчеву, у коме опет коментарише понашање Милете (Брадваревића), повереника СНП-а и обавештава да је формирао Месни позоришни одбор где је Пера Формаћ, благајник а Тима Деметровић, председник. И даље предлаже Формаћа за повереника СНП-а. Осврће се на текстове које објављују *Застава* и *Найредак* о прикупљању прилога за СНП и чуди се Милетићевом ставу и предлаже му да поразговара са њим. Позива га да са Друштвом дође у Вршац и обећава му добар пријем. Спомиње се и набавка за СНП и упућује га да одмах пошаље „уписницу” а да се за набавку не брине. На крају га моли да упита Крестића да ли му је др Ђока „оно” (?) послао што је њему писао и моли га да му убудуће Крестић разговетније пише, јер ће га убудуће замолити да лично дође да му прочита своје писмо.

Српски

3 листа

229. 17. 03. 1867. Ириг

Писмо Рахиле Поповић из Ирига упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га именована моли да је прими у ПД-у и у коме га уверава да ће се трудити да га својом глумом задовољи.

Српски

1 лист

230. 04. 04. 1867. Панчево

Писмо П. (Петра) Кранчевића, из Панчева упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да је хармонијум поправљен, да то кошта 200 форинти и да се сувим путем може возити, и да се не поквари. О томе га је известио неки Драгомир (?).

Српски

1 лист

231. 28. 05. 1867. Темишвар

Угарски финансијски инспекторат обавештава Јована Ђорђевића, да привремено у периоду од 29. 5. до 28. 6. 1867. године дозвољава издавање позоришних плаката уз полагање паушалног износа од 15 форинти, док не стигне одобрење на молбу поднету Министарству финансија. Ову дажбину треба уплатити код Вишег пореског звања и добивену признаницу дати штампарији.

Немачки

1 лист

232. 08. 06. 1867. Сомбор

Писмо Јована Бугарског из Сомбора упућено Јовану Ђорђевићу, који се тада налазио у Темишвару, у коме га моли да га препоручи Генералној команди у Темишвару за место полицијског комесара у Панчеву, јер је Панчевачки магистрат и поред тога што је од 36 одборника за њега гласало 26, препоручио Вићи Атанацковићу, који према његовом мишљењу за то место није квалификован. Иначе, Генерална команда свој предлог шаље у Беч, где се доноси коначна одлука.

Српски

2 листа

233. 28. 06. 1867. Панчево

Писмо Светислава Касапиновића, из Панчева упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да одборски закључак у вези са набавком хармонијума није спроведен, о чему га је вероватно обавестио и Ђура Пејић. Што се тиче редуције (исправке) рачуна извештава да га је Коста Јовановић обавестио да рачун не може да редукује, јер му Крестић није све ствари вратио, а и оне што је вратио су у таквом стању да су неупотребљиве.

Српски

1 лист

234. 11. 07. 1867. Сомбор

Писмо Милке Гргуревице упућено Јовану Ђорђевићу, који је тада био у Београду, у коме му захваљује на саучешћу које јој је изјавио поводом смрти њене мајке. У наставку писма га обавештава да још неко време мора да остане у Сомбору и моли га да њене улоге не даје никоме јер ће она највероватније до 6. 9. 1867. године стићи у Београд и придружити се ПД-и. На крају писма поздравља Нату и поручује јој да ће у другом писму јавити кад стиже, како би је она дочекала, тражи да јој се обезбеди квартир (стан) и моли га да му пошаље 10 форинти за пут.

Српски

2 листа

235. 16. 07. 1867. Нови Сад

Писмо Стефана Брановачког, начелника ДСНП упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да је на захтев чланова ДСНП из Вршца УО на седници одржаној 16. 07. 1867. године донео закључак да се Скупштина ДСНП одржи 17/29. 8. 1867. године у Новом Саду. Моли га да најкасније до 12. 8. 1867. године дође у Нови Сад и да његове рачуне о трошковима које је имао, закључи и пошаље ЕО-у, како би их он могао прегледати.

Српски

1 лист

236. 24. 07. 1867. Сомбор

Писмо Милке Гргурове упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да ће моћи да се придружи ПД-и тек кад дају 6 недеља њеној покојној мајци и моли га да јој пошаље 30 форинти јер има трошка за црнину и друго. Такође га моли, да када оде у Нови Сад, да се заложи да она добије повишицу и тражи да јој пошаље слику њене мајке која се налази код њега.

Српски

2 листа

237. 30. 07. 1867. Нови Сад

Писмо Антонија Хаџића упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да ће се Скупштина ДСНП одржати 17/29. 8. 1867, а Матичина 21. 8/2. 9. 1867. Мисли да би и у Београд требали да иду и обавештава га да се тамо већ гради „арена” где ће бити одржана и омладинска Скупштина и моли га да се у Београд обавезно пријави како би му се припремио дочек. Моли га да му нешто пошаље за *Лейхойис*. Препоручује му да Јелену Маринковић [рођ. Николић] прими на пробу у ПД-у.

Српски

1 лист

238. 12. 08. 1867. Нови Сад

Писмо (Антонија) Хаџића упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да му шаље пасош за њега и ПД-у, који важи са даном преласка у Србију. Изражава наду да ће се видети на Скупштини у Београду.

Српски

1 лист

239. 13. 08. 1867. Чаково

Писмо Аксентија Максимовића, капелника упућено УО-у, у коме их моли за повећање плате барем за 20 форинти и подсећа их да је још приликом његовог запослења (29. 3. 1867) ПО је донео такав закључак. Свој захтев образлаже потребом за усавршавањем, а то себи од своје дотадашње плате не може да приушти, јер су трошкови велики.

Српски

1 лист

240. 19. 08. 1867. Сомбор

Писмо Милке Гргурове упућено Јовану Ђорђевићу у коме га обавештава да је тада доброг здравља и да у ПД-у долази 6. или 7. 9. 1867. године и моли га да ако може да одобри и Нати одсуство како би заједно дошле у Земун или Београд, где ће бити ПД. Поново га моли да јој пошаље 10 форинти за пут.

Српски

1 лист

241. 20. 08. 1867. Београд

Писмо др М. (Милана) Јовановића упућено Јовану Ђорђевићу у Чакову, где се он тада налазио, у коме га информише да је од Јована Бошковића, коме је предао поруку Ђорђевића, обавештен да је био у Конзулату и да су му тамо изјавили да они нису овлашћени да дају дозволе за прелазак у Србију (вероватно се ради о дозволи за гостовање ПД-е у Београду). Информише га да је у Београду проф. Пејић из Крагујевца са својом дилетантском групом и да даје представе али са мало успеха. Обавештава о току Скупштине Омладине српске, која је отворена у дворишту Велике школе на преображење, да би одмах сутра била настављена у дворишту Пиваре, а „рад иде којекако”. За председника је изабран Јеврем Грујић. *Видовдан* је објавио текст у коме се „говори о непристојном држању омладине, због чега Влада одриче обећану помоћ”. За омладински „орган” за Србију је изабрана *Србија* а за Војводину после жестоке дебате *Застава*.

Српски

2 листа

242. 31. 08. 1867. Темишвар (Фабрика)

Писмо Трифуна Бранковића, пар. администратора из Темишвара (насеље Фабрика) упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га моли да његову шогиорицу (свастику – женину сестру) Јелену Николић прими у ПД-у. Уједно га обавештава да се она обећала Паји Маринковићу и да венчање треба ускоро да се обави. Ако и до тога не дође он га моли да Ј. Николић свакако прими у ПД-у јер то она јако жели, иако је раније планирала да буде учитељица али „не жели да се са децом навек мучи”. Обавештава да је Маринковић дао Јелени Николић да научи 4 „роле” (улоге) и да их је она научила и обећава да ће за сваких осам дана по једну нову научити.

Српски

1 лист

243. 06. 09. 1867. Нови Сад

Писмо Стевана Брановачког, начелника упућено Јовану Ђорђевићу, потпредседнику ДСНП и управитељу ПД-е, који се тада налазио у Модошу, у коме тражи од Ђорђевића да достави податке о броју чланова ПД-е и стању у њој, а у циљу решавања молби Стевана Андрејевића (Андријевић) и Димитрија Коларовића. Андрејевић је поднео молбу да му се супруга прими у ПД-у као глумица, као и Коларовић, који тражи наставак ангажмана.

Српски

1 лист

244. 28. 09. 1867. Крагујевац

Писмо глумца Крагујевачког позоришта Светозара Бркића и Тоше Јовановића упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га моле да их прими у ПД-у, јер су чули да има два слободна места. Наводе да су радили и у другим позориштима и да су свугде „као први глумци сматрани били”.

Српски

1 лист

245. 29. 09. 1867. Загреб

Писмо Милоша Цветића, глумца тада ангажованог у Хрватском казалишту у Загребу упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га моли да га поново прими у ПД-у, пошто му ангажман у хрватском казалишту за десетак дана истиче, а чуо је да глумац Андријевић одлази из ПД-е.

Српски

1 лист

246. 03. 10. 1867. Загреб

Писмо глумца Милоша Цветића, тада члана Хрватског казалишта упућено Јовану Ђорђевићу, у коме му се извињава што од своје речи одступа, односно повлачи молбу за пријем у ПД-у, јер због усавршавања у глумачком послу жели још мало да остане у Хрватском казалишту. У наставку писма га обавештава да је лично од глумца Поповића (вероватно Лаза) чуо да хоће да се врати у ПД-у како би је поделио, односно врбовао неке глумце, које би ангажовао у свом Путујућем позоришту.

Српски

2 листа

247. 17. 10. 1867. Нови Сад

Писмо начелника УО-а Јована Радовановића упућено Јовану Ђорђевићу, управитељу ПД-е, који се тада налазио у Београду, у коме га обавештава да су становници Новог Сада изразили жељу да ПД од 1. 12. 1867. године (по старом календару) и у јануару и фебруару 1868. године тамо дају представе. УО је изабрао посебан одбор који треба да процени дали је то могуће и исплативо за ПД-у и тражи од Ђорђевића да до даљег не сачињава никакве уговоре о гостовању. Обавештавају да га је УО „опуномоћио” да може да ангажује представничко особље (поверенике ДСНП), али само тако да им плата не пређе своту од 1.000 форинти.

Српски

1 лист

248. 24. 10. 1867. Београд

Концепт писма Лазе Телечког који се шаље: Николи Каралићу, Димитрију Мисирлићу, Драгутину Миланковићу, Драгомиру Брзаковићу и Димитрију Тасићу, који су били чланови оркестра на представама које је ПД имало у Београду. Телечки им се посебно захваљује на услугама и у знак пажње шаље им „слободне улазнице” за све представе ПД-е које се играју у Београду.

Српски

1 лист

249. 12. 10. 1867. Вршац

Писмо Нике Мандукића Јовану Ђорђевићу, који се тада налазио у Београду у коме га обавештава да је лист *Кула* почео да излази и да у њему жели да објављује прилоге о раду ПД-е, па га моли да га обавештава о раду Позоришта. Извештава га да му је УО послао предлог Хофмана за поправку старе арене, за коју он тражи 1.800 форинти. Он мисли да за те новце може да се направи нова, и његов је предлог да се за реконструкцију старе понуди 800 до 900 форинти и пита га за мишљење. Распитује се о раду Милана Јовановића и да ли је нешто написао за Позориште. На крају му уручује многе поздраве и моли га да ако у Београду „какове србске књиге за мене потребне нађеш”, да му их пошаље.

Српски

2 листа

250. 19. 11. 1867.

Писмо Милошев П. упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га моли да га обавести да ли ће ПД доћи у његово место (?) и када.

Српски

1 лист

251. 10. 12. 1867. Крагујевац

Писмо Ст. (Стевана) Каћанског упућено Јовану Ђорђевићу, који је тада био у Београду, у коме му честита на успеху који ПД под његовим руководством постиже на гостовању у Београду и истиче његову велику заслугу. Информише га да је то лето у Крагујевцу гостовала Степићева Дружина под именом Крагујевачко позоришно друштво и након њиховог распада („карабаскученија”) основано је Дилетантско друштво под истим називом и он је председник Управног одбора и управитељ. Пошто Друштво нема много позоришних комада моли га да му обезбеди преписивање неколико комада који се играју у ПД-и, како би могао да прошири репертоар и сачува „публику србску у Крагујевцу од Вујићеви и бог те пита чији позоришни недоношчади и

накарада”. За награду преписивачима спреман је да обезбеди средства у крајњем случају упућује га да преписе повери неком Проки кога је препоручио Пејић, који му је о томе већ писао. Обавештава га да још није завршио *Војислава* и да му је велика жеља да ако га заврши док он борави са ПД-ом у Београду исти буде постављен на репертоар. Исто тако његово дело *Црни Иван* такође није завршено и за то као образложење даје „нема се доста ћефа ни времена”.

Српски

2 листа

252. 08. 01. 1868. Суботица

Писмо Божидара Вујића из Суботице упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да је добио његово писмо од 31. 12. 1867. године у коме се тражи опис Позоришне зграде у Суботици. Надаље га информише да је зграда Грађанског позоришта у Суботици („и то на немачком језику” – где се ваљда представе изводе на немачком језику) саграђена од средстава грађана Суботице, да је у њеном саставу и гостионица (кафана) и да добијају субвенцију мађарске владе. Лично мисли да постојећа зграда у Суботици одговара и мисли да би у Новом Саду или Београду требало саградити репрезентативну зграду и чак даје своје предлоге како би она требала да изгледа. По њему она би морала имати три нивоа: I ниво – ложе, II ниво – централни део са седиштима и III ниво – галерије.

Српски

2 листа

253. 08. 01. 1868. Нови Сад

Писмо групе грађана Новог Сада, припадника разних народности и вероисповести, упућено Министарству унутрашњих послова Угарске, у коме се жале на поступке и одлуке Срба, који иако мањина у укупној структури становништва у Новом Саду (по њима 1/5), али већина у представничким телима (органима власти) намећу своју вољу и доносе одлуке које су штетне за остале народности. Писмо (у форми жалбе) су потписали следећи грађани: Клачањи Жигмонд, опат; Саферт Пал, помоћник католичког свештеника; Мањоки Имре, реформатски свештеник; Грицман Пал; Шац Игњат, римокатолички помоћник у црви; Г. Ференц; Гросингер Вилмош и Тирмер Антон, који за себе тврде да су лојални грађани. Основа жалбе је протест против самовоље мањине над већином, односно да је судбина и развој града дошла у руке једне партије која то користи за своје интересе и искориштавање осталих (овде се вероватно мисли на Св. Милетића и његову партију). Суштина проблема је да се плацеви који су у власништву Града ис-

користе за изградњу Српског позоришта, а односе се на плацеве које је породица Фереци и Сингштај, уступила односно продала Граду, наменски, за изградњу Градске куће и да се они као такви за друге намене не могу користити. Све ово је урађено уз сагласност Намесничког већа, нашта су се представници Срба оглушили и на седници Градског представништва 14. 9. 1867. године, а на предлог Милетића, који је тада био градоначелник, изгласали одлуку о изградњи Српског позоришта. Иначе потписници у свом акту наводе да је исти документ упућен и Градском представништву, 3. 12. 1867. године, под бр. 4369. Мађарски 2 листа

254. 10. 01. 1868. Осек

Писмо Косте Крестић, из Осека упућено Јовану Ђорђевићу, који се тада вероватно налазио у Београду и на захтев кнеза Михаила, планирао подизање зграде Народног позоришта у Београду. На захтев Ђорђевића, Крестић му даје мишљење о томе како треба изградити зграду Народног позоришта у Београду, водећи рачуна о акустици и осталим условима и предлаже му да се за тај посао ангажује лице које већ има искуства у градњи зграда за Позориште. На крају га моли да му набави следеће бројеве листа *Видовдан*: бр. 107, 113. и 117. из 1867. године. Српски 2 листа

255. 10. 01. 1868. Вуковар

Писмо Јована Марковића из Вуковара упућено Јовану Ђорђевићу, у коме му се прво извињава што му није дуго писао, јер је био заузет око рестаурације вароши и избора за Сабор. Што се тиче прикупљања прилога за Позориште извештава га да су сакупили 2.000 форинти и да је скупљање прилога стало, јер се скупљају прилози за пострадале у пожару (око 300 људи је остало без крова над главом). У наставку писма му предлаже још неке људе који би могли да се баве прикупљањем прилога за Позориште. На крају поздравља своју сестру Милку Гргуорову и поручује да су његови сви здрави, да је постао отац (добрио је кћер) и да је Шандор Станчевић премештен у Ириг као јуросор. Српски 1 лист

256. 11. 01. 1868. Пешта

Писмо Мише Димитријевића из Пеште које је највероватније упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га моли да га извести да ли је продао и коли-

ко примерака (од 200 које му је дао) књиге *Гусарски краљ*, јер га на то гони „Преодница” и ако је што продао да му пошаље новце.
Српски 1 лист

257. 16. 01. 1868. Београд

Писмо А. (Атанасија) Николића упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га моли да се заложи да му се врате његова дела *Ђурађ Смедеревац* и *Самоков* које је дао С. Крестићу, да види да ли би их ПД могла извести. Пошто се уверио да су та дела велика за Дружину предложио је Крестићу да му да списак глумаца са назнаком за шта се употребити могу и „који певати знају”, како би неко дело према њиховим способности-ма написао. Наравно, ни то му Крестић није послао.
Српски 2 листа

258. 29. 01. 1868. Београд

Писмо Н. (Николе) Крстића из Београда, упућено Јовану Ђорђевићу, који се тада налазио у Панчеву, у коме га обавештава да ће му послати новац за путне трошкове ПД-е, које плаћа кнез (Михаило) и то лично по некој сигурној особи. Уверење за Милчику (Милка Гргурова) тражио је од Конзулата и мисли да ће га већ тог дана када му пише и примити. Што се тиче Милчикиног писма које је она послала Ђорђевићу у Нови Сад а он га није примио, обавештава га да је био на пошти да га преузме, где су му рекли да сачека још који дан.
Српски 1 лист

259. 24. 01. 1868. Панчево

Позив Панчевачког срп. црквеног певачког друштва упућен Јовану Ђорђевићу и ПД-и да присуствују беседи која ће се одржати 5. 2. 1868. године, у „Читаоничкој дворани” у Панчеву. На полеђини позива стоји забелешка Ј. Ђорђевића „Циркулирати и вратити назад” и испод тога потписи чланова ПД-е.
Српски 2 листа

260. 06. 02. 1868. Панчево

Писмо Јована Ђорђевића упућено Позоришном одбору у Београду, у коме им доставља детаљан финансијски извештај прихода и расхода ПД-е за време гостовања у Београду, наводи да је ПД остала у дефициту и моли одбор да одобри субвенцију за још два месеца (за два је већ одобрена) како би покрио дефицит. Дефицит правда великим трошковима за пут до Београда и зато што су се градиле две бине.

Сматра да се ПД добро показала у Београду (приказали су 65 представа) и када би морао приказати дефицит по повратку у Нови Сад, то би било шкодљиво и имао би и материјалне и моралне последице, јер на гостовањима у Војводини никада нису имали дефицит. Обавештава Одбор да се Позориште издржава од прилога и да од Позоришног фонда у Новом Саду нема никакве субвенције.

Српски

2 листа

261. 13. 02. 1868. Београд

Писмо Матије Бана упућено Јовану Ђорђевићу, који је тада био у Панчеву, у коме га обавештава да је Позоришни одбор у Београду одобрио субвенцију у износу од 100 дуката, како би покрио дефицит који је имао на гостовању у Београду. Што се тиче скраћивања његове две драме које је дао Позоришту да играју, он се тога не би прихватио и то препушта њему уз опаску да их је „одмерио” по његовом (Ђорђевићевом) аршину. Констатује да му је рекао да њих двоје неће изићи на крај са госпођом „Малицијом” (?) и каже му да би требало да је опомене „да тако брзо не пева ’алелуја’ због добивеног одпуста” и изјављује да ће сада још жешће гледати да своју освету истера.

Српски

2 листа

262. 23. 02. 1868. Загреб

Писмо Стевана Андријевића, глумца, који је тада био ангажован у Народном земаљском казалишту у Загребу упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да је скоро три месеца боловао и да му је због тога смањена „гажа” (хонорар) са 70 на 50 форинти, а да је томе допринела и госпођа Поповић, која га је оговарала и тврдила да има „сушицу” (туберкулозу). Иначе, о репертоару позоришта у коме је тада радио нема лепо мишљење, јер не изводе народне комаде и драме, већ само нека „кривљења и комедијантисање”. Обавештава га да је чуо како Поповићи хоће да се врате у ПД-у и да се прича како он (Ђорђевић) напушта СНП и иде у Београд за професора. Моли га да му пошаље сведоџбу о његовом раду у ПД-и и ако буде повољна да је прикаже у циљу добијања потпоре (помоћи) од Намесничког већа. У писму је приложио и исечак из новима где је објављен „Издак” из записника УО Народног земаљског казалишта у Загребу, о пријему Лазара Поповића у казалиште.

Српски

3 листа

263. 26. 02. 1868. Нови Сад

Писмо Радованића (Радовановића), заменика председника ДСНП упућено Јовану Ђорђевићу, који се тада налазио у Панчеву, у коме га обавештава да му шаље два писма Лазара Поповић, глумца, који се нуди да са својом женом поново дође у ПД-у. Од Ђорђевића се тражи мишљење да ли да се приме и уз исто да врати наведена писма. Извештава га да је Одбор донео закључак да се Лази Телечком одобри отпуст у циљу усавршавања и траже да Ђорђевић одреди време када му отпуст започиње. Што се тиче доласка ПД-е у Нови Сад обавештавају га да ће о томе бити извештен, када се изаслани одборници распитају за „арену” (дворану) и да није неко друштво већ добило концесију за гостовање.

Српски

1 лист

264. 11. 03. 1868. Осек

Писмо Давида Миланковића, из Осека упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да су извршене припреме за гостовање ПД-е у Осеку и да их очекују одмах после Ускрса, јер до Ускрса гостују два немачка друштва. Моли га да планира одржавање представа на две локације у граду и у горњој вароши, јер би онима из града било тешко ићи у горњу варош и обрнуто и уједно га обавештава да раде на прикупљању прилога и што скупе да ће ускоро послати.

Српски

2 листа

265. 12. 03. 1868. Београд

Писмо Матије Бана упућено Јовану Ђорђевићу, који је тада био у Панчеву, у коме га извештава да је Савет (вероватно Краљевине Србије у Београду) одлучио да уступи плац на Стамбол капији за подизање зграде Народног позоришта „које ће државно бити”. За те намене предвиђено је 12.000 златника, с тим да се сав материјал бившег Позоришта, затим Стамбол капије и „других разрушених зданија држави принадлежећих” уступи за подизање зграде Позоришта. Планира се да се зграда Позоришта до зиме сазида и да се још те године представе дају и предлаже му да предложи да се ПД ангажује у Београду за стално јер по његовом мишљењу „она ће се, у садашњем стању остајући морати распустити”. Он на себе прима обавезу да у вишим круговима подржи предлог и „у новине пут прокрчи”. Моли га да и прикључено „писамце” за госпођицу Гргурову изручи.

Српски

2 листа

266. 19. 07. 1868. Томашевац

Писмо Николић С. из Панчева упућено капетану фон Беланову у Томашевцу, у коме га информисе да је чуо да је (неки) Ауркин (Ђуркин) умро, који му је дуговао 2 форинте и 30 новчића, и моли га да му од имовине што је заостало његовој жени (Беланов је вероватно био њен заступник) исплати дуговање, које је именовани имао према њему.

Српски

2 листа

267. 22. 03. 1868. Нови Сад

Писмо Јована Радовановића, заменика председника УО-а упућено „Високој представничкој кући Угарског сабора у Пешти”, у коме траже редовну годишњу субвенцију, односно да се изједначе са правима која имају Мађарско пучко позориште у Будиму и Народно позориште (хрватско) у Колошвару.

Српски

2 листа

268. 27. 03. 1868. Осек

Писмо Давида Миланковића, из Осека упућено Јовану Ђорђевићу, у вези са гостовањем ПД-е у Осеку, у коме му предлаже да прво изведе 12 представа у горњоварошком театру и да би требало почети са представом „Зидање Раванице”. Такође, сматра да би било добро да капелник ПД-е дође раније како би увежбао музику. За градску позорницу предлаже да се представе одрже након одласка Немачке дружине. У вези с прикупљањем прилога за СНП обавештава га да су у току, и чим нешто прилога прикупи да ће му послати.

Српски

1 лист

269. 21. 04. 1868. Нови Сад

Писмо Тодора Недељковића, члан УО-а упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да је УО донео закључак да се среди арена (дворана–бина) на шеталишту у Новом Саду и да је посао око изградње уговорен са извођачима: Никола Петровић и Стеван Дурум, за цену од 2.800 форинти, која ће се исплаћивати у три рате. Што се тиче субвенције за ПД-у извештава га да је одобрено 2.000 форинти од чега се одбија 500 форинти „која овдашња издавања потребују” и тако субвенција износи 1.500 форинти за ПД-у у периоду од 1. 10. 1867 до 1. 10. 1868. године, и новци се у каси налазе и стоје му на располагању.

Српски

1 лист

270. 27. 04. 1868. Нови Сад

Писмо Тодора Недељковића, члана УО-а упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да га је у претходном писму погрешно информисао о износу субвенције за ДСНП, и да она не износи 1.500 форинти, јер Крестић није извршио добар обрачун и након новог прорачуна Друштво треба да прими око 1.275 форинти.

Српски

1 лист

271. 04. 04. 1868. Нови Сад

Концепт дописа (писма) Главне скупштине градског Магистрата и представништва Новог Сада упућен Угарском сабору у вези са захтевом ДСНП за добијање субвенције за рад Позоришта, и у вези са изградњом зграде за потребе ПД-е. У допису се подржава захтев ДСНП за добијање субвенције, аналогно одобреним субвенцијама за Мађарско пучко позориште у Будиму и Народно позориште у Колошвару.

Српски

2 листа

272. 02. 05. 1868. Загреб

Писмо Крстић Н. (Николе) из Београда упућено Јовану Ђорђевићу у коме га информиса о послу на изградњи зграде Народног позоришта у Београду и да је предата понуда у износу од 10.000 до 25.000 златника и да је планирана да се са фронта направи са Теразија, што одступа од претходног плана. О овоме ће бити обавештен кнез и Министарство, али о томе расправа још није обављена. Од њега тражи да пошаље своје мишљење и о томе под којим условима би његова дружина могла у Београд доћи или нова да се оснује. Надаље спомиње нека имена (глумаца и глумица који су отишли за Крагујевац и на које се не може рачунати). У наставку писма спомиње и проблем око пријема Милчке (Милке Гргурове) о чему је причао са Чоровићем.

Српски

1 лист

273. 02. 06. 1868. Нови Сад

Писмо Антонија Хаџића упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да је са бирташем „Код зеленог венца” уговорио да он поправи „арену” (буну) и да му се за то за целу сезону плати 110 форинти. У наставку писма га обавештава о скупљању претплате, захваљује му се што му је послао чланак и моли га да му пошаље списак комада које ће ПД у Новом Саду представљати.

Српски

1 лист

274. 24. 06. 1868. Рума

Писмо Л. Е. Панајотовића из Руме упућено Јовану Ђорђевићу, који се тада налазио у Земуну, у коме га обавештава о прикупљању „абонума“ (претплатника) за представе ПД-е. Нажалост, пошто је Паја Богдановић одбио да уступи своју „Сувачу“ за одржавање представа а отворена „Арена“ (бина) не би била подесна због хладноће, за ову годину се не би могло организовати гостовање.

Српски

1 лист

275. 07. 07. 1868. Вршац

Писмо Нике Мандукића, из Вршца упућено Јовану Ђорђевићу, који је тада био у Земуну, у коме га обавештава да још није обезбедио „арену“ (бину) и да је тренутно ту једно Немачко друштво које намерава да остане у Вршцу до краја августа. Обавештава га да је у Вршац долазио управитељ неког „српског летећег друштва“ (тренутно је у Чакову) који је чак имао и његову (Ђорђевићеву) препоруку, и да је уговорио представе у башти гостионице „Код буренцета“. Препоручује Ђорђевићу да му да му пише и да га одговори од доласка у Вршац.

Српски

2 листа

276. 08. 07. 1868. Сисак

Писмо Милоша Цветића, глумца, са ангажманом у Хрватском казалишту у Загребу (тада боравио у Сиску на гостовању) упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га моли да га поново прими у ПД-у и наводи под којим условима би поново дошао у ПД-у.

Српски

2 листа

277. 22. 06. 1868. Нови Сад

Писмо Антонија Хаџића Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да му је прибавио дозволе за представе по граници и моли га да некога пошаље у Винковце да прикупи и комплетира осталу документацију. Обавештава га да је закључено да се Главна скупштина одржи у октобру и тражи да му достави његове предлоге. Извештава га да се у Новом Саду са нестрпљењем очекује долазак ПД-е и каже да су морали у свим пештанским и бечким новинама да се оградe о нападе на Омладину српску.

Српски

1 лист

278. 25. 07. 1868. Земун

Писмо Константина Марковића Голубинчанина, вишег официра из Земуна упућено ДСНП у Земуну у коме их обавештава да жели да им поклони једну добро очувану пушку („девет педли дугачку“) из времена вожда Карађорђа.

Српски

1 лист

279. 03. 08. 1868. Нови Сад

Писмо Антонија Хаџића упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да му шаље 675 форинти по одобрењу ЕО-а, а да ће му осталих 300 форинти послати, кад то одобри ЕО који је имао састанак али без кворума, па није могао донети одлуку. Извештава га да од Министарства није добио дозволу (не наводи за шта) и каже да је већ послао пожурницу. За ситуацију у Новом Саду наводи „Овде се збивају свакојаче покоре: сметања, збацивања и истраге“ и констатује да ако то потраје није сигуран да ли ће неко од њих бити ту кад он (Ђорђевић) на зиму дође у Нови Сад.

Српски

1 лист

280. 04. 10. 1868. Карловци

Писмо патријарха Самуила (Маширевића), упућено Јовану Ђорђевићу, у којем га обавештава да је Палу Њарију, председнику Угарског саборског одбора који је предложио Закон о народним школама и настави у њима, предложио Теодора Мандића (српски правник и посланик у Угарском сабору), за краљевског саветника, и Александра Стојаковића, за секретара. Моли да се у устројство школа и наставе не упушта и да се позове на привилегије које је српски народ добио од Царевине, као и законима из 1848. и 1868. године, којим су им права загарантована. Према његовом мишљењу, за то је компетентан „Српски народни конгрес“ (Црквено-народни сабор) који за то има највиша одобрења.

Српски

2 листа

281. 26. 10. 1868. Пешта

Непотписано писмо [слично рукопису Мише Димитријевића] упућено Јовану Београдцу у Нови Сад, у коме тражи од њега да не продаје његову *Мађарску драматичку* (?) и да се нада да ће је у Пешти завршити и обавештава га да је рукопис послао А. Хаџићу и да ће исту штампати у Платоновој типографији у Новом Саду на почек уз препоруку Хаџића, а нада се да ће ко и од професора бар у коректури помоћи.

Обавештава га да је Стојан Бошковић узео неке његове брошуре на рецензију и да се Стева Рајачевић (Рајичевић), фактор владине типографије у Београду примио да исте оштампа у преводу на српски језик. Надаље га обавештава да је био код неког Хофрота који га је заменио са Милошем Поповићем и који је за њега мислио да је агент кнеза Михаила, и који је од њега тражио да му каже ко је написао брошуру *Occid Orient*. На крају писма спомиње неког Поповића и Крстића који у то време из Париза долази и за њих тврди да су агенти кнеза Михаила и да је то чуо од једног пријатеља из Београда.

Српски

2 листа

282. 21. 01. 1869. Кикинда

Писмо Сабовљевић М. из Кикинде, упућено УО-у у којем их извештава да по агенту ДСНП Светозару Крстићу, шаље новац од прикупљених прилога за СНП и то 318 форинти у готовом и 230 форинти у обвезницама. Прикупљено је 368 форинти, али је Крстићу исплаћено 50 форинти на име провизије и путних трошкова.

Српски

2 листа

283. 25. 01. 1869. Нови Сад

Извод из Записника са седнице Магистрата Новог Сада одржане 25. 1. 1869. године достављен др Јовану Суботићу, председнику „Србског народног позоришног одбора”, на којој се потврђује избор Суботића за председника Одбора, и Антонија Хаџића за потпредседника.

Мађарски, српски

1 лист

284. 03. 01. 1869. Базијаш

Писмо Драге (Драгиња) Данкулов упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да је доброг здравља, интересује се за рад ПД-е и посебно је радују чланци у *Найретику* који афирмативно пишу о раду СНП. У наставку писма пише да је у контакту са Мандукићем, интересује се шта ради Крстић, кога поздравља и замера Крушевићу што није одржао реч и што је није посетио као што је обећао.

Српски

2 листа

285. 08. 02. 1869.

Концепт (недовршен) писма Јована Ђорђевића упућеног министру (?) у коме предлаже радикалне измене у организовању позоришта (?). За неке сматра да се могу одмах предузети и мисли на избор сталног управитеља са ширим овлашћењима и установљавање „себи свагда

доследне управе” која би зауставила процес децентрализације. Што се тиче промене глумачког кадра ту има проблема јер на место оних којима би требало дати отпуст, не могу се одмах пронаћи достојне замене.

Српски

1 лист

286. 13. 03. 1869. Београд (?)

Писмо Матије Бана упућено Јовану Ђорђевићу, у коме му шаље измене за драму *Добрила и Миленко* које се односе на сценографију „у петом акту” (1–6 појава). Сматра да су измене неопходне јер се представа изводи за који дан, а није штампана, тако да би критика могла имати неке замерке, а по њему за то нема разлога.

Српски

2 листа

287. 10. 08. 1869. Земун

Писмо Тиме Коларовића из Земуна упућено Јовану Ђорђевићу, у изражава сумњу да он (Ђорђевић) није добио његово писмо од 3.07.1869. године у коме му детаљно описује како изгледа његова кућа коју нуди на продају, па му овом приликом доставља детаљни опис куће и плаца са свим што је изграђено на њему, с тим да позива потенцијалне купце да се писмено или лично њему обрате за услове продаје.

Српски

1 лист

288. 13. 02. 1870. Перлез

Писмо Косте Торњанског, учитеља у Перлезу упућено „Цесаро Краљевској Немачко Банатској Пуковнији”, у коме их извештава да га „Аудитор” изаслан од пуковније није позвао да да изјаву, њима директно даје своју изјаву поводом оптужби за неморал у његовој кући, за који су га оптужили Марко Радосављевић, свештеник и Коста Константиновић, свештеник. Наиме, поменути свештеници су тврдили да је он у свом стану дозволио састајање Емериха Михаљевића, хрватског учитеља и Соке Јанков, у циљу прељубе и да се чак именована ту и породила. Он тврди да је то клевета и наводи сведоке који то могу потврдити (Јевта Миланов, Анте Мандић, Теодор Радуле и цео Црквени одбор, који о њему као учитељу имају добро мишљење. У наставку писма постоји забелешка (концепт) писма упућен неком „Господину” (адресант непознат) у коме га наведени Торњански моли да му помогне око запослења у неком другом месту. На полеђини акта истим рукописом је написана и спецификација трошкова [вероватно судских – за одлазак на Суд] у износу од 260,13 форинти.

Српски

2 листа

289. 07. 03. 1871. Београд

Писмо (тужба) Матије Бана упућено Управи града Београда, у коме оптужује уредника листа *Млада Србадија*, Милана Кујунџића, да му је својим чланком у листу нанео јавну увреду и тражи, да ако не може да докаже своје наводе буде кажњен по Закону. Наиме, уредник листа *Млада Србадија* у свом чланку оптужује Матију Бана за проневере и злоупотребу службеног положаја, за време док је био члан ПО-а и да је наводно због тога из њега избачен. Бан, наравно, ове наводе негира, и тврди да је лично поднео оставку на чланство у Одбору, а да је тај Одбор касније, доношењем новог Закона и укинут Уредбом Владе. Самим тим Бан тврди да наведени уредник није бацио љагу само на њега већ и на поступке и одлуке Владе и Скупштине, која је ту владину Одлуку потврдила.

Српски

2 листа

290. 02. 12. 1873. Нови Сад

Писмо Јована Бошковића упућено Рајковићу, у коме га обавештава да му је Књижевни одбор Матице српске одобрио хонорар у износу од 25 форинти, за његову расправу о историји штампања књига у Срба, која ће бити објављена у бр. 116 *Лейхойиса* и да је Одбор одлучио да му да све бројеве *Лейхойиса* које он нема, без надокнаде, јер морају да правдају средства (пред прегледачима рачуна), па тако износ од 10 форинти неће бити одузет од његовог хонорара.

Српски

2 листа

291. 22. 08. 1875.

Наредба о артистичкој управи коју је највероватније сачинио Јован Ђорђевић [утврђено на основу препознатљивог рукописа]. Наредбом се децидно регулишу обавезе главног редитеља и осталог особља ПД-е.

Српски

3 листа

292. 20. 02. 1877. Нови Сад

Писмо Хаџића (Антонија) упућено Јовану Ђорђевићу који се тада налазио у Београду, у коме га извештава да је болестан и да због тога није могао да га посети али обећава да ће то ускоро учинити, чим прездрав.

Српски

1 лист

293. 12. 02. 1877. Нови Сад

Писмо Хаџића (Антонија) упућено Јовану Ђорђевићу у коме га извештава да још не може доћи у Београд јер није добио пасош, а и болестан је па и није за путовање. Обавештава га да ће се на трећи дан Ускрса одржати Скупштина Позоришта и да су са свим глумцима раскинути уговори како Скупштина не би имала „везане руке” и констатује „Не бојте се, дакле имаћете глумаца ...”. Исто тако га обавештава да је имао доста посла и око предаје Текелијине закладе на управљање Пештанској црквеној општини.

Српски

1 лист

294. 05. 03. 1877. Нови Сад

Писмо Хаџића (Антонија) упућено вероватно Јовану Ђорђевићу у Београд у коме изражава своју чврсту намеру да пређе у Београдско позориште, али свој недолазак правда немогућношћу да добије пасош. Моли га да ако може издејствује да Позориште званично пошаље позив њему за прелазак и мисли да ће то помоћи око добијања пасоша. Док он не дође у Београд за управитеља предлаже Милорада [Поповић Шапчанин] или кога другог. У наставку писма и даље тврди да је одлучан да дође у Београд и њега (Ђорђевића) „измени” а да га на неки начин боли што ни он не разуме његово бедно стање у коме се нашао, не својом кривицом.

Српски

2 листа

295. 17. 03. 1877. Земун

Писмо Хаџић А. (Антонија) упућено Милану Обреновићу (насловљено са „Ваша Светлости”) у коме га извештава да је чврсто решен да прими дужност управитеља Народног позоришта, али га уједно обавештава да тренутно није у могућности да дође у Србију, јер му то не допуштају политичке прилике, које се рефлектују у мишљењу политичке власти у Новом Саду, Угарског Министарства унутрашњих послова и Краљевски Комесаријат Земаљске владе у Земуну, који му не одобрава прелазак у Србију. Због тога предлаже да се за заступника Позоришне управе, до његовог доласка, постави Милорад Поповић Шапчанин, уместо дотадашњег Јована Ђорђевића, кога предлаже за одборника у ПО-у уместо Шапчанина. Обавезује себе да њему и министру поднесе мемоар [елаборат, предлог] у коме би изложио „како би се овај завод (Народно позориште) могао достојно одржати без великог терета за државну касу” који би послужио за даљи развој истог. Уверава га у своје добре намере и да ће наставити да од над-

лежних власти тражи допуштење за прелазак у Србију, и наводи да не може одмах да напусти „онај наш просветни завод (Матица српска), коме сам послужо осамнаест година, а који се још једнако налази у опасности, која ће међутим по свима изгледима на скоро морати престати.” Надаље, истиче да у Србију не долази због жеље за државном службом или лакомства на плату и због „немарности према установама оностраног Српства”, него због тога што „озбиљно намерава да одржи једини стални храм уметности у целој Српству”, да тако буде од користи уметности и књижевности, са јединим циљем да „пред браћом Хрватима и осталим Словенима не будемо постидни”.

Српски

2 листа

296. 14. 03. 1877. Београд

Писмо Божић М. упућено Јовану Ђорђевићу [вероватно], у коме га моли да га прими у ПД-у. Уједно га обавештава да се управо вратио из војне (војске) и да је „позоришту, што се војевања тиче образ осветлао и да више на суфлирање не могу ништа рачунати” и моли да му се да мало већа плата.

Српски

1 лист

297. 19. 03. 1877. Нови Сад

Писмо Хаџића (Антонија) упућено највероватније Јовану Ђорђевићу у Београд, у коме га обавештава да му шаље писмо које је писао из Земуна и насловио на министра просвете и „светлом господару” [кнез М. Обреновићу]. У наставку писма изражава наду да ће се видети после Ускрса у Новом Саду и да му је већ обезбеђен смештај. На крају поздравља Јошку и Милорада и истима жели „нека им се умножи кућа” и пита „да ли сте пронашли ко је од вас тројице најлуђи братан?” а изјављује да му је сада тешко што је сам.

Српски

1 лист

298. 01. 04. 1877. Београд

Кратка забелешка [вероватно написана од стране Јована Ђорђевића, утврђено упоређивањем рукописа] у којем се непознати адресант обавештава да му се отказују бесплатне улазнице за Позориште, да му није дозвољено присуство у току проба и долазак на позорницу у току представа, како га не би органи јавне сигурности отуда изводили.

Српски

1 лист

299. 26. 07. 1877. Београд

Писмо Милорада (Поповића Шапчанина) упућено Јовану Ђорђевићу о раду и активности Позоришне дружине Народног позоришта у Београду, којим је он тада руководио. Информације га о томе да је имао доста посла у организовању Позоришта на крају сезоне, а и у Министарству на „пословима администрације просветне”, тужи се на обим послова и изјављује да „Од како сам се очиновнички, не знам да сам имао овако рада и трке”, надаље изјављује да му и „лира виси о клину”, односно да скоро није ни једну реч написао. Надаље, изражава жаљење што о новим комадима није изашла рецензија, и нада се да ће то бити надокнађено на јесен, кад почиње нова сезона. Обавештава га да има доста уговорених гостовања и да је мислио да иде у Неготин, али пошто није обезбедио превоз, одлучио је да иду у Шабац, где шаље Цветића да припреми гостовање, кога је упутио на Рудолфа Гроса, да са њим договори изградњу „арене” и бесплатан смештај код њега, јер би се тамо највише трошило. Уједно би могла да се уради и олакшица за Чешки оркестар који би гостовао заједно са Дружином, што би учинило „да се још више оживи та провинцијална тишина”. Цветића је такође упутио на Луњевицу, који може да му да одређене олакшице при грађењу позорнице, и при преговарању са трговцима у набављању грађе за исту, коју би после вратили са плаћањем рабата. Што се тиче репертоара извештава га да су ставили веће и боље комаде, али од њега тражи мишљење и по потреби је спреман да стави и нове комаде. У финансијском погледу су имали проблема око исплаћивања (плате) глумцима Друштва, а посебно са Коларовићем, који је чак претио и Законом и позивао се на Уговор, али су и то решили и он је добио отказ. Донације је добио од кнегиње (100 дуката), Путник је дао 10 дуката и Панта (?) 35 дуката на име канцеларијских трошкова. Томанија (?) и Анка (?), као и Штајнлехнер (?), „не дадоше ништа, срам их било!”. Такође га обавештава да је у Крагујевцу одобрена дотадашња субвенција и моли га да их обавести о свом мишљењу који комад да дају 10. августа, на Кнежев дан. Извештава га да ће му одговорити „на акт о фамулусу” и да је израдио да се одобри поступак Вујићев, и да ће то највероватније потписати министар.

Српски

4 листа

300. 08. 04. 1887. Београд

Писмо Милана Кујунџића, послато на меморандуму Министарства просвете и црквених дела – Београд, и упућено вероватно Антонију Хаџићу, који је тада био управник ПД-е у, у коме изражава своје неза-

довољство што га Одбор као „почасног” члана није почаствовао позивом на прославу 25-годишњице СНП-а. Такође, замера му што није позвао ни представнике Београдског народног позоришта и наравно што се оглушио позивом и краљу, који је њихов (српски) „заставник” , и изриче да не може да му опрости „што се на ову заставу кукавички блатом баца”. Надаље, износи своје мишљење да њихова свечаност, „као и ваши мозгови, треба једном да воде рачуна и о стварности”, односно да им буде јасно, да је ПД у кризи (недостатак опреме), и због тога им у своје име прилаже 100 динара у злату, за набавку неопходне опреме.

Српски

2 листа

301. 10. 09. 1893. Нови Сад

Писмо Хаџић А. (Антонија) упућено др Петровић Н. (Николи), управнику Краљевског Српског народног позоришта у Београду, у коме га извештава да је примио његово писмо у коме се предлаже сарадња двају српских позоришта. Одговара му да је спреман на сарадњу и уједно га моли да му за потребе ПД-е, која је тада боравила у Вуковару уступи гардеробу за представљање драме *Загужбина цара Лазара* коју је написао Милорад Поповић Шапчанин. Представа је уприличена приликом посете Патријарха српског Вуковару, где долази да освети цркву. За преузимање гардеробе је одредио деловођу ПД-е Пају Степића.

Српски

2 листа

302. 04. 08. 1910. Нови Сад

Писмо Хаџић А. (Антонија) упућено глумици ПД-е Сари (Савета) Бакаловић, која је тада боравила у Меленцима, у коме јој се потврђује да је њена месечна плата 180 круна, од које се за дугове месечно одбијају следећи износи: 45 круна – Штедионици у Ст. Пазови, за отплату глав. дуга 20 круна, за дуг трговцу Ненаду Стојковићу 20 круна, за глумачки пензиони фонд 5 круна и 40 филера и за порез 8 круна.

Српски

2 листа

303. 12. 03. 1912. Нови Сад

Захтев Боре Станковића, књижевника, упућен УО-у, у коме тражи да му се обрачуна 10% од бруто прихода изведених представа његове драме *Кошћана* и да се о томе обавести благајна како би се исплата извршила.

Српски

2 листа

304. 08. 11. 1913. Беч

Преписка проф. Милана Беговића, тада члана театра у Бечу „Neue Wiener Bühne“, са Ђуром Трифковићем [син Косте Трифковића] и УО-ом, у вези с његовим ангажовањем у СНП-у. Проблем је настао због његове заузетости у матичном театру у Бечу (болест директора и гл. редитеља) због чега није могао у договорено време доћи у Нови Сад. УО је из тог разлога раскинула Уговор, нашта им Беговић одговара да то није коректно, али да неће тражити ни моралну ни материјалну сатисфакцију.

Српски

5 листова

305. 12. 11. 1912. Велика Кикинда

Писмо Жарка Савића, управитеља СНП-а, упућено Пери Добриновићу, гл. редитељу СНП-а, у коме га обавештава да у његовој компетенцији није одобравање одсуства у трајању од 4 недеље, па га упућује на УО и обавештава да ће његов захтев „потпомоћи“ (подржати).

Српски

1 лист

306. 06. 12. 1912. Беч

Писмо др Милана Савића упућено из Беча „Поштованој Госпођи“ [сигурно неко од рођака или блиских пријатеља Димитрија Ружића], у коме јој изјављује саучешће поводом смрти доајена СНП-а Димитрија Ружића. У писму се спомињу дотична госпођа и неки „Мика“ који су „уз њега одрасли и до савршенства довели“. Са пијететом говори о његовом глумачком раду и о томе колико му је захвалан на подршци у његовим (Савићевим) „драмским тежњама“.

Српски

2 листа

307. 07. 12. 1912. Нови Сад

Писмо Јулке Радовановић, начелнице Добротворне задруге Српкиња Новосадкиња упућено УО-у, у коме их обавештава да поводом смрти Димитрија Ружића, уместо венца прилажу 50 к., као прилог за глумачки мировински фонд СНП-а.

Српски

1 лист

308. 21. 03. 1913. Беч

Писмо Милана Беговића упућено Ђури Трифковићу, тадашњем управнику СНП-а, у коме му износи своје мишљење о даљем развоју СНП-а, које тада назива „путујућим позоришним друштвом“, односно театар без сталног боравишта, а сматра да би једно такво позориште

морало да се избори за бољи статус. Превасходно да утврди стални репертоар са најмање 10 премијера озбиљних комада (дела Гетеа, Молијера и др.), затим да се избори за стално борављење у Новом Саду (са својом салом), подмлађивање глумачког кадра и популаризација Позоришта као институције, оснивањем *Позоришної листи* у чему би велику помоћ могла да пружи Матица српска. Коментарише предлог Трифковића да се он ангажује у Новом Саду и износи своје могућности и услове под којима би прихватио ангажман.

Српски

8 листова

309. 29. 05. 1913. Дубровник

Писмо проф. Антуна Вучетића, председника Одбора за промицање народне позоришне умјетности у Далмацији у Дубровнику, упућено Ђури Трифковићу [вероватно] у коме га обавештава о раду одбора по већим местима у Далмацији (приморју), у циљу пропагирања и побољшања сарадње са Новосадском и Осјечком позоришном дружином. Вучетић се залаже за активирање сарадње и организовање гостовања поменутих друштава у Дубровнику. Доставља му „Про меморију” Дубровачког одбора, у коме се децидирано наводе циљеви и облици сарадње.

Српски

4 листа

310. 03. 06. 1913. Дубровник

Писмо др С. Кнежевића, члана Дубровачког одбора за промицање нар. позоришне умјетности, упућено УО-у, у коме се тражи да ПД гостује на јесен у Дубровнику, и ако је то могуће да их о томе што пре обавесте како би се на време осујетило ангажовање какве талијанске Дружине.

Српски

2 листа

311. 30. 06. 1913. Сењ

Писмо Боже Николића, глумца ПД-е упућено УО-у у коме их моли да му урачунају године пензије за време које је плаћао доприносе, а за време које је провео у другом ангажману изјављује да ће сам уплатити.

Српски

1 лист

312. 30. 06. 1913. Будимпешта

Писмо Јанковића из Будимпеште упућено Антонију Хаџићу, председнику ДСНП, у коме га обавештава да је дозвола (?) добијена и да му је шаљу.

Мађарски

1 лист

313. 07. 06. 1913. Дубровник

Писмо проф. Антуна Вучетића и (потпис нечитак) упућено Антонију Хаџићу или Ђури Трифковићу [вероватно], у коме га обавештавају да су добили његов одговор и да се надају да ће добити повољну одлуку њиховог Централног одбора (вероватно у вези с гостовањем у Дубровнику).

Српски

2 листа

314. 10. 07. 1913. Дубровник

Писмо др Никше Свилокоса из Дубровника [сачуван само ранији омот предмета].

315. 11. 07. 1913. Сушак

Писмо Жарка Савића, управитеља СНП-а, које је тада гостовало у Далмацији у вези с уговореним гостовањем у Далмацији, а појавио се проблем. Наиме, уговорено је гостовање са две представе: „Сеоска лола” и „Продана невеста” са неким г. Перишићем („франковац”), који је за две представе гарантовао приход од 1.000 к., а након договора у коме је учествовао и барон Летис, именовани Перишић је ангажовао другу дружину из Беча „са најфриволнијим француским водвиљима” и на тај начин прекршио уговор. Покушавајући да се извуче Перишић касније нуди одржавање само једне представе без гаранције прихода на које Савић у договору са бароном Летисом не пристаје, и тражи исплату одштете, односно исплату гарантоване суме.

Српски

2 листа

316. 01. 07. 1913. Абација (Опатија)

Писмо Милке Марковић, глумице СНП-а упућено УО-у, у коме тражи да се пензионише јер је лошег здравственог стања.

Српски

1 лист

317. 23. 07. 1913. Бања Лука

Писмо Жарка Савића, дотадашњег управника ПД-е упућено „професору” [вероватно Антоније Хаџић] у коме га моли да на прву седницу ДСНП на дневни ред стави његову молбу за разрешење дужности управника и предлаже да се распише „стечај” (оглас) за избор управитеља „одн. драматурга Србина”. Уједно га обавештава да је Беговићев уговор привремен, и да за директора треба тражити озбиљнијег човека.

Српски

1 лист

- 318. 16. 11. 1913. Велика Кикинда**
Писмо Жарка Савића, управитеља ПД-е упућено Пери Добриновићу, учитељу и редитељу СНП-а, у коме га обавештава да дописи долазе на решавање „ако су исти од управитеља видирани”.
Српски 1 лист
- 319. 27. 11. 1913. Нови Сад**
Писмо Милке Марковић, глумице ПД-е упућено УО-у у коме их моли да коначно реше њену молбу за пензионисање. У наставку писма она изражава негодовање што јој је плата која је пре две године повишена за 50 к., након шест месеци смањена, и што јој је основа за пензиони фонд са 230 к. смањена на 200 к.
Српски 1 лист
- 320. 1913. Нови Сад**
Писмо Душана Радића, председника ЕО-а, којим он обавештава Антонија Хаџића [вероватно] да је дао оставку на место председника ЕО-а, због неслагања са Жарком Савићем, тадашњим управником ПД-е, о коме нема баш добро мишљење. За њега сматра да је користољубив, што је на штету Позоришта.
Српски 2 листа
- 321. 20. 01. 1914. Нови Сад**
Писмо Жарка Савића упућено УО-у, у коме тражи, односно предлаже, да се обрачун тангијема за оперу „Кнез Иво од Семберије” од Исе (Исидора) Бајића, исплате у висини од 5%, што је по њему минимум, јер се „и површније драмске умотворине” српским писцима исплаћују у том износу. Надаље, износи податак да се за опере исплаћује и 10 %, ако се изводе у 2–3 чина.
Српски 2 листа
- 322. 05. 02. 1914. Београд**
Писмо Жарка Лазаревића из Београда упућено председнику, односно ПО-у, у коме се именовани препоручује за главног редитеља, односно „уметничко-артистичког шефа” („уметничког директора позорнице”). [Наведено писмо је недовршено, али се може закључити да је Лазаревић у суштини тражио пријем у ПД-у].
Српски 4 листа

323. 17. 05. 1914. Нови Сад

Писмо Милке Марковић, глумице ПД-е, упућено УО-у, у коме , по њеној изјави, последњи пут моли да јој повећају плату на 400 к., коју сматра да је заслужила, за разлику од госпођице Тросове и других. Износи и да има децу које издржава и мужа који има само 75 к. пензију, што није довољно ни за њега.

Српски

2 листа

324. 18. 05. 1914. Нови Сад

Писмо Милке Марковић, глумице упућено „штованом господину” [вероватно председнику УО-а] у коме га поново моли да реши њен проблем (вероватно повећање плате) и уједно изјављује да ће ако се то не реши завршити у лудници.

Српски

2 листа

325. 24. 05. 1914. Суботица

Писмо (молба) Зорке Сувајџић из Суботице, упућено УО-у, у којем моли да је приме за глумицу у ПД-е. Позива се на препоруку капелника Певачког друштва, где је певала као сопран и то пред управником Позоришта.

Српски

2 листа

326. 16. 06. 1914. Стара Пазова

Писмо Стеве Арсенијевића, позоришног кројача упућено ПО-у, у коме моли да га поново приме у ПД-у, као кројача, јер у Београдском позоришту не може да се адаптира.

Српски

2 листа

327. 17. 06. 1914. Београд

Писмо П. (Петар) Ј. Крстића из Београда упућено Стакићу, у коме тражи да му се исплате тангијеме за представу „Косовска трагедија” које су извођене у Новом Саду (1), Сомбору (4), Вуковару (1) и Суботици (1).

Српски

1 лист

328. 20. 06. 1914. Велики Бечкерек

Писмо др Милана (Мише) Матића упућено [вероватно] директору ПД-е, у вези с гостовањем ПД-е у Великом Бечкереку. У писму Матић тражи да их обавесте о термину гостовања, пошто код њих сезона траје до 20. септембра, и гостовање мора да почне одмах после 15.

08. 1914. године. Уједно их обавештавају да је позоришна зграда на располагању само месец дана. Пошто су обавештени да ПД тренутно гостује у Старој Пазови и да након тога иду у Сланкамен и Тител, предлажу да након тога дођу у Велики Бечкерек. Успут обећавају да ће њихов (Позоришни) пртљаг својим колима пребацити у Велики Бечкерек и обавештава их да до тада није сазивао Позоришни одбор ради агитације (припрема за гостовање).

Српски

2 листа

329. 10. 07. 1914. Велики Бечкерек

Писмо др Мише Матића, председника Месног Позоришног одбора из Великог Бечкереча упућено УО-у, у коме их моле да учине нужне кораке у вези с организовањем гостовања ПД-е у Великом Бечкереку, и траже да им се достави репертоар представа који је планиран за приказивање, ради претходне објаве (плакатирања). Уједно, предлажу да се након гостовања у Старој Пазови, да се гардероба и остале ствари доставе до Ст. Сланкамена или Титела, одакле би се исти лађом (де-реглијом) донели до Великог Бечкереча.

Српски

2 листа

330. 23. 06. 1914. Стара Пазова

Писмо М. (Михајла) Динића из Старе Пазове, упућено „Драгом Доктору” [вероватно др Трифковић Ђури], у коме га обавештава да му шаље акт Месног Позоришног одбора из Великог Бечкереча и приватно писмо др Мише Матића (председника Одбора), у вези са гостовањем ПД-е у Великом Бечкереку. У наставку писма их упозоравају да у В. Бечкереку „нема декорације”.

Српски

1 лист

331. 30. 06. 1923. Нови Сад

Писмо Петра Крстоношића управитеља ПД-е упућено УО-у, у којем подноси детаљни (полугодишњи) извештај о раду и активности ПД-е, од почетка гостовања у Сентомашу (од 11. 12. 1922. – 16. 02. 1923) па све до завршетка турнеје у Руми (крајем јуна 1923). Детаљно се износе финансијски показатељи гостовања по местима (Сентомаш, Сомбор, Вуковар, Рума) и даје предлог где би ПД могла да настави гостовање (Липик, Дарувар, Винковци, Митровица, Ст. Паланка, Земун, па потом у опет у Банат). Основна замерка Крстоношића је да ПД, на свим гостовањима има дефицит, и да поред субвенција које добијају не могу да остваре добит. Због тога он подноси оставку и тражи да га

разреше дужности управитеља Позоришта.
Српски

2 листа

332. Нови Сад (?)

Писмо браће Београдец, упућено УО-у (Препис), у коме потражују дуговања ДСНП према њима, у износу од 500 фор. У писму посебно прозивају Телечког, који је од „неких глумаца” њихов дуг наплатио, а њима није исплатио. Траже да им се дуг исплати, а да ће у противном преко немачких и словенских листова обавестити јавност о томе и ангажовати адвоката да покрене парницу.

Српски

1 лист

333. 23. 04. / Берлин

Писмо Милана Миловановића, студента из Берлина упућено УО-у, у коме их обавештава да је на рачун Друштва послао 50 немачких марака, које је скупио од српске академске омладине, као прилог „на олтар позоришне нам уметности” и извињава се што их до тада није послао.

Српски

2 листа

334. Вршац (?)

Писмо Јована Ђорђевића упућено УО-у у коме их информше о раду и гостовању ПД-е. Посебно се осврће на рад на организовању „теоретичког курса” за глумце у циљу даље наобразбе у глумачком послу и учењу страних језика (француски и немачки). У том раду истиче потешкоће на које је наилазио и како их је решавао. Истиче да су ово сви глумци драговољно примили и да је у ПД-и владају добри односи. Моли УО да заказану Скупштину одложе до даљег, јер је заузет са пословима око организовања рада ПД-е и истиче да би свакако желео да присуствује скупштини, али тада није у могућности због својих обавеза.

Српски

3 листа

335. /

Писмо Николе Рашића [вероватно], глумца ПД-е упућено УО-у, у коме их моли да га поново приме у ПД-у, јер је због свог непримерног понашања добио отказ.

Српски

2 листа

336. 1867 (?). Пешта

Писмо Лазе Костића упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава

да је Тона (Антоније Хаџић) приликом боравка у Пешти обећао Молнару [вероватно управитељ Националног позоришта] једну српску драму „на коју је цех одређен 3.000 форинти”. Хаџић је понудио *Максима*, па пошто је Ђорђевић пре неколико година био против тог ангажмана, тада тражи од њега мишљење, и моли га да га обавести шта је све „брисао” (скраћивање текста) из наведене драме. Уједно га обавештава да је он покушао да скрати текст, да је избацио око 400 стихова и по његовом мишљењу још би толико могло да се избаци. На крају писма га обавештава да су слаби изгледи да Министарство одобри уступање места на пијаци за позорницу Народног позоришта.

Српски 1 лист

337. Будим

Писмо Лазе Костића упућено Јовану Ђорђевићу, који се тада налазио у Сомбору, у коме га моли да му пошаље рукопис *Максима* јер је обавештен да се драма неће изводити на сцени СНП. Пошто Мита Поповић преводи *Максима* на мађарски и верује да би већ следеће сезоне могао доћи на репертоар мађарског Националног позоришта, изражава жаљење што ће премијера његовог „кронпринца” бити у несрпском позоришту. Обавештава га да намерава да *Максима* прода Матици, зато што му треба новац за пут у Лондон на Шекспирове свечаности, и моли га да га посаветује колико да тражи, а да не буде безобразан. Костић од Ђорђевића тражи да му назначи шта би требало да се измени у драми и успут предлаже одређене глумце за поједине роле. Такође га пита за мишљење да ли је у реду да драму посвети владици Платону, и обавештава га о намерама Тоне (Хаџића) да „први акт” штампа у *Лейхойису*.

Српски 1 лист

338. /

Писмо Драгиње Ружић (рођ. Поповић), глумице упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га моли да ургира код адвоката Павловића, да јој одложи враћање дуга до 01. новембра, који је дуговала шнајдеру Дабиши, а који је Павловић на себе преузео.

Српски 2 листа

339. Карловци

Писмо Драгиње Ружић, глумице упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да не може да откаже представу „Сан Марка Краљевића” коју играју у Карловцима, јер су карте већ распродате. Обећава да ће у

суботу стићи у „легло” и да могу да штампају карте за недељну представу.

Српски

2 листа

340. /

Писмо Драгиње Ружић, глумице упућено Јовану Ђорђевићу у коме му предлаже да ПД прво гостује у Митровици, а да се гостовање у Осеку одложи после Скупштине, која треба да се одржи у Новом Саду. Уједно предлаже да се прихвати да се глумцима подели „7-мо парче” (део прихода) „да они после (не би) како год керефеке правили”.

Српски

1 лист

341. **Београд**

Писмо Драге (Данкулов), написано на Ђурђевдан и упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да је добила његово писмо и извештава га о стању њене болести, односно да сада пије неки „балсам” који је многима помогао и да се нада најбољем, уз Божију помоћ. [Писмо је написано доста нејасно са хаотичним и растрзаним реченицама. Писано је оловком и има доста избледелог текста]

Српски

2 листа

342. **1864. Осек**

Писмо Давида Миланковић, асесора Суда у Осеку написано на Велики понедељак 1864. године и упућено УО-у у коме им захваљује на избору за повереника. У наставку писма их обавештава о ситуацији у позоришном животу у Осеку, где сваке године гостује СНП, Немачко хрватско друштво и где постоје добри услови, јер Осек има Позоришну зграду. Предлаже да ПД гостује у времену од септембра до новембра или март и априлу, када Немачка дружина не даје представе. За дворану тврди да је тада слободна и да је ђенерал Радисављевић, заповедник Града, изјавио да не треба ништа да се плати. За прикупљање прилога изјављује да је нешто прикупљено, али да тада не би било угодно наставити тај посао, јер је те године давано и за Банаћане (вероватно као помоћ) и да за већ уписане (оне који су већ дали прилог) не би требало поново тражити.

Српски

2 листа

343. **1864. Осек**

Писмо Давида Миланковић из Осека, написано на Велику суботу 1864, упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да вероватно

није обавештен са садржајем писма које је послао 29. априла 1864. године и насловио на УО, у коме је већ известио да се представе у Осеку не играју лети и да гостовање ПД-е треба организовати на јесен у октобру или новембру.

Српски

1 лист

344. 13. 01. Пожега

Писмо Марије Брњић, глумице упућено Јовану Ђорђевићу, у коме му замера, као и другим колегама (Рашићки, Малчики-Милки Гргурова и Крестићу), што не одговарају на њена писма. У писму спомиње неке њене ствари, које тражи да јој врате, али се није могло утврдити о чему се ради, јер је писмо доста нечитко написано.

Српски

1 лист

345. 20. 04. Пожега

Писмо Маре (Брњић Марије) из Пожеге упућено Јовану Ђорђевићу, у коме му замера што јој не одговара на њена писма и моли га да јој пише и обавести о раду ПД-е. Интересује се за рад Милчике (Милке Гргурова) и осталих колега и када ће доћи у Пожегу на гостовање, и нада се да ће то бити ускоро.

Српски

1 лист

346. 16. 01. Пожега

Писмо Брњић Марије, глумице упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава да учи улоге које су јој дате и да једва чека да ступи у ПД-у и моли га да јој пише кад ће је примити.

Српски

2 листа

347. 16. 01. Пожега

Писмо Марије Брњић упућено Јовану Ђорђевићу, у коме му изриче искрене жеље за дуг живот и добро здравље поводом његовог „имендана”.

Српски

2 листа

348. Суботица

Писмо Емила Манојловић из Суботице упућено Јовану Ђорђевићу [вероватно], у коме га обавештава да не може преузети обавезу да издејствује дозволу за гостовање ПД-е у Суботици, јер нема за то пуномоћ. Обавештава га да градоначелник Флат и администратор Пијуковић нису у Суботици (вероватно су тада били у Будиму), а телеграфска

веза са Будимом не постоји. Препоручује да се УО директно разговара са Флатом који се тада налазио у Новом Саду и да би лиценцу требало директно да траже од конзилијума у Суботици и да у телеграму наведу да је тако добијена и дозвола за Бечкерек.

Српски

1 лист

349. Сомбор

Писмо Јована Марковића, повереника СНП-а у Сомбору упућено Јовану Ђорђевићу, у коме га обавештава о припремама за гостовање ПД-е у Сомбору. Извештава га да је сала обезбеђена али да може да се користи само до 12. децембра. Такође, предлаже да неко од стручних радника дође да припреми бину, како би она што пре била спремна за извођење представа. Што се тиче смештаја и исхране и то је обезбеђено и обавештава га о ценама. Инсистира да Ђорђевић лично дође у Сомбор како би се уверио да ли су припреме добро обављене.

Српски

1 лист

350. /

Писмо Радовановић А. (Алексе) упућено Јовану Ђорђевићу. Писмо је доста нечитко написано, али се може растумачити да се ради о могућност извођења представа и то: „Кир Јања”, „Бој на косову” и „Краљ Бугарски”. Спомиње ангажовање односно отпуст Тоше Марковића, кад дође Видаковић. На крају га извештава о скупљеним прилозима, које обећава да ће му послати.

Српски

1 лист

351. 24. 09. Нови Сад

Препис писма УО-а упућено Брэдваревићу, поверенику Друштва у Вршцу. Одбор изражава захвалност Брэдваревићу за његов пожртвовани рад на популаризацији ПД-е у Вршцу и изјављују да за другог повереника не знају. На информацију Брэдваревића да је нека особа у Вршцу примила позоришне обвезнице, УО га извештава да су они тек пре неки дан штампали „приложнице на издржавање Позоришта” и да њему првом шаљу 200 комада. Што се тиче гостовања ПД-е у Вршцу обавештавају га да је одбор закључио да ПД гостује у октобру и новембру, и упућују Брэдваревића да се обрати Јовану Ђорђевићу, који се тада налазио у Земуну и да се са њим договори око термина гостовања у Вршцу.

Српски

1 лист

352. 07. 05. 1851. Сомбор

Писмо Јована Ђорђевића, који се тада налазио у Сомбору и радио као жупанијски службеник, упућено Јовану Димитријевићу, „Начелнику Слоб. Потиско-Крунског Округа” у Сенти. Ђорђевић захваљује Димитријевићу који га је предлагао за место подбележника у Магистрату у Новом Саду, и износи разлоге због којих не би одмах могао да прихвати предложено место. Прво, и поред чињенице да велики жупан нема ништа против да он напусти службу у Жупанији, мора да прође одређени отказни рок, а и систематизација радних места у магистратима није завршена. Други разлог је висина плате коју би примао као подбележник (320 ф.), док он на тадашњем месту има плату од 547,5 ф. Ђорђевић изражава жељу да пређе у Нови Сад и моли Димитријевића да се заузме да му се плата подбележника повећа на 500 ф. и да се предлог за његов отпуст из жупанијске службе допуни и достави великом жупану на одобрење.

Српски

2 листа

353. 02. 09. 1893. Београд

Писмо др Н. (Николе) Ј. Петровића, управитеља Краљевског срп. народног позоришта у Београду упућено управитељу СНП-а, у коме га обавештава да је постављен на дужност управитеља и нуди сарадњу два позоришта. Уједно га обавештава да му шаље најновије позоришне објаве и то исто очекује од њега, како би се међусобно информисали о раду и непосредним намерама (плановима), а у циљу што боље сарадње.

Српки

2 листа

КУТИЈА 11

1. **14. 08. 1866. Нови Сад (?)**
Програм за Главну скупштину ДСНП у XII тачака.
Српски 2 листа
2. **13. 08. 1866. Стари Бечеј**
Пуномоћ издата на име М. Д. Дејановића из Ст. Бечеја, коју су оверили Љубивоје Бастић, председник старобечејског Добровољног позоришног друштва и Стеван Завишић, тајник, којим се именовани овлашћује да заступа Друштво из Ст. Бечеја, на Скупштини ДСНП у Новом Саду.
Српски 2 листа
3. **14. 08. 1866. Стари Бечеј**
Пуномоћ Потиског крунског и привилегованог Дистрикта у Ст. Бечеју издата на име Тривуна Чонкића и Светозара Недељковића, као приложника (делегата) на Скупштини ДСНП у Новом Саду. У даљем тексту потписници се ограђују од евентуалног одлагања у случају да се не обезбеде средства за одржавање Скупштине, иста распусти, док се не обезбеде средства за нормално функционисање Позоришта.
Српски 2 листа
4. /
Предлог Марка Поповића за повишење цена улазница за представе ПД-е и калкулација прихода и расхода.
Српски 2 листа
5. **20. 08. 1866. Нови Сад**
Говор А. (Алексе) П. Радовановића на Скупштини СНП, у коме се залаже да се пре одржавања Скупштине у јавним листовима објаве

програми и извештаји који су припремљени за Скупштину, у циљу разматрања и јавне расправе, што би уједно побољшало рад и ефикасност Скупштине.

Српски

2 листа

6. 12. 09. 1868. Панчево

Управа Српског певачког друштва у Панчеву, обавештава Бранка Рајића, Ђакона и Косту Јовановића, трговца, да су изабрани за заступнике на Главној Скупштини ДСНП у Новом Саду.

Српски

2 листа

7. 24. 10. 1871. Нови Сад

Главна Скупштина ДСНП у Новом Саду извештава Магистрат Новог Сада, да је на основу Устава (Статута) ДСНП, Стеван Брановачки изабран за председника, а А. (Антоније) Хаџић, за потпредседника. У потпису документа је Панта Поповић, тајник ДСНП.

Српски

2 листа

8. 13. 04. 1873. Нови Сад

Писмо Начелника за ДСНП (у потпису Сава Петровић, секретар) упућено Гедвону Дунђерском у Сентомаш, у коме му се захваљују на помоћи од 1.000 форинти ДСНП-у, за куповину позоришне дворане у Новом Саду.

Српски

1 лист

9. 30. 08. 1874. Нови Сад

Стеван Брановачки, начелник ДСНП обавештава Магистрат Новог Сада, да је за новог начелника изабран др Михаило Полит-Десанчић, а за подначелника Антоније Хаџић, обојица на три године.

Српски

2 листа

10. 14. 12. 1895. Нови Сад

Списак новчаних завода (који су у српским рукама) и управитеља тих завода, којима је послат позив ради припомоћи СНП-у (1-96).

Српски

3 листа

11. 23. 12. 1911. Нови Сад

Обавештење Главне Скупштине ДСНП упућено Магистрату Новог Сада, у коме их извештавају да је на Скупштини одржаној 23. 12. 1911. године, за начелника изабран Антоније Хаџић, а за подначелника

Гедеон Дунђерски, на рок од три године, и траже да се ова Одлука у складу са чл. 9 Статута ДСНП, потврди од стране Магистрата, односно Министарства унутрашњих послова.

Српски

1 лист

12. 30. 12. 1913. Нови Сад

Обавештење Главне Скупштине ДСНП упућено изабраним члановима УО-а, да су на седници Скупштине, одржане 30. 12. 1913. године, изабрани за чланове УО-а (Јован Живојиновић, др Милан Петровић, др Жарко Миладиновић, Љупко Латић, др Душан Родић, др (Јован-Јоца) Лалошевић, Марко Вилић, Влада Стратимировић, др Гедеон Дунђерски и др Бранко Николић).

Српски

3 листа

13. 20. 07. 1865. Нови Сад

Стефан Брановачки, начелник ДСНП у име УО-а, обраћа се Крунском прив. потиском дистрикту у Бечеју, са молбом да им уплате обећаних 2.000 фор., јер је у припреми израда извештаја о стању Фонда ДСНП за годишњу скупштину.

Српски

2 листа

14. 05. 11. 1865. Нови Сад

Писмо Стефана Брановачког, начелника ДСНП упућено Јовану Ђорђевићу, потпредседнику УО-а, у коме га обавештава да је висока земаљска власт донела Решење којим се одобрава одржавање Главне конститутивне скупштине ДСНП, 18. 11. 1865. године и да је изабран Одбор који треба да сачини извештај о раду и пословању ДСНП. Уједно га извештава да је и он изабран у тај Одбор, а да треба да дође у Нови Сад, најкасније до 12. 11. 1865. године, како би учествовао у раду Одбора, и у раду Скупштине. Од Ђорђевића се такође тражи да до 01. 11. 1865. године достави рачуне из ручне позоришне касе, и обавештавају га да је УО донео Одлуку да се у времену од 15. 11. 1865. до 15. 3. 1866. године глумцима исплати половина износа који им припада за огрев.

Српски

1 лист

15. 24. 04. 1865. Нови Сад

Писмо Стефана Брановачког, привр. потпредседника Матице српске у Новом Саду упућено Јовану Ђорђевићу, управитељу СНП-а у име Управљајућег одбора Матице српске, у коме га обавештава о условима

за избор агента-комисионара Матице српске и о приходима који они могу да зараде као агенти-комисионари.

Српски

1 лист

16. 19. 05. 1865. Бела Црква

Писмо чланова ПД-е (Никола Недељковић, Маја Маринковић, Никола Зорић, Коста Хаџић и др.) упућено председнику УО-а, у коме се обраћају Одбору и износе штетан рад Петра Видаковића, тада глумца ПД-е, који их је омаловажио као чланове ПД-е и називао их „неваспитаним”, „пијаницама” и „којекаквим лолама” и одбио да их позове на забаву у манастир Златица. Потписани сматрају да је њих лично увредио и непосредно и целу ПД-у, односно ДСНП и траже да се именовани примерно казни.

Српски

2 листа

17. 22. 05. 1866. Нови Сад

Писмо Илије Христића, место заступног начелника УО-а у Новом Саду, упућено Јовану Ђорђевићу, управитељу ПД-е и подначелнику ДСНП, који се тада налазио у Вуковару, у коме га обавештава да је закључак УО-а да ПД из Вуковара дође у Нови Сад. Надаље га обавештава да ако из Пеште дође повољна вест о скупљеном прилогу, ПД из Новог Сада моћи ићи на гостовање у Будим. Извештава га да је у Новом Саду „Арена” готова и да ће им бити уплаћено 150 фор. из касе Друштва, што одобрава ЕО.

Српски

1 лист

18. 05. 02. 1867. Нови Сад

Писмо (допис) Беле Пеака, „сенатора као референта”, упућено Председништву СНП-а у Новом Саду, у коме тражи, да по налогу Угарског намесништва, исти по приложеним табелама, доставе податке о раду ДСНП. Прилог: Табеларни приказ прихода и расхода ДСНП закључно са 31. 12. 1866. године.

Српски, немачки

4 листа

19. 22. 05. 1868. Нови Сад

Писмо Јована Радовановића, заменика председника УО-а упућено Јовану Ђорђевићу, управитељу ПД-е, који се тада налазио у Вуковару, у коме га обавештавају, да на основу његовог писма из Осека, ПД тада неће доћи у Нови Сад, јер „Арена” није ни готова и да се ПД може по другим местима бавити.. У наставку писма траже да их обавести о

утврђеним „концесијама” (гостовањима) и да их обавести о висини „режунарације” за глумицу Поповићеву, и траже да он сам то одреди.
Српски 1 лист

20. 28. 08. 1868. Нови Сад

Писмо Јована Радовановића, заменика председника УО-а упућено Јовану Ђорђевићу, управитељу ПД-е, који се тада налазио у Руми, у коме га обавештава да извести тадашње глумце ПД-е да их и даље задржавају (ангажују) и да не допусти да они 01. 10. 1868. године оду у Београд. Уједно га обавештавају да ће се Главна скупштина ДСНП, уместо у октобру одржати 16. 9. 1868. године.

У истом предмету:

Извештај Јована Ђорђевића, написан у Руми 23. 8. 1868. године о стању у ПД-е и потреби расписивања конкурса за пријем нових чланова. Износи податке о глумцима који одлазе из ПД-е и предлаже пријем нових, како би се по њему стабилизовало стање у ПД-и.

Српски

3 листа

21. 30. 08. 1868. Рума

Извештај Јована Ђорђевића, који се тада налазио у Руми, упућен УО-у, у коме их обавештава о стању у ПД-и. У извештају се наводе глумци који су тренутно везани уговором за Позориште (15 глумаца) и они који немају уговор (10 глумаца). Од глумаца који су под уговором, њих дванаест је напустило ПД-у, и прешло у Народно позориште у Београд, а само Милка Гргурова, Никола Рашић и Милева Рашић су званично поднели оставке. Надаље образлаже свој став да глумце не треба терати да на силу остану у Позоришту, јер то није добро ни за њих ни за Позориште.

Српски

2 листа

22. 01. 03. 1872. Нови Сад

Захтев УО-а који је потписао Хаџић (Антоније), подначелник ДСНП, упућен Магистрату Новог Сада, са молбом да се њихов захтев са препоруком, упути Хрватско-славонској земаљској влади у Загребу и Земаљском војном заповедништву у Загребу, ради добијања одобрења за давање представа у сремској, вировитичкој и пожешкој жупанији и Хрватско-славонској војној крајини. На полеђини акта постоји допис Магистрата упућен Хрв. слав. далм. земаљској влади у Загребу и одобрење.

Српски, немачки

2 листа

23. 01. 04. 1872. Нови Сад

Допис УО-а (у потпису Стефан Брановачки, начелник) упућен рачунарству Дистрикта у Великој Кикинди у коме траже да им се исплати 2182,50 фор., на име доспелог интереса и обавештавају их да ће им од тада редовно слати (1. јула и 1. јануара) признанице о доспелим интересима.

Српски

2 листа

24. 21. 07. 1873. Нови Сад

Стефан Брановачки, начелник ДСНП обавештава Магистрат Новог Сада, да ће се редовна Главна скупштина Друштва одржати 8. 8. 1873. године. На полеђини акта постоји забелешка Магистрата да се на Скупштину упућује варошки капетан Манојловић, извештај капетана Манојловића о раду Скупштине и пуномоћ издата на име начелника Друштва Брановачког и члановима Милану Јовановићу и Ђорђу Шевићу, који се овлашћују да учествују на јавној дражби за куповину дворане. Прилог: Извештај о стању Фонда ДСНП и Преглед средстава за откуп позоришне дворане (преглед уплата за 18 година).

Српски

7 листова

25. 05. 08. 1875. Нови Сад

Михаило Полит-Десанчић, начелник ДСНП обавештава Магистрат Новог Сада, да по Закону, односно Одлуци Угарског намесничког већа од 7.11.1865. године бр. 80.871, а на основу Кр. дворске наредбе од 27. 7. 1865, бр. 11.101, имају право да у свом називу задрже пун назив ДСНП и да наредба Министра унутрашњих послова од 2. 5. 1875. године бр. 1508, не мора да се испоштује.

Српски

2 листа

26. 14 . 02. 1877. Нови Сад

Преписка УО-а са адвокатом др Стеваном Малешевићем из Сенте, у вези са оставином покојног Стеве пл. Бадрљице из Сенте, који је ДСНП завештао своју непокретну имовину и то: кућу и осам ланаца земље, с тим да његова супруга има право плодоуживања до смрти, односно поновне удаје.

Српски

3 листа

27. 03. 06. 1880. Загреб

Допис Далм. хрв. слав. земаљског владиног одјела за послове унутарње у Загребу упућен Поглаварству града Новог Сада, у коме их обавеш-

тавају да им достављају Декрет за Народно позориште у Новом Саду, којим им се дозвољава давање представа у Краљевини током једне године. На полеђини акта евидентирана је белешка о одобрењу, датирана 08. 06. 1880. године.

Српски, немачки

2 листа

28. 07. 04. 1882. Нови Сад

Допис др Станојевића (Лазе), начелника ДСНП и др Милана Савића, члана одбора, упућен УО-у у којем им достављају извештај о предаји благајне (касе) Друштва, благајнику Данилу Манојловићу, са подацима о стању благајне. У прилогу се налази и папирић са неким цифарским показатељима који се не слажу са обрачуном (извештајем).

Српски

3 листа

29. 12. 07. 1883. Нови Сад

Др Станојевић (Лаза), начелник ДСНП извештава Магистрат Новог Сада, да ће се у суботу 9. 7. 1883. у 9.00 „сахата пре подне” у дворани Матице српске одржати редовна Главна Скупштина ДСНП и моле да о томе обавесте Министарство унутрашњих послова у Будимпешти.

Српски

2 листа

30. 03. 05. 1885. Нови Сад

Начелник ДСНП се обраћа „Представништву” (Магистрату), са молбом да им се одобри подизање позоришне зграде на локацији званој „Хан” у Новом Саду, и образлаже потребу за изградњом такве зграде која ће служити за потребе Позоришта. Истиче да би се у тој згради изводиле представе и позоришних дружина на српском, мађарском и немачком језику, у интересу свих грађана Новог Сада.

Српски

2 листа

31. 23. 01. 1886. Нови Сад

Уредба о позоришној Управи (делокруг управитеља и деловође) и Правилник о дужности и делокругу деловође ПД-е.

Српски

6 листова

32. Нови Сад

Преглед претплатника за представе ПД-е у Новом Саду, за 24. позоришне представе у периоду од октобра 1887. до јуна 1889. године, са ценама за одређена места у сали.

Српски

7 листова

33. **21. 07. 1898. Нови Сад**
Списак позоришних дела која се налазе код ПД-е, а која је тада била под руководством Димитрија Ружића. У списку су дати подаци о називима представа, облику извођења, ауторима и преводиоцима (281 дело).
Српски 15 листова
34. **23. 07. 1898. Нови Сад**
Списак накнадно набављених позоришних дела, која се налазе код ПД-е и Попис новонаправљене и на поклон добијене гардеробе за потребе ПД-е у Новом Саду. На полеђини аката постоји забелешка Димитрија Ружића од 21. и 23. 07. 1898. године, да је дела и гардеробу преузео. Прилог: Извештај о репертоару (броју одиграних нових представа) Народног позоришта у Београду у периоду од 1868. до 1870. године.
Српски 7 листова
35. **20. 10. 1897. Нови Сад**
Списак накнадно набављених позоришних дела који се налазе на репертоару ПД-е (33 дела). Прилог: Преписка А. (Антонија) Хаџића у вези с гостовањем ПД-е у Осеку 1897. године.
Српски, немачки 6 листова
36. **21. 07. 1898. Нови Сад**
Списак накнадно набављених позоришних дела који су на репертоару ПД-е. На полеђини акта стоји забелешка да је наведени списак дела и збирку нота ПД-е прегледао Јован Грчић, а да је исте преузео заменик управника Димитрије Ружић (21. 07. 1898).
Српски 4 листа
37. **Нови Сад**
Уредба о Управи СНП-а у Новом Саду [Уредба је написана у рукопису и куцана на писаћој машини. У рукописној верзији има и дописаних делова (напомена), док се примерак откуцан на писаћој машини унеколико разликује од оригинала]. Уредба је подељена на два дела I управитељ и II Редитељи. Први део има 8. тачака, док други део има 10. тачака.
Српски 6 листова

- 38. 09. 01. 1902. Нови Сад**
Уредба о делокругу и дужностима деловође СНП-а и Упутство о вођењу рачуна ПД-е приликом њеног бављења у појединим местима. /Уредба је написана у рукопису и откуцана на писаћој машини, док је Упутство у рукопису. Оба документа су сачувана у неколико примерака/
Српски 20 листова
- 39. 21. 08. 1905. Нови Сад**
Документација о раду Бранислава Нушића као управника ПД-е, са финансијским показатељима његовог пословања, у коме су утврђени одређени недостаци (финансијски извештаји, записници са седница УО-а и извештаји Комисије).
Српски 22 листа
- 40. 06. 09. 1905. Нови Сад**
Документација Скупштинског одбора ДСНП (чланови: Бр. Нушић, Тих. Остојић, др Лаза Марковић и Исидор Бајић), која подноси предлоге следећих докумената ДСНП:
1. Правилник за ПД-у
2. Дисциплинарни правилник
3. Правила за пензиони фонд
4. Предлог за побољшање плата чланова ПД-е, и
5. Предлог репертоара ПД-е
Српски 27 листова
- 41. 22. 11. 1905. Нови Сад**
Допис подначелника ДСНП упућен Земаљској влади у Загребу, у коме се тражи да им се изда нова дозвола за одржавање представа ПД-е на подручју Краљевине Хрватске и Славоније, а под руководством Петра Добриновића, привременог управитеља ПД-е. На полеђини акта у напомени постоји забелешка да Милан Николајевић, саветник земаљске владе у Загребу, пожуре решење молбе.
Српски 1 лист
- 42. 13. 12. 1904. Нови Сад**
Основно писмо за Позоришну закладу Недељковић Ф. Ђорђа, као припомоћ глумцима и глумицама ПД-е. Недељковић Ф. Ђорђе из Новог Сада, својим тестаментом писаним у Новом Саду 30. 9. 1899. године, оставља ДСНП 10.000 круна као Фондацију у припомоћ глумци-

ма и глумицама, који ће се као чист приход сваке године на Главној скупштини поделити као награда „солидним и напредним глумцима, односно глумицама”. У случају да се СНП угаси ова средства се пребацују у фондацију Матице српске „да њеним приходима потпомаже драмску српску књижевност”, а ако и Матица „нестане” „прима и ову фондацију српска православна општина да приходима српску књижевност потпомаже”.

Српски

3 листа

43. 09. 05. 1906. Нови Сад

Секретар ДСНП Сава Петровић, извештава УО да је 8. 5. 1906. године преминуо Васа Николић, члан Друштва у Панчеву у 69-тој години, и да се као члан уписао 1898. године са чланарином од 100 круна.

Српски

1 лист

44. 13. 07. 1906. Нови Сад

Начелник ДСНП извештава Перу Добриновића, управника ПД-е која се тада налазила у Перлезу, о одобрењу предујма глумцима и осталом особљу за потребе лечења и у друге сврхе. Прилог: Захтеви глумаца ПД-е за предујам (Туна Освалд, капелник; Риста Спиридоновић, глумац; Драгомир Кранчевић, глумац; Коста и Даница Васиљевић, глумци; Андрија Стојановић, глумац; Даница и Милан Матеић, глумци)

Српски

13 листова

45. 30. 06. 1906. Мол

Председник Месног одбора ДСНП у Мољу обавештава Управу СНП-а у Перлезу, да је молски Позоришни одбор закључио да се ПД позове у Мол да одржи осам представа у претплати и четири представе ван претплате, с тим да се прва представа одржи уочи Преображенија. Ни пре ни после Месни одбор не гарантује успешност гостовања.

Српски

2 листа

46. 30. 06. 1906. Нови Сад

Обавештења УО-а упућена Пери Добриновићу, прив. управитељу ПД-е, који се тада налазио у Перлезу, којим га обавештавају да су одобрили одмор (ферје) члановима Дружине у периоду од 3–28. јула 1906. године и достављају им даљи распоред гостовања по местима.

Српски

2 листа

47. **17. 06. 1906. Нови Сад**
Аркадије Марковић, књиговођа извештава УО да је приликом бављења ПД-е у Суботици обавио инвентарисање позоришне гардеробе, позоришних дела и музикалија, и да је закључио рачун о бављењу ПД-е у Суботици. Рачун ПД-е је позитиван и чист вишак је 111,62 круне.
Српски 2 листа
48. **30. 06. 1906 Нови Сад**
Начелник ДСНП обавештава Перу Добриновића, прив. у управитеља ПД-е, који се тада налазио у Перлезу, да је са Миланом Николићем, глумцем продужен уговор и да му га шаљу на потпис, с тим да му се повишица плате исплаћује на дан потписивања уговора. Уговор није у прилогу.
Српски 1 лист
49. **30. 06. 1906. Нови Сад**
УО на седници одржаној 30. 6. 1906. године је утврдио распоред гостовања ПД-е и о томе извештава председнике месних позоришних одбора у Мољу (гостовање 19. 8. – 13. 9. 1906), Бечеју (гостовање од 14. 9. – 18. 9. 1906) и В. Кикинди (гостовање од 19. 9. у трајању од 6–8 недеља).
Српски 1 лист
50. **12. 06. 1906. Нови Сад**
Извештај др Лазе Марковића, члана УО-а упућен УО-у, у којем их извештава да је прочитао превод „веселе игре” у три чина *Курјук*, чешке књижевнице Божене Викове Куњетицке, коју предлаже да се стави на репертоар ПД-е. На полеђини акта стоји забелешка да се превод даје управитељу Пери Добриновићу, да га приреди за представу (приказивање).
Српски 1 лист
51. **15. 06. 1906. Сомбор**
Преписка др Давида Коњовића, адвоката из Сомбора, и повереника ДСНП из Новог Сада, са УО-ом у вези с прикупљањем чланарине и евидентирања нових чланова ДСНП из Сомбора.
Српски 14 листова

- 52. 25. 05. 1906. Нови Сад**
Акт ДСНП у коме се констатује да је Срески суд у Новом Саду заказао рочиште за 6. 6. 1906. године, у ствари тужбе Ђорђа Торера из Карловаца против СНП-а, због потраживања 111,60 круна. У напомени се наводи да је судска одлука достављена позоришном фискалу др Стевану Малешевићу, ради заступања на рочишту.
Српски 1 лист
- 53. 24. 06. 1906. Вршац**
Одбор за прославу 100-годишњице Јов. Ст. Поповића из Вршца (председник др Марко Ранчић) тражи од УО-а да их обавесте да ли ће ПД учествовати у реализацији прославе са једном представом са комадом Јована Стерије Поповића. УО одговара да су вољни да учествују у прослави 100-годишњице Јована Стерије Поповића, и ако је могуће да се то организује у другој половини септембра 1906. године, када ће ПД бити у Вршцу или околини.
Српски 3 листа
- 54. 05. 07. 1906. Нови Сад**
Допис Магистрата Новог Сада упућен Матици српској (односно ДСНП) у коме траже да им се доставе подаци о томе из какве закладе глумци СНП примају плате и да им се достави Устав (Статут) Друштва у верном препису за потребе „Кр. угар. највишег управног судишта”. Допис начелника ДСНП упућен Магистрату Новог Сада у коме их извештавају о примањима глумаца и да им достављају Устав Друштва.
Мађарски, српски 2 листа
- 55. 01. 07. 1906. Будимпешта**
Преписка УО-а и Министарства унутрашњих послова у вези са издавањем дозволе за гостовање ПД-е на територији Краљевине Угарске, до 31. 12. 1906. године. У забелешци на полеђини акта стоји забелешка да је оригинал дозволе послао А. (Антоније) Хаџић из Будимпеште, управитељу ПД-е Пери Добриновићу, који се тада налазио у Перлезу.
Мађарски, српски 5 листа
- 56. 10. 12. 1907. Нови Сад**
Извештај изасланих рачунских ревизора ДСНП (чланови: Љуб. Стефановић, Александар Јорговић и Гавра Нецков) о прегледу закључних рачуна Фонда ДСНП у Новом Саду. У Извештају се наводе пропусти месних позоришних одбора у вођењу књига и на крају сумирају финансијски показатељи, који приказују позитивно стање.
Српски 3 листа

57. **28. 12. 1906. Нови Сад**
Извод из Записника са VI седнице УО-а у коме се констатује да има доста чланова Друштва који нису уплатили чланарину, да их на то треба опоменути и ако не изврше своју обавезу да их треба брисати из чланства.
Српски 2 листа
58. **26. 03. 1907. Нови Сад**
Извештај Аркадија Марковића, књиговође достављен УО-у, након прегледа брошуре (извештаја) др Лазе Станојевића, бившег начелника ДСНП, за период од 1881–1905. године. Наводи многе пропусте у раду бившег начелника Станојевића и злоупотребе у руковању имовином.
Српски 7 листова
59. **30. 04. 1911. Панчево**
Извештај о стању и раду ПД-е за месец април 1911. године (у потпису Жарко Савић). Дају се подаци о бројном стању ПД-е (34 члана осим капелана и шаптача), раду (приказаним представама), припреми нових представа, рад капелника, одржаним пробама и раду и дисциплини. На крају се дају начелне примедбе управитеља и констатује да је ПД закључно са 30. 4. завршила рад у Панчеву, и одлази у Земун (од 1. 5. 1911). У прилогу је дат и попис (списак) представа (дела) која су извођене у Панчеву (30 дела).
Српски 3 листа
60. **21. 10. 1911. Сарајево**
Допис Земаљске владе за Босну и Херцеговину у Сарајеву достављен УО-у, којим их обавештавају да им је дозвољено извођење позоришних представа, с тим да у сваком месту траже посебну дозволу од месне политичке области и да у претходном поступку доставе текстове дела које изводе у сврху цензурисања. Дозвола важи за 6 месеци, с тим да се уплати „доходарина” (такса) код оног „овозмног порезног уреда, у чијем сједишту са представљањем отпочнете”.
Српски 2 листа
61. **10. 10. 1912. Стари Бечеј**
Молба Милке Марковић, глумице ПД-е, која се тада налазила у Ст. Бечеју, упућена УО-у у којој тражи да јој се одобри да накнадно изврши уплату у пензиони фонд, за време кад тај Фонд није постојао (од 1883. године до оснивања).
Српски 2 листа

- 62. 19. 09. 1912. Стари Бечеј**
 Допис Марте Тодосић, глумице ПД-е, која се налазила у Ст. Бечеју, упућен ПО-у, у којем их обавештава да им доставља три лекарска уверења, којима доказује да више није способна за рад и тражи да је пензионишу и одреде висину пензије која јој према Правилима Друштва припада.
 Српски 1 лист
- 63. 1912. Нови Сад**
 Попис лауреата награде из задужбине Ђ. Ф. Недељковића од 1907–1911. године и подсетник шта треба припремити за седницу УО-а који ће се одржати 8. 10. 1912. године (годишњи извештај, прорачун за 1913, извештај о прегледу рачуна за 1911, подела награде глумцима из Задужбине Недељковић, утврђивање дневног реда Главне скупштине).
 Српски 2 листа
- 64. 16. 10. 1912. Нови Сад**
 Молбе Стевана Арсенијевића и Ђорђа Шилића упућене УО-у, за радно место књиговође ДСНП. Арсенијевић је приложио и дипломе о свршеним школама, док уз молбу Шилића нема прилога.
 Српски, немачки 6 листова
- 65. 08. 10. 1912. Нови Сад**
 Позив члановима ДСНП и Магистрату за присуство на редовној Скупштини Друштва, која се одржавала у Новом Саду у просторијама Матице српске. Седница је заказивана за 23. октобар, 10. новембар и 1. децембар 1912. године
 Српски 7 листова
- 66. 06. 12. 1912. Нови Сад**
 Стеван Милованов, председник, и др Игњат Павлас, тајник у име Управног одбора Српске читаонице у Новом Саду, изјављују саучешће ДСНП поводом смрти глумца Димитрија Ружића.
 Српски 1 лист
- 67. 15. 12. 1912. Нови Сад**
 Извод из записника са XXIII седнице Управног одбора Матице српске на којој је адвокат Димитрије Станковић известио Одбор да је постигнут споразум са удовицом Уроша Рацковића из Дарде, о исплати

легата у износу од 200 круна, и као награда за заступање адвокату се исплаћује 20 круна.

Српски

1 лист

68. 12. 12. 1912. Нови Сад

Управни одбор Српске православне црквено-школске општине обавештава УО о трошковима за оглашавање смрти глумца Димитрија Ружића. Трошкови износе 98 круна, али су сведени на минимум, у износу од 14 круна.

Српски

1 лист

69. 23. 10. 1912. Платичево

Поглаварство Општине Платичево, извештава УО да је Општинско веће донело одлуку да Општина буде члан утемељивач СНП и тражи да их обавесте колики износ треба да уплате.

Српски

1 лист

70. 19. 12. 1912. Загреб

Земаљска влада Краљевине Хрватске, Славоније и Далмације, Одјел за унутрашње послове издаје Дозволу ДСНП да у подручју Краљевине Хрватске и Славоније (изузев главног града Загреба) може давати представе, с тим да у сваком месту где даје представе тражи посебну дозволу од месних власти. Дозвола важи за целу 1913. годину.

Хрватски

2 листа

71. 19. 12. 1912. Нови Сад

УО обавештава новоизабране чланове УО-а, односно ПО-а и ЕО-а. Избор је извршен на седници Главне скупштине, одржане 1. 12. 1912. године. Мандат изабраних чланова траје три године.

Српски

2 листа

72. 11. 11. 1912. Нови Сад

Књиговодство ДСНП доставља ЕО уз спискове нових чланова ДСНП, са износима који су уписани.

Српски

8 листа

73. 12. 11. 1912. Нови Сад

Преписка УО-а са књиговодством Друштва, глумцем Пером Добриновићем и управником ПД-е Жарком Савићем, у вези са пензионисањем Добриновића. На основу извештаја књиговодства, Добрино-

вић се ставља у пензију са годишњом пензијом од 1.644 круне, која се исплаћује у месечним ратама, по 137 круна.

Српски

4 листа

74. 08. 10. 1912. Нови Сад

Концепт дела извештаја, који се односи на рад ЕО-а, за пословну годину 1911/12, који су на Главној скупштини одржаној 8. 10. 1912. године поднели Антоније Хаџић, начелник и Милан А. Јовановић, секретар ДСНП. У извештају се наводе подаци о финансијском пословању Друштва (убирање и трошење средстава) и даје попис приложника (чланова) у Фонд Друштва, са износом који су приложили.

Српски

4 листа

75. 1912.

Део извештаја (трећа страна) управитеља ПД-е, Жарка Савића, који је именовани припремио за Скупштину ДСНП, која је одржана у времену од октобра до децембра 1912. године. У овом делу извештаја Савић говори о оскудици дела за репертоар (народни комади са певањем) и предлаже да се распише конкурс за набавку тих комада. Рад месних позоришних одбора оцењује као задовољавајући, док рад на подмлађивању глумачког кадра сматра као приоритет.

Српски

1 лист

76. 02. 07. 1913. Нови Сад

УО обавештава Љубу Милованова, учитеља из Ст. Бечеја и Николу Поповића, медицинара из Н. Карловаца, да су примљени за чланове Друштва и да своју чланарину треба да уплате у ратама за три године.

Српски

2 листа

77. 1913. Нови Сад

Забелешка о томе да је Магистрату Новог Сада поднета молба и пријава за одржавање представа у Новом Саду за време од 1. 10. 1913. до краја фебруара 1914. године.

Српски

1 лист

78. 1913. Нови Сад

Преписка ЕО-а са књиговодством Друштва, др Стеваном Малешевићем, адвокатом ДСНП и Окружним осигуравајућим заводом из Новог Сада у вези са осигурањем глумаца и помоћног особља ПД-е.

Мађарски, српски

8 листова

- 79. 13. 05. 1913. Нови Сад**
УО извештава Клуб „Младост” из Ријеке – Сушак да пре доласка код њих гостују у Загребу 20. и 21. 5. 1913. године и одмах потом долазе у Сушак.
Српски 1 лист
- 80. 03. 07. 1913. Ријека**
Молба УО-а упућена Управи Српске православне црквене општине у Ријеци, да им се због дефицита приликом гостовања у Сушаку – Ријеци, додели припомоћ.
Председник Српске православне црквене општине извештава ДСНП да им нису уважили молбу из разлога што немају средстава, и да би могла бити уважена једино на препоруку Епископске конзисторије у Плашком.
Српски 2 листа
- 81. 25. 05. 1913. Нови Сад**
Молба УО-а упућена Земаљској влади Краљевине Хрватске и Славоније, да им због дефицита приликом гостовања у Сушаку – Ријека одобре припомоћ. Кр. бански савјетник обавештава УО да нису у могућности да им доделе припомоћ.
Српски 4 листа
- 82. 18. 06. 1913. Бања Лука**
На молбу УО-а за доделу припомоћи Градско поглаварство Бања Луке их извештава да су им доделили припомоћ у износу од 200 круна.
Српски 2 листа
- 83. 20. 11. 1913. Нови Сад**
Књиговодство ДСНП извештава УО да су Милка Марковић и Марта Тодосић редовно уплаћивали доприносе у Миловински фонд, и да им по томе ако од 01. 01. 1914. године оду у пензију, припада пензија у висини од 1.296 круна годишње (М. Марковић) односно 972 круне годишње (М. Тодосић).
Српски 1 лист
- 84. 11. 12. 1913. Нови Сад**
Књиговодство ДСНП извештава УО о члановима ДСНП који су уплатили добровољне прилоге у периоду од 2. 10. 1912. до 11. 12. 1913. године.
Српски 8 листова

- 85. 08. 05. 1913. Нови Сад**
УО извештава Савић Жарка, управитеља ПД-е, који се тада налазио у Панчеву, да је министар трговине одобрио превоз ПД-е по „попусним ценама” на релацији од Земуна до Карловца и од Карловца до Ријеке и назад.
Српски 1 лист
- 86. 08. 05. 1913. Нови Сад**
На молбу Миодрага Николића из Шапца УО-у одговара именованом да није у могућности да му помогне у издавању његових композиција, јер нема новаца.
Молба Николића упућена ДСНП у којој се обраћа ДСНП за помоћ у издавању његове Збирке музичких радова (I Песме са текстом у три гласа, II Композиције за соло виолину и III Композиције за соло флауту).
Српски 3 листа
- 87. 08. 05. 1913. Нови Сад**
Оставка др Душана Шпирта на чланство у ЕО-у и оставка др Душана Радића на место председника ЕО-а. Оставке су упућене УО-у.
УО извештава Стевана Милованова, професора Српске велике гимназије у Новом Саду, да је на Главној скупштини изабран за члана УО-а и члана ЕО-а.
Српски 4 листа
- 88. јул 1913. Нови Сад**
УО извештава Лазу Дунђерског о свом педесетогодишњем раду СНП-а и о тешкоћама које је у том времену имало, а који су мање више везани за недостатак финансијских средстава. У наставку писма га обавештавају да ПД планира убудуће да у Новом Саду борави 3–4 месеца и моли га да за своју позоришну салу што је могуће више умањи најамнину.
Српски 2 листа
- 89. 30. 06. 1913. Нови Сад**
Пододбор за прегледање правила ДСНП у саставу: Хаџић, В. Стратимировић, М. Вилић и (потпис нечитак) извештава УО, да су прегледали Правила о месним позоришним одборима и да су мишљења да не треба ништа мењати, јер су она у складу са Статутом (Уставом) Друштва.
Српски 2 листа

90. 1913. Нови Сад

УО извештава Управу Бондиног казалишта у Дубровнику, да те 1913. године ПД неће моћи да гостује у Дубровнику јер у периоду од 1. 10. 1913. године, па све до краја фебруара 1914. године мора да даје представе у Новом Саду, а поводом прославе педесетогодишњице свог постојања, за чега су већ добили дозволу политичких власти.

Српски

1 лист

91. 16. 05. 1913. Нови Сад

УО обавештава Жарка Савића, управитеља ПД-е, да им се обратио О. Ф. Ајнрих из Беча, са захтевом да му се исплате тантијеме за позоришне представе које је извела ПД од 1. 10. 1911. године. У случају да му се не исплате тантијеме прети тужбом Суду. УО тражи од Савића да ово регулише, како се не би правили непотребни трошкови.

Српски

1 лист

92. 24. 11. 1913. Сарајево и Нови Сад

Преписка Земаљске владе за Босну и Херцеговину у Сарајеву и УО-а, у вези са добијањем дозволе за приказивање представа у Босни и Херцеговини и добијање субвенције у износу од 4.000 круна, које је Земаљска влада одобрила ДСНП.

Српски

7 листова

93. 15. 12. 1913. Нови Сад

УО извештава новопримљене чланове (списак у прилогу) да су примљени у чланство и да остатак своје чланарине треба да уплате у року од три године.

Српски

3 листа

94. 30. 09. 1913. Нови Сад

Мишљење др Жарка Миладиновића упућено УО-у, у вези са статусом Глумачког мировинског фонда, односно да ли га треба укинути или и даље да настави рад али под новим условима. У наставку извештаја даје предлоге за измену Правила Глумачког мировинског фонда (које треба да утврди Главна скупштина) и предлоге за УО и то:

1. Да се умировљени чланови подвргну лекарском прегледу, па ако су способни да се реактивирају.
2. Да се провери дали је умировљени члан Пера Добриновић ступио у службу Народног позоришта у Београду, чиме губи право на пензију.

3. Да се ни један глумац не проглашава сталним чланом док мировински фонд не нарасте на 100.000 круна и
4. Да се пензија рачуна тек од прве уплате, односно и за претходне године, ако је у целости уплаћена.

Српски

2 листа

95. 06. 12. 1913. Нови Сад

Рачунопрегледачи Главне скупштине ДСНП извештавају УО да су прегледали све закључне рачуне свих фондова и задужбина, за 1912. годину, и утврдили да се слажу са главним и помоћним књигама.

Српски

2 листа

96. 15. 12. 1913. Нови Сад

УО извештава Милку Марковић, глумицу ПД-е да је разматрао њену молбу за пензионисање и да су одлучили да је тренутно не пензионишу, већ да јој одобравају шест месеци плаћеног одсуства за лечење, уз надокнаду од 200 круна месечно.

Српски

2 листа

97. 11. 12. 1913. Нови Сад

Писмо Жарка Савића, тадашњег управитеља ПД-е упућено УО-у, у коме изражава негодовање због гласина да је смењен са дужности јер није знао да ради свој посао. Истиче да је познато да је он лично поднео захтев да се разреши дужности и да је једино имао примедбу на пријем Беговића у ПД-у, јер га је ПО примио не питајући њега за мишљење. На крају писма их обавештава да од 16. 12. 1913. године узима 14 дана одсуства на чега има право и да након тога себе сматра разрешеним дужности управитеља.

Српски

2 листа

98. 29. 11. 1913. Нови Сад

Допис чланова ДСНП (15 чланова потписано) упућен Антонију Хаџићу, начелнику ДСНП у коме моле да се Светиславу Стефановићу, глумцу ПД-е дозволи да своју 25-годишњицу рада у СНП-и прослави за време трајања позоришне сезоне у Новом Саду.

Српски

2 листа

99. 07. 11. 1913. Нови Сад

Допис варошког капетана Новог Сада упућен руководству Матице српске у коме се тражи мишљење да ли ДСНП може да има и чланове из иностранства и ако их има да им доставе податке о њима.

Српски

1 лист

100. 09. 01. 1914. Нови Сад

Начелник УО-а обавештава Милку Марковић, глумицу ПД-е, да јој на њен захтев одобравају плаћено одсуство у трајању од три месеца, за које време ће добијати основну плату од 200 круна месечно и још 100 круна из централне благајне. Одсуство јој се одобрава од 1. 02. 1914 године, пошто у јануару гостују у Сентомашу где се игра доста представа где она има главне улоге. Моле је да до 10. 1. 1914. године обавести Позоришни одсек да ли се слаже са таквим решењем.

Српски

1 лист

101. 24. 01. 1914. Нови Сад

Допис Љуб. Стефановића, члана ДСНП упућен председнику ДСНП у коме предлаже да се на првој седници Друштва иницира прикупљање прилога за подизање споменика књижевнику Кости Трифковићу, и да се напоскон после 40 година од његове смрти на достојан начин обележи његов гроб, на Успенском гробљу. У прилог свог предлога Стефановић наводи и цитат из некролога који је објављен у листу *Јавор* 1875. године: „Телесно његово (Костино) предајмо земљи, а спомен његов потомству предајемо”, као и белешку др Илије Огњановића у његовој књизи *Грбови знаменијих срба* у којој се наводи да се многим знаменитим Србима ни грбови не знају.

Српски

2 листа

102. 10. 01. 1914. Сарајево

Допис Земаљске владе за Босну и Херцеговину упућен УО-у, у којем га обавештавају да им не може бити уплаћена субвенција за 1913. годину, у износу од 4.000 круна, јер су представе одржали само у Бања Луци, а у Сарајеву и другим местима не. Надаље их обавештавају да би наведену субвенцију могли одобрити за 1914. годину ако се представе играју у Сарајеву и још којем граду.

Српски

2 листа

103. 29. 04. 1914. Сарајево

Земаљска влада за Босну и Херцеговину доставља УО-у дозволу да на подручју Босне и Херцеговине ПД може давати представе, с тим да морају тражити и дозволу месне политичке власти од места у којем желе да дају представе. Такође им се скреће пажња да су програми комада подвргнути цензури и да текст комада мора да се да политичкој власти на преглед.

Српски

2 листа

104. 15. 02. 1862. Нови Сад

Допис Мачванског, градоначелника Нови Сада, упућен др Светозару Милетићу, председнику Српске читаонице у Новом Саду, у коме га обавештава да Угарско краљевско намесништво тражи да се Устав (Статут) Читаонице преведе са српског на мађарски језик како би се могао узети у претрес.

Одговор Светозара Милетића упућен градоначелништву у Новом Саду у коме их обавештава да не може дати да се Устав (Статут) преведе на мађарски језик, јер би на тај начин повредио право да Друштво на свом „деловодном” језику своје ствари (захтеве и друго) властима подноси, на које имају право као и сви грађани. Уједно их подсећа да је Устав (Статут) већ потврђен од стране Угарског краљевског намесништва, а да је новина у Уставу да се обезбеди право прикупљања прилога за рад СНП, које је такође добило одобрење високог краљевског намесништва.

Српски

2 листа

105. 03. 05. 1862. Нови Сад

Допис Мачванског, градоначелника Новог Сада упућен Стевану Брановачком, председнику ПО-а, у коме га обавештава да је Краљевско угарско намесништво издало наредбу да никаква друштва своје састанке не смеју држати без присуства политичких комесара. Уједно га обавештава да је он одређен за политичког комесара и тражи да му се редовно достављају позиви.

Српски

2 листа

106. 15. 07. 1862. Нови Сад

Допис Мачванског, градоначелника Новог Сада упућен Стевану Брановачком, председнику Српско народног позоришног одбора, у коме га обавештава да је Краљевско угарско намесништво одобрило Српској читаоници у Новом Саду прикупљање прилога за оснивање СНП-а у Доњој Аустрији, Далмацији, Истри и Котору. Свако „морално” (правно) тело или поједино лице које уплати 50% прилога, стиче статус оснивача и може бити позвано на Скупштину Друштва.

Српски

2 листа

107. 14. 12. 1862. Нови Сад

Јован Ђорђевић, председник ПО-а, сходно закључку УО-а да се плате ангажованих у ПД-и исплаћују преко главног благајника Позоришног фонда, обавештава ЕО да им доставља списак запослених глумаца, чиновника и служитеља.

Српски

2 листа

108. 05. 05. 1863. Нови Сад

Концепт писма Јована Ђорђевића којим обавештава Николу Недељковића и Николу Зорића, глумце ПД-е, да су по Уговору о ангажовању у ПД-и, који је сачињен 30. 08. 1862. године, дужни да обављају своје обавезе до 5. 6. 1863. године (месец дана отказни рок) и тражи да се прикључе ПД-и која је тада (6. 5. 1863) ишла на гостовање у Вршац. Такође их обавештава да су кажњени са глобом од 10 форинти због одрицања послушности Одбору. Уједно од њих се тражи да све своје роле (текстови) и друге позоришне ствари предају редитељу ПД-е. Прилог: Посебно писмо Јована Ђорђевића упућено Николи Недељковићу са истим садржајем

Српски

2 листа

109. 08. 10. 1862. Нови Сад

Одлуке ПО-а о пријему чланова ПД-е, које су донете на седници одржаној 8. 10. 1862. године о чему се обавештавају: Лаза Телечки (постављен за привременог редитеља), Евгеније Бони (примљен за редовног члана као глумац и привремени редитељ), Милош Цветић (примљен за члана као глумац) и Рашић (Никола) који није примљен за сталног члана али му је одређена надокнада за дотадашњи рад.

Српски

2 листа

110. 20. 01. 1863. Нови Сад

Писмо, које је [највероватније] написао Јован Ђорђевић, упућено Матији Карамарковићу, професору Гимназије у Београду, у коме му захваљује на подршци на оснивању ДСНП и да га је редитељ Лазар Телечки обавестио да је Српско аматерско друштво играло представу и одржало беседу, а да је сав приход одређен као помоћ ДСНП. Уједно га моли да му наведена средства што пре пошаље јер има проблема са исплатом плата особљу ПД-е.

Српски

1 лист

111. 07. 02. 1863. Нови Сад

Јован Ђорђевић, председник ПО-а обавештава чланове, да ће се због нагомиланих послова у Одсеку, седнице одржавати „сваког недељног дана” у 14 часова, без посебне позивнице.

Српски

1 лист

112. 02. 03. 1863. Пешта

Коста Руварац обавештава ПО да своје рукописне комаде „Ђачки послови” и „Инкогнито”, уступа Позоришту и да се свих права на њих одриче.

Српски

1 лист

113. 28. 09. 1870. Нови Сад

Др Јован Суботић, начелник ПО-а обавештава Позоришни одбор у Београду, да су обавештени да глумац Лаза Телечки жели да пређе код њих, и да су спремни да му дају отпуст, ако се Позоришни одбор у Београду прихвати обавезе да ДСНП исплати дуг („вађевину”) помешаног глумца, у износу од 110 форинти. Прихватају да се дуг врати одједанпут или у осам рата.

Српски

2 листа

114. 14. 06. 1896. Суботица

Списак особља ПД-е (глумци, техничко и помоћно особље), са висином њихових плата за март, април и мај 1896. године.

Српски

6 листова

115. 06. 07. 1908. Каменица

Милан А. Јовановић, члан ПО-а даје опсежну анализу драмског дела *Несуђеница* коју је написао Коста Јорговић и коју је понудио ПД-и за извођење. У својој анализи Милан А. Јовановић констатује да предложено дело нема особине драме („нема заплета па тако ни расплета”), особе (јунаци) нису довољно окарактерисани, нема јединства у радњи и да су то уствари драмске слике поређане једна поред друге. У наставку даје кратак садржај ових драмских слика и констатује да не предлаже драму за извођење. Аутору препоручује да се не деморалише и саветује му да драму поправи и драмске слике повеже у једну целину.

Српски

2 листа

116. април 1912. Мостар, Нови Сад

Преписка Жарка Савића, управника СНП са ПО-ом у вези са поновним ангажовањем Душановић Јефте у СНП-у. Молба Јефте Душановића за поновно ангажовање у СНП-у, односно стављање у пензију, као и добијање потпоре за његову супругу Љубицу, бившу глумицу, која се разболела и не може више да ради.

Српски

4 листа

117. 31. 01. 1912. Нови Сад

Уговор сачињен између ПО-а и Жарка Савића, управитеља ПД-е о ангажовању Савића за управитеља у периоду од 1. 3. 1912. до краја фебруара 1917. године. Прилог: Концепт дописа (4 дописа) ПО-а упућених Савићу, пл. Стратимировићу (тада председник ЕО-а) и Књиговодству ДСНП, у вези са оставком Жарка Савића на место управника ПД-е.

Српски

3 листа

118. 16. 01. 1913. Нови Сад

Преписка Пере Добриновића, учитељ и главни редитељ ПД-е са ПО-ом у вези са његовим пензионисањем, односно решавањем његове молбе, односно жалбе. У допису ПО-а од 16. 1. 1913. године који је насловљен „Господину Пери Добриновићу умировљеном члану срп. нар. поз. дружине”, наведено је да је његова молба тј. жалба беспредметна, а из самог ословљавања се може констатовати да је Добриновић пензионисан. Његова молба тј. жалба, не налази се у предмету.

Српски

5 листова

119. 20. 01. 1913. Нови Сад

Месечни извештаји о стању и раду Српске народне позоришне дружине за септембар, октобар, новембар и децембар 1912. године. У извештајима се дају подаци о броју особља Дружине, боловању односно одсуству са рада, раду Дружине (списак приказаних комада), припремању представа, ред и дисциплина у Дружини, и друго.

Српски

11 листова

120. јануар 1913. Нови Сад

Допис Светислава Стефановића, члана Новосадског позоришта (ПД) упућен из Београда УО-у у коме их обавештава да је добио позив у војску (мобилизација), јер је поданик Србије, са захтевом да му одобре одсуство. /На полеђини акта стоји забелешка „дозвољено”, датирана са јануаром 1913. године./

Српски

2 листа

121. децембар 1913. Нови Сад

Рецензија, односно оцена драмског текста *Туђа крв* који је под псеудонимом Гојко Дидић, понуђен ПД-и за извођење. Оцену текста је урадио Милан А. Јовановић, члан ПО-а у децембру 1912. године. Текст је окарактерисан не као драма, већ као позоришна игра, у целини није добио позитивну оцену, и не препоручује се за извођење на сцени ПД-е.

Српски

2 листа

- 122. јануар 1913. Дубровник, Нови Сад**
Допис Просветно-привредног друштва „Српска зора” из Дубровника, упућен 10. 12. 1912. године упућен УО-у, у којем се тражи да их обавесте о условима за пријем приправника и „глумачке снаге” и да ли у скорије време планирају пријем „мушке глумачке снаге”.
Српски 1 лист
- 123. 15. и 31. 03. 1913. Нови Сад**
Рецензије, односно оцене драмског текста *Бура еквинокције* непознатог писца, под псеудонимом „М. Месјеинес”, коју су урадили М. А. Јовановић и др (Миладин) Свињаревић, чланови ПО-а. Рецензија је негативна и драмски текст се не препоручује за извођење, а оба рецензента предлажу аутору да текст преради уз поштовање основних драмских начела. Јовановић у свом тексту даје и мишљење о преводу шаљиве игре у једном чину „На само” аутора Лудвига Фулбе, и оцењује је као „лепу и свежу па и духовиту” и предлаже је да се стави на репертоар ПД-е.
Српски 4 листа
- 124. 12. 03. 1913. Рума**
Преписка Жарка Савића са ПО-ом у вези са гостовањем на Сушаку (Ријека) и у Горњем Карловцу. Он предлаже да се сезона тамо заврши, а нова започне у Бања Луци. Такође, предлаже да на репертоар ставе оперету „Разведена жена” Л. (Леа) Фала.
Српски 3 листа
- 125. 31. 03. 1913. Нови Сад**
ПО обавештава Жарка Савића да је уговор о његовом ангажовању за управитеља измењен и то да неће добијати 10% по основу тантијема, већ му се увећава плата за 100 круна. О томе се обавештава и ЕО ради исплате.
Српски 2 листа
- 126. 28. 03. 1913. Митровица**
Жарко Савић извештава ПО да ће од 31. 3. 1913. године користити годишњи одмор и да ће га замењивати Димитрије Спасић.
Српски 1 лист

127. 06. 04. 1913. Митровица

Жарко Савић, управитељ СНП пише неком „брат Ђури” и информише га о својим плановима за рад ПД-е. За неку представу која се даје у Панчеву одлучио је да ангажује војну музику из Пеште, јер је она јефтинија од цивилне. Уместо Гошићке за коју каже да је готова и да не може на њу да рачуна планира да ангажује Јосићку млађу (Љубица Јосић). Обавештава га да је његова супруга у Земуну и ако има нешто важно да њој пише а она ће га брзојавом (телеграм) обавестити. За костиме које планира да купи није добио одговор од ЕО-а. На крају га информише да ће прва представа „Идеала” бити приказана у Панчеву.

Српски

1 лист

128. 08. 04. 1913. Нови Сад

Преписка ПО-а са Жарком Савићем, управитељем ПД-е у вези са ангажовањем проф. Милана Беговића из Беча, као учитеља драме и главног редитеља.

У писму ПО-а од 24. 11. 1913. године упућено проф. Беговићу у Беч, ПО га обавештава да су раскинули уговор о његовом ангажовању, јер у новембру није радио са Дружином.

Српски

3 листа

129. 14. 07. 1913. Нови Сад

ПО тражи од Светислава Б., професора Српске велике гимназије у Новом Саду, да свој превод драме *Најон* читкије напише, па ће га онда прегледати драматург Милан Беговић и управитељ Жарко Савић и одлучити да ли ће се играти у СНП-у.

Српски

1 лист

130. 14. 06. 1913. Нови Сад

ПО извештава „Месни одбор за промицање народне позоришне уметности” из Дубровника да на јесен не могу да дођу на гостовање код њих, јер славе 50-годишњицу постојања, а имају и обавезе према политичкој власти у Новом Саду који им даје субвенцију.

Српски

1 лист

131. 24. 09. 1913. Нови Сад

ПО обавештава Жарка Савића, управитеља ПД-е који је тада био у Ст. Паланци, да му шаљу табелу глумачких гажа (плата) за пословну 1913/14. годину која важи од 1. 10. 1913. до 31. 7. 1914. године.

Српски

1 лист

- 132. 22. 10. 1913. Нови Сад**
ПО обавештава Жарка Савића да су оставке, њега и његове супруге Султане, прихваћене и моле га да своју дужност обавља до 31. 12. 1913, што важи и за његову супругу. О овоме је обавештен и ЕО како би се извршила предаја рачуна, обрачуна и друго.
Српски 3 листа
- 133. 1913. Нови Сад**
Др Стеван Малешевић, адвокат извештава УО о току парница које води као њихов заступник. Парница са Катицом Коњовић рођ. Вучић, због заоставштине Ђене Вучића није готова, док је парница са Агнезом Калмар завршена у корист ДСНП и он тражи да благајник Друштва дође код њега да врати предужам који је узео.
Српски 2 листа
- 134. 28. 02. 1914. Нови Сад**
ПО извештава др Милана Савића, умировљеног секретара Матице Српске, да су одушевљени његовим преводом *Фауст*, али да немају средстава за исплату хонорара. Моле га да им превод да како би комад могао да се припреми за сезону 1914/15, а да их за хонорар причека.
Српски 1 лист
- 135. 26. 06. 1914. Нови Сад**
ПО обавештава главног редитеља ПД-е да је изабран управитељ ПД-е и да њему престаје дужност заменика председника Одсека са 15. 7. 1914. године.
Српски 1 лист
- 136. 30. 04. 1914. Велики Бечкерек**
ПО (председник др Миша Матић) обавештава Динић Михајла, управитеља СНП-а, који се тада налазио у Суботици, да ће Мађарска позоришна дружина већ 20. септембра 1914. године приредити своју прву представу у Суботици и да се припреми пресељење у прво ближе место где би се већ 2. 8. 1914. дала прва представа. Уједно траже да се пошаље репертоар ради објаве и избора прве представе.
Српски 1 лист
- 137. 31. 05. 1914. Суботица**
Извештај о стању и раду ПД-е за мај 1914. године. У извештају се исказују следећи подаци: број чланова позоришног особља, промене

особља, боловања и допусти, нове представе и ко их режира, рад капелника и учење певања, број проба. У прилогу се даје списак представа које су извођене у Вуковару и Суботици.

Српски

3 листа

ПРЕДМЕТНО-ТЕМАТСКИ РЕГИСТАР

А

Ангажовање, иступање и отпуштање глумаца и редитеља ПД-е **9/4**, 13–15, 26, 29, 34, 37, 41–42, 44, 46, 48,–49, 56, 58, 63, 65, 70, 75, 80, 85– 87, 89–90, 92–93, 104, 106, 108, 110, 114, 116–117, 119, 126, 131 –132, 135–137, 149, 153–154, 156, 160, 164–165, 177–178, 180–181, 199, 201–202, 204–205, 207–208, 212–213, 223, 226, 234, 237, 241, 244, 246, 250–251, 253, 255–258, 262–267, 298, 303, 315, 317, 320, 325, 327–328, 330, 332, 334–337, 341–342, 345–346; **10/1**, 5–6, 9–14, 18–20, 22, 25–26, 28–29, 45, 56, 68, 76, 80, 83, 90, 101, 117, 119, 124, 128, 132–135, 141–142, 144, 151, 162–164, 166, 170, 173–174, 177, 181, 184, 187, 189, 191, 193, 199, 203, 207, 217, 225, 229, 234, 236–237, 240, 242–245, 261–263, 276, 296, 303, 308, 322, 325–326, 335, 346, 350; **11/20**, 48, 108–109, 113, 116–117, 127–128, 132

Ансамбл ПД-е (сп. чланова) **9/200**; **10/243**; **11/107**, 114

Б

Београдска позоришна дружина **9/330**; **10/102**, 108

Бондино казалиште у Дубровнику **11/90**

Боравак српских глумаца (бивших чланова ПД-е) у Загребу **9/240**, 243, 251, 263, 332, 334–335, 342; **10/4–6**, 14, 17, 20, 24–25, 29–30, 45, 56, 76, 80, 117, 134–135, 185, 192, 214, 245–246, 262, 276

В

Видовдан, лист који је излазио у Београду **10/202**, 204, 241, 254

Г

Главна скупштина ДСНП **11/1–3**, 5–7, 11–12, 14, 24, 29, 65, 74–75

Глумачко друштво ПД-е **9/4**

Глумачки мировински (пензиони) фонд **10/307**; **11/61**, 94

Гостовање глумаца из других позориштана сцени СНП-а **9/148**, 332

Гостовање ПД-е **9/4**, 8, 18–21, 24–25, 27, 29–37, 40–41, 45, 52, 53, 59–61,

67, 72–74, 77, 79–80, 83–85, 88, 90, 94–95, 98, 100–106, 109, 111–112, 115, 120, 122, 130, 136, 138, 159, 162, 167–168, 172, 175, 189, 192, 194, 197–198, 203–205, 209, 213–216, 218–219, 221–222, 225, 227, 230, 239, 245, 270, 277, 286, 288–289, 297, 300, 302, 304–305, 308, 310–314, 321–324, 326–328, 330, 333, 339–344, 346–347; **10/1–4**, 7–8, 10, 12, 15 –16, 18, 21, 23–25, 27, 30, 44, 47. 50, 52–54, 59–60, 63, 65, 67, 82, 84–85, 91–92, 95, 109, 112, 115, 124–125, 130, 141, 143, 147, 155, 159, 165, 167, 176, 197, 202, 204–205, 209–210, 212, 215–216, 224, 226, 237, 247, 250–251, 260, 263–265, 268, 273–275, 277, 308, 310, 313, 315, 328, 330–331, 334, 340, 342–343, 345, 349, 351; **11/17**, 19, 35, 45–47, 49, 59, 79–80, 124, 130

Д

Даница, часопис који је излазио у Новом Саду **9/101**, 162, 211, 213; **10/179**
Дилетантска група професора Пејића из Крагујевца **10/241**
Дилетантско друштво омладине Београда **9/191**
Дисциплински правилник ДСНП **11/40**
Добровољно позоришно друштво у Београду **9/191**
Добровољно позоришно друштво у Вршцу **9/154**
Добровољно позоришно друштво у Сакулама **9/212**

Добровољно позоришно друштво у Сомбору **9/51**
Добровољна задруга Српкиња Новосадкиња **10/307**
Дозволе (концесија) за давање представа ПД-е **9/77–78**, 80, 83, 84, 88, 94, 159, 222, 225, 274, 288, 300, 312, 323; **10/75**, 86, 89, 130, 159, 220, 238, 241, 277, 312, 347; **11/22**, 27, 41, 55, 60, 70, 77, 92, 103
Донације ПД-и (гардероба и реквизити) **10/182**, 278
Дуговање ПД-е и глумца ПД-е **9/216**, 224, 232, 247, 249, 259–260, 322, 331, 346; **10/10**. 12–13, 23, 46, 49, 70–71, 82, 131, 136, 151–152, 187, 194, 302, 332, 338; **11/52 Ж**
Жалба грађана Новог Сада (католика) на Одлуку о зидању зграде за Позориште у Новом Саду **10/253**

З

Загребачко позоришно друштво (Хрватско казалиште) **9/126,243**, 264, 274, 315, 332
Засијава, лист који је излазио у Новом Саду **10/159**, 176, 183, 197, 223, 228, 241
Зидање зграде за позориште у Земуну **9/7**
Зграда Грађанског позоришта у Суботици **10/252**
Земунски театар (позориште) **9/7**, 87
Зора, часопис који је излазио у Мостару **9/293**

И

- Избор за чланове органа ДСНП (ПО-а, ЕО-а и др.) **9/141**, 169, 230, 234; **10/95–96**, 146, 283; **11/7**, 9, 11–12, 71, 87, 97, 135
- Извод из записника са седнице ПО-а **9/132**
- Извештаји о раду ПД-е (списак приказаних комада, број особља, припрема представа, ред, дисциплина и др.) **11/119**, 137
- Изградња бине (зграде) СНП-а на шеталишту у Новом Саду **10/209**, 271–272; **11/30**
- Изградња зграде Народног позоришта у Београду **10/245**, 265, 272
- Изградња „Noth-theater” (привременог театра) у Панчеву **10/204**
- Изградња зграде СНП у Новом Саду **9/17**; **10/140**, 160; **11/24**
- Издавање имовине ДСНП у закуп (кућа Јована Трандафила у Новом Саду) **9/166**
- Издавање (исплата) тантијема за српска драмска дела и за преводе страних дела **9/22**; **10/35**, 303, 321, 327; **11/91**, 125
- Изнајмљивање позоришне дворане (дворана Лазе Дунђерског у Новом Саду) **11/88**
- Исплата „предујма” члановима ПД-е **11/44**
- Исплата хонорара за уступање оригиналних дела и превода драмских дела **9/234**

Ј

Јавор, лист који је излазио у Новом Саду **11/101**

К

Кажњавање чланова ПД-е **9/8**, 32, 46, 48–49, 57, 63–64, 66, 76–76, 90, 108, 110, 113, 117–118, 133–135, 137, 151, 158, 161, 163, 170–171, 197, 208, 314, 341; **10/97**, 168, 173–174, 191, 2178–218

Књижевни одбор Матице српске **10/72**, 290

Комарац, лист који је излазио у Новом Саду **10/39**, 157

Конкурс за откуп оригиналних позоришних дела за потребе ПД-е **9/145**

Кула, лист који је излазио у Вршцу **10/249**

Куповина позоришне дворане за потребе СНП-а у Новом Саду **118**

Л**ЛЕГАТИ**

Легат Томе Иванића из Новог Сада **9/96**

Легат Уроша Рацковића из Дарде **11/67**

Лешојис Мајице српске **9/206**, 242, 309; **10/95**, 138, 237, 290, 337

Лечење чланова ПД-е (Ђорђе Пелеш) **10/149–150**, 156, 171, 198; **11/96**

М

- Мађарско народно позориште (Позоришно друштво) у Будиму **9/219, 227, 286; 10/64, 112, 123, 337; 11/136**
- Млада Србадија*, лист који је излазио у Београду (уредник Милан Кујунџић) **10/289**
- Мандровићева позоришна дружина **10/12, 90, 115, 123, 134, 284**

Н

- Набавка књига, гардеробе и реквизита за потребе ПД-е **9/69, 234, 248, 252, 254, 284, 303**
- Найредак*, дневни лист који је излазио у Новом Саду **9/309; 10/126, 167, 176, 228, 284**
- Народно земаљско казалиште у Загребу (Хрватско позориште у Загребу, Хрватско народно казалиште) **9/261, 320; 10/45, 76, 192, 195, 206–207, 224, 262, 276**
- Народно позориште у Београду (Краљевско СНП у Београду) **9/321; 10/299–301, 353**
- Немачка позоришна дружина **10/65, 69, 84, 210, 221, 227, 268, 275**

О

- Опрага* текст Јована Ђорђевића (коментар на предлог Матије Бана и Јована Бошковића о сарадњи позоришних одбора у Београду, Новом Саду и Загребу) **9/188**
- Одбор за промицање народне позоришне умјетности у Дубровнику

10/309–310; 11/130

- Омладински одбор ДСНП у Новом Саду (Скупштина Омладине српске) **10/188, 237, 241**
- Оснивање сталног позоришта у Новом Саду (оснивање СНП-а) **9/14, 22, 39, 42, 142, 191; 11/106, 110**
- Оснивање сталног Народног позоришта у Београду **9/187**
- Основно писмо – Заклада Ђорђа Ф. Недељковића **11/42, 63**
- Оставина Стевана пл. Бадрљице из Сенте **11/26**

П

- Панчевачки одбор Позоришног добровољног друштва **9/44, 156, 160, 248, 254**
- Панчевачко српско певачко друштво **10/99**
- Парница ДСНП са Катицом Коњовић рођ. Вучић у вези с оставином Ђене Вучића **11/133**
- Патронат Новосадске гимназије **9/91**
- Певачка дружина из Арада **10/169**
- Пеићева дилетантска група **10/241**
- Пензионисање чланова ПД-е **10/311, 315–316, 319, 323; 11/62, 73, 83, 96, 116, 118**
- Пештанска црквена општина **10/293**
- Плате чланова ПД-е **9/58, 106, 111, 140, 184, 190, 199–200, 208, 226, 255, 264, 314, 333, 344; 10/12–13, 18, 21, 23, 27–28, 30, 55, 103, 105, 112, 191, 236, 239, 302, 319, 323–324; 11/54, 107, 110, 114, 131**
- Подизање споменика Кости Трифковићу **11/101**
- Позоришна дружина Божидара Вујића **10/147**

- Позоришна дружина Јована Поповића **10/151**
- Позоришна дружина Стевана Протића **10/127**
- Позоришна дружина Алексе Савића **10/133**
- Позоришне новине* (излазиле 1866) **10/179**
- Позоришни листи* (излазио 1913) **10/308**
- Позоришно друштво у Чанаду **9/116**
- Поклони у гардероби и опреми за ПД-е **9/230; 10/94**
- Понуде оригиналних позоришних дела и превода за репертоар ПД-е **9/1, 28, 47, 50–51, 63–64, 81, 98, 107, 110, 117, 121, 127, 143, 147, 150, 158, 161, 163, 173, 176, 179, 186, 195, 231, 240, 242, 279, 305, 307, 313, 329; 10/32, 35–36, 48, 51, 58, 72, 93, 118, 151, 178, 180, 192, 200, 257, 261, 286; 11/112, 115, 121, 123, 129, 134**
- Поправка арене (бине) ПД-е у Новом Саду **10/249**
- Позоришна правила (Правила за ПД-у) **9/121, 208, 257; 11/40**
- Правила о раду месних позоришних одбора **11/89**
- Правилник за Пензиони фонд **11/40**
- Правилник о дужности и делокругу рада деловође СНП-а **11/31, 38**
- Преглед прихода и расхода ПД-е **11/18**
- Прелазак Антонија Хаџића у Београдско позориште **10/293–295, 297**
- Преписка Јована Ђорђевића **9/2, 4–5, 7–8, 10, 13, 15–18, 20–27, 29–37, 40–42, 44–51, 55, 57–58, 60, 62–64, 66–67, 69–88, 90–91, 93–95, 98–115, 117–119, 121–122, 126–127, 129–131, 133–136, 138–139, 143–145, 147–150, 152–155, 157–159, 161–163, 157–179, 182–183, 186, 189, 192–194, 196–205, 208–211, 213–223, 225, 227–235, 237–240, 242–247, 249–256, 258–259, 262–265, 267–271, 273–285, 287–296, 299–310, 313–321, 323–331, 333–334, 336–338, 340–342, 344–347; 10/1–4, 7–16, 18–25, 27–62, 64–72, 76–80, 82–86, 88–90, 92–98, 100–126, 128, 130–152, 155–161, 165–174, 176–181, 184–186, 189–195, 197–202, 204–208, 210–214, 217–238, 240–247, 249–252, 254–265, 268–270, 272–275, 279–280, 284–287, 292–294, 296, 299, 334, 336–341, 343–352; 11/14–15, 17, 19–20, 108, 110**
- Пресељење Матице српске у Нови Сад **10/100, 107**
- Прелазак (уступање) глумаца из СНП-а у Београдско позориште **10/68, 272, 294–295; 11/20–21**
- Прилози за оснивање СНП-а **9/43, 68, 125**
- Прикупљање претплате за представе ПД-е **9/83, 171, 308, 310–311, 326, 343, 346; 10/4, 10, 21, 23–25, 44, 55, 94, 104, 167, 273–274; 11/32**
- Прикупљање претплате за српске новине (*Србски дневник, Јавор, Комарац*) **9/97**
- Прикупљање прилога за Фонд СНП-а **9/68–69, 129, 139, 142, 144, 157–184, 191, 194, 196, 200, 211, 217–218, 220, 228–230, 244, 268–269, 271, 275–276, 278, 281–283, 287, 290–**

291, 293, 295, 299, 301, 312, 318, 338; **10/7**, 12, 23, 27, 39, 41, 47, 53, 93139, 156–157, 175, 188, 194, 197, 255, 260, 268, 282, 333, 342, 350; **11/8**, 10, 13, 17, 23, 74, 81–82, 84, 104, 106, 110

Прикупљање чланарине за ДСНП (прилози чланова) **11/43**, 51, 57, 69, 72, 76, 93

ПРОСЛАВЕ

25 година рада Стефановић Светислава, глумца ПД-е **11/98**

100-годишњица Јована Ст. Поповића **11/53**

Путујућа Позоришна дружина Јована Кнежевића **9/14**, 68, 93, 130, 152, 181, 201, 241

Р

Рад месних позоришних одбора ДСНП **9/55**, 74, 84, 89, 94, 96, 103, 111, 115, 120, 131139, 160, 189, 193, 218, 220, 228, 316, 318, 327, 330, 340; **10/27**, 42, 176, 204, 221–222, 226, 228, 328, 330; **11/45**, 56

Рад Позоришног одбора Српске читаонице у Новом Саду **9/43**

Размирице између чланова ПД-е **9/177–178**, 202, 204–205, 207, 314; **10/2**, 4, 10, 27, 31; **11/16**

Рајхсрајске новине (Reichsrat Blatt) **9/309**

Репертоар ПД-е **9/234**, 326–327, 332–333, 336, 340–342; **10/16**, 24–25, 27, 42, 58, 143, 192, 251, 273, 308; **11/33**, 36, 50, 59, 124

С

Сарадња позоришта у Новом Саду, Београду и Загребу (иницијатива М. Бана и Ј. Ђорђевића) **9/187–188**, 231, 233, 261; **10/23**, 68, 300–301, 353

Сарадња СНП-а са Немачким позориштем **9/55**, 72, 98

Сеоба Матице српске из Пеште у Нови Сад **9/206**

Свештовид, часопис који је излазио у Београду **10/183**

Скупштина ДСНП (оснивачка) **9/123**, 128

Славонац, часопис који је узлазио у Пожеги **10/24**

Сомборско дилетантско позориште **9/148**, 157

Србија, гласило Омладине српске који је излазио у Београду **10/241**

Србодран, новине **10/39**, 49, 167, 176

Сјоменица, позоришни часопис **10/161**

„Српска зора” Просветно-привредно друштво у Дубровнику **11/122**

Српска читаоница у Новом Саду **10/160**, 183; **11/104**

Србски дневник, часопис који је излазио у Новом Саду, ур. Ј. Ђорђевић **9/5**, 7, 15, 42, 46, 58, 65, 68–69, 82, 97, 101, 129, 145, 160, 169, 171, 183, 186, 193, 201, 211, 213, 217–218, 220, 226, 228, 235–236, 245, 258, 287, 299, 309, 317, 321, 327, 329–330, 333, 337, 340, 346; **10/3**, 13

Српски речник (аутор Јован Београдац) **10/114**, 160, 179, 211

Српско дилетантско позоришно
друштво у Сомбору **9/124**
Статут (Устав) СНП-а **9/220,228;**
10/78, 136, 153–154; 11/54, 89
Степићева позоришна дружина из
Крагујевца **10/251**
Субвенције (донације) за рад ПД-е
10/123, 141, 196, 213, 260–261, 267,
269–271;11/102

Т

Текелијина заклада **10/293**
Темишварске новине **9/224**
Темишварско позориште **9/209**

У

Уредба о позоришној управи СНП-а
11/31, 37
Усавршавање чланова (глумаца и ре-
дитеља) ПД-е **10/73–74, 263**
Устав Матице српске **9/206**
Устав Српске читаонице у Новом
Саду **11/194**

Ф

Финансијско пословање СНП-а,
ДСНП и фондова ДСНП **9/192,**
221; 10/158, 260, 331; 11/47, 56, 58,
74, 88, 95

Ц

Цензурисање позоришних дела ПД-е
пре приказивања **11/104**
Цене улазница за представе ПД-е
11/4
Црквено певачко друштво из Панчева
9/248, 254, 284

Ч

Читаоница у Великом Бечкереку
10/221

Ш

Шабачко добровољно театрално
друштво **9/256**
Штампарија К. Лазаревића у Новом
Саду **9/319**

ИМЕНСКИ РЕГИСТАР

А

- Аделсхајм Марија (Поповић-Аделсхајм Марија, рођ. Пецко), глумица ПД-е **9/243, 258, 264**
- Андрејевић др Јован **9/159, 235, 293, 328**
- Андријевић Јозефина, глумица **10/199, 243**
- Андријевић Стеван (Стјепан), глумац ПД-е и Хрватског казалишта у Загребу **9/320–321, 328, 332, 342, 345; 10/6, 15–16, 20–21, 24–25, 27, 76, 243, 245, 262**
- Андрић Александарпокретач и уредник часописа *Свештовид* **10/183**
- Антуновић Ј., преводилац драмских дела на мађарски **10/174**
- Апостоловић, послужитељ ДСНП и помоћник реквизитера ПД-е **9/140, 190**
- Арсенијевић Стеван, књиговођа ДСНП **11/64**
- Арсенијевић Стева, позоришни кројач ПД-е (радио и у Народном позоришту у Београду) **10/326**
- Атанацковић Вића, полицијски ко-

- месар у Панчеву **10/232**
- Атанацковић Н., писар и секретар, управитељ вароши Београд **9/185**
- Атанацковић Трифун, председник Српског дилетантског позоришног друштва у Сомбору **9/124**
- Атман Фрања, оштећени **9/113**
- Ауркин (Ђуркин) **10/266**
- Ауфемберг, барон, драмски писац **9/107, 121**

Б

- Бадрљица удата Брановачки (тетка Милке Гргурове удате Матић, глумице) **9/265**
- Бадрљица пл. Стеван, добротвор ДСНП из Сенте **11/26**
- Баић, финансијер ПД-е из Винковаца **9/302**
- Бајић Иса (Исидор), композитор, члан Скупштинског одбора ДСНП **10/321; 11/40**
- Бајза (Ивана), хрватска глумица **9/251, 257, 263–264**
- Бајковић Ђорђе, из Новог Сада **9/12**
- Бакаловић Сара (Савета), глумица ПД-е **10/302**

- Бан Матија, потпредседник Одбора за стално Народно позориште у Београду **9/187; 10/261, 265, 286, 289**
- Бастиић Љубивоје, председник Добровољног позоришног друштва у Старом Бечеју **11/2**
- Банчевић, госпођа из Новог Сада **10/113, 141**
- Беговић Милан, члан театра у Бечу, главни редитељ и драматург ПД-е **10/304, 308, 317; 11/96, 128–129**
- Белановић фон., капетан у Томашевцу **10/266**
- Бенедикс (Родерих), драмски писац **9/47**
- Београдац Димитрије, трговац из Темишвара, члан ДСНП **9/153, 224, 232, 249, 259–260**
- Београдац Ј. Јован, деловодитељ Матице српске **9/208, 217, 220, 288, 290, 293, 322; 10/34, 39, 46, 49, 52–54, 64, 71, 77, 79, 95, 96, 100, 106–107, 113–114, 123, 136, 138, 140–141, 157, 160, 179, 211, 213, 223, 281, 332**
- Београдац Марко **9/216**
- Бешлић **10/52**
- Бикарев Олга, члан ДСНП **9/51**
- Бјелицков **9/252**
- Богдановић **9/331**
- Богдановић Јевгеније **10/136**
- Богдановић Паја, власник „Суваче” **10/274**
- Богутовац, потпуковник у Н. Градишки **10/27**
- Божић Милан, глумац **9/201, 244; 10/296**
- Бошковић Јован, управник Књижевног одсека (Одбора) за стално Народно позориште у Београду **9/187–188, 233; 10/68, 114, 151, 179, 204, 241, 290**
- Бошковић Стојан **10/281**
- Брадваревић Милета, повереник ПД-е у Вршцу **10/104, 206, 208–209, 223, 228, 351**
- Брандау, барон из Валпова **10/24**
- Бранковић Трифун, парохијски администратор из Темишвара **10/242**
- Брановачки Стеван (Стефан), председник ДСНП, потпредседник МС, председник Царског краљевског обласног суда **9/96, 117, 120, 141, 169, 215, 220, 230, 234, 276, 288, 290, 293; 10/5–6, 17, 39, 49, 53, 75, 78, 96, 196–107, 113–114, 120, 123, 129, 136, 161, 205, 235, 243; 11/7, 9, 13–15, 23–24, 105–106**
- Брзаковић Драгомир, члан оркестра на гостовању ПД-е у Београду **10/248**
- Бркић Светозар, глумац Крагујевачког позоришта **10/244**
- Брлић **9/289**
- Брнић Марија, глумица ПД-е **10/83, 126, 128, 144, 220, 344–347**
- Бугарски Јован, из Сомбора **10/232**
- Бугарски Светислав, из Сенте **9/86**

В

- Васиљевић Б., члан ПО-а у Земуну **10/82, 86**
- Васиљевић Даница, глумица ПД-е **11/44**
- Васиљевић Живко, из Земуна **10/89**

Васиљевић Игњат, из Земуна **10/89**, 194
 Васиљевић К., повереник ДСНП у Земуну **9/297**
 Васиљевић Коста, глумац ПД-е **11/44**
 Веселиновић А. Ј., трговац из Винковаца, члан ПО-а у Винковцима **9/300**, 302, 304, 310–311, 314, 326–327, 340
 Ветрић Ружа, глумица Добровољног позоришног друштва из Вршца **9/155**
 Видаковић Петар, глумац ПД-е **9/257**, 333, 337; **10/12**, 16, 25, 27–28, 30–31, 97, 162, 168, 173, 350; **11/16**
 Викова Куњетицки Божена, чешка књижевница **11/50**
 Вилић Марко, члан УО-а **11/12**, 89
 Вистић Јоца **9/267**
 Владислав, благајник ДСНП **9/272**
 Влаховић А., прота у В. Кикинди, прикупљач прилога за ДСНП **9/129**
 Влашкалић Бранко, српски учитељ у Будиму **9/70**
 Воиновић Д. Б., из Чакова **9/130**
 Врањешевић Стефан, заступник ДСНП у Панчеву **10/85**, 92, 194, 210
 Вујић Божидар, прикупљач прилога за ДСНП **9/84**, 88, 100–101, 105, 109, 111–112, 115, 174, 184, 219, 225, 227–228; **10/130**, 147, 159, 167, 176, 252
 Вујић Јован, српски учитељ у Сенти **9/99**
 Вукас **9/289**
 Вукашиновић **9/321**

Вукићевић Ђорђе, адвокат и члан УО-а **10/29**, 168, 179
 Вукићевић Ђура „Баћушка”, преводилац **9/206**, 213, 347
 Вуков Павле, глумац **9/61**, 244
 Вучетић Антун, председник Одбора за промицање народне позоришне уметности у Далмацији **10/309**, 313
 Вучетић Ђорђе, глумац, члан ПД-е **9/26**, 132, 172
 Вучковић, капетан, драмски писац („Пропаст царства српског”) **10/192**
 Вучковић Ј. Ж., старатељ и благајник Добровољног позоришног друштва, Београд **9/191**

Г

Гавриловић Ј. Михаило, глумац **9/14**, 86
 Гађански, заступник ДСНП у Панчеву **9/167**, 213; **10/85**
 Георгијевић Коста **9/302**
 Герасовић (Јерасовић) **10/47**
 Гердановић Коста (Константин), адвокат из Темишвара **9/209**
 Гершић (Глиша), писац и политичар **10/157**
 Гете, немачки писац и песник **9/121**
 Голубски Новак, из Сентомаша, бринуо о лечењу Ђорђа Пелеша, глумца ПД-е **10/149–150**, 156, 198
 Гошић (Александра) рођ. Алексић, глумица ПД-е у Новом Саду **11/127**
 Гргуров Емилија (Милка) удата Матић, глумица ПД-е **9/250**, 265, 294, 306, 317, 323, 325, 327, 336,

340–342; **10/8–10**, 12, 15, 38, 43, 61–62, 67, 70, 148, 161, 176, 219, 234, 236, 240, 255, 258, 261, 265, 272, 344–345; **11/21**

Гргуоров Сава, отац Милке (Милчке) Гргуорове **9/250**

Гренчарски Ј. Васа **10/131**

Грицман Пал, свештено лице из Новог Сада **10/253**

Грос Рудолф **10/299**

Гросингер, управник Немачког позоришног друштва **10/53**, 113

Гросингер Вилмош, из Новог Сада **10/253**

Грујић А., из Панчева **9/56**

Грујић Васа **9/148**

Грујић Јеврем, председник Скупштине Омладине српске у Београду **10/241**

Грчић Јован, књижевник и историчар **11/36**

Грунчић Милица, глумица ПД-е **9/132**

Д

Дабиша, снајдер **10/338**

Дабижић Андреј **10/112**

Давидовић Ђ., потпредседник Новосадске читаонице, председник Одбора за изградњу сале ПД-е **101/60**

Давидовић Н., трговац **9/315**

Данко А., управник Истражног суда у Руми **9/46**, 57

Данкулов Стаматовић Драга (Драгиња), глумица ПД-е **9/71**, 259, 324, 328, 331; **10/4**, 8, 12, 22, 38, 43, 46, 59–60, 62, 67, 284, 341

Дамјановић Васо, лађар **10/182**

Дејановић Д. М., заступник Добровољног позоришног друштва у Старом Бечеју у Скупштини ДСНП **11/2**

Делимани Лацика, осечки први поджупан **9/55**

Деметер др Димитрије, артистички и књижевни управитељ Хрватског земаљског казалишта у Загребу **10/4**, 14, 81, 195

Деметровић Димитрије, глумац **9/253**, 256

Деметровић Ђорђе, агент Паробродског друштва у Шапцу **9/256**

Деметровић Игњатије, приложник (донатор) ДСНП **10/175**

Деметровић Јован, драмски писац из Темишвара (*Аманеј или срећа*) **9/305**, 307, 313; **10/36**

Деметровић Тима, председник МПО у Вршцу сенатор **10/194**, 228

Дентон (Вилијам), енглески писац и свештеник **10/72**, 110

Дидић Гојко (псеудоним), драмски писац (*Туђа крв*) **11/121**

Димитријевић Драга (Драгиња), глумица ПД-е **9/162**, 177–178

Динић Михаило, управитељ ПД-е, глумац и редитељ **10/330**; **11/136**

Димитријевић Дејановић Драга, глумица ПД-е, драмски писац **101/32**

Димитријевић Игњат **10/176**

Димитријевић Јован, начелник Слободног потиског-крунског трикта у Сенти **10/352**

Димитријевић Миша, политички и културни делатник **10/256**, 281

Димовић, давалац дасака за позорницу **10/3**

Добриновић Пера (Петар), привремени управник ПД-е, учитељ и главни редитељ **10/305**, 318; **11/41**, 44, 46, 48, 50, 55, 73, 118

Дотлић Л. **9/186**

Драгичевић Лаза **9/168**, 170

Дрезмановић Миша **9/62**

Дунђерски Геден, велепоседник, прилагач за изградњу Позоришне дворане СНП-а у Новом Саду, подначелник ДСНП **11/8**, 11–12

Дунђерски Лаза, велепоседник **11/88**

Дурум Стеван, извођач радова на обнови Арене (сала ПД-е у Новом Саду) **10/269**

Душановић Јефта, глумац ПД-е **11/116**

Душановић Љубица, глумица ПД-е **11/116**

Ђ

Ђорђевић Јован, жупанијски службеник, уредник *Србској дневника*, потпредседник УО, председник ПО-а, управитељ ПД-е **9/2**, 4–5, 7–8, 10, 13, 15–18, 20–27, 29–37, 40–42, 44–51, 55, 57–58, 60, 62–64, 66–67, 69–90, 93–95, 98–115, 117–118, 121–122, 126–127, 129–136, 138–139, 143–150, 152–155, 157–159, 161–163, 167–179, 182–183, 186, 188–189, 192–194, 196–206, 208–211, 213–225, 227–235, 237–240, 242–256, 258–260, 262–265, 267–271, 273–296, 299–310, 313–321, 323–331, 333–334, 336–338, 340–342, 344–347; **10/1–4**, 6, 16, 18–21, 23–25, 27–62, 64–71, 76–80, 82–86, 88–90, 92–128, 130–152,

155–162, 166–181, 184–186, 189–195, 197–202, 204–214, 217–238, 240–247, 249–252, 254–265, 268–270, 272–277, 279–280, 284–287, 291–299, 334, 336–341, 343–352; **11/14–15**, 17, 19–21, 107–108, 110–111

Ђорђевић Паја, члан МПО у Винковцима, старешина Позоришта у Винковцима **9/326**, 330, 336, 340–341; **10/15**, 21–24

Ђорђевић Стева, прикупљач прилога за ДСНП у Винковцима **9/326**

Ђурковић Никола, драмски писац из Коморана, преводилац позоришних дела **9/22**, 28, 50, 186, 197

Е

Егереша, мађарски драмски писац **9/49**

Еремић пл. Ђорђе, из Товарника **10/18**

Ж

Живановић К. **9/63**

Живановић Павле, ек. повереник ДСНП у Иригу **10/107**

Живић Коста, глумац **9/92**

Живић Нестор, свештеник **9/52**

Живковић Васа, песник из Панчева **9/159**, 238, 244

Живковић Јоца **9/158**

Живоиновић Петар, из Карловаца **9/45**, 62

Живојиновић Јован, члан УО-а **11/12**

З

- Завишић Стеван, тајник Добровољног Позоришног друштва у Старом Бечеју **11/2**
Загорица Миклош (Никола), из Ст. Бечеја **10/87**
Замфировић Димитрије, из Чакова **10/126**
Захарија, протопрезвитер **10/211**
Захарић, парох у Новом Саду **9/337**
Зорић Никола, глумац ПД-е **9/8, 30, 32, 38, 95, 104, 132, 136, 197, 207–208, 260, 327; 10/3–4, 12, 27, 142; 11/16, 108**
Зубан Лаза (Зуб), преводилац драмских дела **9/81; 10/49**

И

- Иванић Тома из Фелдвара **9/86, 182**
Ивачковић Георгије, адвокат у Чакову **9/267**
Илић Милица, глумица из Београда **9/119**
Иличић, глумица из Београда **9/201**
Иличић Фотије (Жарко), ученик 3. разреда Карловачке гимназије, глумац из Београда **9/241, 262; 10/90**
Исаковић, глумац **10/56, 103**

Ј

- Јакшић Ђорђе, драматург **9/234**
Јамбор, преводилац драмских дела на мађарски **9/174**
Јанков Сока **10/288**
Јанковић, гроф из Нашица **10/24**
Јанковић, члан ПО-а у Винковцима,

- агент ДСНП **9/300, 311, 327**
Јанковић Дионизије, глумац **10/137**
Јанковић Стева **9/254**
Јелицки Симеон, глумац Позоришне дружине Јована Кнежевића **9/181**
Јеремић **10/12**
Јоановић Георгије, из Земуна **9/203**
Јоановић Н., из Велике Кикинде **9/247**
Јовановић А. Д., из Земуна **9/139, 189**
Јовановић Д. Ђорђе, трговац у Земуну **10/82, 86**
Јовановић Ђорђе („Ђура учитељ”) из Темишвара **9/216, 232, 259–260, 322; 10/46, 71**
Јовановић Јелица, глумица **10/166**
Јовановић Јован (вероватно Ј. Ј. Змај) **9/97, 158, 163**
Јовановић Ф. Каменко, тајник Панчевачког певачког друштва **10/99**
Јовановић Коста, трговац, делегат (заступник) на Скупштини ДСНП **10/233, 11/6**
Јовановић А. Милан, члан УО-а и ПО-а, секретар Друштва **11/24, 74, 115, 121, 123**
Јовановић др М. (Милан, Милан морски), позоришни писац („Краљева сеја”, „Михаило је постао краљ”) **10/32, 48, 51, 241, 249**
Јовановић Марта, глумица ПД-е **9/42; 10/166**
Јовановић Михаило, глумац **9/61**
Јовановић Стеван, глумац Земунског позоришног друштва и ПД-е **9/87, 89–90, 95, 100, 104**
Јовановић Тоша, глумац Крагујевачког позоришта **10/244**

Јовић, барон, генерал **10/25**
Јолес, драмски писац (*Тарџиф*)
9/179
Јорговић Александар, члан Ревизорске комисије ДСНП **11/56**
Јорговић Глиша, из Велике Кикинде
9/3
Јорговић Коста, драмски писац (*Несуђеница*) **11/115**
Јосић (Љубица), глумица ПД-е
11/127

К

Калић, прикупљач претплате за представе ПД-е **10/55**
Калмар Агнеза **11/133**
Карађорђе, вожд Србије **10/278**
Карамарковић С. Матија, професор Гимназије у Београду, управник Добровољног позоришног друштва у Београду **9/191; 11/110**
Каралић Никола, члан оркестра ПД-е у Београду **10/248**
Карамат Антон, члан ПО-а у Земуну **9/203**
Каран Стефан, учитељ из Глине, глумац-аматер **9/226**
Касаповић Светислав, члан ПО-а у Панчеву **10/233**
Касировић (кућа Касировића где је било седиште Српске читаонице у Новом Саду) **10/53, 100**
Каћански Ст. (Стеван), драмски писац (*Војислав, Црни Иван*) **10/251**
Кевир, драмски писац (*Чак Киџарџам, Колера и женска ћуг*) **9/179**
Кирковић Јованка, глумица ПД-е **9/131–132, 177–178, 259–260; 10/4,**

11, 64
Клачањ Жигмунд, опат у Новом Саду **10/253**
Кнежевић Јелена, супруга Јована Кнежевића из Врањева **9/303**
Кнежевић Јован, преводилац позоришних комада, управник Путујуће позоришне групе **9/4, 14, 50, 68, 130, 152, 303**
Кнежевић др С., члан Дубровачког одбора за промицање народне позоришне умјетности у Дубровнику **10/310**
Кнежевић Т. **9/28**
Ковалевски, русински прота **9/55**
Ковачевић, адвокат из Новог Сада **9/118**
Ковачевић Владислав, правник из Сентомаша **10/150**
Кода Д. Ђорђе, председник ЕО-а **9/141, 169**
Којић Павле, председник Матице српске **9/235**
Коларић Васа, из Сомбора **9/250, 265**
Коларевић Тима, из Земунa **10/287**
Коларовић Т. Димитрије, глумац ПД-е **9/8, 23, 132, 165, 197, 199, 240, 243, 258, 261, 263–264, 274, 277, 289, 292, 304, 308, 314, 327–328, 330, 333, 339, 341, 343; 10/3, 10, 12–13, 15, 24, 27, 82, 86, 112, 134, 140, 162–164, 168, 173–174, 186, 207, 211, 217–218, 243, 299**
Коларовић Л. Љубица, глумица ПД-е **9/112, 208, 310, 323, 341; 10/15, 112, 162–164, 173–174, 207**
Коларовић Стеван, глумац **9/223**
Кондонаши (Кондороши) **10/106**
Контловић, глумац, члан Позо-

ришне трупе Мандровић **10/12**
 Контић **9/118**
 Коњовић А. (брат Милке Гргуруве) **10/172**
 Коњовић др Давид, адвокат, повереник ДСНП **11/51**
 Коњовић, рођ. Вучић Катица **11/133**
 Константиновић Коста, свештеник **10/288**
 Костић др Лаза, књижевник **9/179**, 235, 242, 264; **10/35**, 51, 58, 72, 98, 101, 110, 116, 118, 376–337
 Котарс, градоначелник у месту Брод (Босна) **10/12**
 Краљев Милош, из Идвора **9/212**
 Краљевић, штампар у Пожеги **10/24**
 Кранчевић Драгомир, виолиниста, глумац ПД-е **9/159**, 244; **11/44**
 Кранчевић Петар, из Панчева **9/159**; **10/230**
 Крас Драгутин **10/103**
 Крестић Ђура, председник МПО у Тителу **10/226**
 Крестић Коста, из Осека **9/72**, 82; **10/42**, 44, 155, 165, 190, 254
 Крестић Светозар, глумац ПД-е и позоришни агент у Бечу, рачуновођа Друштва **9/245**, 268–271, 273, 275–283, 285, 287, 289–291, 295–296, 299, 301, 308, 312, 315, 318, 327–328, 330, 333, 336, 340–341, 344; **10/1–3**, 7, 10, 12–13, 15–16, 21, 23–25, 27, 30, 33–34, 37, 39, 41, 46–47, 63, 104, 106, 111, 113, 158, 194, 197, 228, 233, 257, 270, 282, 284, 344
 Кречаревић Пера, професор полугимназије у Шапцу **9/256**
 Крстић Никола, министар Владе Краљевине Србије **10/89**, 258, 272

Крстић Ј. П. (Петар) (аутор драме *Косовска њраџегија*) **10/327**
 Крстоношић Петар, управитељ ПД-е **10/331**
 Крушевић **10/284**
 Кујунђић Милан, уредник листа *Млада Србагија*, који је излазио у Београду **10/289**, 300
 Кун, гроф **9/330**
 Кунтић, жупанијски судија у Осеку **9/64**
 Кушевић, велики жупан сремски **9/118**, 330

Л

Лазаревић К. **9/319**, 340
 Лазаревић Светолик, бележник у Гргуревцима, помоћник и главни уредник *Србодрана* **10/39**, 49, 110, 157, 179
 Лазаревић Стефан **9/249**, 259, 268
 Лазаревић **10/46**
 Лазаровић Жарко **10/322**
 Лазић Михајло, почасни члан ДСНП из Арада **10/169**, 205
 Лалошевић др (Јован –Јоца), члан УО-а **11/12**
 Ламански **10/34**
 Латић Љупко, члан УО-а **11/12**
 Лацковић, породица из Брода (Босански) **10/3**, 10, 15
 Лацковић Н., прикупљач прилога за ДСНП **9/338**
 Леовић Геден, адвокат у Сомбору, члан Скупштине ДСНП **9/51**, 123–124, 128, 148, 157, 193, 252; **10/47**, 88
 Лесковић (Ђорђе), глумац **10/6**
 Летић Мојсије (Моја), глумац **9/246**

Летис, барон **10/315**
Липтовчевић, председник Жупа-
нијског суда у Осеку **9/66**
Лисински Ватрослав, композитор
9/1
Лифка (Адолф), капелник ПД-е **9/327**,
333, 341; **10/1–3**, 10, 12, 15, 21,
23–24
Лукић Никола, сироче **9/158**
Луњевица, предузимач из Београда
10/299

М

Мајор Јакоб, градоначелник Земунa,
члан ПО-а у Земуну **9/139**
Максимовић **10/143**
Максимовић Аксентије, капелник
ПД-е **10/239**
Максимовић др Светозар, лекар у
Новом Саду **9/59**
Маленчић Петар, реквизицер ПД-е
9/190
Малетић (Ђорђе), драмски писац
(*Михаило Бујарски*) **10/151**
Малешевић др Стеван, адвокат
(фишкал) ДСНП **11/26**, 52, 78,
133
Мандић Анте **10/288**
Мандић Теодор, правник, посланик
у Угарском Сабору, краљевски
саветник **10/280**
Мандровић Адам, управник Бе-
оградске позоришне дружине
9/289, 306, 308, 310, 321, 330, 333,
340, 342; **10/12**, 68, 90, 102, 108,
115, 123, 134
Мандукић Никола (Ника), заступ-
ник ДСНП у Вршцу **9/218**, 228,
230, 239; **10/197**, 208, 223, 228,

249, 275, 284
Манојловић Данило, благајник
ДСНП, варошки капетан у Но-
вом Саду **11/24**, 28
Манојловић Емил, члан ПО у Су-
ботици **9/83–84**, 88, 100, 112, 219,
225, 227; **10/167**, 348
Манојловић Панта, из Велике Ки-
кинде **9/129**
Маноплавић **10/130**
Мањоки Имре, реформатски свеш-
теник **10/253**
Маринковић Јелена рођ. Николић,
глулица ПД-е **10/237**, 242
Маринковић Јован (Јоца), глумац
ПД-е **9/61**, 238, 244, 268
Маринковић Маја, глулица ПД-е
11/16
Маринковић Паја, агент ДСНП,
глумац и помоћник управника
ПД-е, заступник Управе СНП-а за
ПД-у на гостовању **9/160**, 164,
197, 248, 254, 284, 302, 308, 310–
311, 314, 316, 323, 326–330, 333,
336, 340–342, 344–346; **10/1–4**,
7–8, 10, 12–13, 15–16, 21, 23–25,
27–28, 30–31, 38, 40, 43, 50, 62, 65,
69–70, 111, 119, 143, 160, 176, 213,
215–216
Марковић Аркадије, књиговођа
ДСНП **11/47**, 58
Марковић Василије, глумац ПД-е
9/15, 93
Марковић Димитрије (Мита), глу-
мац ПД-е, драмски писац (*Силом*
доктор) **9/4**, 7–8, 14, 29, 31–33,
36, 38, 71
Марковић Ђорђе, парох у Гргурев-
цима **10/179**
Марковић Јован, повереник ДСНП

- у Вуковару и Сомбору (брат Милке Гргуревице, глумице) **9/30**, 97, 144, 289, 321, 330; **10/70**, 255, 349
- Марковић Константин Голубинчанин, царски краљевски обер офицер из Земуна **10/278**
- Марковић др Лаза, члан УО-а и члан Скупштинског одбора ДСНП **11/40**, 50
- Марковић Марија, глумица ПД-е **9/297**
- Марковић Милка рођ. Максимовић, глумица ПД-е, преводилац са француског и немачког **10/316**, 319, 323–324; **11/61**, 83, 96, 100
- Марковић Стеван, прикупљач прилога за ДСНП из Вуковара **10/182**, 186
- Марковић Тодор (Теодор, Тоша) глумац, члан Позоришне дружине Кнежевић и члан ПД-е **9/132**, 201, 204, 210, 237, 243, 249, 259, 297, 310, 314; **10/12**, 46, 123, 350
- Мартон Ференц, секретар „Касине”, клуба у Араду **10/125**
- Матејић Даница (Матејић-Сотировић, рођ. Туцаковић), глумица ПД-е **11/44**
- Матејић Милан, глумац (редитељ и деловођа) ПД-е **11/44**
- Матић Васа, трговац из Карловаца, супруг Милице Матић (Милке Гргурове) **10/9**
- Матић др Милан (Миша), председник МПО у Великом Бечкереку **10/328–330**; **11/136**
- Мачвански Павле, градоначелник Новог Сада **9/46**, 120; **11/104–106**
- Маширевић Љубомир, начелник Сомбора, представник Сомбора у Скупштини ДСНП **9/123**, 125, 128, 290
- Медурић Јефта **10/160**
- Месић, писар у Н. Бечеју **9/46**
- Месјеинес М. (псеудоним), драмски писац (*Бура еквиноције*) **11/123**
- Микловић Јован **9/286**
- Миковић, судија у Вуковару, прикупљач прилога за ДСНП **10/186**
- Миладиновић др Жарко, члан УО-а **11/12**, 94
- Миланковић Давид, председник МПО-а у Осеку, асесор у Осеку **9/35**, 40, 55, 194, 289; **10/224**, 264, 268, 342–343
- Миланковић Драгутин, члан Оркестра ПД-е у Београду **10/248**
- Миланковић Ј., председник МПО у Земуну **9/189**, 203
- Миланов Јевта **10/288**
- Милетић Јулијана, из Новог Сада **10/152**
- Милетић др Светозар, председник Српске читаонице у Новом Саду, градоначелник **9/75**, 118, 135, 171, 213, 218, 287; **10/72**, 79, 107, 114, 118, 118, 161, 180, 183, 211, 228, 253; **11/104**
- Миличић **9/213**
- Милованов Љуба, учитељ у Старом Бечеју, члан ДСНП **11/76**
- Милованов Стеван, професор Српске велике гимназије у Новом Саду, члан УО-а и ЕО-а, председник УО-а Српске читао-

нице у Н. Саду **11/66, 87**
Миловановић Милан, студент из
Берлина, прикупљач прилога за
ДСНП **10/333**
Миловук Милева, из Винковаца
9/149
Миловук Татомир, парох из Винко-
ваца **9/149, 337**
Милошев П. **10/250**
Милошевић Даца **10/223**
Милутиновић Св., судија у Суботи-
ци **9/225, 227; 10/130**
Миљков, члан Одбора Српске чита-
онице у Новом Саду за изградњу
сале за ПД-у у Вршцу **10/160, 194**
Мисирлић Димитрије, члан Орке-
стра на представама ПД-е у Бео-
граду **10/248**
Михаило (Обреновић), кнез Србије
9/7; 10/254, 258, 281
Михаило, из Арада **10/161**
Михаилов Стеван, глумац Београд-
ског позоришта **10/102**
Михаиловић Димитрије (Мита ба-
рон), управитељ ПД-е, заклет
нотарош, књижевник, преводи-
лац драмских дела **9/8, 21, 24–25,**
31–35, 37, 55, 65
Михајловић Тоша, претплатник
Србској дневника **9/97**
Михаљевић Емерих, учитељ **10/288**
Мићин Глиша, повереник ПД-е у
Белој Цркви **10/212**
Мишковић, бележник у Петроману
10/19
Младеновић М. Петар, председник
Краљевско судбеног стола у Ву-
ковару **9/108, 171**
Молнар, директор Мађарског на-
родног позоришта у Будиму

9/286; 10/336
Моловић (Мојовић), потпредседник
Српске читаонице у Иригу, па-
рох из Ирига **9/54**

Н

Нађ Јаков, фрулаш **10/193**
Нако, гроф **9/22**
Натошевић (Ђорђе, ур. *Школској ли-*
сија), члан ПО-а **9/234; 10/57**
Недељковић Ф. Ђорђе, добротвор
ДСНП **11/42, 63**
Недељковић Марија, глумица ПД
9/136, 208; 10/12, 23
Недељковић Никола, глумац ПД-е
9/14, 90, 105, 112, 132, 136, 197,
207–208, 264, 308, 340; 10/2–4, 10,
12, 106; 11/16, 108
Недељковић Светозар, делегат на
Скупштини ДСНП из Ст. Бечеја
11/3
Недељковић Тодор, члан УО-а
10/269–270
Ненадовић Љубомир, приложник
СНП-а **9/7**
Ненадовић Јосиф, из Баје **10/193**
Ненадовић П., члан Добровољног
позоришног Друштва у Панчеву
9/155
Нецков Гавра, члан Ревизорске ко-
мисије ДСНП **11/56**
Нешић Д., драмски писац (*Ловац,*
Волшебни дом) **9/12**
Нешић Мојсије, адвокат из Осека
9/113
Николић Александар (Шандор),
диригент из Темишвара, компо-
зитор **9/305, 307, 313**

Николић Андрија, председник
МПО у Сенти **9/221–222**

Николић А. (Атанасије), драмски
писац (*Ђурађ Смедеревац, Само-*
ков) **10/257**

Николић Божа, глумац ПД-е **10/311**

Николић Јован, члан ПО-а у Маке-
донији, прилагач ДСНП **9/43**

Николић Јоца, председник ЕО-а
10/64, 87, 96, 113

Николић Катарина, нећака Паје
Ђорђевића **9/341**

Николић С., из Панчева **10/266**

Николић Светозар, из Новог Сада
9/166

Николић Стеван (Стефан), председ-
ник ЕО-а **9/147; 10/100, 121, 139,**
146, 158, 160, 206

Николајевић Лукијан, епископ
10/57

Николајевић Милан, саветник
Краљевске земаљске владе у За-
гребу **11/41**

Николић др Бранко, члан УО-а
11/12

Николић Васа, члан ДСНП из Пан-
чева **11/43**

Николић Милан, глумац ПД-е
11/48

Николић Б. Миодраг, композитор
из Шапца **11/86**

Новаковић Коста, супруг М. Телеч-
ки, глумице **9/215; 10/136**

Новић Оточанин Јоксим, књижев-
ник **9/236**

Нушић Бранислав, књижевник,
управник ПД-е **11/39–40**

Њ

Њари Пал, председник Угарског са-
борског одбора **10/280**

О

Обрадовић Коста, глумац ПД-е
10/142

Обреновић Милан, кнез Србије
10/295, 297

Оберкнежевић Филип, драмски пи-
сац **9/234**

Обушков Павле **9/91**

Огњановић др Илија, књижевник
(*Гробови знаменијих Срба*)
11/101

Олга (Обреновић), кнегиња Србије
9/7

Орешковић Мита Шиђанин **9/34**

Освалд Туна (Антоније), капелник
ПД-е **11/44**

Остојић Тихомир, члан
Скупштинског одбора ДСНП
11/40

П

Павлас Игњат, секретар УО-а
Српске читаонице у Новом Саду
11/66

Павловић, адвокат **10/338**

Павловић Светолик **9/215**

Павковић (Пеаковић) А., заступник
ДСНП у Суботици **9/59, 79**

Паић Павел **9/196**

Палфи, гроф **9/222**

Панаотовић Алекса (Александар)
9/16–17

Панаотовић Павле, заступник
ДСНП у Митровици **9/245, 277,**
308, 310, 314, 324, 330

- Панајотовић Е. Л. из Руме **10/274**
- Пантелић Јован, отац Пантелић
Стевана, глумца ПД-е **9/154**
- Пантелић Стеван, глумац почетник
у ПД-и **9/13, 153**
- Пап Константин, драмски писац из
Арада **10/145**
- Пашкаи Целестина, глумица из За-
греба **9/315**
- Пеак Бела, „сенатор као референт”
Краљевског угарског намес-
ништва **11/18**
- Пеичић др, председник Црквеног
певачког друштва у Панчеву
9/248, 254, 284; 10/99
- Пејачевић, гроф **10/24**
- Пејић, професор, управник Ди-
летантске групе из Крагујевца
10/241
- Пејић Ђура **10/233**
- Пелеш Алекса, отац Пелеш Ђорђа
глумца ПД-е **10/171**
- Пелеш Ђорђе, глумац ПД-е **10/149,**
156, 198
- Перисова (Першова) Маца, прва-
киња Загребачког казалишта
9/321; 10/68, 134
- Перишић („франковац”), заступник
ПД-е у Далмацији (Сушак–Рије-
ка) **10/315**
- Петровић Ђока, повереник ПД-е у
Броду **10/2, 23**
- Петровић Милован (Милан), глу-
мац ПД-е **9/184, 259, 346; 10/2, 4,**
10, 19
- Петровић др Милан, члан УО-а
11/12
- Петровић Никола, извођач радова
на Арени ПД-е у Новом Саду
10/269
- Петровић др Ј. Никола, управник
Краљевског позоришта у Београ-
ду **10/301, 353**
- Петровић Сава, секретар ДСНП
11/8, 43
- Петровић Г. Сима, из Вршца **10/122**
- Петровић Стева, одборник у Вели-
кој Кикинди **10/222**
- Пешић, пуковник, старешина Гра-
диштанске пуковније **10/23, 25**
- Пијуковић, администратор у Субо-
тици **10/348**
- Плавшић, лекар из Винковаца **10/24**
- Платон (Атанацковић), епископ
9/53, 91; 10/337
- Племечић, оперски певач **10/76**
- Полит-Десанчић др Михаило, на-
челник ДСНП **11/9, 25**
- Понаш, драмски писац (*Георги Черни*)
9/279
- Попов Божидар, глумац из Панчева
9/61
- Поповић, станодавац Драгињи По-
повић Ружић у Панчеву **9/167**
- Поповић, заступник ПД-е у Броду
10/3–4
- Поповић А. Александар, глумац,
преводилац драмских дела, пи-
сац, актуар среза Рума **9/3, 41,**
46, 48–49, 57, 63–64, 66, 75–76,
81, 107–108, 110, 117–118, 121,
133–135, 137, 147, 150–151, 158,
161, 163, 171, 243, 258
- Поповић Димитрије, трговац у
Чакову, драмски писац (*Свейо-
лик Момчиловић и Лейосава*)
10/129, 200
- Поповић Ружић Драгиња, глумица
ПД-е **9/2, 4–5, 8, 1014, 18, 20–21,**
24–25, 27, 29–30, 32, 36, 38, 53–54,
80, 85, 95, 100, 102, 104, 106,

- 111–112, 132, 136, 162, 167–168, 170, 172, 175, 177–178, 198, 202, 204–205, 207–208, 240, 251; **10/4**, 6, 29, 45, 80, 134, 338–340
- Поповић Ђорђе (Даничић – „Даничар”) **9/212**, 329; **10/58**, 114, 160, 179
- Поповић Ђура **10/87**
- Поповић Ј. Јован (Јоца), глумац ПД-е и Добровољног позоришног друштва из Вршца **9/80**, 89–90, 95, 102, 106, 126, 155
- Поповић Јован Стерија, књижевник **9/105**, 112; **10/147**, 151; **11/53**
- Поповић Лазар, глумац ПД-е (брат Поповић Ружић Драгиње, глумице) **9/38**, 111, 132, 334–335; **10/6**, 45, 56, 103, 185, 246, 262–263
- Поповић Лука, брат Поповић А. Александра **9/171**
- Поповић Лука, парох у Новом Бечеју (отац Драгиње Поповић Ружић, глумице) **9/52**
- Поповић Коларовић Љубица, глумица ПД-е и Панчевачког омладинског добровољног позоришног друштва **9/44**, 56, 132, 136, 156
- Поповић М., председник Новосадске читаонице **10/211**
- Поповић Ђ. М., из Товарника **9/347**
- Поповић Аделсхајм Марија рођ. Пецко, глумица **9/334–335**; **10/45**, 262–263
- Поповић Марко, опуномоћеник Јована Трандафила **9/166**; **10/4**
- Поповић Милорад Шапчанин, књижевник **9/253**; **10/294–295**, 299, 301
- Поповић Милош **10/281**
- Поповић Мита, преводилац на мађарски **10/337**
- Поповић Никола, лекар, члан ДСНП **11/76**
- Поповић Панта, секретар Скупштине ДСНП **11/7**
- Поповић Симеон, парох из В. Бечерека **9/210**
- Поповић (Вујић, Максимовић) Софија, глумица ПД (сестра глумица Љубице Коларовић и Драгиње Поповић Ружић) **9/136**, 208, 266; **10/207**, 262
- Поповић Т. Стеван, агент ДСНП у Броду **9/343**
- Поповић Рахила, глумица **10/229**
- Поповић Ј. Теодор, глумац Панчевачког позоришта, трговац из Панчева **9/61**
- Поповић Ђира **10/106–107**
- Предраговић **9/314**
- Протић Стефан (Стеван), управник Позоришне дружине, редитељ и глумац **9/58**, 85, 114, 116; **10/127**, 137
- Путић Јован, суфлер и глумац ПД-е **9/132**, 136, 207–208, 223, 327; **10/4**, 12, 25

Р

- Радивојевић др, члан Одбора Српске читаонице за изградњу сале за потребе ПД-е **10/160**
- Радивојевић Данило, трговац у Врањеву **9/181**
- Радисављевић, генерал, заповедник Града Осека **10/341**
- Радић др Душан, члан УО-а и председник ЕО-а **10/320**; **11/12**, 87

Радишић 9/64, 245
 Радовановић П. Алекса, делегат на Скупштини ДСНП 9/45, 60, 62, 245; 10/107, 109, 350; 11/5
 Радовановић Јован, зам. председника УО-а 10/247, 263, 267; 11/19–20
 Радовановић Јулка, начелница Дობротворне задруге Српкиња Новосадкиња 10/307
 Радонић, члан ПО-а 9/234
 Радосављевић, генерал у Осеку 9/31, 55
 Радосављевић Марко, свештеник 10/288
 Радуле Теодор, из Перлеза 10/288
 Рајачић, барон 9/55
 Рајачевић (Рајчевић) Стеван, чинилац владине Типографије у Београду 10/281
 Рајић Бранко, ђакон, делегат (заступник) Српског певачког друштва у Панчеву на Скупштини ДСНП 11/6
 Рајковић, свештеник у Врањеу 10/160
 Рајковић Ана 10/18
 Рајковић Васа, рођак Ђорђа Рајковића 10/94
 Рајковић Ђорђе, запослен у Матици српској у Новом Саду 10/183, 290
 Рајковић Ђорђе (Ђура), глумац ПД-е 10/1–2, 4, 12, 14, 24–25, 45, 76, 94
 Рајковић (Емилија), глумица ПД-е 10/1, 12
 Рајковић Мита, кабаничарск мајстор 10/126
 Ракић, благајник Новосадске читаонице 10/211
 Ранковић Васа 10/39

Ранчић Марко, председник Одбора за прославу 100-годишњице од рођења Ј. С. Поповића 11/53
 Рац Михаило, глумац ПД-е 9/132, 201
 Рацков Милош, глумац 9/14
 Рацковић Урош, легатор Матице српске 11/67
 Рашић Радуловић Милева, глумица ПД-е 9/180; 10/1, 12–13, 15, 344; 11/21
 Рашић Никола, глумац ПД-е 9/180; 10/1, 15, 152, 335; 11/21
 Ремењи 10/159
 Ристић Јован, преводилац драмских дела 9/143, 173, 176
 Ристић Пера, из Панчева 10/119
 Романчић Марко, домаћин представа у Земуну 9/297
 Руварац Коста, књижевник (*Ђачки њослови, Инкојниџо*) 11/112
 Рудић, барон 9/100
 Рудић Љубица, из Жабља 10/170
 Ружић Димитрије, глумац, управник ПД-е 9/14, 30, 38, 52–53, 72, 100, 112, 132, 136, 207–208, 240, 243, 261, 264; 10/5–6, 29, 45, 80, 117, 124, 134–135, 306–307; 11/33–34, 36, 66, 68

С

Сабовљевић М., из Кикинде 10/282
 Саватије, митрополит (захумско-херцеговачки, касније патријарх српски) 9/55
 Савић Алекса, глумац ПД-е и у Позоришној трупи Мандровић 9/25, 32–33, 132, 255; 10/12, 133
 Савић Жарко, глумац и управник

- ПД-е **10/305**, 315, 317–318, 320–321; **11/59**, 75, 85, 91, 97, 116–117, 124–129, 131–132
- Савић Катарина, жена глумца Алексе Савића **10/189**
- Савић др Милан, секретар Матице, преводац **10/306**; **11/134**
- Савић Стефан (Стеван), адвокат, земаљски адвокат, председник МПО-а и ПО-а у Великом Бечке-реку **9/19**, 73–74, 77–78, 88–90, 94, 106, 122; **10/84**, 221, 227
- Савић Султана, оперска певачица, глумица ПД-е **11/132**
- Самуило (Маширевић), патријарх српски **10/280**
- Сандић (Александар), секретар Новосадске читаонице **10/211**
- Сарачевић Димитрије, секретар ДСНП, председник ЕО-а **9/229–230**, 290, 318; **10/17**, 49, 52, 54–55, 82, 95–96
- Саферт Пал, помоћник римокатоличког свештеника у Новом Саду **10/253**
- Свилосок др Никша, из Дубровника **10/314**
- Свињаревић др Миладин, члан ПО-а **11/123**
- Селар Луис, власник Позоришне агенције у Бечу **9/279**
- Сенсл, директор Немачког позоришног друштва **10/16**
- Симић А. Милан, потпредседник Књижевног одбора Народног позоришта у Београду **9/233**; **10/68**
- Сингштајн, породица која је продала плац Граду Новом Саду, на коме је требало да се Изгради зграда за СНП **10/253**
- Спасић Димитрије, глумац и зам. управитеља ПД-е **11/126**
- Спиридоновић Риста, глумац ПД-е **11/44**
- Стакић **10/327**
- Стаматовић, поштар из Базијаша **10/12**, 22
- Станишић Марко, глумац Панчевачког добровољног позоришног друштва и ПД-е **9/61**, 160, 164, 244; **10/119**
- Станковић Бора (Борислав), књижевник **10/303**
- Станковић Бранко, адвокат у Новом Саду **9/6**, 9, 11
- Станковић Димитрије, адвокат у Новом Саду **10/76**, 9, 11; **11/67**
- Станковић Ђорђе, судија у Турској Кањижи **9/135**, 151, 163, 171
- Станковић Јулијана, из Велике Кикинде **9/6**, 9, 11
- Станковић Корнелије, композитор **10/93**, 169
- Станковић Никола, из Башаида (брат Поповић А. Александра, глумца и преводиоца драмских дела, писац) **9/133–134**
- Станојевић др Лаза, начелник ДСНП **11/28–29**, 58
- Станчевић Шандор (Александар), јурасор у Иригу **10/255**
- Степић Паја (Павле), глумац и деловођа ПД-е, управник Позоришне дружине у Крагујевцу **9/32**, 132, 170, 185; **10/102**, 151, 251, 301
- Стефановић В., председник Омладинског одбора у Новом Саду **10/188**
- Стефановић Емилија, из В. Сент

- Миклоша **9/116**
- Стефановић Ђорђе, из Новог Сада **9/215**
- Стефановић Љубомир, члан Ревизорске комисије ДСНП **11/56, 101**
- Стефановић др М., члан Одбора за изградњу сале ПД-е **10/160**
- Стефановић Светислав, глумац ПД-е **11/98, 120**
- Стојаковић Александар, секретар, члан Одбора Угарског сабора, државни адвокат Суда у Вуковару **9/161, 163; 10/280**
- Стојановић Андрија (Андра), глумац ПД-е **11/44**
- Стојановић А. П., трговац из Темишвара **9/138, 214**
- Стојановић Павле, градоначелник Новог Сада **10/196**
- Стоичевић Милан, секретар Министарства иностраних дела Кнежевине Србије у Београду **9/28**
- Стојковић **10/220**
- Стојковић др Петар, члан ПО-а у Суботици **9/84, 88, 95, 100–101, 103, 111–112, 184, 210, 225**
- Стојковић Ненад, трговац **10/302**
- Стратимировић Амалија **9/12**
- Стратимировић Ђорђе, генерал из Кулпина, приложник ДСНП **9/142**
- Стратимировић пл. Влада, члан УО-а, председник ЕО-а **11/12, 89, 117**
- Суботић, поджупан из Вуковара **9/46**
- Суботић др Јован, начелник ПО-а, председник УО, управник Хрватског казалишта у Загребу, драмски писац (*Обилић, Прехвала*) **9/231, 235, 240, 242–243, 257, 261, 263, 264, 274, 281, 310, 329; 10/16, 45, 72, 76, 134–135, 178, 180, 192, 207, 283; 11/113**
- Суботић Марко, глумац и редитељ ПД-е **9/26, 29, 36, 136, 207–208; 10/177, 181**
- Суботић Сава, члан ЕО-а **10/64, 121**
- Сувајцић Зорка, из Суботице **10/325**

Т

- Тасић Димитрије, члан Оркестра ПД-е у Београду **10/248**
- Текелија **9/179**
- Телечки Лаза, глумац и привремени редитељ ПД-е **9/67, 167, 172, 189, 197, 199, 202, 204, 205, 207, 215, 224, 234, 237, 249, 260, 314, 330, 333, 342, 346; 10/3, 10, 12–13, 15, 19, 21, 24–25, 27, 35, 46, 73–74, 101, 123, 134, 157, 248, 263, 392; 11/109–110, 113**
- Телечки Љубица, глумица ПД-е **9/323, 327–328, 333, 341**
- Телечки Марија (сестра Лазе Телечког) **10/4, 13, 25, 135**
- Тенецки Лазар, руковалац имовине Матице српске у Араду **10/205**
- Теодоровић Јулка, глумица **10/225**
- Теодоровић Милош, из Карловаца **9/45, 62**
- Тирмер Антон, из Новог Сада **10/253**
- Тодоровић Георгија Лука, из Петромана **10/19**
- Тодосић Марта, глумица ПД-е **11/62, 83**
- Торер Ђорђе, из Карловаца **11/52**
- Торњански Коста, учитељ у Перлезу

10/288
Трандафил Јован, добротвор ДСНП
9/166

Трандафиловић Филип, прота,
председник Позоришног одбора
у Вршцу 9/228

Тренчарски, заступник ДСНП у Вр-
шцу 10/119

Трибић (Трифих), заступник ДСНП
у Трсту 9/290, 293, 295

Трифковић Ђура, управник ПД-е
(син Косте Трифковића, књижев-
ника) 10/304, 308–309, 313, 330

Трифковић Коста, књижевник
11/101

Тросов, глумица 10/323

Трумић Коста, новинар *Србској*
дневника 9/321

Ф

Фал Л. (Лео), композитор (оперета
„Разведена жена”) 11/124

Ференц Г. 10/253

Фештети Бела, гроф, генерални ди-
ректор мађарских позоришта
9/1

Филип Х., власник Позоришне сале
у Вуковару 9/339

Филиповић, генерал 9/7

Филиповић Сима, адвокат 9/134

Флаг, градоначелник Суботице
9/83, 225; 10/348

Формаћ Пера, благајник МПО-а у
Вршцу 10/223, 228

Франденрајх, управник казалишта у
Загребу 9/258, 263–264, 274, 320

Франц, реквизицер ПД-е 10/216

Фром, генерал 10/23

Фулбе Лудвиг, драмски писац

(шаљива игра у једном чину „На
само”) 11/123

Х

Хаџић Антоније, секретар Матице
српске, подначелник и начелник
ДСНП, дворски саветник 9/1,
13, 38, 42, 47, 69, 98, 122, 145, 179,
183, 204, 206, 234, 272, 309, 314;
10/24, 32, 49, 66, 7274, 93, 95, 107,
123, 136, 140, 146, 157, 179, 215,
237–238, 273, 277, 279, 281, 283,
292–295, 297, 300–302, 312–313,
317, 320, 336–337; 11/7, 11, 22, 35,
55, 74, 89, 98

Хаџић Јован, млађи, драмски писац
9/234; 10/196

Хаџић Јосиф 9/111

Хаџић Коста (Константин, Баба)
глумац ПД-е 9/14, 132; 10/1, 4,
10, 191; 11/16

Хајнал 10/88

Хорватовић 10/70

Хорешек, корепетитор Земунске пе-
вачке дружине 10/115

Хофман 10/249

Хофрот 10/281

Хофштетер Јосип, истражни судија
у Осеку 9/46, 113

Христић Илија, меснозаступник,
начелник УО-а и ПО-а 9/141;
10/146; 11/17

Ц

Цвејић Младен, глумац ПД-е 9/14

Цветић, архимандрит 9/218

Цветић П. Милош, глумац ПД-е и
Хрватског казалишта у Загребу
10/177, 214, 245–246, 276, 299

Цветковић Поповић Марија, глумица ПД-е (жена Поповић Ђорђа Даничара) 9/267, 259, 341; 10/61

Ч

Чакра Емил, књижевник 9/135, 151
Чекић Стеван (Стефан), глумац ПД-е 9/14, 31, 86, 146, 213
Чонкић Тривун, делегат Скупштине ДСНП из Старог Бечеја 11/3
Чоровић 10/272

Ш

Шарчевић, из Суботице 9/100
Шац Игњат, римокатолички помоћник Свештеника у Новом Саду 10/253
Шварц Јосип (млађи), сакупљач претплате за представе ПД-е у Н. Градишки, касир ПД-е 10/21, 23–25, 40
Шварценбрук, пуковник 9/300
Шевић, кочијаш 10/54
Шевић Ђорђе, члан УО-а 10/96, 140; 11/24
Шекспир, енглески драмски писац 9/158
Шилер, немачки драмски писац 9/147
Шилић Ђорђе, књиговођа ДСНП 11/64
Шкорић Ђорђе, глумац ПД-е 10/26, 184, 187, 191
Шнајдер Васа, глумац, члан ПД-е 9/21, 27, 31, 37
Шпирта др Душан, члан ЕО-а 11/87
Шпун, велики жупан у Пожеги 10/21
Штековић Јован, свештеник у Броду 10/12

Штолп, књижар и штампар 9/326
Штрига Алберт, властелин из Заграда, оперски певач 9/1

ГЕОГРАФСКИ РЕГИСТАР

А

Абација (Опатија) **10/316**
Ада **9/201, 221**
Арад **9/213; 10/25, 145, 161, 169, 205**
Аустрија **9/227**

Б

Базијаш **9/200, 237; 10/12, 38, 43, 284**
Баја **10/41, 193**
Банат **9/192, 215, 289; 10/12, 24, 331**
Баја **9/213, 220, 227**
Бања Лука **10/317; 11/82, 102, 124**
Бачка **9/289; 10/12, 183, 196**
Бачко-бодрошка жупанија **9/99**
Башаид **9/133; 10/87**
Бела Црква **9/200, 330; 10/39, 43, 95, 108, 212; 11/16**
Београд **9/4, 24, 28, 67, 119, 167, 172, 175, 177–178, 185–188, 191, 233, 241, 243, 255, 262, 289, 321, 328, 330, 340, 342; 10/38, 56, 68, 90, 95, 102, 110, 118, 138, 151, 166, 177, 183, 202, 204–225, 234, 237–238, 240–241, 247–249, 251–252, 254, 257–258, 260–262, 272, 281, 286, 289, 292–294, 296, 297–301, 322, 327, 341, 353; 11/20–21, 34, 94, 113, 120**

Берлин **9/47; 10/333**
Беч **9/22, 65, 79, 200, 216, 227, 249, 253, 268–269, 273, 275–276, 278–280, 288, 291, 295, 300, 309, 312; 10/14, 23–24, 27, 30, 32–34, 37, 39, 48, 51, 74, 100, 232, 304, 306, 308, 315; 11/91, 128**

Бјеловар **9/289**

Босна и Херцеговина **10/12; 11/60, 92, 102–103**

Будимпешта (Будим и Пешта) **9/1, 13, 42, 47, 65, 69–70, 98, 122, 145, 168, 179, 183, 195, 200, 206, 211, 235, 243, 253, 264, 268, 270–271, 286, 299, 309, 312, 318, 338 10/14, 39, 51, 62–63, 74, 91, 110, 114, 116, 118, 138, 157, 179–180, 202, 256, 267, 271, 281, 312, 336–337, 348; 11/17, 29, 55, 112, 127**

В

Ваљево **9/253**

Валпово **10/24**

Велика Кикинда **9/3 6, 9, 11, 32, 38, 71, 129, 171, 200, 218, 230, 247, 330, 10/1, 14, 94, 124, 134, 137, 139, 222, 282, 305, 318; 11/23, 49**

Велики Бечкерек **9/19; 9/24; 9/52;**

9/57; 9/63; 9/72; 9/73; 9/74; 9/77;
9/78; 9/79; 9/80; 9/83; 9/89; 9/90;
9/94; 9/102; 9/122; 9/126; 9/143;
9/168; 9/173; 9/176; 9/210; 9/267;
9/310; **10/10**, 39, 84, 142, 221, 226–
227, 328–330, 348; **11/136**
Велики Сент Миклош **9/85**, 116;
10/94, 127
Винковци **9/149**, 289, 300, 302, 304,
308, 310, 311, 314, 316, 323, 324,
326–328, 330–331, 333, 336–337,
339–343, 346**10/3–4**, 8–9, 12–13,
15, 21, 23–24, 59, 277, 331
Вировитичка жупанија **11/22**
Војводина **10/241**, 260
Вршац **9/28**, 39, 127, 130, 155,
192, 211, 215, 218, 220, 228, 230,
239, 243, 330; **10/39**, 76, 93, 104,
111–112, 119, 122, 194, 197, 206,
208–209, 223, 228, 235, 249, 275,
334, 351; **11/53**, 108
Вуковар **9/4**, 8, 18, 20–21, 24–25, 27,
29–31, 35–36, 46, 97, 144, 163, 171,
213, 289, 292, 297, 306, 310, 321,
328, 330, 333, 339; **10/24**, 35, 50–
52, 54, 58, 65, 133, 182, 186, 255,
301, 327, 331; **11/17**, 19, 137

Г

Глина **9/226**, 282–283, 308, 312, 318
Гргуревци **10/179**

Д

Далмација **9/291**, 312; **10/32**, 309,
315; **11/70**, 106
Дарда **11/67**
Дарувар **10/331**
Доња Аустрија **11/106**
Дубровник **10/309–310**, 313–314;
11/90, 122, 130
Дунав, река **10/51**

Ђ

Ђаково **9/340–341**; **10/3**, 10, 12

Е

Европа **10/118**
Енглеска **9/145**

Ж

Жабаль **9/4**; **10/170**

З

Загреб **9/1**, 49, 52, 71, 158, 187, 231,
240, 243, 251, 258, 261, 263–264,
274, 281, 291, 295–296, 309–310,
312, 318, 320, 328–329, 332, 334–
335, 342, 345; **10/4**, 6, 12, 14–17,
20, 24–25, 29–30, 45, 56, 75–76,
80–81, 115, 117, 124, 134–135, 178,
185, 192, 195, 207, 214, 245, 262,
272, 276; **11/22**, 27, 41, 70, 79
Земун **9/7**, 23, 26, 67, 87, 106, 139,
167, 170, 172, 189, 200, 203, 266,
297; **10/38**, 82, 86, 89, 106, 108,
151, 189, 194, 208, 218, 240,
274–275, 278, 287, 295, 297, 331,
351; **11/59**, 85, 127

И

Идвор **9/212**
Илок **10/24**
Ириг **9/4**, 54, 245, 328, 336; **10/107**,
229, 255
Истра **11/106**

К

Карловац (Карлштат, Горњи Карловци) **9/263**, 274, 282–283, 301, 312, 315; **11/124**
Карловци (Сремски) **9/25**, 38, 45, 55, 60, 62, 146, 153–154, 198, 241, 245, 266, 306, 310
Колошвар **10/267**, 271
Комлош **9/220**
Коморан **9/22**, 50
Котор **11/106**
Крагујевац **10/183**, 241, 244, 251, 272, 299
Кулпин **9/142**

Л

Лалић **9/294**, 306, 317, 325; **10/148**
Липик **9/285**; **10/25**, 331
Лондон **10/72**, 337

Љ

Љубљана **9/243**, 312

М

Македонија **9/43**
Меленци **10/39**, 191, 302
Мокрин **10/39**
Мол (Мохол) **9/221**; **11/45**, 49

Н

Нашице **10/24**
Неготин **10/299**
Нова Градишка **9/327–328**, 333, 344;
10/7, 10, 12, 15–16, 21–28, 30–31,
39–40, 171

Нови Бечеј (Турски Бечеј) **9/46**, 52,
181, 200, 303; **10/142–143**, 160
Нови Карловци **11/76**
Нови Сад **9/5–7**, 9, 11–27, 29–37,
39–51, 53–100, 102–105, 107–145,
147–150, 152–238, 240–271, 273–
285, 287–303, 305–310, 312–338,
340–347; **10/1–32**, 34, 36–37,
43–50, 52–57, 59–62, 64–68, 70–76,
78–86, 92–93, 95–96, 100–101, 106–
107, 109–110, 112–115, 118, 120
–121, 123, 129, 136, 138–141,
143, 146, 152, 157, 158, 160–161,
168, 173, 175, 179–180, 182–184,
187–188, 192, 196–197, 200, 203,
205–206, 209, 211, 213, 217–220,
235–238, 243, 247, 252–253, 258,
260, 263, 267, 269–271, 273, 277,
279, 281–283, 290, 292–295, 297,
300–304, 307–308, 311–312, 316,
319–329, 331–332, 334, 335, 340,
342, 348, 350–353;
11/1–3, 5–15, 17, 19–20, 22–44,
46–54, 56–58, 60–68, 70–74,
76–101, 103–111, 116–123, 125,
128–135

О

Оравица **9/19**
Осек **9/8**, 24, 29, 30–37, 40, 46, 49, 55,
64, 66, 72, 82, 110, 113, 134, 186,
192, 194, 197–199, 202, 204–205,
215, 220, 243, 289, 328; **10/12**, 24,
35, 42–44, 51, 155, 165, 190, 224,
254, 264, 268, 340, 342–343; **11/19**,
35

П

Пакрац **10/15–16**, 21

Панчево **9/44**, 56, 61, 67, 156, 159–160, 162, 164, 167–168, 172, 175, 213, 238, 243, 244, 248, 254, 284, 310; **10/10**, 25, 85, 92, 95, 97–99, 119, 160, 194, 202, 210, 225–226, 228, 230, 232–233, 258, 259–261, 263, 265, **11/6**, 59, 85, 127
Париз **9/69**; **10/282**
Перлез **10/288**; **11/44–46**, 48, 55
Петриња **9/285**, 287, 312
Петроварадин **9/83**; **10/70**
Петроман **10/19**
Печка **10/137**
Пештанска жупанија **9/94**
Платичево **11/69**
Плашко **9/312**; **11/80**
Пожешка жупанија **11/22**
Пожун **9/65**
Потиско-крунски дистрикт **10/93**

Р

Раваница **9/302**
Рожнава **9/309**
Раковац **10/64**
Раковица, манастир **10/115**
Ријека (Сушак, предграђе Ријеке) **10/315**; **11/79–81**, 85, 124
Рума **9/3–5**, 41, 46, 48–49, 57, 63–64, 66, 75–76, 81, 107–108, 110, 113, 117–118, 121, 134–135, 137, 147, 150–151, 158, 161, 163, 200, 245; **10/114**, 274, 331; **11/20–21**, 124

С

Сарајево **11/60**, 92, 102–103
Сегедин **9/88**, 171, 200, 213; **10/130**
Сента **9/86**, 99, 200, 221, 222, 226–227; **10/17**, 39, 176, 352; **11/26**

Сентандреја **9/312**
Сентомаш (Србобран) **9/38**, 220; **10/93**, 149–150, 156, 198, 331; **11/8**, 100
Сењ **10/311**
Сисак **9/200**, 287, 312; **10/276**
Славонија **10/183**; **11/41**, 70, 81
Славонска Пожега **10/10**, 12, 15–16, 24, 27, 30, 43, 83, 144, 220, 345–347
Славонски Брод **9/253**, 289, 308, 310, 326, 328, 333, 336, 340–344, 346; **10/1–4**, 8, 10–16, 21, 23–24, 59–60, 62, 67
Сланкамен **10/328–329**
Смедерево **10/183**
Сомбор **9/12**, 16–17, 38, 51, 70, 80, 119, 123–125, 128, 148, 157, 193, 200, 213, 215, 219, 225, 229–230, 233, 244, 245, 250, 252–265, 325, 328, 330, 333, 340; **10/41**, 47, 88, 113, 143, 152, 155, 159, 162–164, 172, 197, 219, 232, 234, 236, 240, 327, 331, 337, 352; **11/51**
Србија **9/188**, 290; **10/89**, 194, 238, 241, 295, 349; **11/120**
Срем (Сремска жупанија) **9/220**; **10/26**, 183, 196; **11/22**
Сремска Каменица **9/118**; **11/115**
Сремска Митровица **9/4**, 24, 200, 243, 245, 266, 277, 289, 298, 302, 304, 308, 310–311, 314, 316, 323–324, 326–328, 330, 343; **10/12**, 23, 102, 108, 115, 331, 340; **11/126–127**; **10/9**, 57, 81–82, 105, 109, 114, 123, 161, 196, 280, 339; **11/52**, 85
Стара Пазова **10/302**, 326, 328–330
Стара Паланка **10/331**; **11/131**
Стари Бечеј **9/24**, 225; **10/18**, 87, 132, 143; **11/2–3**, 13, 61–62, 76
Суботица **9/52**, 59, 68, 79, 83–84, 88,

95, 100–106, 109, 111–112, 115,
174, 184, 219, 220, 225, 227–228;
10/41, 130, 147, 159, 167, 175–176,
252, 325, 327; **11/47**, 114, 136–137

Т

Темерин **9/24**
Темишвар **9/138**, 152, 192, 200, 209,
211, 213–216, 224, 232, 243, 249,
259, 260, 305, 307, 313, 322, 330;
10/36, 39, 46, 49, 67, 71, 76, 136,
231–232, 242
Темишварска жупанија **9/94**
Тител **9/130**, 200, 220; **10/39**, 170,
226, 328–329
Товаришево **10/39**, 49
Товарник **9/347**; **10/18**
Томашевац **10/266**
Торонталска жупанија **9/78**, 94, 267
Трст **9/278**, 288, 290–291, 293, 295,
312, 318
Турска Кањижа **9/135**, 151, 163, 171

У

Угарска **11/55**

Ф

Фелдвар **9/182**

Х

Херцеговина **9/122**
Холандија **9/145**
Хрватска **11/41**, 70, 81
Хрватско-славонска војна
крајина **11/22**

Ч

Чаково **9/130**, 200, 213, 215–216,
220; **10/19**, 39, 46, 119, 121–122,
126, 129, 200, 239, 241, 375
Чанад **9/15**, 58, 85, 92–93, 114, 116,
241
Черевих **10/64**, 157
Чанадска жупанија **9/94**
Чонградска жупанија **9/94**

Ш

Шабац **9/253**, 256; **10/115**, 299; **11/86**
Швајцарска **9/145**

Ненад Предојевић

ДРУШТВО ЗА СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
– НОВИ САД (1861–1941)

Аналитички инвентар
XX/3

Издавач

Архив Војводине, Нови Сад, Жарка Васиљевића 2А
www.arhivvojvodine.org.rs

За издавача

Др Небојша Кузмановић, директор

Службени сарадник за обраду грађе на немачком језику
Љиљана Бубњевић, архивист

Службени сарадник за обраду грађе на мађарском језику
Жужана Мезеи, виши архивист

Лектор

Весна Башић

Припрема

Александар Павловић

Умножавање

Архив Војводине

ISBN

978-86-80017-79-2

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад

930.253(497.113)
061.27:792(497.113 Novi Sad)»1861/1941»(093.2)

ПРЕДОЈЕВИЋ, Ненад

Друштво за Српско народно позориште – Нови Сад [Електронски извор]
: (1861–1941) / Ненад Предојевић. - Нови Сад : Архив Војводине, 2020. - 1
електронски оптички диск (CD-ROM) : текст, слика ; 12 cm. - (Научно-
информативна средства о архивској грађи. Аналитички инвентар ; 20/3)

Насл. са насловног екрана. - Регистри.

ISBN 978-86-80017-79-2

а) Архив Војводине (Нови Сад) - Фондови б) Друштво за Српско народно
позориште (Нови Сад) - 1861-1941 - Историјска грађа

COBISS.SR-ID 16423945

ISBN 978-86-80017-79-2